

รายงานฉบับสมบูรณ์

การศึกษาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่

จัดทำโดย

สถาบันพัฒนาภาคและเมือง ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
มหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเบอร์กลีย์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ สถาบันวิจัยสังคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

สนับสนุนโดย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มูลนิธินโยบายสาธารณะไทย

ธันวาคม 2548

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่

โดย

สถาบันพัฒนาภาคและเมือง ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง มหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย
วิทยาเขตเบอร์กลีย์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนับสนุนโดย

มูลนิธินโยบายสาธารณะไทย

บรรณาธิการ

ศิริวรรณ ศิลาพัชรนันท์ พิสมัย ขนบดี

รูปเล่ม

ตรีชาติ เล่าแก้วหนู วันวิสาข์ เรืองสนาม สกฤษชัย ธนเสถรณี

ผู้พิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทร (02) 218-4326 โทรสาร (02) 218-4302

www.arch.chula.ac.th

ISBN

พิมพ์ครั้งที่ 1: ธันวาคม 2548

กิตติกรรมประกาศ

การจัดปฏิบัติการวิจัยภาคสนามระหว่าง CU-UC ในครั้งนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของหลาย ๆ ฝ่ายในหลาย ๆ ด้าน ประการแรก ขอขอบคุณคุณโชติ โสภณพนิช ประธานมูลนิธินโยบายสาธารณะไทย ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มโครงการนี้และบริษัทกรีนสปอต (ประเทศไทย) จำกัด เป็นผู้สนับสนุนทางการเงิน อธิการบดี Robert BIRGENEAU ได้ให้ความเห็นชอบกับความคิดของคุณโชติ และท่านยังอนุมัติงบประมาณค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่ง ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนจาก รองศาสตราจารย์ เลอสม สถาปิตานนท์ คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ศาสตราจารย์ ดร.อมรา พงศ์ศาพิชญ์ คณบดีคณะรัฐศาสตร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา ฐาดานิติ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสังคม ซึ่งท่านเหล่านี้ได้สนับสนุนโครงการด้วยดีตลอดมา คณาจารย์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นรัฐภูมิ กาญจนันชฐิติ รองคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ถวิลพิพัฒน์กุล หัวหน้าภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง ซึ่งให้การสนับสนุนในด้านการบริหารและการจัดหาสถานที่ เครื่องถ่ายคอมพิวเตอร์ และการเดินทาง นอกจากนี้ยังมีอาจารย์ผู้ร่วมสอนในปฏิบัติการวิจัย ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ ศิลาพัชรนันท์ ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ รวมทั้งอาจารย์พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์โดยที่อาจารย์ทั้งสองท่านมีบทบาทในการวางแผนแนวทางของการปฏิบัติการวิจัยและการทำงานในโครงการ รวมทั้งบทบาทการชี้แนะและพี่เลี้ยง สนับสนุนในการทำงานร่วมกันระหว่างจุฬาฯ และ Berkeley นอกจากนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.บรรณโคภิชฐ์ เมฆวิชัย และอาจารย์ Karen CHAPPLE ก็มีมีส่วนช่วยในการสอนและร่วมการสำรวจภาคสนามที่จังหวัดกระบี่ คุณพิศมัย ขนบดี ที่ปรึกษาของสถาบันมูลนิธินโยบายสาธารณะไทย ก็ช่วยทำให้โครงการสามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ นอกจากนี้ยังร่วมเดินทางกับทีมงานไปยังจังหวัดกระบี่ และยังให้การปรึกษาในการทำโครงการที่กรุงเทพฯ คุณ Janelte Dawson แห่ง UC-Berkeley ที่ช่วยทำหน้าที่บรรณาธิการรายงาน นอกจากนี้โครงการนี้รู้สึกทราบดีที่ชาวจังหวัดกระบี่ได้กรุณาสละเวลามาร่วมพูดคุยให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว รวมทั้งท่านนายกเทศมนตรีเมืองกระบี่ นายเกียรติศักดิ์ ภูเก้าล้วน และนายชวน ภูเก้าล้วน อดีตนายกเทศมนตรีเมืองกระบี่ นายณัฐพงศ์ ศิริชนะ หัวหน้าสำนักงานจังหวัดกระบี่ นักธุรกิจและประชาชนคนชั้นบรรณในการสำรวจได้แก่ คุณเอก คุณเปี้ยก คุณอ้วน และคุณสมชาย ซึ่งมีความอดทนมีความฉลาด

เฉลี่ย และมีความมั่นคง เราหวังว่างานของเราจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนชาวกระบี่ในด้านบทบาทการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ศาสตราจารย์เดวิด โดว์ล

ศาสตราจารย์ด้านการวางแผนและพัฒนาเมืองและภาค

ผู้อำนวยการสถาบันการพัฒนาเมืองและภาค

มหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเบอร์กลีย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ความเป็นมา

ในช่วงปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. 2547 ประเทศไทยได้เผชิญกับเหตุการณ์สึนามิที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงในพื้นที่ 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน มีผู้เสียชีวิตนับหมื่นคน ประชาชนกว่า 6,000 หลังคาเรือนไร้ที่อยู่อาศัย และยังคงสร้างความเสียหายต่อระบบโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรธรรมชาติในหลายพื้นที่ การปรับปรุงฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิได้ดำเนินการอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจของพื้นที่ให้กลับมาคงสภาพเดิม นอกจากนี้แล้วการฟื้นฟูดังกล่าวต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ เช่น กรรมสิทธิ์ที่ดิน การขาดความเชื่อมโยงของการฟื้นฟูในองค์ประกอบแต่ละด้าน

ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเบอร์กลีย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมูลนิธินโยบายสาธารณะไทย ได้ร่วมกันในการปฏิบัติการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิ โดยเลือกจังหวัดกระบี่เป็นพื้นที่เป้าหมาย เนื่องจากจังหวัดกระบี่มีศักยภาพสูงในการผลักดันให้อุทยานแห่งชาติมีความเจริญเติบโตขึ้น ทำให้เกิดการสร้างงาน และการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ที่ผ่านมาได้มีผลกระทบในทางลบต่อจังหวัด กล่าวคือ การเติบโตจากการท่องเที่ยวที่ไร้การควบคุมได้ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างชุมชนลดลง เกิดการพัฒนาที่ไม่สมดุลกันในแต่ละพื้นที่ และเกิดผลกระทบต่อเอกลักษณ์ของชุมชนโดยเฉพาะชุมชนประมงและเกษตรกรรม ดังนั้นภายหลังจากเหตุการณ์สึนามิทางคณะผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเป็นโอกาสที่ดีในการประเมินผลประโยชน์และการลงทุนด้านการท่องเที่ยวและสร้างกรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดขึ้นใหม่ โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของสภาพแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของประชาชนในพื้นที่

วิธีการศึกษา

กระบวนการศึกษาเพื่อวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างทางเลือกในการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบที่ต่างออกไป โดยเน้นการประยุกต์ใช้แผนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งนำเอากระบวนการ

การมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเฉพาะการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนโดยการสัมภาษณ์ การสอบถามความคิดเห็น การประชุมกลุ่มย่อย และการสำรวจภาคสนาม แล้วประมวลผลเพื่อสร้างแบบจำลองทางความคิด และนำไปสู่การวิเคราะห์เพื่อวางแผนยุทธศาสตร์ในขั้นตอนต่อไป

ภาพรวมของจังหวัด

ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญมากที่สามารถช่วยเข้าใจถึงพื้นฐานของพื้นที่ศึกษานั้นก็คือ การศึกษาภาพรวมในด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาภาพรวมของจังหวัดกระบี่ และภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ ในส่วนของการศึกษาภาพรวมของจังหวัดกระบี่นั้นจะเน้นภาพรวมของประเด็นต่างๆ ดังนี้ 1) ขอบเขตของพื้นที่และการเข้าถึงพื้นที่ 2) ลักษณะทางกายภาพซึ่งประกอบด้วยลักษณะทางธรณีวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพภูมิอากาศและประวัติศาสตร์ 3) สภาพเศรษฐกิจ สังคมและประชากร ซึ่งประกอบด้วย อาชีพและรายได้ เกล็ดลักษณะด้านประชากร และศาสนา 4) รูปแบบการบริหารและการปกครอง นอกจากนี้ในการศึกษาภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมี 2 มิติด้วยกัน คือ มิติที่ 1) ศึกษาภาพรวมของรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงศึกษาและวัฒนธรรม และมิติที่ 2) ศึกษาภาพรวมสถานการณ์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปัจจุบัน 3 ระดับ คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวระดับโลก ระดับประเทศไทย และระดับจังหวัดกระบี่

การวิเคราะห์สถานการณ์

ขั้นตอนดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์พื้นที่ศึกษาในเชิงลึกโดยอาศัยเครื่องมือที่เรียกว่า การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis) การศึกษาแยกออกเป็น 4 ประเด็น คือ การศึกษา 1) จุดแข็ง 2) จุดอ่อน 3) โอกาส และ 4) ภาวะคุกคาม จากการศึกษาพบว่า จุดแข็งที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ คือ การมีทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่หลากหลายซึ่งสามารถพัฒนาเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ การมีสภาพของตลาดการท่องเที่ยวที่แข็งแกร่ง และการมีเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมที่เก่าแก่และมีลักษณะเฉพาะตัว จุดอ่อนที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ คือ การเติบโตอย่างรวดเร็วของภาคธุรกิจการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึง วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ขาดการสนับสนุนด้านการศึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอนาคต และข้อจำกัดในเรื่องสภาพแวดล้อม ส่วนโอกาสที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ คือ ประชาชนในพื้นที่ที่มีความตื่นตัวในกระบวนการมีส่วนร่วมในการวางแผน มีการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวในอนาคต ส่วนราชการทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่วนภาวะคุกคามคือ จังหวัดกระบี่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยธรรมชาติ การแข่งขันของตลาดการท่องเที่ยวทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก รวมถึงปัจจัยด้านการเมืองทั้งระดับชาติ ระดับภาคและระดับท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

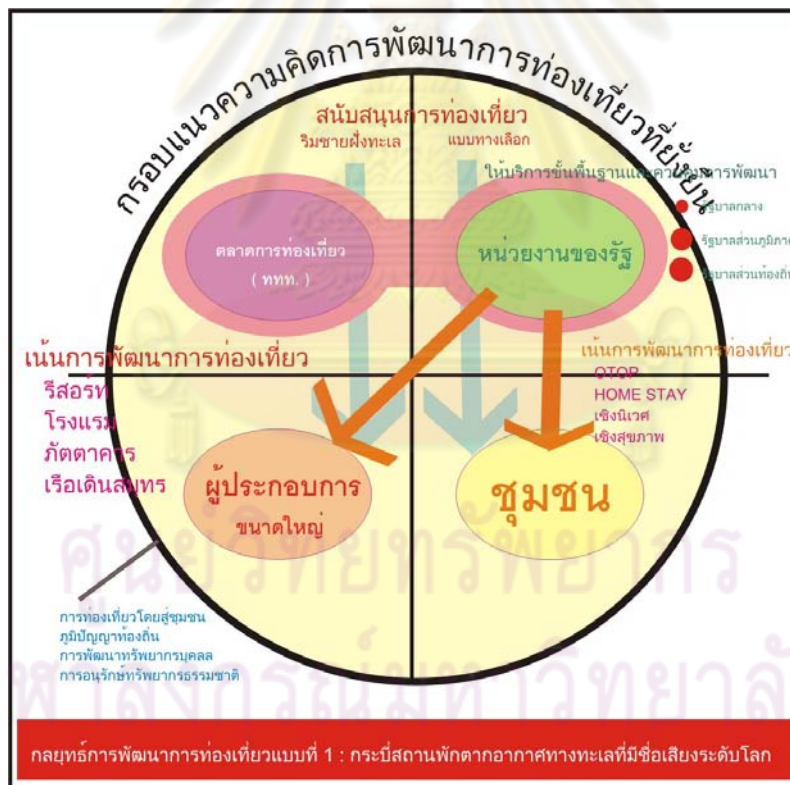
การกำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนาจะเป็นตัวกำหนดกรอบในการพัฒนาให้มีความชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่นั้น มีขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง คือ การรับฟังความคิดเห็นและปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ ในพื้นที่ รวมถึงการประชุมร่วมกันของคณะผู้ศึกษาเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ที่จะต้องสนองความต้องการที่แตกต่างกันของกลุ่มคนต่างๆ ให้มากที่สุด วิสัยทัศน์นี้จะสะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมของปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องและนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไปในจังหวัดกระบี่ ผลของการวิเคราะห์สถานการณ์ร่วมกับศักยภาพและสภาพปัญหาในพื้นที่จังหวัดกระบี่ นำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ ดังนี้

“ จังหวัดกระบี่ จะเป็นต้นแบบสำหรับเมืองต่างๆ ทั่วโลก ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลางของการกำหนดทิศทางการพัฒนา การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนของจังหวัดกระบี่จะต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางด้านวัฒนธรรม ในขณะเดียวกันการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนจะต้องมีการกระจายรายได้จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวไปยังทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนทั้งที่อาศัยอยู่ในเมืองและชนบทได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอที่จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว และชุมชนให้ดีขึ้น นอกจากนี้การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนควรเกิดจากความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกๆกลุ่มบนพื้นฐานของการรักษาสภาพแวดล้อมและเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อปัจจุบันและผู้คนรุ่นต่อไป ”

กลยุทธ์ของแผน

วิสัยทัศน์ข้างต้น จะช่วยในการตัดสินใจและช่วยในการประเมินกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ทั้งสามรูปแบบภายใต้สถานการณ์จากภายนอกที่แตกต่างกัน เพื่อกำหนดทางเลือกที่ดีและเหมาะสมกับสถานการณ์ของพื้นที่มากที่สุด โดยอยู่ภายใต้กรอบของวิสัยทัศน์ที่วางไว้ซึ่งมีความสำคัญ คือการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีชุมชนเป็นแกนนำ การอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรม การกระจายรายได้จากภาคธุรกิจอย่างทั่วถึง การสร้างชุมชนเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และจากกรอบการพัฒนานี้เองนำไปสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ 3 แบบด้วยกัน คือ 1) การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นสถานพักตากอากาศทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก 2) การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย และ 3) การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแบบทางเลือก

- 1) การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นสถานพักตากอากาศทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก (Krabi Riviera)

เน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเป็นหลัก เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่จำนวนมาก มีพื้นที่เป้าหมายสำคัญ คือ หมู่เกาะพีพี หมู่เกาะลันตา หาดไร่เลย์ หาดนพรัตน์ธารา

อ่าวพระนาง สุสานหอยล้านปี อ่าวพังงา และพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันอื่นๆ เป็นหลัก ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นๆ จะได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยจะเน้นการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นต้น ทั้งนี้รัฐบาลจะสนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนต่างๆ ที่มีพื้นฐาน ศักยภาพ และสภาพปัญหาใกล้เคียงกันเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มใหญ่ โดยมีจุดประสงค์เพื่อการกระจายรายได้จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวไปยังภาคส่วนต่างๆ อย่างทั่วถึง ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงรักษาระดับของรายได้จากการท่องเที่ยวโดยเฉพาะรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลให้คงที่ เพื่อที่รัฐบาลส่วนท้องถิ่นสามารถนำภาษีจากการท่องเที่ยวมาพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

2) การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย (Krabi Highlight)

เป็นการเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณทั้งสองพื้นที่ คือ บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศซึ่งสามารถนำรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่จำนวนมาก ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นในแผ่นดินได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลโดยการสร้างบริการขั้นพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญกระจายไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั่วทั้ง

จังหวัด โดยมีศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญ 6 กลุ่มด้วยกัน คือ 1) กลุ่มตัวเมืองกระบี่ 2) กลุ่มหมู่เกาะลันตา 3) กลุ่มหมู่เกาะพีพี 4) กลุ่มอ่าวพระนางและหาดไร่เลย์ 5) กลุ่มน้ำตกธารโต น้ำพุ และอุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา และ 6) กลุ่มวัดถ้ำเสือและถ้ำอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียง การพัฒนากลุ่มท่องเที่ยวเหล่านี้จะเน้นการประชาสัมพันธ์โดยความร่วมมือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อให้พื้นที่ท่องเที่ยวทุกกลุ่มเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ แหล่งท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มจะรองรับการกระจายนักท่องเที่ยวไปยังกลุ่มท่องเที่ยวเชิงทางเลือกกลุ่มย่อยในแต่ละชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง โดยมีจุดประสงค์เพื่อการกระจายรายได้จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวไปยังภาคส่วนต่างๆ อย่างทั่วถึง และทำให้การบริหารจัดการง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงรักษาระดับของรายได้จากการท่องเที่ยว โดยเฉพาะรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลไม่ให้ลดลงจนมากเกินไป เพื่อให้ส่วนราชการส่วนท้องถิ่นสามารถนำภาษีจากการท่องเที่ยวมาพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

3) การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแบบทางเลือก (Krabi Discovery)

การพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบของศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก เป็นการเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงทางเลือกโดยชุมชนท้องถิ่นเป็นหลัก การพัฒนาดังกล่าวเกิดจากการรวมตัวกันของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเองเพื่อสร้างเครือข่ายของการท่องเที่ยวที่ครบวงจรภายในชุมชน โดยแต่ละชุมชนก็จะมีประสบการณ์จากการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้รับจากชุมชนที่โดดเด่นแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลด้านการเงินและบริการขั้นพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว รวมถึงการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงประเพณีและวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชุมชน การท่องเที่ยวแบบผจญภัย เป็นต้น เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาจากชุมชนเหล่านั้น เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อการกระจายรายได้จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวไปยังชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ส่วนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวแล้วนั้น เป็นการพัฒนาของผู้ประกอบการเป็นหลัก ส่วนราชการจะให้การสนับสนุนบริการขั้นพื้นฐานบางส่วนเพื่อรองรับการขยายตัวการท่องเที่ยวในอนาคต ในขณะเดียวกันหน่วยราชการก็จะใช้มาตรการทางกฎหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายด้านผังเมือง และกฎหมายควบคุมอาคารในการควบคุมการเติบโตการท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลไม่ให้ขยายตัวมากเกินไป ซึ่งจะมีผลกระทบต่อทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรม เพื่อความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ทางเลือกของแผน

หลังเสร็จสิ้นกระบวนการกำหนดแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาแล้ว ประชาชนในพื้นที่หรือผู้มีอำนาจตัดสินใจก็สามารถเลือกและประยุกต์ใช้แผนแต่ละแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนั้น ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้แผนแบบใดแบบหนึ่งขึ้นอยู่กับแรงผลักดันจากสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกพื้นที่ เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านการเมืองการปกครอง การเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ ความเข้มแข็งของชุมชน นโยบายด้านอื่นๆ ของรัฐบาล เป็นต้น โดยคณะวิจัยเลือกปัจจัยจากภายนอก (External Scenario) เป็นปัจจัยหนึ่งมาทำการประเมินเพื่อเลือกใช้แผนกลยุทธ์ ได้แก่ สถานการณ์ของโลก โดยแบ่งสถานการณ์ของโลกออกเป็นสามแบบด้วยกัน แบบแรก คือ **สภาวะการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด (Global Boom)** เป็นสถานการณ์ที่สภาพเศรษฐกิจมีอัตราการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทำให้ผู้คนจับจ่ายใช้สอยเพื่อความบันเทิงและการท่องเที่ยวมากขึ้น

สถานการณ์ความตึงเครียดของการก่อการร้ายและความขัดแย้งระหว่างประเทศต่างๆ คลี่คลายไปในทางที่ดีก่อให้เกิดสันติภาพขึ้นในโลกในขณะที่ภัยธรรมชาติไม่เกิดขึ้น และประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น แบบที่สอง คือ **สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง (Global Median)** เป็นสถานการณ์ที่สภาพเศรษฐกิจมีอัตราการเจริญเติบโตอย่างช้าๆ แต่ต่อเนื่อง สถานการณ์ความตึงเครียดของการก่อการร้ายและความขัดแย้งระหว่างประเทศต่างๆ ค่อยๆ คลี่คลายลง แต่ยังคงมีความขัดแย้งระหว่างประเทศอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความขัดแย้งด้านศาสนา ในขณะที่ภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ้างแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อรุนแรงมากนักและประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพอสมควร แบบสุดท้าย คือ **สถานการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ (Global Downturn)** เป็นสถานการณ์ที่สภาพเศรษฐกิจมีอัตราการเจริญเติบโตลดลงและมีแนวโน้มจะลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้คนจับจ่ายใช้สอยเพื่อความบันเทิงและการท่องเที่ยวน้อยลง สถานการณ์ความตึงเครียดของการก่อการร้ายและความขัดแย้งระหว่างประเทศต่างๆ ทวีความรุนแรงมากขึ้นมีความขัดแย้งทั้งทางด้านเชื้อชาติและศาสนา ลัทธิการก่อการร้ายขยายวงกว้างไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั่วโลก ทำให้หลายประเทศได้รับผลกระทบทั้งด้านทรัพยากรและสภาพเศรษฐกิจ ในขณะที่โลกต้องเผชิญกับภัยธรรมชาติที่ร้ายแรง และประชาชนไม่ตระหนักถึงความสำคัญของอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ด้านธุรกิจมากขึ้น จะเห็นได้ว่าสถานการณ์ต่างๆ ทั้งสามแบบ เป็นการสมมติขึ้นเพื่อจำลองสถานการณ์จากภายนอกที่อาจจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อการเดินทางใจเลือกใช้ และประยุกต์ใช้แผนกลยุทธ์แผนใดแผนหนึ่ง หรือผสมผสานหลายกลยุทธ์เพื่อให้ได้แผนที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริง ณ ขณะนั้น โดยคณะวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนกลยุทธ์ภายใต้สถานการณ์ที่แตกต่างกันออกเป็น 9 แบบด้วยกัน คือ แบบที่ 1 การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นสถานพักตากอากาศทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก (Krabri Riviera) ภายใต้ สถานการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด (Global Boom) แบบที่ 2 การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย (Krabri Highlight) ภายใต้ สถานการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด (Global Boom) แบบที่ 3 การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแบบทางเลือก (Krabri Discovery) ภายใต้ สถานการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด (Global Boom) แบบที่ 4 การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นสถานพักตากอากาศทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก (Krabri Riviera) ภายใต้ สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง (Global Median) แบบที่ 5 การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย (Krabri Highlight) ภายใต้ สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง (Global Median) แบบที่ 6 การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแบบทางเลือก (Krabri Discovery) ภายใต้ สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปาน

กลาง (Global Median) แบบที่ 7 การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นสถานพักตากอากาศทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก (Krabi Riviera) ภายใต้ สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ (Global Downturn) แบบที่ 8 การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย (Krabi Highlight) ภายใต้ สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ (Global Downturn) แบบที่ 9 การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแบบทางเลือก (Krabi Discovery) ภายใต้ สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ (Global Downturn)

ตาราง สรุปรูปแบบทางเลือกของการวางแผน

กลยุทธ์ สถานการณ์ภายนอก	KRABI RIVIERA	KRABI HIGHLIGHT	KRABI DISCOVERY
ความเจริญสูงสุด GLOBAL BOOM	A1	B1	C1
ความเจริญปานกลาง GLOBAL MEDIAN	A2	B2	C2
ความเจริญต่ำสุด GLOBAL DOWNTURN	A3	B3	C3

อย่างไรก็ดี การวางแผนยุทธศาสตร์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการพัฒนาจังหวัดกระบี่อย่างสมบูรณ์ เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทุกกลุ่ม ในฐานะผู้ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคต ดังนั้นการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ จำต้องอาศัยความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน ได้แก่ กลุ่มข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ และชุมชน ซึ่งเป็นกลไกหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ และในที่สุดการวางแผนยุทธศาสตร์ที่ผสมผสานกับกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) จะทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนอย่างแท้จริงในอนาคต

ศูนย์วิจัยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก - ข
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ค - ฅ
สารบัญเนื้อหา	ท - ถ
สารบัญภาพ	ท - บ
สารบัญตาราง	ป
สารบัญแผนภูมิ	ผ - พ
ภาคผนวก	115
บรรณานุกรม	167

ศูนย์วิจัยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญเนื้อหา

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและจังหวัดกระบี่	4
1.2 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ในปัจจุบัน	5
1.3 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกระบี่	7
1.4 ระเบียบวิธีการการศึกษา	9
1.5 ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย	10
1.6 ประเด็นคำถามสำคัญในการวิจัย	11
1.7 การวางแผนยุทธศาสตร์โดยปรึกษาหารือกับชุมชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	12
1.7.1 กิจกรรมการวิจัยในระยะเริ่มต้น	16
1.7.2 การประชุมร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนา	16
1.7.3 การสำรวจพื้นที่	17
1.8 การแบ่งกลุ่มตามหัวข้อการศึกษา	19
1.9 แบบจำลองการวิเคราะห์	22
1.9.1 แบบจำลองการท่องเที่ยว	23
1.9.2 แบบจำลองที่พัก	23
1.9.3 แบบจำลองผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อแรงงานและประชากร	25
1.9.4 แบบจำลองผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	26
1.9.5 แบบจำลองผลกระทบต่อเส้นทางคมนาคมขนส่ง	27
1.10 การเปรียบเทียบกระบวนการศึกษากับแผนแม่บทที่มีอยู่เดิม	27
1.11 บทสรุป	29
บทที่ 2 สภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่	30
2.1 ภาพรวมของจังหวัดกระบี่	30
2.1.1 ขอบเขตและการเข้าถึง	30
2.1.2 เขตการปกครอง	31

สารบัญเนื้อหา(ต่อ)

	หน้า
2.2 ลักษณะทางกายภาพ	32
2.2.1 ลักษณะทางธรณีวิทยา	32
2.2.2 ทรัพยากรธรรมชาติ	32
2.2.3 ภูมิอากาศ	32
2.2.4 ประวัติศาสตร์	32
2.3 สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร	33
2.3.1 อาชีพและรายได้ของประชากร	33
2.3.2 ลักษณะประชากร	34
2.3.3 การนับถือศาสนา	36
2.4 รูปแบบการปกครอง	37
2.5 ภาพรวมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	37
2.5.1 รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบัน	37
1) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	37
2) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	38
3) การท่องเที่ยวเชิงศึกษาและวัฒนธรรม	38
4) การท่องเที่ยวตามอัธยาศัย	39
2.5.2 ภาพรวมสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน	39
1) สถานการณ์การท่องเที่ยวในระดับโลก	39
2) สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย	39
3) สถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่	43
บทที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อการวางแผนยุทธศาสตร์	46
3.1 การวิเคราะห์สภาพการณ์	46
3.1.1 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน	46
1) การวิเคราะห์จุดแข็ง	46

สารบัญเนื้อหา(ต่อ)

	หน้า
2) การวิเคราะห์จุดอ่อน	49
3.1.2 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก	53
1) การวิเคราะห์โอกาสในการพัฒนา	53
2) การวิเคราะห์ภาวะคุกคามในการพัฒนา	56
3.2 วิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่	61
3.3 การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	62
3.3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน	62
1) กรอบแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	63
2) แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว	63
3) การบริหารราชการแผ่นดินในระดับต่างๆ	63
(1) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง	64
(2) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค	64
(3) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น	64
4) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว	64
(1) รายได้ของผู้ประกอบการ	64
(2) รายได้ของรัฐบาล	65
(3) รายได้ของชุมชน	65
5) สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม	65
3.3.2 แผนยุทธศาสตร์แบบที่ 1	67
1) กรอบแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	68
2) แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว	68
3) การบริหารราชการแผ่นดินในระดับต่างๆ	69
(1) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง	69
(2) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค	69
(3) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น	69

สารบัญเนื้อหา(ต่อ)

	หน้า
4) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว	69
(1) รายได้ของผู้ประกอบการ	69
(2) รายได้ของรัฐบาล	70
(3) รายได้ของชุมชน	70
5) สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม	70
6) ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่	71
3.3.3 แผนยุทธศาสตร์แบบที่ 2	72
1) กรอบแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	73
2) แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว	73
3) การบริหารราชการแผ่นดินในระดับต่างๆ	74
(1) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง	74
(2) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค	74
(3) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น	74
4) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว	75
(1) รายได้ของผู้ประกอบการ	75
(2) รายได้ของรัฐบาล	75
(3) รายได้ของชุมชน	75
5) สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม	76
6) ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่	76
3.3.4 แผนยุทธศาสตร์แบบที่ 3	78
1) กรอบแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	79
2) แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว	79
3) การบริหารราชการแผ่นดินในระดับต่างๆ	80
(1) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง	80
(2) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค	80

สารบัญเนื้อหา(ต่อ)

	หน้า
(3) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น	80
4) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว	81
(1) รายได้ของผู้ประกอบการ	81
(2) รายได้ของรัฐบาล	81
(3) รายได้ของชุมชน	81
5) สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม	82
6) ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่	82
3.4 การวิเคราะห์สถานการณ์จากภายนอก	83
3.4.1 สถานการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด	83
3.4.2 สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง	84
3.4.3 สถานการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ	85
3.4.4 บทสรุปสถานการณ์จากภายนอก	86
3.5 การคาดการณ์สถานการณ์ในอนาคต	86
3.5.1 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สถานการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด	86
3.5.2 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง	88
3.5.3 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ	92
3.5.4 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ภายใต้สถานการณ์ที่โลก เจริญสูงสุด	94

สารบัญเนื้อหา(ต่อ)

	หน้า
3.5.5 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลก มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง	97
3.5.6 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลก มีแนวโน้มตกต่ำ	100
3.5.7 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ภายใต้สภาวะการณ์ที่ โลกเจริญสูงสุด	103
3.5.8 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ภายใต้สภาวะการณ์ที่ โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง	105
3.5.9 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ภายใต้สภาวะการณ์ที่ โลกมีแนวโน้มตกต่ำ	107
บทที่ 4 บทเสนอแนะเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่	110
4.1 ประเด็นที่น่าสนใจ	110
4.2 โอกาสที่ดีของจังหวัดกระบี่	112
4.3 ข้อเสนอแนะ	112

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 ความเสียหายและการช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ บนเกาะ พีพี ดอน จ.กระบี่	1
ภาพที่ 1.2 ความเสียหายและการช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ บนเกาะ พีพี ดอน จ.กระบี่	1
ภาพที่ 1.3 การประชุมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ณ ห้องปาล์มทอง โรงแรมเวียงทอง อ.เมือง จ. กระบี่	3
ภาพที่ 1.4 การประชุมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ณ ห้องปาล์มทอง โรงแรมเวียงทอง อ.เมือง จ. กระบี่	3
ภาพที่ 1.5 การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่	14
ภาพที่ 1.6 การลงพื้นที่วิจัยของคณะผู้วิจัย และปรึกษาหารือกับสมาชิกชุมชนที่ บ้านหินพลวงและชุมชนชาวเลในเกาะลันตาใหญ่	17
ภาพที่ 1.7 การลงพื้นที่วิจัยของคณะผู้วิจัย และปรึกษาหารือกับสมาชิกชุมชนที่ บ้านหินพลวงและชุมชนชาวเลในเกาะลันตาใหญ่	17
ภาพที่ 1.8 คณะวิจัยเข้าพบกับผู้นำชุมชนบนเกาะ พีพีดอน และผู้นำกลุ่มท่องเที่ยว บนเกาะศรีบอยา	18
ภาพที่ 1.9 คณะวิจัยเข้าพบกับผู้นำชุมชนบนเกาะ พีพีดอน และผู้นำกลุ่มท่องเที่ยว เกาะศรีบอยา	18
ภาพที่ 1.10 คณะวิจัยทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวประเภท Backpackers และ นักท่องเที่ยวชาวไทย ขณะเดินทางไปท่องเที่ยวที่เกาะพีพีดอน	18
ภาพที่ 1.11 คณะวิจัยทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวประเภท Backpackers และ นักท่องเที่ยวชาวไทย ขณะเดินทางไปท่องเที่ยวที่เกาะพีพีดอน	18
ภาพที่ 1.12 การค้าขายของที่ระลึกบนเกาะพีพีดอน	19
ภาพที่ 1.13 การทำประมงพื้นบ้าน บริเวณชายฝั่งของเกาะศรีบอยา	19
ภาพที่ 1.14 ความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศป่าชายเลนของชายฝั่งทะเลกระบี่	20
ภาพที่ 1.15 โรงเรือนเพาะขยายสาหร่ายรูปโคมที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งบนเกาะพีพีดอน	20

สารบัญภาพ (ต่อ)

		หน้า
ภาพที่ 1.16	สถานที่จำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) แห่งหนึ่งของจังหวัดกระบี่	20
ภาพที่ 1.17	อาชีพการเก็บขยะขายเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่ทำรายได้ให้กับชุมชน	20
ภาพที่ 1.18	ป่าชายเลนบริเวณเกาะศรีบอยาที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์	21
ภาพที่ 1.19	ป่าชายเลนบริเวณเกาะศรีบอยาที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์	21
ภาพที่ 1.20	ระบบการจัดการน้ำเสียของหมู่บ้านชาวเล บนเกาะลันตาใหญ่	22
ภาพที่ 1.21	ระบบการปรับปรุงคุณภาพน้ำของเทศบาลเมืองกระบี่	22
ภาพที่ 2.1	แสดงตำแหน่งที่ตั้งและจังหวัดข้างเคียงของจังหวัดกระบี่	30
ภาพที่ 2.2	การแบ่งเขตการปกครองในจังหวัดกระบี่	31
ภาพที่ 2.3	แสดงลักษณะทางภูมิศาสตร์จังหวัดกระบี่	33
ภาพที่ 2.4	สวนยางพาราบนเกาะศรีบอยา	34
ภาพที่ 2.5	ชาวประมงพื้นบ้านในอำเภอเกาะลันตา	34
ภาพที่ 2.6	สวนปาล์มน้ำมันในเขตอำเภอเมืองกระบี่	34
ภาพที่ 2.7	มัสยิดที่รอดพ้นจากเหตุการณ์สึนามิ บนเกาะพีพีดอน	36
ภาพที่ 2.8	วัดถ้ำเสือ วัดพระพุทธศาสนาที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกระบี่	36
ภาพที่ 3.1	เกาะไก่	47
ภาพที่ 3.2	เส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าปอมคลองสองน้ำ	47
ภาพที่ 3.3	เรือหางยาวบนเกาะ พี พี ดอน	47
ภาพที่ 3.4	กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบครอบครัวที่น้ำพุร้อน	47
ภาพที่ 3.5	กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	47
ภาพที่ 3.6	สภาพทั่วไปของตัวเมืองกระบี่	48
ภาพที่ 3.7	สภาพทั่วไปของตัวเมืองกระบี่	48
ภาพที่ 3.8	เส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณท่าปอมคลองสองน้ำ	48
ภาพที่ 3.9	เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนจีนบนเกาะลันตา (เมืองเก่าลันตา)	48
ภาพที่ 3.10	เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต บนเกาะลันตา	48

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า	
ภาพที่ 3.11	การเก็บน้ำฝนในร้านอาหารบนเกาะลันตาใหญ่	50
ภาพที่ 3.12	ขยะที่เกิดจากการท่องเที่ยวบนเกาะต่างๆ ของจังหวัดกระบี่	50
ภาพที่ 3.13	กลุ่มแม่บ้านทำผ้าบาติก บนเกาะลันตาใหญ่	52
ภาพที่ 3.14	กลุ่มแม่บ้านผลิตภัณฑ์จากเตยปาหนัน บนเกาะลันตาใหญ่	52
ภาพที่ 3.15	การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วบนชายหาดป่าตอง จ.ภูเก็ต	54
ภาพที่ 3.16	ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ บริเวณท่าปอมคลองสองน้ำ จ.กระบี่	54
ภาพที่ 3.17	บรรยากาศภายในศูนย์วิจัย ไม้ดอกไม้ประดับ จ.กระบี่	55
ภาพที่ 3.18	เจ้าหน้าที่กำลังให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว ภายในศูนย์ ฯ	55
ภาพที่ 3.19	การดำน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลแคริบเบียน	56
ภาพที่ 3.20	บรรยากาศที่สวยงามของท้องทะเลตรัง จ.ตรัง	56
ภาพที่ 3.21	ภาพข่าวเหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	59
ภาพที่ 3.22	ความเสียหายจากเหตุการณ์สึนามิ บนเกาะพีพีดอน	59
ภาพที่ 3.23	ทัศนียภาพที่สวยงามของชายฝั่ง บนเกาะบาหลี่ ประเทศอินโดนีเซีย	59
ภาพที่ 3.24	ทัศนียภาพที่สวยงามของชายฝั่ง อ่าวมงก้า ประเทศนิวซีแลนด์	59
ภาพที่ 3.25	สถานการณ์ในปัจจุบันของจังหวัดกระบี่	62
ภาพที่ 3.26	กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แบบที่ 1	67
ภาพที่ 3.27	ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบ Krabi Riviera	71
ภาพที่ 3.28	กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แบบที่ 2	72
ภาพที่ 3.29	ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบ Krabi Highlight	76
ภาพที่ 3.30	กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แบบที่ 3	78
ภาพที่ 3.31	ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบ Krabi Discovery	82
ภาพที่ 4.1	ทัศนียภาพบริเวณเขาชนาบน้ำ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของตัวเมืองกระบี่	112
ภาพที่ 4.2	ถังเก็บน้ำจืดสำหรับโรงแรม บนเกาะพีพีดอน	112

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพภาคผนวก 1 - 4	120
การประชุมยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่	
ภาพภาคผนวก 5 - 6	127
การสัมมนากลุ่มใหญ่การวางแผนยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว	
ภาพภาคผนวก 7 - 9	131
การอภิปรายกลุ่มย่อย (กลุ่มราชการ)	
ภาพภาคผนวก 10 - 12	135
การอภิปรายกลุ่มย่อย (กลุ่มผู้ประกอบการ)	
ภาพภาคผนวก 13 - 15	140
การอภิปรายกลุ่มย่อย (กลุ่มชุมชน)	
ภาพภาคผนวก 16	144
แผนที่แสดงทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่	
ภาพภาคผนวก 17 - 18	152
วัดถ้ำเสือ	
ภาพภาคผนวก 19	152
เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน	

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1.1	แสดงสมมติฐานด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในช่วง ระยะเวลา 20 ปี	23
ตารางที่ 1.2	แสดงสมมติฐานด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว	25
ตารางที่ 1.3	สมมติฐานจำนวนแรงงานและประชากรในจังหวัดกระบี่	26
ตารางที่ 1.4	การใช้ทรัพยากรต่างๆ และของเสียที่เกิดขึ้นจำแนกตามขนาด ของโรงแรม	26
ตารางที่ 2.1	แสดงการกระจายตัวของประชากร	35
ตารางที่ 2.2	ชนชาติของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ใน พ.ศ. 2457	44
ตารางภาคผนวก 1	ทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่	145
ตารางภาคผนวก 2	การฉายภาพการท่องเที่ยวในอนาคตภายใต้สถานการณ์ ภายนอกประเภทต่างๆ	153
ตารางภาคผนวก 3	จำนวนนักท่องเที่ยว ที่พัก ประชากรและแรงงาน ในแนวทาง การพัฒนาแบบกระบี่สถานพัก ตากอากาศประเภทชายทะเล ที่มีชื่อเสียงระดับโลกภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีความเจริญสูงสุด	154
ตารางภาคผนวก 4	จำนวนนักท่องเที่ยว ที่พัก ประชากรและแรงงาน ในแนวทาง การพัฒนาแบบกระบี่สถานพักตากอากาศประเภทชายทะเล ที่มีชื่อเสียงระดับโลกภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ	156
ตารางภาคผนวก 5	จำนวนนักท่องเที่ยว ที่พัก ประชากรและแรงงาน ในแนวทาง การพัฒนาแบบกระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายภายใต้ สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง	158
ตารางภาคผนวก 6	จำนวนนักท่องเที่ยว ที่พัก ประชากรและแรงงาน ในแนวทาง การพัฒนาแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง	160

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า	
แผนภูมิที่ 2.1	แผนภูมิแสดงรายได้ต่อครัวเรือนของประชาชนในอำเภอเมืองกระบี่ ใน พ.ศ. 2547	34
แผนภูมิที่ 2.2	แผนภูมิแสดงรายได้ต่อครัวเรือนของประชาชนในอำเภอเขาพนม ใน พ.ศ. 2547	34
แผนภูมิที่ 2.3	แผนภูมิแสดงรายได้ต่อครัวเรือนของประชาชนในอำเภอเกาะลันตา ใน พ.ศ. 2547	34
แผนภูมิที่ 2.4	แสดงจำนวนของวัด และมีสถิติตามอำเภอ	36
แผนภูมิที่ 2.5	จำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศไทยในช่วง พ.ศ. 2536 – 2547	40
แผนภูมิที่ 2.6	จำนวนนักท่องเที่ยวแยกตามภูมิภาคใน พ.ศ. 2540	41
แผนภูมิที่ 2.7	ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวแยกตามประเภทของกิจกรรม	42
แผนภูมิที่ 2.8	จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่ม 3 จังหวัดอันดามัน พ.ศ. 2547	43
แผนภูมิที่ 2.9	อัตราการจองห้องของโรงแรมในจังหวัดกระบี่ในแต่ละเดือน พ.ศ. 2545 - 2547	45
แผนภูมิภาคผนวก 1	แสดงผลคะแนนความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มราชการ	129
แผนภูมิภาคผนวก 2	แสดงผลคะแนนผลประโยชน์ของกลุ่มของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มราชการ	130
แผนภูมิภาคผนวก 3	แสดงผลคะแนนความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มราชการ	131
แผนภูมิภาคผนวก 4	แสดงผลคะแนนรวมของแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่มราชการ	132
แผนภูมิภาคผนวก 5	แสดงผลคะแนนความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มผู้ประกอบการ	134
แผนภูมิภาคผนวก 6	แสดงผลคะแนนผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มผู้ประกอบการ	135

สารบัญแนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิภาคผนวก 7	136
แสดงผลคะแนนผลความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มผู้ประกอบการ	
แผนภูมิภาคผนวก 8	137
แสดงผลคะแนนผลรวมของแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่ม ผู้ประกอบการ	
แผนภูมิภาคผนวก 9	139
แสดงผลคะแนนความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มชุมชน	
แผนภูมิภาคผนวก 10	140
แสดงผลคะแนนผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มชุมชน	
แผนภูมิภาคผนวก 11	141
แสดงผลคะแนนความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มชุมชน	
แผนภูมิภาคผนวก 12	142
แสดงผลคะแนนรวมของแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่มชุมชน	
แผนภูมิภาคผนวก 13-16 ผลจากการพัฒนาแบบกระบี่สถานพักตากอากาศประเภท ชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมี ความเจริญสูงสุด	155
แผนภูมิภาคผนวก 17-20 ผลจากการพัฒนาแบบกระบี่สถานพักตากอากาศประเภทชาย ทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมี แนวโน้มตกต่ำ	157
แผนภูมิภาคผนวก 21-24 ผลจากการพัฒนาแบบกระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่หลากหลายภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลง ในระดับปานกลาง	159
แผนภูมิภาคผนวก 25-28 ผลจากการพัฒนาแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว เชิงทางเลือกภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงใน ระดับปานกลาง	161

สารบัญแนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิภาคผนวก 29	162
แสดงการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยว ภายใต้สถานการณ์ทั้ง 4 รูปแบบในอนาคต (ปี พ.ศ. 2543 – 2568)	
แผนภูมิภาคผนวก 30	162
แสดงการคาดการณ์จำนวนประชากรภายใต้สถานการณ์ ทั้ง 4 รูปแบบ ในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2568	
แผนภูมิภาคผนวก 31	163
แสดงการใช้ที่ดินสำหรับโรงแรมในจังหวัดกระบี่ ใน ปี พ.ศ. 2568	
แผนภูมิภาคผนวก 32	163
แสดงการคาดการณ์อัตราการพักแรมภายใต้สถานการณ์ แบบ Riviera Boom and Riviera Downturn ใน ปี พ.ศ. 2543 - 2568	
แผนภูมิภาคผนวก 33	164
การคาดการณ์ความต้องการใช้น้ำและปริมาณน้ำเสีย ที่เกิดขึ้นต่อวัน ในปี พ.ศ. 2568	
แผนภูมิภาคผนวก 34	164
การคาดการณ์ปริมาณขยะที่เกิดจากโรงแรมที่เกิดขึ้น ต่อวัน ในปี พ.ศ. 2568	
แผนภูมิภาคผนวก 35	165
การคาดการณ์การใช้พลังงานของโรงแรมที่เกิดขึ้น ต่อวัน ในปี พ.ศ. 2568	

ศูนย์วิทยพัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ในวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2546 ได้เกิดเหตุการณ์สึนามิฝั่งอันดามันซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอันมากในภาคใต้ถึง 6 จังหวัด จากสถิติวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 พบว่า มีผู้เสียชีวิต 5,395 ราย ได้รับบาดเจ็บ 8,459 รายและสูญหาย 2,993 ราย ส่วนที่อยู่อาศัยมากกว่า 6,700 หลัง ได้รับความเสียหายและยังสร้างความเสียหายแก่โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ แนวปะการัง ชายหาด ป่าชายเลน บ่อเลี้ยงปลาและกุ้ง แหล่งน้ำจืด รวมทั้งบริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลและระบบบำบัดน้ำเสีย การปรับปรุงฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายได้ดำเนินการในหลายพื้นที่ การฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยวพบว่า ดำเนินการได้รวดเร็ว ในขณะที่การฟื้นฟูในพื้นที่ชุมชนใช้เวลามากกว่าและ ต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคนานัปการ อาทิ กรรมสิทธิ์ในพื้นที่ไม่มีความชัดเจน พื้นที่ส่วนใหญ่เน้นการฟื้นฟูในระยะสั้นโดยไม่สนใจในด้านการพัฒนาระยะยาว ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นทำให้เกิดประเด็นปัญหาว่า การท่องเที่ยวในภาคใต้ของไทยควรมีบทบาทอย่างไรในอนาคต เพื่อทำให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมกับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว

ภาพที่ 1.1 – 1.2 ความเสียหายและการช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ บนเกาะ พีพี ตอน จ.กระบี่

ความร่วมมือทางวิชาการในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเมืองเบอร์กิลีย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมูลนิธินโยบายสาธารณะไทย ได้ตกลงในการดำเนินกิจกรรมทางวิชาการในการวางแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว เพื่อการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน โครงการนี้ริเริ่มมาจากแนวความคิดของคุณ โชติ โสภณพนิช ประธานมูลนิธินโยบายสาธารณะไทย ซึ่งได้

ร่วมปรึกษากับ ศาสตราจารย์ Robert Birgeneau อธิการบดีมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเมืองเบอร์กลีย์ ว่าจะสามารถใช้ความรู้ทางวิชาการเพื่อฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดขึ้นจากธรณีพิบัติภัยได้อย่างไร ซึ่งก่อนหน้านี้ทางมูลนิธินโยบายสาธารณะไทย มหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเมืองเบอร์กลีย์ ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะนโยบายสาธารณะ คณะรัฐศาสตร์และสถาบันวิจัยสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เคยมีโครงการความร่วมมือทางวิชาการอยู่ก่อนแล้วตั้งแต่ พ.ศ. 2540 ดังนั้นจึงได้ตกลงกันว่า ทั้ง 3 สถาบันจะมีการทำงานร่วมกันอีกครั้ง เนื่องจากการช่วยเหลือกู้ภัยจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยคลื่นยักษ์ของหน่วยงานต่างๆ เป็นภารกิจที่แก้ปัญหาในระยะสั้น เราจึงมุ่งเน้นไปที่การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวด้านการท่องเที่ยว โดยการใช้ความรู้ความชำนาญจากทั้ง 3 สถาบันร่วมกัน

ในช่วงวันที่ 21-25 มีนาคม พ.ศ. 2548 ที่ผ่านมา ทางคณะเตรียมการวิจัยขั้นต้นซึ่งประกอบไปด้วยอาจารย์จากมหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเมืองเบอร์กลีย์ และตัวแทนของมูลนิธินโยบายสาธารณะไทยได้เดินทางไปยังจังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงา เพื่อประเมินสถานการณ์และกำหนดขอบเขตของโครงการ และได้พบกับผู้บริหารระดับท้องถิ่นต่างๆ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น นักวางแผน และผู้นำชุมชน จากการสนทนากับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องดังที่กล่าวข้างต้น รวมทั้งการสำรวจความเสียหายจากคลื่นยักษ์สึนามิ ความสามารถในการจัดการของท้องถิ่น และสำรวจเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมจากต่างประเทศ เพื่อเลือกจังหวัดที่เหมาะสมกับการวางแผนระยะยาวในครั้งนี้ เมื่อกลับมายังกรุงเทพมหานคร ก็ได้เข้าพบกับผู้บริหารที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เพื่อรับทราบถึงแผนพัฒนาต่างๆ ที่ได้มีการดำเนินการแล้ว ภายหลังจากการสำรวจพื้นที่เบื้องต้น ทางคณะเตรียมการวิจัยขั้นต้นได้ประชุมกับคณาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและผู้บริหารของมูลนิธินโยบายสาธารณะไทย ที่ประชุมได้มีความเห็นร่วมกันในการเลือกจังหวัดกระบี่สำหรับการปฏิบัติการณ์นี้ ซึ่งเป็นผลจากข้อเสนอที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ การสนทนา และการแนะนำจากทุกฝ่าย ทำให้ได้ข้อสรุปร่วมกันว่า โครงการนี้จะมุ่งที่การพัฒนากลยุทธ์ในหลายมิติ โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การพัฒนาชุมชนและการกระจายรายได้ให้กับชุมชน รวมทั้งการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการในระดับภาคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ ที่ประชุมเห็นด้วยที่จะรวมเอามิติของการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาในพื้นที่ในทุกๆ ฝ่าย

ภาพที่ 1.3 – 1.4 การประชุมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ณ ห้องปาล์มทอง โรงแรมเวียงทอง อ.เมือง จ. กระบี่

หลังจากได้มีการตัดสินใจถึงขอบเขตและเป้าหมายของการจัดทำแผนแล้ว คณะอาจารย์จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และตัวแทนจากมูลนิธินโยบายสาธารณะไทยได้ลงไปยังพื้นที่เพื่อติดต่อประสานงาน เตรียมการและเก็บข้อมูลในรายละเอียดในช่วงเดือนเมษายน

ในวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 นักศึกษาระดับปริญญาโทและเอกทั้งหมด 26 คนจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเมืองเบอร์กิลีซึ่งมีพื้นฐานในด้านการวางผังเมือง ด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภูมิสถาปัตยกรรม และรัฐศาสตร์ ได้เริ่มต้นทำงานร่วมกันที่กรุงเทพมหานคร โดยประชุมระดมความเห็น ศึกษาเอกสารพื้นฐาน และจัดกลุ่มศึกษา หลังจากการประชุมและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์จังหวัดกระบี่ และสถานการณ์ในด้านการพัฒนาประเทศ และการท่องเที่ยวแล้ว ทีมงานทั้งหมดได้เดินทางไปยังจังหวัดกระบี่เพื่อสำรวจและวิจัยเป็นเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 26 พฤษภาคม ถึง 4 มิถุนายน พ.ศ. 2548 ซึ่งทีมงานได้เข้าพบและประชุมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลในระดับต่างๆ ผู้ประกอบการ ตัวแทนชุมชนและนักท่องเที่ยว (ภาพที่ 1.3-1.4) รวมทั้งการสำรวจแหล่งท่องเที่ยว จนกระทั่งในวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2548 คณะทำงานจึงเดินทางกลับกรุงเทพมหานครเพื่อเตรียมการวางแผน และนำเสนองานแก่ที่ประชุมใหญ่ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หน่วยงานภาครัฐในส่วนกลางที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการพัฒนา รวมถึงการท่องเที่ยว และผู้สนใจทั่วไป โดยทางคณะวิจัยหวังว่า กระบวนการในการวางแผนยุทธศาสตร์นี้สามารถเป็นตัวอย่างของความร่วมมือกันในระดับสถาบันและการผสมผสานวัฒนธรรมทั้งสองอีกด้วย

1.1 การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและจังหวัดกระบี่

การขยายตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางภาคใต้ของประเทศไทย ส่งผลให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจและยังมีผลต่อวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ส่วนในจังหวัดกระบี่ การท่องเที่ยวมีศักยภาพสูงในการผลักดันให้จังหวัดมีการเจริญเติบโต และสร้างรายได้ให้แก่องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาก็มีผลกระทบในทางลบเช่นกัน กล่าวคือ หากการท่องเที่ยวมีความเจริญเติบโตมากก็อาจจะส่งผลให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลง ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างชุมชนและผู้คนลดลง เกิดการพัฒนาที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างพื้นที่ เกิดผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะสำหรับชุมชนชนบท อย่างไรก็ตาม คณะวิจัยเห็นว่าภายหลังเหตุการณ์สึนามิน่าจะเป็นโอกาสอันดีในการประเมินผลประโยชน์และการลงทุนในด้านการท่องเที่ยวและสร้างกรอบกลยุทธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดขึ้นมาใหม่ โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของสภาพแวดล้อม ความเจริญทางเศรษฐกิจในระดับที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น

การวิจัยเริ่มต้นจากการประชุมร่วมกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาในระดับจังหวัด การสนทนาและการสัมภาษณ์ ตลอดจนการสำรวจภาคสนาม ทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลสภาพปัจจุบันด้านต่างๆของจังหวัด ประเด็นการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การป้องกันรักษาสภาพแวดล้อม การพัฒนาชุมชน การกระจายรายได้ และการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และเมื่อการสำรวจภาคสนามสิ้นสุดลง คณะวิจัยได้กลับมายังกรุงเทพมหานครเพื่อทำการวางแผนยุทธศาสตร์และประเมินวิธีการในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์เหล่านั้นเป็นเหตุการณ์ในอนาคตที่เป็นไปได้ในหลายรูปลักษณะ โดยพิจารณาถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามที่เกิดขึ้นในกาพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ รวมไปถึงการพิจารณาถึงยุทธศาสตร์ที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้พัฒนาในอนาคต

ในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ครั้งนี้ ทางคณะวิจัยได้วิเคราะห์สถานการณ์ของจังหวัดกระบี่โดยเชื่อมโยงสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคมเข้าด้วยกันทั้งทางตรงและทางอ้อม และคำนึงถึงความโดดเด่นของพื้นที่รวมถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดในจังหวัดกระบี่ และคาดการณ์ให้เห็นถึงกิจกรรมดังกล่าวจะมีผลต่อการพัฒนาจังหวัดกระบี่อย่างไรในอนาคต

การฟื้นฟูพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันทำให้เกิดโอกาสในการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะยาวที่ใช้เป็นตัวนำในการพัฒนาจังหวัดกระบี่และจังหวัดใกล้เคียง การวิจัยนี้มิได้เกิดขึ้นในภาวะว่างเปล่า กิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับความพยายามในการพัฒนาการท่องเที่ยว ที่ได้ดำเนินการโดยหน่วยงานของราชการ

หลายๆหน่วยนับเป็นเวลากว่าหลายสิบปี ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เราก็ได้มีการคาดการณ์เปรียบเทียบการท่องเที่ยวในสภาวะการณ์ต่างๆด้วย

1.2 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ในปัจจุบัน

ก่อนที่จะนำเสนอถึงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่ ซึ่งจัดทำโดยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเบอร์กลีย์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนถึงแผนพัฒนาและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบในการพัฒนาและชี้ให้เห็นถึงบริบทในด้านประสิทธิภาพของการท่องเที่ยวในอดีตและที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

นโยบายของรัฐบาลและแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดกระบี่อยู่ภายใต้ระดับที่แตกต่างกัน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

สำหรับในระดับชาตินั้น มี 3 หน่วยงานด้วยกันที่ทำหน้าที่ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว คือ 1) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่วางแผนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวผ่านทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 2) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีหน้าที่จัดทำและดำเนินการตามแผนและโครงการต่างๆ ภายใต้การกำกับดูแลของ 3) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ส่วนในระดับจังหวัดนั้น มีความแตกต่างกันไปในแต่ละจังหวัด แต่จะมีการสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างของจังหวัดที่ใกล้เคียงกัน ในการวางแผนการท่องเที่ยวและพัฒนาในรูปแบบของ “กลุ่มจังหวัด” เช่น ภูเก็ต พังงาและตรัง เช่นเดียวกับ แผนฟื้นฟูกลุ่มจังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิ ซึ่งกลุ่มจังหวัดเหล่านี้จะมุ่งเน้นบทบาทของการท่องเที่ยวในกระบวนการเหล่านี้ นอกจากนี้แล้วในระดับท้องถิ่นองค์กรปกครองท้องถิ่น ภายในจังหวัดกระบี่เองก็จะมีพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ แผนพัฒนาเกาะลันตาและแผนพัฒนาในเขตเทศบาลเมืองกระบี่ เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานส่วนกลางในการวางแผนภายใต้การกำกับดูแลของสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ในการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันแผนพัฒนา ฯ ที่ใช้คือแผนฉบับที่ 9 ซึ่งมีระยะเวลาครอบคลุม 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2545 – 2549 โดยกำหนดให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญทั้งทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งยังเสนอสิ่งที่รัฐบาลควรได้ตัดสินใจในเรื่องเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมายในการเพิ่มการจ้างงาน และกระจายรายได้ให้แก่ชุมชนได้อย่าง

กว้างขวางมากขึ้น ตามหลักเกณฑ์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งยังให้การสนับสนุนความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การพัฒนาสามเหลี่ยมเศรษฐกิจระหว่างไทย อินโดนีเซียและมาเลเซีย โดยมีเป้าหมายในการเร่งให้มีการเติบโตด้านรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติร้อยละ 7-8 ต่อปีและมีการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปีจากนักท่องเที่ยวในประเทศ แผนพัฒนาฉบับที่ 9 ยังเรียกร้องให้เกิดการมุ่งเน้นที่คุณภาพของการท่องเที่ยว ที่ให้ความสำคัญกับตลาดการท่องเที่ยวขนาดเล็กที่มีลักษณะเฉพาะ (niche market) เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งการยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปโภคต่างๆ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าแผนพัฒนาฉบับนี้จะกล่าวถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวในฐานะปัจจัยที่สำคัญ แต่ก็ให้ความสำคัญอย่างเด่นชัดต่อการหารายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ¹

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำคัญอันหนึ่งในการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศ ในการสร้างอาชีพให้แก่ประชาชน และเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ บทบาทหลักของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคือการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับชาติที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ใช้ยุทธศาสตร์การตลาดเชิงรุกเพื่อเพิ่มตลาดใหม่ เช่นเดียวกับตลาดการท่องเที่ยวขนาดเล็กที่มีลักษณะเฉพาะ (niche market) ทั้งต่างประเทศและในประเทศ และยังมีกรริเริ่มโครงการเช่น “มหัศจรรย์เมืองไทย” (Amazing Thailand) และ “เที่ยวเมืองไทย ไม่ไปไม่รู้” (Thais Visit Thailand Year) แผนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น จะมุ่งเน้นอย่างมากต่อตลาดการท่องเที่ยวขนาดเล็กที่มีลักษณะเฉพาะ (niche market) เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในฐานะเครื่องมือในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อาทิ พ.ศ .2544 อดีตผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นายภราเดช พยัคฆิเชียร กล่าวว่า “ถ้ามีการจัดการอย่างระมัดระวัง การท่องเที่ยวจะสามารถช่วยในการรักษามรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย นอกเหนือจากนัยยะสำคัญในการสร้างงานและรายได้จากการส่งออก”²

โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (The Southern Seaboard Development Project) ซึ่งเป็นการริเริ่มระดับชาติที่มีเป้าหมายเพื่อจะยกระดับสาธารณูปโภคในพื้นที่จังหวัดทางภาคใต้ ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมระหว่างภาคใต้กับกรุงเทพฯและจังหวัดอื่นๆ ตลอดจนสำรวจทรัพยากรทางพลังงานซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ รัฐบาลเห็นชอบกับแผนข้างต้นด้วยความหวังว่าจะประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก (Eastern Seaboard

¹ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545 – 2549) . Available from [http://www.nesdb.go.th/plan/data/SumPlan9Eng/SumPlan9_03.doc\[20 มิถุนายน 2548\]](http://www.nesdb.go.th/plan/data/SumPlan9Eng/SumPlan9_03.doc[20 มิถุนายน 2548])

² Sustainable Tourism Development for Thailand TAT, UNDP, WTO. Madrid: World Tourism Organization, 2001.

Project) ซึ่งโครงการทางชายฝั่งตะวันออกนี้ได้กลายเป็นศูนย์กลางสำหรับการค้าทางด้านปิโตรเคมี นับตั้งแต่บริษัทในเครือของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้นที่นั่นใน พ.ศ. 2527 นอกจากนี้ โครงการนี้ยังเป็นการแก้ไขปัญหอย่างหนึ่งในการบรรเทาการขยายตัวของเขตเมืองรอบ ๆ กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญมานาน

ภายใต้แผนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ในภูมิภาคชายฝั่งทะเลภาคใต้ ภูมิใจให้เกิดการลงทุนอย่างมากมายโดยกระจายการลงทุนจากเมืองหลักมาสู่ภาคใต้มากยิ่งขึ้น แนวคิดหลักของโครงการดังกล่าว เกี่ยวข้องกับการก่อตั้งเขตการค้าใหม่ เพื่อใช้เป็นเครือข่ายทางการค้าโดยการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรม และท่าเรือของอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน ซึ่งจะเชื่อมถึงกันโดยโครงการ “Land Bridge” ที่ตัดข้ามคอคอดกระของประเทศไทย ซึ่งจังหวัดกระบี่ก็เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ซึ่งเป็นสะพานของจังหวัดทางชายฝั่งตะวันออก เนื่องจากพื้นที่ชายฝั่งของประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ รวมไปถึงพื้นที่เกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ มีถ่านหินและแร่ธาตุที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งยังมีชายหาด และทัศนียภาพที่สวยงาม ทำให้กลุ่มสิ่งแวดล้อมและกลุ่มด้านการท่องเที่ยวบางกลุ่มไม่เห็นด้วยกับโครงการนี้ โดยให้เหตุผลว่ากิจกรรมทางอุตสาหกรรมรอบๆ โครงการอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยวริมฝั่งอันดามันและยังเป็นการการทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่รวดเร็วอยู่แล้วในประเทศไทยให้เร็วมากยิ่งขึ้น

แผนพัฒนาหลายฉบับในระดับจังหวัดของจังหวัดกระบี่ มุ่งเน้นความร่วมมือกันระหว่างจังหวัดกระบี่และจังหวัดใกล้เคียง ตัวอย่างเช่น แผนพัฒนาอันดามันซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2537 ซึ่งเป็นการเรียกร้องให้ทางจังหวัดภูเก็ต พังงาและกระบี่ร่วมมือกับตัวแทนภาคธุรกิจหลัก ๆ ในการส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาในภูมิภาคให้มากยิ่งขึ้น ภายหลังจากการเกิดเหตุการณ์สึนามิเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2547 แผนพัฒนาอันดามันเป็นแผนหลักในการผลักดันให้เกิดการจัดตั้งสามเหลี่ยมอันดามันที่มี ภูเก็ต พังงาและกระบี่ร่วมกันฟื้นฟูความเสียหายที่ได้รับจากเหตุดังกล่าว นอกจากนี้ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงปฏิบัติการจังหวัดกระบี่ ตรัง สตูลและพัทลุงใน พ.ศ. 2545 ยังมุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงกันระหว่างเป้าหมายการเดินทางด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายในพื้นที่ โดยในแผนนี้กำหนดให้จังหวัดกระบี่มีบทบาทหลักในการเชื่อมต่อระหว่างภูเก็ตกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้

1.3 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกระบี่

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกระบี่ ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเสมือนเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญสำหรับการพัฒนาจังหวัด และเป็นเป้าหมายเพื่อฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดขึ้นอันเป็นผล

จากสึนามิ แผนนี้มุ่งเน้นให้เกิดการฟื้นฟูอุตสาหกรรมเจริญเติบโตของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวและพักผ่อนเช่นเดียวกับรักษาระดับความสมดุลของการท่องเที่ยวกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น เช่น ธุรกิจ การเกษตร และอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตามหลังจากความสูญเสียจากเหตุการณ์สึนามิ ทางจังหวัดนำเสนอรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวในแบบหลายฐาน (hubs) โดยมุ่งไปที่พื้นที่ 5 แห่งซึ่งเป็นแหล่งดึงดูดสำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างและการท่องเที่ยวขนาดเล็กที่มีลักษณะเฉพาะ (niche market) และเพื่อจะเป็นการสนับสนุนการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจในจังหวัด รูปแบบการท่องเที่ยวแบบหลายฐานนี้เป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกระบี่ให้มีความโดดเด่น ซึ่งเป็นข้อเสนอของรายงานฉบับนี้

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของกระบี่ในระดับท้องถิ่นที่มีอยู่นั้น มีอยู่ 2 แผนที่มีความโดดเด่นได้แก่ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองกระบี่และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะลันตา การดำเนินงานจะวางกรอบโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกระบี่ซึ่งได้พัฒนายุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวใน 2 ประเด็นหลัก คือ เทศบาลยังคงมีบทบาทในด้านการดูแลการจัดสรรทางด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการสำหรับการพัฒนา รวมไปถึงการปรับปรุงภูมิทัศน์ในพื้นที่เขตเมืองกระบี่ และเทศบาลได้พัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวขึ้นใหม่ โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวในแหล่งโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ ยุทธศาสตร์นี้เน้นการแสวงหาความร่วมมือจากชุมชนทางธุรกิจและหน่วยงานในพื้นที่ในการพัฒนาโครงการอาหารปลอดภัยเพื่อที่จะรักษาสมดุลของการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะ โครงการอาหารปลอดภัยมุ่งเน้นที่เกษตรกรอินทรีย์ ลดการพึ่งพาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรจากพื้นที่อื่นๆ การหารายได้ให้กับชุมชน ในแผนนี้ยังเรียกร้องให้เกิดการจัดสรรทางด้านสาธารณูปโภคสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวในเกาะลันตา รวมไปถึงข้อเสนอสำหรับท่าเรือใหม่เพื่อพัฒนาด้านตะวันออกของเกาะลันตาเพื่อรองรับการท่องเที่ยว และในฐานะท่าเทียบเรือสำหรับการท่องเที่ยวทางทะเลในทะเลอันดามัน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่ ที่จัดทำร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งสองนี้มีความแตกต่างจากแผนต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันในบางแนวทางที่สำคัญประการแรก คณะวิจัยทดสอบยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบทางเลือกกับมิติในการมองภาพในอนาคต ที่ประกอบด้วยเรื่องของผลกระทบจากปัจจัยภายนอก ประการที่สอง คณะวิจัยเล็งเห็นถึงชุมชน และผู้พักอาศัยในฐานะผู้ขับเคลื่อนหลักที่อยู่เบื้องหลังการจัดการและการวางแผนด้านการท่องเที่ยว ไม่ใช่เป็นเพียงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเท่านั้น ประการที่สาม คณะวิจัยไม่ได้พิจารณาการท่องเที่ยวในลักษณะภาคเศรษฐกิจที่แยกขาดจากส่วนอื่น ๆ แต่มีความเห็นว่าการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของภาพรวมทางเศรษฐกิจของกระบี่ และประการสุดท้ายคณะวิจัยกำหนดให้นักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มหนึ่งในบรรดาผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการกำหนดทิศ

ทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ ไม่ใช่เป็นเพียงแค่แหล่งที่มาของความต้องการและรายได้จากภายนอกจังหวัด

1.4 ระเบียบวิธีการการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยและวางแผนยุทธศาสตร์ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้นำระเบียบวิธีการศึกษาเข้ามาใช้เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

- (1) จะทำอย่างไรให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ก่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
- (2) จะทำอย่างไรให้ผลจากการพัฒนาการท่องเที่ยวสามารถกระจายไปสู่ประชาชนในจังหวัดได้อย่างเท่าเทียมกัน
- (3) จะทำอย่างไรให้การพัฒนาการท่องเที่ยวสนับสนุนการพัฒนาทางสังคมและระบบ - เศรษฐกิจที่มีชุมชนเป็นผู้นำ
- (4) ยุทธศาสตร์ และ แบบจำลองอะไรบ้างที่จะสามารถสนับสนุนจุดมุ่งหมายเหล่านี้ และ ยุทธศาสตร์และแบบจำลองเหล่านั้นจะทำงานอย่างไรภายใต้เงื่อนไขทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ที่มีความแตกต่างกัน

ระเบียบวิธีการศึกษาที่คณะผู้วิจัยนำมาใช้ ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ส่วน คือ การรับฟังความเห็นและปรึกษาหารือกับชุมชน และการวางรูปแบบของยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยวิธีการการฉายภาพในอนาคตอันเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอก (External Scenario) เพื่อที่จะประเมินประสิทธิผลของยุทธศาสตร์เหล่านี้

โครงการวิจัยนี้ได้ทำการสำรวจขอบเขตของอนาคตที่เป็นไปได้ ของการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์กันระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทั้งในส่วนของผู้ที่ได้รับประโยชน์และได้รับผลกระทบจากการพัฒนา ได้แก่ ผู้พักอาศัย กลุ่มชุมชนต่างๆ ข้าราชการ นักธุรกิจและนักการเมืองท้องถิ่นในยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวทางเลือกทั้ง 3 แบบ และจะทำการประเมินว่าแต่ละยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจะสามารถทำงานได้ดีเพียงใด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนภายใต้เงื่อนไขในอนาคตที่หลากหลาย

การศึกษานี้จึงเป็นการรวบรวมองค์ประกอบของแผนยุทธศาสตร์ทั้งหมด เข้ากับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการวางแผนยุทธศาสตร์นั้นตระหนักว่า การกำหนดอนาคต

ของกระบี่นั้นไม่สามารถกำหนดออกมาเป็นรูปแบบเดียวได้ และการวางแผนการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนนั้น จะต้องมีการเตรียมการในลักษณะที่มองถึงความเป็นไปได้ที่อาจเกิดขึ้นได้ในหลายรูปลักษณะ นอกจากนี้แล้วการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาจะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่าทั้งชุมชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐล้วนแล้วแต่มีโอกาสในการร่วมกันกำหนด และออกแบบอนาคตของพวกเขาพร้อมกัน คณะผู้วิจัยจึงได้แบ่งประเด็นการวิจัยออกเป็น 4 ประเด็นสำคัญ นั่นคือ การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม การพัฒนาชุมชน และสาธาณูปโภค

กิจกรรมของการวิจัยในครั้งนี้ได้รวมถึงการประชุม และปรึกษาหารือร่วมกับผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสำรวจพื้นที่ การสำรวจเอกสาร การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้คำถามในการวิจัยนั้นมีทั้งส่วนที่เป็นคำถามกว้างๆในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และในอนาคตของจังหวัด และคำถามเฉพาะประเด็น ซึ่งคำถามทั้งสองแบบนี้มีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางของรายงานฉบับนี้

1.5 ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย

คณะวิจัยอันประกอบไปด้วยนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย เบอร์กลี่และนิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รวบรวมหลักการของการวางแผนพัฒนาเมืองและภูมิภาค รัฐศาสตร์ ภูมิสถาปัตยกรรม การพัฒนาที่อยู่อาศัยและการออกแบบชุมชนเมืองเข้าด้วยกัน โดยกลุ่มนักศึกษาจากเบอร์กลี่ เป็นเสมือนกับคนภายนอกที่นำเครื่องมือการศึกษาที่ปราศจากอคติในรูปแบบต่าง ๆ มาใช้ในการวิจัยของโครงการ ในขณะที่นิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำเอาความเข้าใจในเรื่องการเมืองและโครงสร้างวัฒนธรรมไทย และความอ่อนไหวต่อประเด็นปัญหาในพื้นที่เข้ามาร่วมในการวิจัยในครั้งนี้

นอกจากนี้ในการวิจัยได้มีความพยายามใช้การทำงานร่วมกันในรูปแบบของภาษาไทยและภาษาอังกฤษในสัดส่วนที่เท่าเทียมกันมากที่สุด เพื่อที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและเปิดมุมมองต่างๆให้กว้างขวางรอบด้านและลึกซึ้งเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ตลอดการวิจัย คณะผู้วิจัยจะรักษาหลักการพื้นฐานในเรื่องการเคารพภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่นในจังหวัดกระบี่เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามคณะผู้วิจัยมีข้อจำกัดในด้านของเวลาในการเก็บข้อมูล ซึ่งทำให้ไม่สามารถทำการสำรวจพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดและสัมภาษณ์ประชาชนในพื้นที่เหล่านั้นได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องใช้วิธีสุ่มตัวอย่างในการสำรวจ และเน้นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับตัวแทนผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนา

1.6 ประเด็นคำถามสำคัญในการวิจัย

รายละเอียดของกลุ่มประเด็นคำถามทั้ง 4 ข้อดังต่อไปนี้ จะเป็นตัวกำหนดกรอบและเป้าหมายของการศึกษาให้มีความชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

- อะไรคือ “ความยั่งยืน” ในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ความยั่งยืนได้รับการนิยามว่า “เป็นการคำนึงถึงความต้องการในปัจจุบันที่จะต้องไม่ลดทอนความสามารถของคนรุ่นต่อไปที่จะบรรลุถึงความต้องการของพวกเขา”³ ในมิติด้านการพัฒนาในระดับโลก การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นรูปแบบที่ให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบ 3 ด้าน นั่นคือ สิ่งแวดล้อม ความยุติธรรม และเศรษฐกิจ

แนวคิดเรื่องความยั่งยืนเป็นแนวคิดที่บางครั้งยังไม่มี ความเข้าใจตรงกัน และไม่มีข้อตกลงที่แน่นอนในการประเมินค่าแนวคิดดังกล่าว ในมิติของการพัฒนาในจังหวัดกระบี่นั้นแนวคิดเรื่องความยั่งยืนนั้นทำให้เราต้องตั้งคำถามกับความสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องการพัฒนาในพื้นที่ อาทิ การมีรายได้ที่สูงขึ้นและความยากจนที่ลดลงจะทำให้อนาคตของจังหวัดกระบี่มั่นคงหรือไม่ หรือการรักษาทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการพัฒนาที่ยั่งยืนจริงหรือไม่ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นการค้นหาเพื่อที่จะตัดสินว่าจะให้ความหมายของความยั่งยืนในกรณีของการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่อย่างไร

- จังหวัดหรือประชาชนเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา

โดยทั่วไป การพัฒนาหมายถึงความก้าวหน้าจากระดับพื้นฐานหรือระดับล่างไปสู่ระดับที่ก้าวหน้ากว่าหรือเติบโตมากขึ้น ซึ่งในบริบทของการวางแผนนั้น การพัฒนาจะแสดงถึงนัยของความเติบโตทางเศรษฐกิจ การเติบโตทางกายภาพด้านต่าง ๆ และการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากร แต่ในบางกรณีผลประโยชน์ของการพัฒนาก็ก่อให้เกิดการแบ่งปันที่ไม่เท่าเทียมกัน ระหว่างคนบางคนหรือกลุ่มผลประโยชน์บางกลุ่ม เช่น สาธารณูปโภคที่เกิดขึ้นใหม่นั้นจะรองรับประชากรได้บางส่วน ในขณะที่เดียวกันอาจจะทำให้คนอื่นอีกหลายคนไม่ได้รับประโยชน์จากสาธารณูปโภคเหล่านั้น หรือรายได้ที่

³ Brundtland Commission. World Commission on Environment and Development (WCED). **Our common future**. Oxford: Oxford University Press, 1987 p. 43.

เพิ่มขึ้นสามารถทำให้คนระดับบนและระดับกลางร่ำรวยขึ้นแต่สำหรับคนระดับล่างอาจจะถูกมองข้ามไป สถานการณ์เหล่านี้ขัดกับหลักการของคุณลักษณะพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน และยังเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาสำหรับจังหวัดกระบี่ ดังนั้นโครงการนี้จึงมีการตั้งคำถามว่าใครคือผู้ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาในระดับจังหวัดในครั้งนี้

- การท่องเที่ยวควรจะเป็นภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดของกระบี่หรือไม่
ปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อันดับสองของกระบี่ในด้านการจ้างงาน และเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในด้านรายได้ อย่างไรก็ตาม แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ อาจจะส่งผลให้เกิดการกระจุกตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคการผลิตนี้มากขึ้น และการเพิ่มขึ้นของการท่องเที่ยวซึ่งแม้ว่าจะนำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจ อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่พึงปรารถนาหลายประการ อาทิ แรงกดดันจากผลกระทบในแง่ลบของการพัฒนา และการผูกพันตัวเองที่เพิ่มมากขึ้นกับระบบเศรษฐกิจนอกพื้นที่ การศึกษาในครั้งนี้จะพิจารณาบทบาทที่พึงปรารถนาของการท่องเที่ยวในอนาคตทางเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่คืออะไร
- ใครคือผู้ตัดสินใจในกระบวนการทางนโยบายของจังหวัดกระบี่
ความสำเร็จของการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่ขึ้นอยู่กับทั้งการออกแบบยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมและการนำยุทธศาสตร์ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นโครงสร้างอำนาจทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในจังหวัดกระบี่จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดอนาคตของจังหวัด โครงการนี้ได้สำรวจการใช้อำนาจต่างๆในการกำหนดนโยบายของกระบี่และผู้ใช้อำนาจเหล่านั้น

1.7 การวางแผนยุทธศาสตร์โดยปรึกษาหารือกับชุมชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ระเบียบวิธีศึกษาของคณะผู้วิจัยจะเป็นการผสมผสานองค์ประกอบต่างๆของการวางแผนทางยุทธศาสตร์และการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา การท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศไทย และในระดับจังหวัดกระบี่เกี่ยวข้องกับภาคเศรษฐกิจหลายภาคการผลิต และได้รับผลกระทบจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในพื้นที่และภายนอกพื้นที่ คณะผู้วิจัยเห็นว่าระเบียบวิธีการศึกษาทางด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเป็นเทคนิคที่สามารถนำมาปฏิบัติได้และ

มีประสิทธิภาพเพื่อที่จะพัฒนาแผนที่ที่ดีที่สุด สำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสำหรับจังหวัดกระบี่ ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้ให้นิยามกระบวนการศึกษาเชิงผสมผสานนี้ว่า การวางแผนยุทธศาสตร์แบบปรึกษาหารือ (consultative strategic planning) โดยในส่วนตัวไปของรายงานจะเป็นการให้โครงร่างส่วนประกอบของกระบวนการนี้และประโยชน์ที่โดดเด่นของกระบวนการศึกษาแบบนี้

ผลที่ได้รับในขั้นตอนแรกของกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ในลักษณะดังกล่าวได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดกระบี่ อย่างไรก็ตามก่อนที่วิสัยทัศน์จะถูกกำหนดขึ้นได้นั้น จะต้องมีการเตรียมการในขั้นตอนต่างๆที่จำเป็น (ภาพที่ 1.5) ในขั้นตอนแรก กลุ่มต่าง ๆ ต้องเห็นด้วยที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องในการปฏิบัติการวางแผน ซึ่งขั้นตอนนี้จะเป็นการสร้างเชื่อมั่นว่ามีการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ในขั้นตอนที่สอง คณะผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่มีต่อจังหวัดกระบี่ และข้อมูลเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาจากหลากหลายกลุ่มที่มีขึ้นเพื่ออนาคตของจังหวัดกระบี่ และข้อมูลเหล่านี้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดกระบี่ ซึ่งวิสัยทัศน์ที่ได้นี้จะบ่งบอกถึงอนาคตที่พึงปรารถนาของจังหวัดที่จะสามารถนำมาใช้ในการทดสอบกับนโยบายและการพัฒนาต่างๆที่จะเกิดขึ้นได้

หลังจากเรียบเรียงเนื้อหาหลัก ๆ ของวิสัยทัศน์แล้ว คณะผู้วิจัยได้พัฒนาการวิเคราะห์สภาพการณ์ (SWOT Analysis) ในการวิเคราะห์ถึงวิสัยทัศน์ดังกล่าว ในการทำความเข้าใจกับอนาคตที่เป็นไปได้ของการพัฒนาในจังหวัดกระบี่ ซึ่งเสนอถึงเนื้อหา 3 ส่วนสำคัญ ได้แก่

- (1) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของกระบี่
- (2) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) เพื่อชี้ให้เห็นถึงสภาพการณ์ในปัจจุบันของจังหวัดทั้งในส่วนที่ส่งเสริม หรือเป็นอุปสรรคในการนำบรรลุซึ่งวิสัยทัศน์ดังกล่าว
- (3) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (โอกาสและภาวะคุกคาม) เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพในอนาคตหรือเงื่อนไขจากภายนอกที่อาจจะสนับสนุนหรือลดทอนจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ในวิสัยทัศน์

คณะผู้วิจัยได้วางรูปแบบของการวิเคราะห์สภาพการณ์ของจังหวัด โดยคำนึงถึงเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์และข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด จากทั้งภายในและภายนอกพื้นที่

Strategic Planning In Krabi Project

Stakeholders agree to start strategic planning process to evaluate possibilities for development

Visions for the future discussed by all stakeholders. Individual values are articulated and become understood.

Field research and interviews with all stakeholders revealed “ SWOT ” for Krabi province.

Strengths and Weaknesses are considered internal issues.

Opportunities and Threats are considered external issues.

Develop Future Strategies for Krabi Tourism to address SWOT.

Test future strategies against different external scenarios which consider economic, environmental and political conditions which would affect the behavior of the strategies.

Review results of the tests and **determine recommendations** for Krabi. Next step for progress towards visions can be identified.

Agreeing to Engage in Plan

At various points in the process later developments contribute to the working vision statement and SWOT analysis.

Visioning Process : Write Vision

S-W-O-T Analysis

Strengths
Weaknesses

Opportunities
Threats

Develop Strategies for Future of Krabi

- A.
- B.
- C.

Test Performance of Strategies Againsts External Scenarios

		External Scenarios		
		1	2	3
Tourism Strategies	A	A1	A2	A3
	B	B1	B2	B3
	C	C1	C2	C3

Review and Make Recommendations for Best Strategy For Krabi

ภาพที่ 1.5 การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

หลังจากการวิเคราะห์ผล SWOT Analysis และจากการสัมภาษณ์แล้ว คณะผู้วิจัยได้สร้างยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวที่มีความเป็นไปได้ของจังหวัดกระบี่ขึ้นมา 3 ยุทธศาสตร์ ซึ่งยุทธศาสตร์เหล่านี้ได้กำหนดนโยบายและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ เป็นระยะเวลา 20 ปีคือ จาก พ.ศ. 2548 -2568 ยุทธศาสตร์เหล่านี้ ได้อธิบายถึงบทบาทและหน้าที่ต่างๆของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาซึ่งประกอบด้วยรัฐบาลจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น นักธุรกิจ ชุมชนท้องถิ่น และความสัมพันธ์ของพวกเขาเหล่านี้กับตลาดการท่องเที่ยว โดยแต่ละยุทธศาสตร์นั้นประกอบด้วยข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับประเภทของการท่องเที่ยวที่จะได้รับการส่งเสริม และรูปแบบการกระจายตัวของพัฒนาพื้นที่ที่จะเกิดขึ้นตามประเภทของการท่องเที่ยวดังกล่าว ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวต่างๆ ที่นำเสนอนี้ได้แสดงให้เห็นถึงเส้นทางทางการพัฒนาและการเมืองที่จังหวัดกระบี่สามารถเลือกนำไปปฏิบัติได้

นอกจากการนำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวใน 3 แบบแล้ว คณะผู้วิจัยได้นำเสนอการฉายภาพในอนาคตอันเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอกที่มีความเป็นไปได้ใน 3 รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับอนาคตของการพัฒนาจังหวัดกระบี่ สถานการณ์เหล่านี้เป็นการคาดการณ์ในระดับกว้าง ๆ ที่รวมไปถึงการคาดการณ์ถึงแนวโน้มในระดับโลกและระดับภูมิภาค ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ที่สามารถส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ และเมื่อผนวกยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว 3 แบบ เข้ากับมิติในการฉายภาพในอนาคตอันเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอกทั้ง 3 ภาพเข้าด้วยกันแล้ว คณะทำงานได้สร้างแบบจำลองของอนาคตที่มีความเป็นไปได้ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว 9 แบบด้วยกัน

แบบจำลองที่อธิบายถึงความเป็นไปได้ในอนาคตแต่ละแบบนั้น จะประกอบขึ้นจากการฉายภาพทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยแต่ละรูปแบบจะแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุดของการตัดสินใจและชุดของปัจจัยที่เป็นผลกระทบจากภายนอก และเพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำเสนอต่อผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทั้งหลาย โดยเฉพาะในมิติของผลที่ได้ และสิ่งที่อาจจะต้องสูญเสียไป (trade-offs) คณะผู้วิจัยจึงคัดเลือกแบบจำลองเพียง 4 แบบ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงนัยสำคัญของยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนทั้ง 3 รูปแบบได้ดีที่สุด

นอกเหนือไปจากแบบจำลองทั้ง 4 แบบแล้ว รายงานฉบับนี้ยังแสดงให้เห็นว่า ในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนนั้น จะดำเนินไปอย่างไรภายใต้การฉายภาพแห่งอนาคตที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อชี้ให้เห็นว่าปัจจัยภายนอกนั้น ล้วนมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่ กระบวนการดังกล่าวนี้เองนำไปสู่การนำเสนอทางเลือกในนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ และขั้นตอนต่อไปในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

แม้ว่าการอธิบายแผนงานของการวิจัยนี้ดูเหมือนว่าจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว และเป็นขั้นเป็นตอน แต่ในความเป็นจริงแล้ว คณะผู้วิจัยใช้เวลาในการทำงานและประสานงานทั้งในขั้นตอนการเก็บข้อมูลภาคสนามและในการทำงานระหว่างที่วิจัยย่อยอย่างมากเพื่อให้มั่นใจได้ว่าแต่ละส่วนของการวิจัยนั้นสามารถประกอบเข้าด้วยกันเป็นผลการศึกษามีความถูกต้อง แม่นยำ เทียบตรง และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชาวกระบี่

1.7.1 กิจกรรมการวิจัยในระยะเริ่มต้น

ก่อนที่การวิจัยภาคสนามในประเทศไทยจะเริ่มต้นขึ้น นักศึกษาและคณาจารย์จากทั้ง 2 สถาบันได้รวบรวมเอกสารงานวิจัย ข้อมูลและเว็บไซต์ (website) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะทำการศึกษานอกจากนี้ทั้งสองสถาบันได้รวบรวมวรรณกรรมที่สำคัญในประเด็นเรื่องการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ทิศทางของกิจกรรมและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว วิธีการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ วิธีการวิจัยในรูปแบบอื่นๆ การวางแผนและการพัฒนาในประเทศไทยและข้อมูลพื้นฐานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย นอกจากนี้แล้วนิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดทำเว็บไซต์ขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และแผนที่ของโครงการวิจัย และนักศึกษาจากเบอร์กลีย์ได้จัดทำเว็บไซต์บันทึกเรื่องราวประสบการณ์ของพวกเขา และเพื่อรายงานความคืบหน้าของโครงการ นอกจากนี้แล้วเว็บไซต์ดังกล่าวยังเป็นเสมือนชุมชนของบรรดาสมาชิกของคณะผู้วิจัยในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความเห็น และเรียนรู้ร่วมกัน

1.7.2 การประชุมระหว่างผู้มีส่วนร่วม

เมื่อการวิจัยเริ่มขึ้นอย่างเต็มรูปแบบในประเทศไทย คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยในขั้นแรก 2 รูปแบบ ในฐานะที่เป็นรากฐานของกระบวนการวิจัยในครั้งนี้ โดยวิธีการแบบที่ 1 คือการประชุมผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ซึ่งในการประชุมนี้จะมีผู้แทนจากทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชนเข้าร่วมประชุม ซึ่งการประชุมก็ยังคงประกอบไปด้วยการนำเสนอข้อมูล และความเห็นร่วมกันรวมถึงการเปิดให้มีการซักถามและตอบคำถามต่างๆ ในมุมมองของกลุ่มตนเอง วิธีการแบบที่ 2 คือ การสำรวจพื้นที่ ซึ่งทางคณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ในจังหวัดกระบี่เพื่อที่จะสำรวจสภาพพื้นที่จริงในประเด็น ลักษณะต่างๆของการท่องเที่ยว ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการในจังหวัดและในชุมชน สภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น รวมไปถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่อย่างเป็นกันเองกับสมาชิกของชุมชนและนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 1.6 – 1.7 สำรวจ และปรึกษาหารือกับสมาชิกชุมชนบ้านหินพลวงและชุมชนชาวเลในเกาะลันตาใหญ่

การประชุมร่วมกันของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเป็นการนำเสนอข้อมูล และข้อคิดเห็นจากผู้ที่ทำหน้าที่ตัดสินใจในจังหวัดกระบี่ ผู้เข้าร่วมประชุมนั้นประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ในระดับจังหวัด เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจากเทศบาลเมืองกระบี่และหน่วยการปกครองท้องถิ่นโดยรอบ หอการค้าจังหวัดกระบี่ องค์กรภาคประชาชน กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เจ้าของโรงแรม สมาคมอุตสาหกรรมและองค์กรช่วยเหลือต่างๆ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดกระบี่ให้คณะวิจัยได้รับทราบ ซึ่งครอบคลุมเรื่องประวัติศาสตร์ของจังหวัด พื้นฐานทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมและกระบวนการวางแผนที่ผ่านมา นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ของรัฐยังได้ให้ทัศนะของตนในเรื่องสถานะของจังหวัดกระบี่ในปัจจุบันและความต้องการของจังหวัดในอนาคต การประชุมผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนานี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยให้คณะวิจัยเข้าใจถึงความต้องการ และการจัดลำดับความสำคัญที่แตกต่างกันต่อประเด็นการพัฒนาการท่องเที่ยวของบรรดาผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนา

1.7.3 การสำรวจพื้นที่

สมาชิกในคณะวิจัยได้ลงไปสำรวจพื้นที่มากกว่า 60 แห่งในจังหวัดกระบี่และสัมภาษณ์ประชาชนและนักท่องเที่ยวมากกว่า 150 คน ในช่วง 2 สัปดาห์ของการลงพื้นที่วิจัยในจังหวัดกระบี่ อีกทั้งยังได้สำรวจชายหาดและสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัด ได้แก่ ถ้ำ น้ำตก และพื้นที่อื่นๆ ที่ยังมีนักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมในปริมาณที่ยังน้อย รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและศาสนา สมาชิกของคณะวิจัยยังได้สำรวจพื้นที่และอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยว และในส่วนของคาดว่าอาจได้รับผลกระทบจากการพัฒนาการท่องเที่ยว อาทิ หมู่บ้านชาวประมงพื้นบ้าน ชาวสวนที่อยู่ในพื้นที่แผ่นดินใหญ่ และพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบทางระบบนิเวศ

ภาพที่ 1.8 – 1.9 คณะวิจัยเข้าพบกับผู้นำชุมชนบนเกาะ พีพีดอน และผู้นำกลุ่มท่องเที่ยวบนเกาะศรีบอยา

ในส่วนของ การสัมภาษณ์ตลอดระยะเวลาหลายวัน คณะวิจัยได้สัมผัสกับชุมชนต่าง ๆ ในหลายมิติ โดยเฉพาะได้เยี่ยมชมและสัมภาษณ์เชิงลึกกับสมาชิกของชุมชน ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับประชาชนที่หลายหลายสถานะ รวมไปถึงได้สัมผัสกับบุคคลที่โดยปกติจะไม่ได้มีอิทธิพลในกระบวนการกำหนดแผนและนโยบายที่ผ่านมา นอกจากนี้การสำรวจภาคสนามยังเป็นการตรวจสอบถึงความเที่ยงตรงในเรื่องข้อมูลจากพื้นที่ด้วยตนเอง

องค์ประกอบที่น่าสนใจของการสำรวจพื้นที่ด้วยตนเองอีกประการหนึ่ง ก็คือการดำรงสถานภาพของการเป็นนักท่องเที่ยวของคณะผู้วิจัย สถานการณ์นี้ทำให้ทั้งนิสิตไทยและนักศึกษาชาวอเมริกันเห็นว่านักท่องเที่ยวได้รับการปฏิบัติอย่างไรในกรณีต่างๆ และทำให้เข้าใจได้ว่าพื้นที่การท่องเที่ยวกับพื้นที่ที่ไม่ใช่นั้นมีความแตกต่างกันอย่างไร อาทิในเรื่องของการให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องของการท่องเที่ยวและการเดินทาง

ภาพที่ 1.10 – 1.11 คณะวิจัยทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และนักท่องเที่ยวชาวไทย ขณะ

เดินทางไปท่องเที่ยวตามเกาะต่างๆ ในจังหวัดกระบี่

1.8 การแบ่งกลุ่มตามหัวข้อการศึกษา

การจัดโครงสร้างกลุ่มการวิจัยของโครงการแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ การพัฒนาของชุมชน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ โดยแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิก 5-7 คน โดยมีทั้งนิสิตชาวไทยกับนักศึกษาชาวอเมริกันอยู่ในแต่ละกลุ่มจำนวนเท่าๆกัน

กลุ่มการพัฒนาชุมชนจะศึกษากลุ่มทางสังคมเศรษฐกิจที่มีบทบาทในกระบี่ และให้ความสำคัญกับกลุ่มที่ถูกทำให้กลายเป็นคนที่มีโอกาสน้อยที่จะเข้าถึงทรัพยากร และการเข้าถึงช่องทางในการตัดสินใจประเด็นสาธารณะ ความสนใจของกลุ่มวิจัยนี้จะรวมถึงความต้องการพื้นฐานด้านกายภาพของชุมชน การเข้าถึงทรัพยากรของคนในชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจเชิงนโยบาย โดยพื้นที่เฉพาะที่กลุ่มการพัฒนาของชุมชนให้ความสนใจคือ หมู่บ้านชาวประมงและเกษตรกร รวมทั้งชาวมุสลิมในจังหวัดกระบี่ เป้าหมายโดยรวมของการวิจัยในประเด็นเรื่องการพัฒนาของชุมชน เพื่อที่จะมีความเข้าใจในปัญหาที่กลุ่มดังกล่าวประสบและเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามอบริบทของการส่งเสริมการท่องเที่ยว

สำหรับกลุ่มการพัฒนาทางเศรษฐกิจ จะศึกษาในเรื่องรายได้ที่เกิดขึ้นและการกระจายรายได้ในจังหวัดกระบี่ โดยมุ่งศึกษาที่โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัด รวมไปถึงอุตสาหกรรมหลักและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา โดยมีการมุ่งเน้นในการศึกษาเรื่อง โครงการการจ้างงานธุรกิจทางเศรษฐกิจขนาดเล็กใหม่ๆ และความร่วมมือที่เป็นไปได้ภายในและระหว่างภาคส่วนต่างๆ ทางเศรษฐกิจ (ภาพที่ 1.12-1.17) เป้าหมายโดยรวมของกลุ่มคือการพิจารณาหนทางที่การท่องเที่ยว สามารถมีการเชื่อมโยงที่เข้มแข็งกับระบบเศรษฐกิจโดยรวม และการที่การท่องเที่ยวที่เจริญเติบโตภายในจังหวัดจะสามารถเป็นประโยชน์กับอุตสาหกรรมอื่นๆ ในจังหวัดได้

ภาพที่ 1.12 การค้าขายของที่ระลึกบนเกาะพีพีดอน

ภาพที่ 1.13 การทำประมงพื้นบ้านบริเวณชายฝั่งของเกาะศรีบอยา

ภาพที่ 1.14 ความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศป่าชายเลนของชายฝั่งทะเลกระบี่

ภาพที่ 1.15 โรงเรือนเผาขยะสาธารณูปโภคที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งบนเกาะพีพีดอน

ภาพที่ 1.16 สถานที่จำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) แห่งหนึ่งของจังหวัดกระบี่

ภาพที่ 1.17 อาชีพการเก็บขยะขายเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่ทำรายได้ให้กับชุมชน

ด้านกลุ่มสิ่งแวดล้อมจะศึกษาสภาวะด้านธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นในจังหวัดกระบี่ โดยทางกลุ่มจะมุ่งเน้นเรื่องการอนุรักษ์และการปรับปรุงสิ่งเหล่านี้เพื่ออนาคต โดยจะพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญส่วนต่างๆของสิ่งแวดล้อมของทะเล ชายฝั่ง ป่าไม้ เกษตรกรรมและเมือง (ภาพที่ 1.18-1.19) นอกจากนี้ยังให้ความสนใจกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษอย่างเกาะพีพี และสนามบินจังหวัดกระบี่ โดยทางกลุ่มจะเก็บข้อมูลทั้งในด้านศักยภาพทางสิ่งแวดล้อมของจังหวัดกระบี่ในส่วนที่เป็นทรัพยากรที่ให้ผลด้านดีและผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการ

พัฒนาการท่องเที่ยว เป้าหมายโดยรวมของกลุ่มคือการเสนอแนะแนวทางเพื่อให้จังหวัดกระบี่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวที่แข็งแรง ในขณะที่เดียวกันก็มีการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย

ภาพที่ 1.18 – 1.19 ป่าชายเลนบริเวณเกาะศรีบอยาที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์

ส่วนกลุ่มสาธารณูปโภคจะศึกษาการจัดสรรบริการขั้นพื้นฐาน และโครงสร้างพื้นฐานในจังหวัดกระบี่ ซึ่งรวมถึงการคมนาคมและการสื่อสาร ระบบน้ำและท่อส่งน้ำ ระบบไฟฟ้า และการจัดการขยะ โดยทางกลุ่มจะเน้นความสำคัญไปที่การสำรวจความต้องการในด้านสาธารณูปโภค (ภาพที่ 1.20 – 1.21) และเรื่องจำนวนและคุณภาพที่ครอบคลุม เนื่องจากกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ ได้ระบุถึงความปรารถนาที่จะให้มีการเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ทางกลุ่มจึงมุ่งเน้นอย่างมากในเรื่องการสำรวจผลกระทบ ของความเปลี่ยนแปลงในระบบสาธารณูปโภคของชุมชน นอกจากนี้ยังจะพิจารณาความเกี่ยวข้องทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของระบบสาธารณูปโภคที่ไม่เพียงพอ ตลอดจนความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค เป้าหมายโดยรวมของกลุ่มก็คือเพื่อที่จะเข้าใจเรื่องความต้องการด้านสาธารณูปโภคของจังหวัดกระบี่ และเพื่อที่จะเสนอแนะถึงระดับที่เหมาะสมของการจัดสรรทางด้านสาธารณูปโภค

ภาพที่ 1.20 ระบบการจัดการน้ำเสียของหมู่บ้านบนเกาะลันตาใหญ่

ภาพที่ 1.21 ระบบการปรับปรุงคุณภาพน้ำของชาวเล เทศบาลเมืองกระบี่

จากที่ได้กล่าวมา การทำงานของทั้ง 4 กลุ่ม ได้ให้ภาพในมุมมองกว้างของสถานะทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดกระบี่ ในขณะที่เดียวกันกลุ่มต่างๆที่ทำการศึกษาก็ยังได้มุ่งเน้นลงไปในเรื่องที่กลุ่มสนใจและเชื่อว่าประเด็นเหล่านั้น จะได้รับการกล่าวถึงไว้ในกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ในขอบเขตที่ตนสนใจ ขณะที่ข้อมูลรายละเอียดในบางส่วนที่มีได้อยู่ในขอบเขตเหล่านั้นอาจจะไม่ได้รับการระบุดูเอาไว้ อาทิ ข้อมูลในเรื่องของความขัดแย้งทางการเมืองในพื้นที่และนอกพื้นที่

1.9 แบบจำลองการวิเคราะห์เพื่อการวางแผน

ในการนำเสนอผลกระทบที่เกิดขึ้นจากยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวทั้ง 3 แบบภายใต้การฉายภาพในอนาคตอันเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอกที่แตกต่างกันนั้น ทางคณะวิจัยได้สร้างแบบจำลองขึ้น โดยอาศัยข้อมูลทางสถิติของชาติและท้องถิ่น มาตรฐานสำหรับการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานต่างๆในระดับสากล และจากการออกสำรวจพื้นที่ แบบจำลองที่สร้างขึ้นนั้นจะใช้ในการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดและการเจริญเติบโตของประชากรตามธรรมชาติใน พ.ศ. 2568 (ค.ศ. 2025) และจากการคาดการณ์เหล่านั้น ยังได้มีการคาดการณ์จำนวนห้องพัก โรงแรม ความต้องการแรงงาน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้พื้นที่ของโรงแรม และความจำเป็นในการใช้เส้นทางคมนาคมขนส่ง

แบบจำลองได้ข้อมูลมาจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับจังหวัดกระบี่เท่าที่มีอยู่ และในบางกรณีที่ไม่สามารถหาข้อมูลของจังหวัดได้ ทางคณะวิจัยได้คาดการณ์

ข้อมูลจากข้อมูลระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับสากล โดยปรับใช้ให้เหมาะสมและเข้ากับความเป็นไปได้เชิงข้อมูลของจังหวัดกระบี่ แบบจำลองที่นำมาใช้ประกอบการศึกษานี้จำแนกออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

- การท่องเที่ยว
- ที่พัก
- ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อแรงงานและประชากร
- ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ผลกระทบต่อเส้นทางการคมนาคมขนส่ง

1.9.1 แบบจำลองการท่องเที่ยว

จากฐานข้อมูลที่กว้างขวางลึกซึ้งที่รวบรวมโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คณะผู้วิจัยสามารถคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยว ระยะเวลาที่พักในช่วงการท่องเที่ยว รายจ่ายด้านการท่องเที่ยวและรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว ข้อมูลที่นำมาใช้ในแบบจำลองนี้เริ่มต้นจากข้อมูลในปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากมีข้อมูลจำนวนมากที่ได้รับการจัดเก็บในปีนั้น และคณะผู้วิจัยเห็นว่าข้อมูลในปีดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีลักษณะปกติ เนื่องจากไม่มีผลกระทบจากปัจจัยภายนอก อาทิ โรคซาร์ (SARS) ไข้หวัดนก หรือเหตุการณ์สึนามิ (Tsunami)

ตารางที่ 1.1 แสดงสมมติฐานด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในช่วงระยะเวลา 20 ปี

การคาดการณ์	Krabi Riviera	Krabi Highlights	Krabi Median
นักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว	9.50 %	5.85 %	4.65 %
ระยะเวลาในการพัก	-1.79 %	-1.79 %	-1.79 %
รายจ่ายในแต่ละวัน	1.96 %	1.96 %	1.96 %

1.9.2 แบบจำลองที่พัก

ในส่วนนี้ได้มีการรวบรวมข้อมูลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และข้อมูลโรงแรมและเกสต์เฮาส์แยกตามภาคและตามประเภทจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในพ.ศ. 2547 ในขั้นตอนแรก การคาดการณ์กระทำโดยการคาดการณ์จำนวนห้องพักทั้งหมด และนำไปคำนวณหาจำนวนโรงแรมอย่างคร่าวๆโดยใช้สมมติฐานบางประการ

จากการสำรวจโรงแรมและเกสต์เฮาส์ในพ.ศ. 2547 พบว่า ห้องพัก ร้อยละ 37 ในภาคใต้ของประเทศไทยนั้น อยู่ในโรงแรมขนาดใหญ่ จากนั้นจึงทำการคาดการณ์ย้อนกลับในช่วง พ.ศ. 2543 โดยการใช้ข้อมูลที่รวบรวมได้จากหลายๆแห่ง เพื่อที่จะนำไปใช้คำนวณจำนวนห้องพัก ใน พ.ศ. 2568 คณะวิจัยได้คำนวณข้อมูลจำนวนห้องพักจริงในพ.ศ. 2543 และ 2547 และคำนวณอัตราการเพิ่มขึ้นสะสม (the Compound Annual Growth Rate – CAGR) สำหรับช่วงเวลา 4 ปีนั้น และใช้ตัวเลขที่คำนวณได้นั้นในภาพฉายอนาคตแต่ละแบบ

ในกรณีข้อมูลหลังจากพ.ศ. 2547 คณะวิจัยได้ใช้ข้อมูลประมาณการการท่องเที่ยวในแบบอัตราการเพิ่มขึ้นสะสมเพื่อคาดการณ์จำนวนห้องพักในอนาคต นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาถึงสัดส่วนของห้องพักในโรงแรมแต่ละประเภทที่มีการเปลี่ยนแปลงในภาพฉายอนาคตแต่ละรูปแบบ

คณะผู้วิจัยคำนวณระยะเวลาในการเข้าพักเฉลี่ยในที่พักต่างๆ โดยการใช้กรณีศึกษาที่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ กรณีนี้ข้อมูลมาตรฐานคือ ในกรณี Krabi Riviera (กระบี่ก้องโลก) ซึ่งคาดว่าใน พ.ศ. 2568 นั้นนักท่องเที่ยวจะพักที่รีสอร์ทขนาดใหญ่และหรูหราจำนวนมากหนึ่งแห่งต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ แต่ในความเป็นจริงปัจจุบัน สิ่งที่พบก็คือ ใน พ.ศ. 2547 ระยะเวลาในการเข้าพักเฉลี่ยในจังหวัดกระบี่คือ 4.33 วัน ในขณะที่ระยะเวลาเฉลี่ยที่นักท่องเที่ยวเข้าพักที่โรงแรม บ้านพัก หรือรีสอร์ทขนาดใหญ่คือ 2.85 วัน เพื่อที่จะปรับการคาดการณ์ให้เหมาะสม คณะผู้วิจัยได้คาดการณ์ระยะเวลาในการเข้าพักสำหรับ พ.ศ. 2568 และคำนวณอัตราการเติบโตสะสมต่อปีจากพ.ศ. 2543 ถึงพ.ศ. 2568 เพื่อให้การท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่หมายถึงการพักอาศัยในรีสอร์ท โดยการคาดการณ์นี้จะไม่เปลี่ยนแปลงระยะเวลาในการเข้าพักของนักท่องเที่ยวจากแบบจำลองในแบบอื่นทั้ง 2 แบบ เพราะยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนว่า ยุทธศาสตร์เหล่านั้นจะเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวรายใดรายหนึ่งจากแนวโน้มปกติได้อย่างไร และประการสุดท้าย คณะผู้วิจัยได้มีการคำนวณขนาดของโรงแรมที่ใช้เป็นต้นแบบทั้งโรงแรมขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ โดยตั้งอยู่บนฐานของการรักษามาตรฐานทางสถาปัตยกรรม และประมาณค่าขนาดของโรงแรมในจังหวัดกระบี่อย่างคร่าวๆ

ตารางที่ 1.2 แสดงสมมติฐานด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

การคาดการณ์	Krabi Riviera	Krabi Highlights	Krabi Median
จำนวนห้องพักและนักท่องเที่ยว	9.50 %	5.85 %	4.65 %
ระยะเวลาในการเข้าพักเฉลี่ย	0.29%	0 %	0 %
ร้อยละของจำนวนห้องพักในโรงแรมขนาดเล็ก (0-59 ห้อง)	-2.47 %	0 %	0.9 %
ร้อยละของจำนวนห้องพักในโรงแรมขนาดกลาง(60-149 ห้อง)	-0.36 %	0 %	0.43 %
ร้อยละของจำนวนห้องพักในโรงแรมขนาดใหญ่ (150 ห้องขึ้นไป)	1.45 %	0 %	-1.45 %

1.9.3 แบบจำลองผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อแรงงานและประชากร

แบบจำลองนี้ใช้ข้อมูลจากสมุดรายนงานสถิติจังหวัดกระบี่พ.ศ. พ.ศ. 2538 - 2546 และคำนวณอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อปีของจำนวนแรงงานและประชากรในจังหวัด และนำไปคาดการณ์ประชากรต่อในอนาคตจนถึง พ.ศ. 2568 เพื่อความแม่นยำของการคาดการณ์จึงใช้แบบจำลองการคาดการณ์ประชากรแบบ Cohort component method (วิธีคาดการณ์จากองค์ประกอบของกลุ่มคน) โดยใช้ข้อมูลอัตราการเกิด การตาย และการอพยพย้ายถิ่นฐานของทั้งประเทศ และนำไปคาดการณ์ต่อใน พ.ศ. 2568 และเนื่องจากการคาดการณ์มีความใกล้เคียงกันมากจึงตัดสินใจใช้อัตราการเจริญเติบโตของประชากรต่อปีมาใช้ในการคำนวณและคาดการณ์ต่อไปในอนาคต ทางคณะผู้วิจัยได้คาดการณ์เอาไว้ว่าอัตราการเจริญเติบโตตามธรรมชาติของประชากรในจังหวัดกระบี่คือ ร้อยละ 1.31 ต่อปี ซึ่งเพิ่มขึ้นจากใน พ.ศ. 2543 จาก 177,017 คน เป็น 243,071 คนใน พ.ศ. 2568

เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานโดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีไม่เพียงพอ จึงมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากกรณีศึกษาต่างๆเพื่อตั้งสมมติฐานว่า ควรจะมีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเท่าใด จากข้อมูลการท่องเที่ยวในระดับโลกและการประชุมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่พบว่า ร้อยละ 10 ของแรงงานไทยทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงนำมาใช้กับจังหวัดกระบี่และประมาณค่าว่า ใน พ.ศ. 2543 จำนวนแรงงานที่เหมาะสมในภาคการท่องเที่ยวคือ 17,500 คน และเพื่อการประมาณแหล่งงานใหม่ที่จะเกิดขึ้นในภาคการท่องเที่ยว จึงใช้ตัวทวีคูณ (Multiplier) จากข้อมูลของประเทศสิงคโปร์ซึ่งเป็นกรณีศึกษา พบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นทุกๆ 1 ล้านบาท จะเกิดแหล่ง

งาน 1 แห่ง ส่วนการคำนวณผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อประชาชนในพื้นที่นั้น จะทำการหาอัตราการจ้างงานและนำจำนวนแหล่งงานจากภาคการท่องเที่ยวเป็นตัวเพิ่มทวีอัตราการจ้างงานนั้น และนำไปรวมกับจำนวนประชากรทั้งหมด ข้อสมมติฐานเหล่านี้สามารถแสดงให้เห็นได้ดังตาราง

ตารางที่ 1.3 สมมติฐานจำนวนแรงงานและประชากรในจังหวัดกระบี่

การคาดการณ์	จำนวนในอนาคตทั้งหมด
อัตราการเติบโตของประชากรตามธรรมชาติ	1.31 %
อัตราการจ้างงาน	2.04 คน/งาน
ร้อยละของจำนวนแรงงานในภาคการท่องเที่ยว	10 %
แหล่งงานใหม่ที่เกิดจากการท่องเที่ยว	1 งาน / รายได้ที่เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท

1.9.4 แบบจำลองผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลอ้างอิงที่นำมาใช้คือ ค่ามาตรฐานสากลสำหรับน้ำที่ใช้บริโภค ค่ามาตรฐานน้ำเสีย และจำนวนขยะที่เกิดขึ้นต่อคน ซึ่งสามารถคำนวณได้ใน พ.ศ. 2543 เป็นฐาน โดยแหล่งที่มาของข้อมูลได้นำมาจากการศึกษาของธนาคารโลกและมีคุณภาพดีเทียบเท่ากับสถาบันวิจัยการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลียและ มหาวิทยาลัยลินคอล์น ประเทศนิวซีแลนด์ ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยแล้วพบว่า คน 1 คน จะทำให้เกิดขยะเฉลี่ย 0.65 กิโลกรัมต่อวัน และดื่มน้ำวันละ 1.5 ลิตร ซึ่ง ร้อยละ 70 จะกลับมาในรูปของเสีย นอกจากนี้ พวกเรายังคำนวณหาความต้องการใช้น้ำ พลังงานและการก่อให้เกิดขยะสำหรับโรงแรมขนาดเล็ก กลางและใหญ่ตามลำดับ

ตารางที่ 1.4 การใช้ทรัพยากรต่างๆ และของเสียที่เกิดขึ้นจำแนกตามขนาดของโรงแรม

ขนาดโรงแรม	การใช้น้ำ (ลูกบาศก์เมตร)	น้ำเสีย (ลูกบาศก์เมตร)	ปริมาณขยะ (กิโลกรัม)	การใช้พลังงาน (กิโลวัตต์)
ขนาดเล็ก	0.18	0.15	3.23	13
ขนาดกลาง	0.26	0.18	6.67	36
ขนาดใหญ่	0.285	0.20	10.10	51

1.9.5 แบบจำลองผลกระทบต่อเส้นทางการคมนาคมขนส่ง

แบบจำลองนี้เป็นการคำนวณหาความต้องการเส้นทางการคมนาคมสายหลักและสายรอง โดยการใช้ข้อมูลปริมาณการเดินทาง (trip generation) ซึ่งได้มาจากสถาบันวิศวกรรมจราจร การที่จังหวัดกระบี่มีข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ยานพาหนะและถนนไม่เพียงพอ จึงใช้มาตรฐานที่ใช้กันทั่วโลกสำหรับความกว้างและจำนวนถนน และทำการประมาณค่าโดยใช้ระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (GIS) เพื่อวัดขนาดความกว้างและระบุประเภทของถนนสายหลักและสายรอง มีการใช้ภาพประกอบจากการคำนวณจำนวนการเดินทางไปทำงาน การเดินทางของแรงงานใหม่ และจำนวนการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ และระบุประเภทของยานพาหนะที่ใช้ ซึ่งยานพาหนะประเภทรถยนต์จะมีสัดส่วนผู้โดยสาร 1 คนต่อรถ 1 คัน จักรยานหรือมอเตอร์ไซด์มีสัดส่วนของผู้โดยสาร 0.5 คนต่อรถ 1 คัน รถตู้และรถบรรทุกมีสัดส่วนของผู้โดยสาร 2 คนต่อรถ 1 คัน

1.10 การเปรียบเทียบการวิจัยกับแผนพัฒนาที่มีอยู่แล้ว

กระบวนการการศึกษาเพื่อวางแผนยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ เริ่มต้นด้วยขั้นตอนพื้นฐานทั่วไปของการวางแผนกลยุทธ์ คือ การอธิบายวิสัยทัศน์ของการพัฒนา (Vision) การวิเคราะห์สภาพการณ์ (SWOT Analysis) การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว การวิเคราะห์ปัจจัยจากภายนอก การประเมินผลที่ได้จากแผนยุทธศาสตร์ภายใต้ปัจจัยภายนอกที่แตกต่าง การเสนอข้อเสนอนั้นในการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ และการกำหนดการทำงานในขั้นตอนต่อไป

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์นี้มีความแตกต่าง จากกระบวนการจัดทำแผนแม่บทในแบบที่ปฏิบัติกันมาอยู่มากพอสมควร กล่าวคือ การวางแผนยุทธศาสตร์ของคณะผู้วิจัย จะคำนึงถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในอนาคตที่ชุมชนได้กำหนดเอาไว้ และให้ความสำคัญกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งจากภายในและภายนอกชุมชน ด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ เราจึงสามารถประยุกต์แผนยุทธศาสตร์แต่ละแบบให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ที่มีความตึงเครียดและความขัดแย้งภายในชุมชนและภายนอกชุมชนเป็นอย่างมาก

วิธีการวางแผนแม่บทที่นิยมกระทำกันอยู่เดิมนั้น เน้นกระบวนการวางแผนในแต่ละองค์ประกอบ โดยไม่มีการเชื่อมโยงองค์ประกอบแต่ละอย่างเข้าด้วยกัน เช่น การใช้ที่ดิน สภาพแวดล้อม การจ้างงาน และการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โดยวิธีการแผนดังกล่าวได้กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาองค์ประกอบแต่ละอย่างโดยไม่มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน ในทางตรงข้ามการ

วางแผนยุทธศาสตร์ตามกระบวนการของคณะผู้วิจัย ได้ให้ความสำคัญกับการประสานเชื่อมโยงองค์ประกอบแต่ละส่วนให้มีจุดมุ่งหมายร่วมกันเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติซึ่งผลจากการพัฒนาองค์ประกอบแต่ละอย่างจะสนับสนุนซึ่งกันและกัน นอกจากนี้แผนยุทธศาสตร์ยังเน้นการปรับใช้แผนให้สอดคล้องกับสถานการณ์จากภายนอกที่มีความเป็นไปได้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในหลายรูปแบบ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่หรือผู้มีอำนาจตัดสินใจสามารถประยุกต์ใช้หรือปรับปรุงแผนตามสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดอย่างทัน่วงที

คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีเหตุผลหลายประการที่ทำให้กระบวนการการวางแผนยุทธศาสตร์มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันในพื้นที่ ประการแรกคือ การพัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวแต่เพียงอย่างเดียวมีความอ่อนไหวและเปราะบาง ต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์จากภายนอกค่อนข้างสูง ในขณะที่ตลาดการท่องเที่ยวของโลกเริ่มมีอิทธิพลต่อระบบเศรษฐกิจอย่างชัดเจนมากขึ้น มีลักษณะที่เปิดกว้างมากขึ้นในแง่ของความหลากหลายในกิจกรรม และมีการแข่งขันกันมาก ด้วยเหตุนี้การนำเอากระบวนการการวางแผนยุทธศาสตร์ซึ่งคำนึงถึงการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตมาใช้ จึงเป็นทางออกสำหรับพื้นที่ที่ต้องการอาศัยการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนา เช่น จังหวัดกระบี่ ได้เป็นอย่างดี ประการที่สองการวางแผนการพัฒนาในจังหวัดกระบี่ที่ผ่านมาเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนหลากหลายกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนา ซึ่งอาจนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม ดังนั้นการวางแผนยุทธศาสตร์จะช่วยให้ความขัดแย้งนั้นคลี่คลายลง เนื่องจากกระบวนการการวางแผนยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือที่ทำให้การประเมินผล และการวิเคราะห์รายละเอียดต่างๆ ของประเด็นที่เกี่ยวข้องทำได้ง่ายและชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถประเมินสถานการณ์ที่เป็นจริงในปัจจุบันและศักยภาพสำหรับการพัฒนาในอนาคตได้ทั้งทางบวกและทางลบ ประการสุดท้ายกระบวนการการวางแผนยุทธศาสตร์จะให้ความสำคัญกับแง่มุมใหม่ๆ ในเรื่องของปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและมิติต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้คน ซึ่งเดิมอาจไม่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญในฐานะส่วนหนึ่งของการกำหนดแผนพัฒนาจังหวัดในระดับแรกๆ แต่หลังจากเกิดเหตุการณ์สึนามิในช่วงปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. 2547 ทำให้ประเด็นเหล่านี้ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการพัฒนาในจังหวัดกระบี่

อย่างไรก็ดี คณะผู้วิจัยเห็นว่าการวางแผนยุทธศาสตร์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการพัฒนาจังหวัดกระบี่อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าโดยปกติการวางแผนยุทธศาสตร์จะเป็นการวางแผนจากหน่วยงานของรัฐนำไปสู่การปฏิบัติของประชาชนในชุมชน (Top Down Planning) โดยคำนึงถึงสถานการณ์จากทั้งภายในและภายนอก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่สำหรับโครงการนี้คณะผู้วิจัยมีความเห็นตรงกันว่า ผู้คนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง

โดยตรงในการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดอนาคตของพวกเขาเอง และผลที่ตามมาจากแนวความคิดดังกล่าวก็คือการวางแผนยุทธศาสตร์ในครั้งนี้จะเน้นการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภาคธุรกิจ และชุมชน ซึ่งเป็นกลไกหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ การวางแผนยุทธศาสตร์ที่ผสมผสานกับกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ที่เน้นการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วน จะทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่าการวางแผนยุทธศาสตร์ในลักษณะสั่งการจากเบื้องบนแต่เพียงอย่างเดียว เพราะกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนและปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนร่วมนี้ จะช่วยคลี่คลายข้อพิพาทข้อถกเถียงและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนแต่ละกลุ่ม เพื่อนำไปวิเคราะห์เพื่อใช้สำหรับการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ต่อไป

1.11 บทสรุป

คณะผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการศึกษาค้นคว้า ให้มีความครอบคลุมตามภาระงาน แหล่งข้อมูลและเวลาที่เอื้ออำนวย โดยมีการสร้างกลุ่มประเด็นปัญหาขึ้นมา 4 ส่วน ในวิธีการศึกษา ซึ่งหลักการพื้นฐานและคำถามหลักต่างๆจะถูกตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางสำหรับโครงการวิจัย ในขณะที่การวิเคราะห์ในแต่ละกลุ่มประเด็นปัญหาถูกนำมาพิจารณาอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ นอกจากนี้แนวทางการศึกษาการวางแผนยุทธศาสตร์โดยมีการปรึกษาหารือกับชุมชน (Consultative Strategic Planning) จะเป็นตัวตัดสินผลที่จะออกมาของการวิเคราะห์ตัวแปรที่หลากหลาย และผลที่ได้จากวิธีการศึกษาคือ แผนซึ่งแสดงภาพของประโยชน์และผลกระทบที่ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาจะได้รับซึ่งมีความสลับซับซ้อน ซึ่งแผนนี้จะทำให้สามารถพิจารณาถึงความหลากหลายของการกระทำและผลลัพธ์ต่างๆที่มีความเป็นไปได้ และจะค้นหาทางออกต่อคำถามที่ว่าทำอย่างไรจึงจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาวของจังหวัดกระบี่ได้

บทที่ 2

สภาพทั่วไปของจังหวัดกระบี่

2.1 ภาพรวมของจังหวัดกระบี่

2.1.1 ขอบเขต และการเข้าถึง

ภาพที่ 2.1 แสดงตำแหน่งที่ตั้งและจังหวัดข้างเคียงของจังหวัดกระบี่

กระบี่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพการท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งทางภาคใต้ของประเทศไทย กระบี่ตั้งอยู่บนชัยภูมิที่เหมาะสมทั้งความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว และการเข้าถึง อันได้แก่ ทางทิศเหนือติดจังหวัดพังงา ทิศตะวันออกติดจังหวัดนครศรีธรรมราช ทิศใต้ติดจังหวัดตรัง และทิศตะวันตกมีชายฝั่งทอดยาวติดทะเลอันดามันถึง 160 กิโลเมตร และสามารถเข้าถึงจังหวัดได้โดยรถยนต์ รถไฟ (ต่อรถจากตรัง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) เครื่องบิน และทางเรือ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเข้ากับจังหวัดอื่นๆ หรือเกาะต่างๆ ในจังหวัดกระบี่ซึ่งมีถึง 130 เกาะ

2.1.2 เขตการปกครอง

จังหวัดกระบี่มีพื้นที่ 4,708.512 ตารางกิโลเมตรประกอบไปด้วย 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเขาพนม อำเภอคลองท่อม อำเภอปลายพระยา อำเภอเกาะลันตา อำเภออ่าวลึก อำเภอลำทับ และ อำเภอเหนือคลอง 51 ตำบล และ 383 หมู่บ้าน

ภาพที่ 2.2 การแบ่งเขตการปกครองในจังหวัดกระบี่

2.2 ลักษณะทางกายภาพ

2.2.1 ลักษณะทางธรณีวิทยา

จังหวัดกระบี่มีลักษณะทางกายภาพที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวหลายประการ กล่าวคือ ในระดับภาค ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของประเทศไทยมีลักษณะของชายฝั่งยุบตัว อันเนื่องมาจากลักษณะทางธรณีวิทยา กอปรกับมีเทือกเขาหินปูนพาดผ่าน ทำให้หลายๆจังหวัดริมฝั่งทะเลอันดามันมีน้ำทะเลที่ใสกว่าทะเลฝั่งอ่าวไทย ถ้ำและเกาะต่างๆในทะเลมีรูปแบบแปลกตาจากภูเขาหินปูน นอกจากนี้ลักษณะทางธรณีวิทยาแบบเขาหินปูนภายในแผ่นดินใหญ่ยังเอื้ออำนวยให้เกิดถ้ำต่างๆที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวทางบกอีกด้วย

2.2.2 ทรัพยากรธรรมชาติ

จังหวัดกระบี่ยังมีปัจจัยทางทรัพยากรธรรมชาติที่เหลือพื้นที่ป่าอยู่มาก คือ อุทยานแห่งชาติ 4 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง และพื้นที่ชุ่มน้ำอนุรักษ์ตามอนุสัญญาแรมซาร์อีก 1 แห่ง สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันว่ากระบี่ยังคงมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์พร้อมถึงศักยภาพในด้านต่างๆ ทั้งคุณภาพชีวิต การท่องเที่ยวในระยะยาวและโอกาสอื่นๆ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติด้านอื่นๆที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวอีกมาก อาทิ ดินที่อุดมสมบูรณ์ บ่อน้ำร้อนตามธรรมชาติ แนวปะการังที่สวยงาม

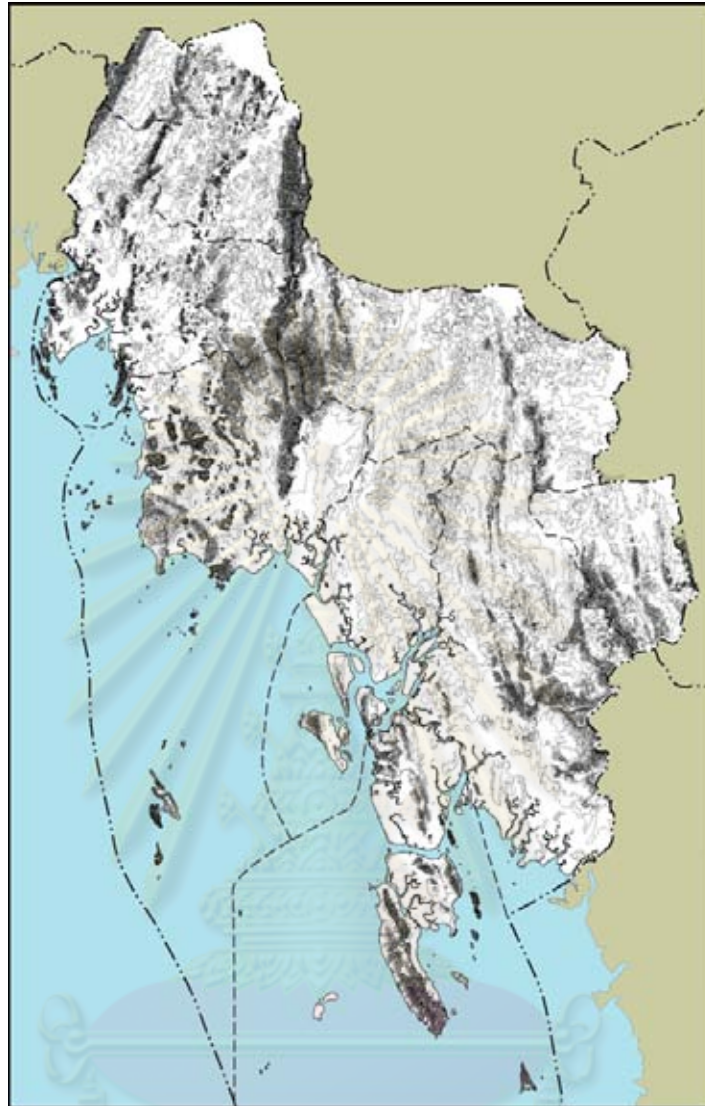
2.2.3 ภูมิอากาศ

กระบี่มีสภาพภูมิอากาศที่เป็นฤดูร้อนอยู่ในช่วงเดือนมกราคมถึงเมษายน นอกนั้นเป็นฤดูฝน โดยมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 2,568.5 มิลลิเมตร อุณหภูมิของจังหวัดกระบี่ค่อนข้างสม่ำเสมอตลอดทั้งปีอยู่ระหว่าง 16.9-37.3 องศาเซลเซียส เฉกเช่นจังหวัดใกล้เคียงอื่นๆ แต่สิ่งที่ทำให้กระบี่ได้เปรียบคือการมีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆที่ไม่ใช่ทางทะเล ซึ่งสามารถรองรับนักท่องเที่ยวหมุนเวียนนำรายได้เข้าสู่จังหวัดได้ตลอดทั้งปี

2.2.4 ประวัติศาสตร์

สืบเนื่องจากปัจจัยทางธรณีวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมนั่นเองที่ทำให้เกิดการตั้งถิ่นฐานในพื้นที่จังหวัดกระบี่มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ เป็นผลให้จังหวัดกระบี่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โดยมีหลักฐานการพบโครงกระดูกรวมถึงข้าวของเครื่องใช้ต่างๆอายุราว 27,000 - 37,000 ปี นอกจากนี้ยังมีข้อสันนิษฐานอีกว่ากระบี่เป็นชุมชนโบราณที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย และประวัติศาสตร์อื่นๆได้เรียงจนมาถึงปัจจุบัน ทำให้จังหวัดกระบี่มีคุณค่า และศักยภาพการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในหลายระดับ⁴

⁴ www.krabi.go.th

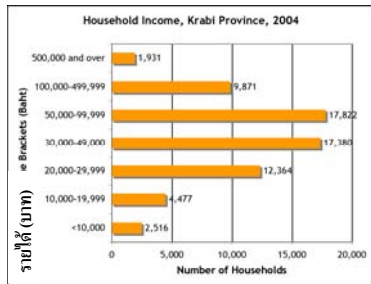
ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะทางภูมิศาสตร์จังหวัดกระบี่

2.3 สภาพเศรษฐกิจ สังคม และประชากร

2.3.1 อาชีพ และรายได้ของประชากร

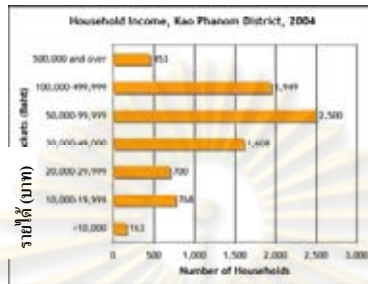
จากลักษณะความเหมาะสมในการตั้งถิ่นฐานข้างต้น ประชากรจึงอาศัยกันอย่างหนาแน่นในบริเวณชายฝั่งทะเลซึ่งมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้หลักที่ที่การขยายตัวเพิ่มขึ้นมาโดยตลอดในปัจจุบัน นอกเหนือไปจากการประมง และการเกษตรอันได้แก่สวนยางพารา และปาล์มน้ำมันเป็นหลัก การกระจายรายได้ค่อนข้างใกล้เคียงกันทั้งจังหวัดดังแผนภูมิที่ 2.1 – 2.3 ประชากรในจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีอยู่ในช่วง 30,000-100,000

บาท ทั้งนี้ในอำเภอต่างๆก็มีการกระจายรายได้ที่ใกล้เคียงกัน ยกเว้นที่อำเภอเขาพนมซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อปี 50,000 - 100,000 บาท และอำเภอเกาะลันตารายได้ต่อปีของประชากรส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 20,000 -30,000 บาทเท่านั้น

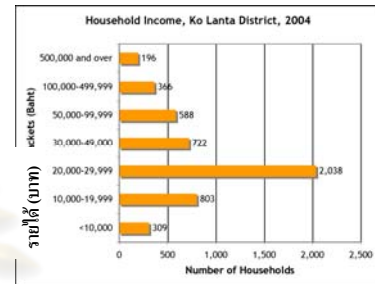
แผนภูมิที่ 2.1 รายได้ต่อ

ครัวเรือนของประชาชนในอำเภอ
เมืองกระบี่พ.ศ. 2547

แผนภูมิที่ 2.2 รายได้ต่อ

ครัวเรือนของประชาชนในอำเภอ
เขาพนม พ.ศ. 2547

แผนภูมิที่ 2.3 รายได้ต่อ

ครัวเรือนของประชาชนในอำเภอ
เกาะลันตาพ.ศ. 2547

ภาพที่ 2.4 สวนยางพาราบน
เกาะศรีบอยา

ภาพที่ 2.5 ชาวประมงพื้นบ้านใน
อำเภอเกาะลันตา

ภาพที่ 2.6 สวนปาล์มน้ำมันใน
เขตอำเภอเมืองกระบี่

2.3.2 ลักษณะประชากร

จังหวัดกระบี่มีประชากรทั้งสิ้น 384,416 คน ใน พ.ศ. 2546 พบว่า มีการกระจายตัวของประชากรตามอำเภอต่างๆ ปรากฏในตารางที่ 2.1 ประชากรร้อยละ 15 นั้นอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล และประชากรอีก 85% กระจายอยู่ทั่วไปทั้งจังหวัดยกเว้นบริเวณชายหาดที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวมาก จะมีประชากรกระจุกตัวอยู่อย่างหนาแน่นดังกล่าวข้างต้น

ตารางที่ 2.1 แสดงการกระจายตัวของประชากร

อำเภอที่ไม่ติดทะเล

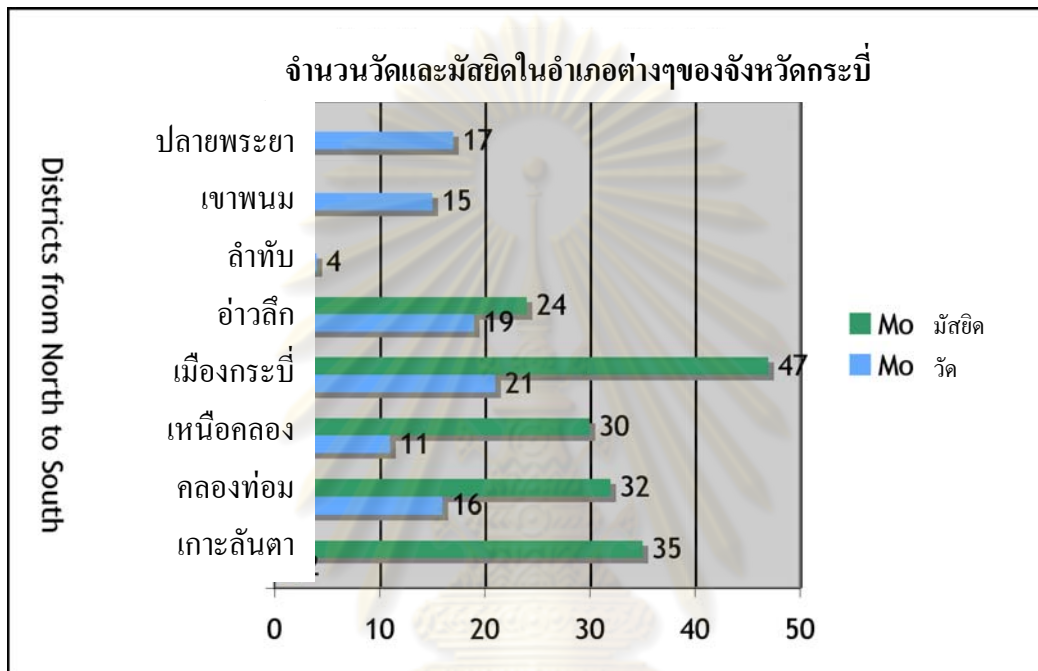
อำเภอ District	เนื้อที่ Area (sq. km.)	ประชากร Population
ปลายพระยา Plai Phraya	433.767	35,258
เขาพนม Khao Phanom	788.522	43,990
ลำทับ Lam Thap	320.708	18,895

อำเภอที่ติดทะเล

อำเภอ District	เนื้อที่ Area (sq. km.)	ประชากร Population
อ่าวลึก Ao Luek	772.989	50,709
เมืองกระบี่ Muang Krabi	667.552	91,262
เหนือคลอง Nua Khlong	362.000	53,323
คลองท่อม Khlong Thom	1,042.531	64,822
เกาะลันตา Ko Lanta	339.843	26,157

2.3.3 ศาสนา

ประชาชนในจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม โดยที่ประชาชนทั้งหมดสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างดี เป็นเหตุผลหนึ่ง que แสดงให้เห็นว่าคนกระบี่มีอัธยาศัยที่ดี และรักสงบ จำนวนของวัดและมัสยิดนั้นจะแปรผันตามทิศเหนือ-ใต้ ได้เรียงไปตามอำเภอตั้งแผนภูมิที่ 2.4

แผนภูมิที่ 2.4 แสดงจำนวนของวัด และมัสยิดตามอำเภอ

ภาพที่ 2.7 มัสยิดที่รอดพ้นจากเหตุการณ์สึนามิ บนเกาะอำเภอพีพีดอน

ภาพที่ 2.8 วัดถ้ำเสือ วัดพระพุทธศาสนาที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกระบี่

2.4 รูปแบบการปกครอง

จังหวัดกระบี่มีหน่วยงานจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กล่าวคือ

1) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง

หน่วยงานจากส่วนกลางทำหน้าที่กำหนดภาพรวมของการพัฒนาประเทศ อาทิ รัฐบาลทำหน้าที่กำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศ รวมทั้งให้การสนับสนุนทางงบประมาณ อาทิ โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของคณะรัฐมนตรี และการส่งเสริมการท่องเที่ยว ผ่านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค

หน่วยงานจากส่วนภูมิภาค ภายใต้โครงสร้างของการบริหารในระดับจังหวัด และ อำเภอ ทั้ง 8 อำเภอ มีบทบาทสำคัญในการกำหนดกรอบการพัฒนาพื้นที่ผ่านการจัดทำผังเมือง การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมผ่านการจัดทำนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ภายใต้การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนผ่านการแสดงความคิดเห็น

3) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น

หน่วยการปกครองในระดับท้องถิ่น (อบจ. เทศบาล และ อบต.) มีบทบาทสำคัญในการกำหนดแผนและทิศทางการพัฒนาในระดับท้องถิ่น การจัดเก็บรายได้ และการให้บริการสาธารณะ โดยใช้การมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งในด้านการเลือกตั้งตัวแทนเข้าสู่องค์กรทางการเมือง การแสดงความคิดเห็น และการลงประชามติ

2.5 ภาพรวมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบันของการท่องเที่ยว โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 มิติ กล่าวคือ มิติที่ 1 เป็นการวิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมอยู่ในปัจจุบัน และมิติที่ 2 คือการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในระดับต่างๆ

2.5.1 รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบัน

1) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

The International Ecotourism Society (TIES) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ecological tourism) ไว้ว่า “เป็นการท่องเที่ยวที่มีสำเนียงรับผิดชอบในพื้นที่ธรรมชาติ พร้อมกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และรักษาความยั่งยืนด้านความเป็นอยู่สำหรับประชาชนท้องถิ่น” คำชี้แจงของ TIES นี้ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความนิยมร้อยละ 30 - 40 ต่อแนวโน้มการเจริญเติบโตของการ

ท่องเที่ยวระดับโลก การท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น คือ การได้มีความสุขกับธรรมชาติ ได้รับความสนุกสนาน และชื่นชมในธรรมชาติ การผจญภัย การพักอาศัยแบบพื้นถิ่น และการมีปฏิสัมพันธ์กับชาวบ้าน อย่างไรก็ตามในการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้น ในกระบวนการต้องมีการใช้คำว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อยู่ในยุทธศาสตร์ในการดึงดูดตลาดการท่องเที่ยวขนาดเล็กที่มีลักษณะเฉพาะ

ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของทวีปอเมริกาเหนือใน พ.ศ. 2537 โดย TIES พบว่ามีนักท่องเที่ยวอายุระหว่าง 35 - 54 ปี ทั้งเพศชายและหญิง และมีการศึกษา (ร้อยละ 82 จบการศึกษาระดับวิทยาลัย) โดยมากกว่าครึ่งของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นใช้เวลาในการท่องเที่ยว 8-14 วัน และร้อยละ 26 ใช้ค่าใช้จ่ายต่อการท่องเที่ยวประมาณ 1,001-1,500 เหรียญสหรัฐ และพบว่าร้อยละ 60 ของนักท่องเที่ยวมาเป็นคู่ ร้อยละ 15 มาท่องเที่ยวเป็นครอบครัว และร้อยละ 13 มาท่องเที่ยวคนเดียว การท่องเที่ยวเชิงนิเวศกำลังได้รับความนิยมในองค์กรระดับนานาชาติ ที่สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาและแก้ปัญหาคความยากจน และสหประชาชาติได้ยกให้ พ.ศ. 2545 เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับนานาชาติ

2) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (medical tourism) นั้นเป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่ผู้คนทั่วโลกเริ่มที่ไปท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ และหาการบริการด้านสุขภาพ ทันตกรรม และการศัลยกรรม ในเวลาเดียวกันกับการท่องเที่ยวด้านการพักผ่อน และประสบการณ์จากสถานที่นั้น ๆ มีปัจจัยหลายอย่างส่งผลให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนั้น มีการเจริญเติบโตด้านความนิยมเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในอุตสาหกรรมทางด้านสุขภาพของนานาชาติมีราคาสูง การพัฒนามาตรฐาน และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วในนานาประเทศ และสิ่งสำคัญคือ ความปลอดภัยในด้านสุขภาพของประเทศไทยมีเพิ่มมากขึ้นและสามารถนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้ โดยส่วนมากนักท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยเฉพาะที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต มีความสามารถในการจับจ่าย และมีทางเลือกในด้านการรักษาที่เป็นไปได้จริง ในด้านการแพทย์ ทันตกรรม ศัลยกรรมตกแต่ง เป็นต้น

3) การท่องเที่ยวเชิงศึกษา และวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงศึกษาและวัฒนธรรมเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งมีมาช้านานแล้ว โดยมุ่งไปที่การเรียนรู้ในวัฒนธรรมท้องถิ่น อาทิ ศิลปะท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น และประเพณี

วัฒนธรรม ในกรณีของการท่องเที่ยวในเมืองใหญ่เราสามารถหาดูได้ในพิพิธภัณฑ์ ที่แสดงงานศิลปะ และ โรงละคร อย่างไรก็ตามในพื้นที่ชนบท การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและการศึกษาในส่วนใหญ่เป็นการ ควบคู่กันระหว่างเทศกาลกลางแจ้ง ประวัติศาสตร์ทางสังคมและการท่องเที่ยวแบบทัศนศึกษาทางด้าน เกษตรกรรมและหัตถกรรมพื้นบ้าน ตัวอย่างเช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดูไร่องุ่นสำหรับการทำไวน์ ดู สวนผลไม้ และกระบวนการผลิตกาแฟ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวชนิดนี้คือความต้องการให้ นักท่องเที่ยวได้มีความเข้าใจกระบวนการหลังการเก็บเกี่ยวที่ดีที่สุดที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน

4) การท่องเที่ยวตามอัธยาศัย

การท่องเที่ยวตามอัธยาศัย เป็นการท่องเที่ยวตามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยส่วนใหญ่ เกิดขึ้นในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านที่สามารถเดินทางได้ง่าย เป้าหมายหลักของการท่องเที่ยว ประเภทนี้คือ การไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ การรับประทานอาหาร การจับจ่ายใช้สอยในการซื้อสินค้า ซึ่งอาจถือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของการท่องเที่ยวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นการท่องเที่ยวแบบเดียวที่ไม่เน้นรูปแบบตัวแทนการท่องเที่ยว ไม่ผ่านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยตรง

2.5.2 ภาพรวมสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน

1) สถานการณ์การท่องเที่ยวระดับโลก

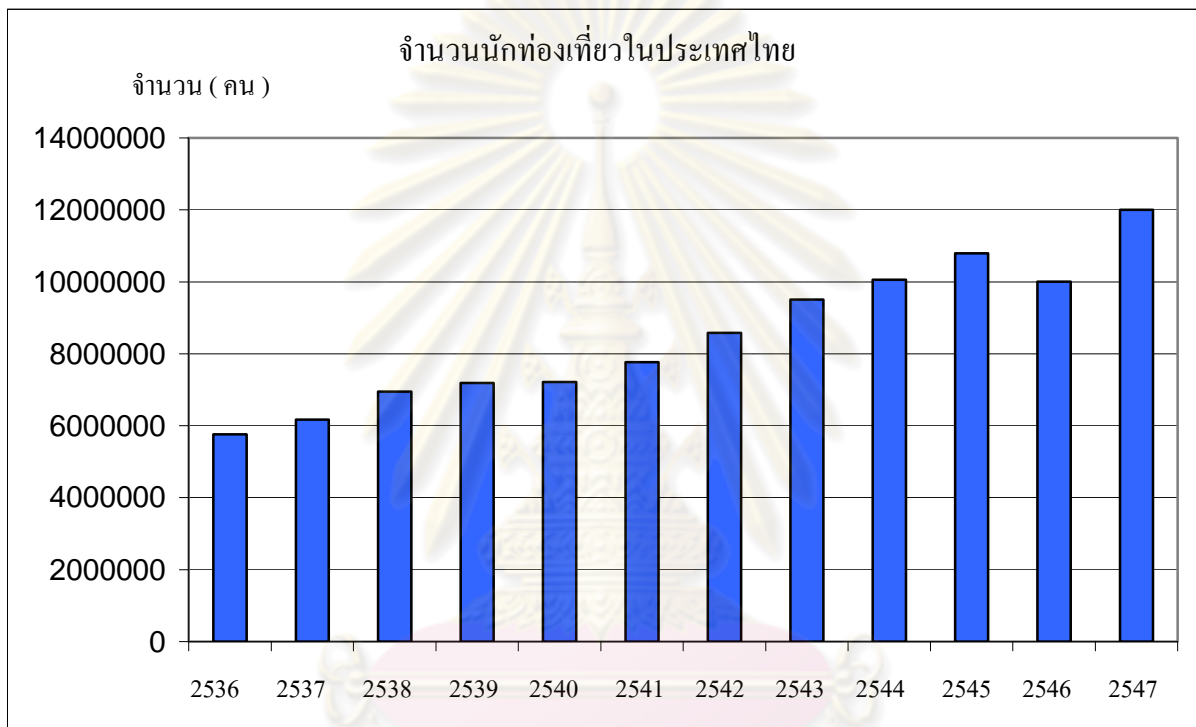
ในปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ที่สุด World Tourism Organization (WTO) ได้ประเมินไว้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเพิ่มไปถึงพันล้านบาท และสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้น ถึง 1.5 ล้านล้านบาทได้ในอนาคต

ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกได้เริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น และมีการเติบโตที่ รวดเร็วในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก นักท่องเที่ยวได้จัดลำดับให้ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงรองจากทวีปยุโรป ประเทศในแถบภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกได้สร้างความเข้มแข็งในด้ว การท่องเที่ยว โดยแสดงให้เห็นในด้านการเจริญเติบโตทางการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นมากและการ เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยเป็นตลาดการท่องเที่ยวที่มีขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง ซึ่งมีการเติบโต ไปสู่การท่องเที่ยวระดับนานาชาติ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมาก จึงสามารถที่จะแบ่งปันตลาดการท่องเที่ยวไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านได้

2) สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย

ในช่วง พ.ศ. 2536 – 2547 ตลาดของนักท่องเที่ยวต่างชาติมีการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 7 ดังที่ แสดงในแผนภูมิที่ 2.5 เฉพาะในพ.ศ. 2546 เกิดสงครามที่ประเทศอิรัก และมีการระบาดของโรค SARS

ทำให้อัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติลดลงร้อยละ 7 และส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศอื่นๆ ในแถบเอเชียก็ลดลงเช่นกัน อย่างไรก็ตามตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทยก็ยังได้เปรียบเหนือกว่าประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคนี้ ทั้งนี้เพราะมีการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพิ่มมาตรการดูแลเรื่องความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวในระดับชาติ รวมทั้งการลดค่าเงินบาทตามนโยบายของรัฐบาลในขณะนั้นด้วย

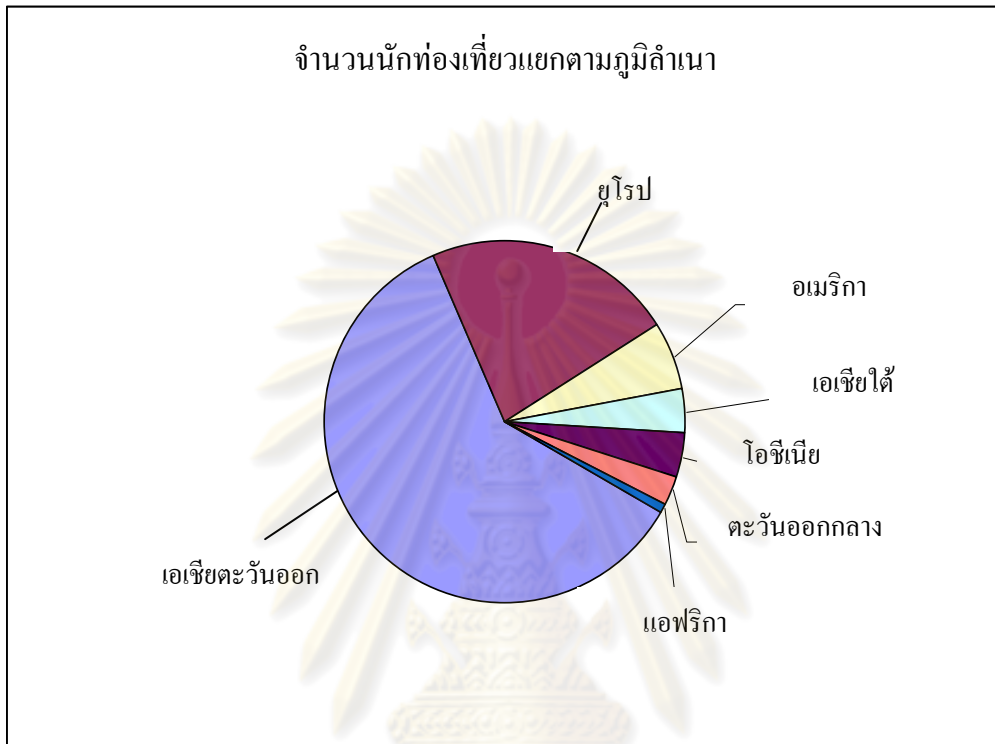

แผนภูมิที่ 2.5 จำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศไทยในช่วง พ.ศ. 2536 - 2547

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากสถิติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2547 ระบุว่ามียกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาประเทศไทยจำนวน 11,737,413 คน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เหล่านี้มากกว่า 7 ล้านคนมาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้แก่มาเลเซียและญี่ปุ่น ส่วนนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปและทวีปอเมริกาซึ่งส่วนใหญ่เป็นอเมริกัน จะมีจำนวนรองลงมาตามลำดับ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2.6 พ.ศ. 2546 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติร้อยละ 81 เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยผ่านสนามบินที่กรุงเทพฯ ภูเก็ต หาดใหญ่ เชียงใหม่ และอุตะเถา แต่ในจำนวนดังกล่าวร้อยละ 70 เดินทางเข้าผ่านกรุงเทพฯ ฤดูกาลการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอยู่ในช่วงเดือน พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ ของทุกปี ในช่วง 15 ปี ที่ผ่านมา

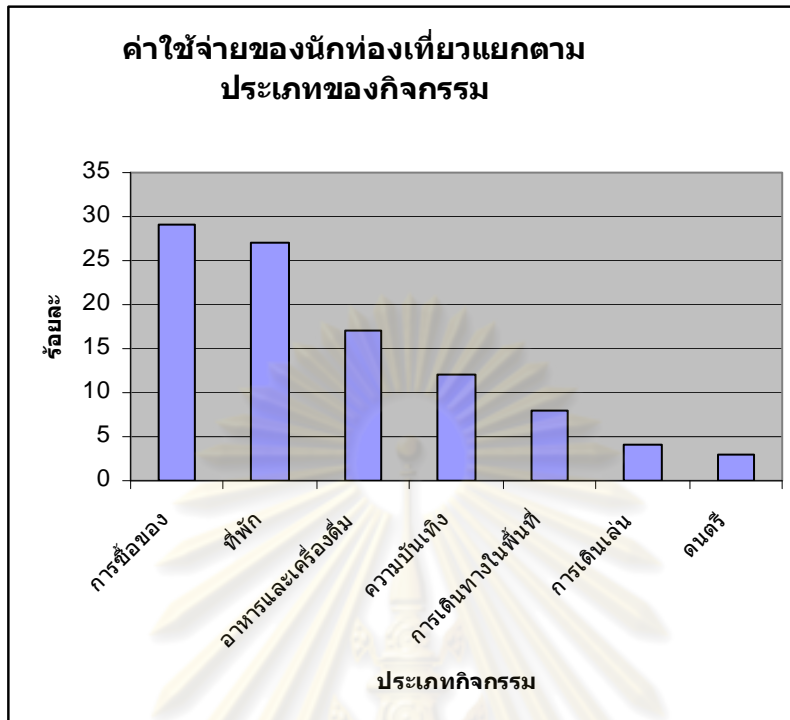
ระยะเวลาของการพำนักของนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มเป็น 8 วัน ทั้งนี้เพราะการท่องเที่ยวแบบ package ได้รับความนิยมมากขึ้น

แผนภูมิที่ 2.6 จำนวนนักท่องเที่ยวแยกตามภูมิภาคใน พ.ศ. 2540

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

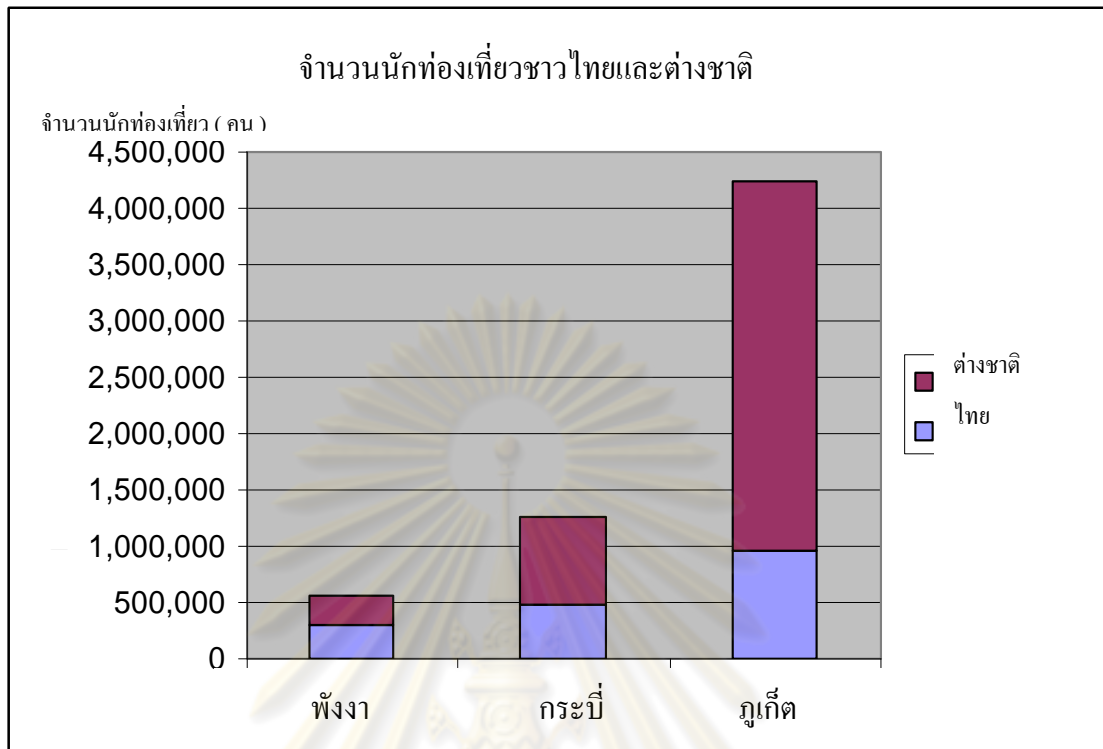
ใน พ.ศ. 2546 นักท่องเที่ยวต่างชาติได้ใช้จ่ายในประเทศไทยเป็นจำนวนเงิน 309,269 ล้านบาท (หรือ 7,454 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ซึ่งเฉลี่ยการใช้จ่ายจำนวน 3,753 บาท/คน/วัน ซึ่งจะเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการขณะที่พำนักอยู่ในประเทศไทย ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยได้ใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเป็นจำนวนเงิน 583,255 ล้านบาท ซึ่งเฉลี่ยการใช้จ่ายจำนวน 2,382 บาท/คน/วัน ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เพื่อการซื้อของและค่าที่พัก และรองลงมาจะเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2.7 จำนวนห้องพักทุกรูปแบบทั่วประเทศประมาณว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 360,000 ห้อง จำนวนห้องพักส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคใต้ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก อาทิ จังหวัดภูเก็ต เป็นต้น

แผนภูมิที่ 2.7 แสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวแยกตามประเภทของกิจกรรม

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ใน พ.ศ. 2539 รัฐบาลได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน ได้แก่ ภูเก็ต พังงาและกระบี่ ซึ่งจังหวัดเหล่านี้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม มีชายหาดและแนวปะการังที่สวยงามเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลส่วนกลางและกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน ได้นำเอาการท่องเที่ยวเข้ามาเป็นยุทธศาสตร์เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตภัณฑมวบรวมประชาชาติ และเพื่อยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของชุมชนในพื้นที่ดังกล่าว ด้วยชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ตเป็นที่รู้จักมากกว่าอีก 2 จังหวัด ทั้งนี้เพราะมีจำนวนประชากรที่มากกว่า มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ดีกว่า จึงสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากกว่า เช่นในปี พ.ศ. 2547 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 6 ล้านคนเดินทางมาเที่ยวในกลุ่ม 3 จังหวัด โดยมีนักท่องเที่ยวจำนวน 4.2 ล้านคนเดินทางไปเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2.8

แผนภูมิที่ 2.8 จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่ม 3 จังหวัดอันดามัน พ.ศ. 2547

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3) สถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

รูปแบบการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่มีรูปแบบที่หลากหลายอันเนื่องมาจากศักยภาพของจังหวัด ได้แก่ ลักษณะพิเศษของภูมิประเทศตามแนวปะการัง มีกิจกรรมการท่องเที่ยวกลางแจ้งที่หลากหลาย ได้แก่ การป็นหน้าผา การเดินทางไกล การดูนก ความเป็นมิตรของผู้คนในพื้นที่ท่องเที่ยว และแนวชายฝั่งทะเลที่มีความสวยงาม สถานที่ที่มีชื่อเสียงในจังหวัดกระบี่ ได้แก่ เกาะพีพี อ่าวพระนาง วัดถ้ำเสือ

เมื่อดูจากตารางที่ 2.2 แสดงให้เห็นว่า ใน พ.ศ. 2547 ประมาณร้อยละ 60 ของนักท่องเที่ยวไปเที่ยวอ่าวพระนาง และประมาณร้อยละ 30 ไปเที่ยวเกาะพีพี ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวบนฝั่ง อาทิ วัดถ้ำเสือเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยมากกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ และในปีเดียวกันนี้ มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวกระบี่ประมาณ 1.8 ล้านคน ประมาณ 1.5 ล้านคนพำนักอย่างน้อย 1 คืน ในช่วง พ.ศ. 2542 – 2547 จำนวนนักท่องเที่ยวมีอัตราเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 61 โดยเฉพาะ พ.ศ. 2547 ร้อยละ 56 เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉลี่ยนักท่องเที่ยวต่างชาติใช้จ่ายจำนวน 2,860 บาท/คน/วัน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยใช้จ่ายจำนวน 2,300 บาท/คน/วัน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมานักท่องเที่ยวชาวไทยนิยม

มาเที่ยวจังหวัดกระบี่มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เป็นผลจากการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจากรัฐบาล อาทิ “Thailand Grand Festival” ใน พ.ศ.2545 และ “Unseen Thailand” ใน พ.ศ.2546 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวจังหวัดกระบี่ร้อยละ 46 มาจากภาคใต้และร้อยละ 19 มาจากกรุงเทพฯ

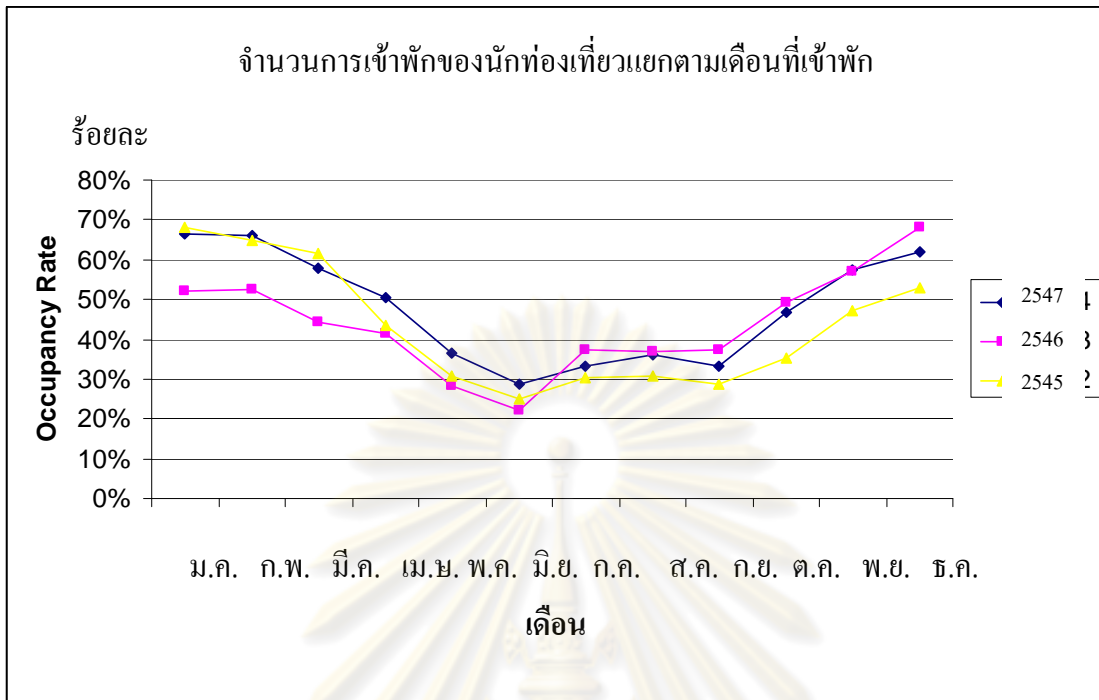
ตารางที่ 2.2 ประชากรของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ใน พ.ศ. 2547

สถานที่ท่องเที่ยว	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
อ่าวพระนาง	60.03	61.92	61.08
สุสานหอย 75 ล้านปี	42.01	2.15	19.75
หมู่เกาะพีพี	18.01	36.46	28.32
ถ้ำเสือ	13.98	1.69	7.12
อ่าวไร่เลย์	6.27	26.34	17.48

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จังหวัดกระบี่มีโรงแรม 290 แห่ง รวมห้องพักมากกว่า 9,000 ห้อง เฉลี่ยตลอดทั้งปีผู้พักร้อยละ 48 จำนวนนักท่องเที่ยวผันแปรตามฤดูกาล ฤดูท่องเที่ยวอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน – เมษายน ใน พ.ศ. 2547 พบว่าเดือนมกราคม เป็นเดือนที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวจังหวัดจำนวนมาก อัตราผู้พักในโรงแรมสูงมากกว่าร้อยละ 66 แต่ขณะเดียวกันในเดือนมิถุนายน อัตราผู้พักในโรงแรมลดลงต่ำกว่าร้อยละ 28 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2.9

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2.9 อัตราการจองห้องของโรงแรมในจังหวัดกระบี่ในแต่ละเดือน พ.ศ. 2545 - 2547

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

การวิเคราะห์เพื่อการวางแผนยุทธศาสตร์

3.1 การวิเคราะห์สภาวะการณ์

ในการวางแผนยุทธศาสตร์ครั้งนี้ จะใช้ SWOT Analysis เป็นเครื่องมือหนึ่งในการวิเคราะห์ซึ่งประกอบด้วยวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ซึ่งภายใน 4 ส่วนประกอบนั้นเป็นส่วนที่เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน คือ จุดแข็งและจุดอ่อน รวมทั้งส่วนที่เป็นการวิเคราะห์และคาดการณ์ถึงสภาพและศักยภาพในอนาคต โดยการวิเคราะห์ในการศึกษานี้ ได้ทำการศึกษาถึงสภาพของการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ โดยการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จำนวน 150 คน ระหว่างการสำรวจพื้นที่ของกระบี่ รวมถึงการศึกษาถึงแผนพัฒนาต่างๆที่มีอยู่เดิม โดยการวิเคราะห์ SWOT ในที่นี้ จะเป็นการวิเคราะห์ภายใต้เป้าหมายของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่ โดยคำนึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ แผนพัฒนา นโยบาย ตลอดจนการดำเนินการต่างๆ ที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนา

3.1.1 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน

จังหวัดกระบี่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงถึงในระดับนานาชาติ ซึ่งสามารถนำหลักการของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนนำมาปรับใช้กับทรัพยากรที่มีอยู่ของกระบี่ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆได้ ส่วนด้านจุดอ่อนซึ่งเป็นปัญหาจากปัจจัยภายในนั้น จะส่งผลกระทบต่อเป็นอุปสรรคในการพัฒนาไปยังเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนของจังหวัดกระบี่เองมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในอันที่จะส่งผลต่อลักษณะของการท่องเที่ยว จุดสำคัญคือ จังหวัดกระบี่ควรเร่งพัฒนาเพื่อเสริมจุดแข็งของตนเอง ในขณะที่เดียวกันส่วนที่เป็นจุดอ่อนนั้น ควรที่จะได้รับการแก้ไข เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้นสามารถเกิดขึ้นได้

1) การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths)

จังหวัดกระบี่ ประกอบไปด้วยธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์และสวยงาม ทั้งชายหาด แนวปะการัง ภูเขา น้ำตก เกาะแก่งใหญ่น้อยกว่า 130 เกาะ รวมทั้งรูปแบบของภูเขาหินปูนที่เป็นเอกลักษณ์ของลักษณะภูมิประเทศของกระบี่ สร้างภาพที่น่าตื่นตาตื่นใจแก่ผู้พบเห็น ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว สร้างประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่น รวมทั้งสร้างระบบนิเวศที่สมบูรณ์และมีค่าอีกด้วย ดังนั้น

สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ จึงมีค่าในรูปแบบการใช้งานที่หลากหลายเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับพื้นที่ที่มีค่าของกระบี่นั้นมีอยู่มากมายทั้งที่ได้รับการปกป้องอย่างอุทยานแห่งชาติไปจนถึงพื้นที่อนุรักษ์ต่างๆ ซึ่งที่บริเวณดังกล่าว สามารถสร้างกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสภาพธรรมชาติ เช่น ปีนเขา ดำน้ำ หรือว่ายน้ำเล่นในทะเลหรือแม่น้ำลำคลอง ซึ่งมรดกทางธรรมชาติเหล่านี้เป็นรากฐานที่ดีต่อการอนุรักษ์ธรรมชาติของกระบี่ได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 3.1 เกาะไก่

ภาพที่ 3.2 เส้นทางศึกษา

ภาพที่ 3.3 เรือหางยาวบนเกาะ ฟี ฟี ดอน

ภาพที่ 3.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบครอบครัวที่ น้ำพุร้อน

ภาพที่ 3.5 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตัวเมืองของจังหวัดกระบี่เองก็มีความน่าสนใจเช่นเดียวกัน ด้วยร้านค้า ร้านอาหาร ตลาดนัด วัด รวมถึงแหล่งที่มีความน่าสนใจทางวัฒนธรรมต่างๆ ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการของจังหวัดกระบี่ ก็ได้รับการพัฒนาสามารถรองรับการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นระบบถนน ท่าอากาศยาน ท่าเรือ รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น โรงแรม ภัตตาคาร รวมถึงตัวแทนการท่องเที่ยวต่างๆ ในด้านการรักษาสภาพแวดล้อม จังหวัดกระบี่เป็นศูนย์กลางของระบบบำบัดน้ำเสีย ส่วนกลางของพื้นที่ที่สำคัญแห่งหนึ่ง

ภาพที่ 3.6 – 3.7 สภาพทั่วไปของตัวเมืองกระบี่

จังหวัดกระบี่เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีการผสมผสานของรูปแบบการดำรงชีวิต และพื้นเพของคนอย่างกลมกลืน ซึ่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมต่าง ๆ นั้น เป็นผลมาจากพื้นถิ่นของคนนั้นต่างกัน ทั้งจากชาวเกาะและประชาชนที่อยู่บนฝั่ง หรือแม้แต่ชาวพุทธและมุสลิม ความผสมผสานนี้เองที่เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่ง รวมทั้งการต้อนรับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ก็เป็นส่วนช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อีกทางหนึ่งด้วย ขณะที่ประเทศไทยใกล้เคียง เช่น พม่า อินโดนีเซีย อินเดีย กำลังประสบปัญหาการคุกคามของการก่อการร้าย ความไม่สงบภายในประเทศ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างรัฐที่ยังมีปัญหา แต่ประเทศไทยยังมีภาพของความสันติสุขในสายตาของนานาชาติในระดับหนึ่ง จึงเป็นจุดดีที่จะทำให้ตลาดการท่องเที่ยวจากต่างชาติเพิ่มความสนใจแก่ประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดกระบี่มากยิ่งขึ้น

จังหวัดกระบี่ได้เริ่มสร้างสรรค์แหล่งท่องเที่ยวขนาดเล็กที่มีความเฉพาะเช่น การปีนผา การดำน้ำ และการท่องเที่ยวเยี่ยมชมวัฒนธรรมต่างๆ มาเป็นเวลากว่า 20 ปี ซึ่งเป็นการพัฒนาและใช้ประโยชน์จาก ถ้ำ ผา และวัดวาอารามต่างๆ รวมถึงอุทยานแห่งชาติ เพื่อสร้างสรรค์กิจกรรมและความน่าสนใจที่มีความเฉพาะตัวในแบบกระบี่ปรากฏสู่สายตานักท่องเที่ยว

ภาพที่ 3.8 เส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณท่าปอมคลองสองน้ำ

ภาพที่ 3.9 เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนจีนบนเกาะลันตา (เมืองเก่าลันตา)

ภาพที่ 3.10 เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตบนเกาะลันตา

และแม้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่จะเติบโตมากขึ้นเพียงใด เศรษฐกิจทั้งหมดของจังหวัดกระบี่ก็ไม่ได้พึ่งพิงเฉพาะรายได้จากการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะจำนวนถึงร้อยละ 60 ของประชาชนทำงานในภาคการเกษตร ทำสวนยาง ปาล์มน้ำมัน และการประมง ในจังหวัดกระบี่จะมีรูปแบบการเปลี่ยนถ่ายของแรงงาน โดยในช่วงฤดูการท่องเที่ยว แรงงานจากภาคการเกษตรจะเปลี่ยนอาชีพเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวในช่วงเวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือนเมษายน จนจนถึงช่วงเวลาการท่องเที่ยวเบาบางในเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ผู้คนเหล่านั้นก็จะกลับคืนสู่ภาคการเกษตรและการประมงซึ่งเป็นพื้นอาชีพเดิม

ในด้านของการส่งเสริมการประกอบกิจการรายย่อย ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งทุนที่หลากหลายได้โดยง่าย เช่น โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) โครงการกองทุนหมู่บ้าน (SML) รวมถึงความช่วยเหลือทางการเงินจากทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชน ซึ่งการช่วยเหลือนี้ เป็นไปเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับหน่วยย่อยและหวังผลต่อในการพัฒนาถึงระดับมหภาคต่อไป

2) การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses)

จังหวัดกระบี่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับสภาพอากาศ ทำให้ไม่สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี สำหรับช่วงเวลาของฤดูกาลท่องเที่ยวอยู่นั้นอยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเมษายนของแต่ละปี ส่วนการใช้ชีวิตในช่วงที่นอกเหนือจากฤดูกาลท่องเที่ยวนั้นก็ถือเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่

ในส่วนแรกที่จะกล่าวถึงนั้นคือการนำไปสู่การทำความเข้าใจในสภาพแวดล้อม และการป้องกันปัญหาทางสภาพแวดล้อมในทุก ๆ พื้นที่ ตลอดจนการเห็นพ้องหรือยอมรับในปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งทุกส่วนจะต้องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และจะมีการนำเสนอถึงอันตรายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในจังหวัดกระบี่เกี่ยวกับปัญหาทางด้านสภาพแวดล้อม ที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดมาก่อนในอนาคต การสื่อสารระหว่างผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีการพูดคุยเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย และการทำความสะอาดหาดทราย ซึ่งเมื่อจัดลำดับแล้วถือว่ามีความสำคัญอย่างมากหรือมีความสำคัญทางสภาพแวดล้อมที่เทียบเท่ากับปัญหาอื่น ๆ ในจังหวัดกระบี่ ขณะที่ปัญหาเหล่านี้ถือว่ามีความสำคัญอย่างแน่นอนซึ่งตัวจังหวัดกระบี่เองจะต้องมีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่าอะไรคือปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อและเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแท้จริง อาทิเช่น มลภาวะของชุมชนเมือง การขาดแคลนที่พักอาศัย และปัญหาการทำลายสภาพแวดล้อม ซึ่งตัวจังหวัดกระบี่เองอาจไม่สามารถที่จะรับมือกับสภาพปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นด้วยตัวเอง

ในตัวเมืองกระบี่เองได้มีการลงทุนเป็นจำนวนมากในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แต่มีได้เชื่อมต่อนักท่องเที่ยว อาทิ หลายๆจุดในตลาดและสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ยังขาดป้ายและสัญลักษณ์ที่จะเป็นประโยชน์กับนักท่องเที่ยว สถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่นไม่มีการกำหนดการเดินทางที่ปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในเมือง

ในส่วนของการจัดการเรื่องระบบสาธารณูปโภคอย่างน้ำและพลังงานนั้น มีความแตกต่างกันค่อนข้างมากในจังหวัดกระบี่เอง เพราะว่ายังไม่มีการจัดการทรัพยากรทั้งสองอย่างมีแบบแผนเพียงพอต่อความต้องการของสาธารณะชน โดยเฉพาะในบางพื้นที่ เช่นหมู่บ้านขนาดเล็กหรือบนเกาะ ที่ต้องคอยอาศัยน้ำฝนสำหรับการอุปโภคบริโภคหรือต้องอาศัยการซื้อน้ำมาใช้ บางชุมชนถึงกับไม่มีปริมาณน้ำที่เพียงพอจะใช้ในฤดูแล้ง ในส่วนของโรงแรมและภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ต้องขุดบ่อน้ำหรือกักเก็บน้ำไว้ใช้ด้วยตัวเอง ซึ่งก็ไม่ใช่วางเลือกที่ดีนักเพราะจะส่งผลกระทบต่อทางการเงินและต้นทุนรวมทั้งในธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดเล็กหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลในชนบทด้วย

ชุมชนเกษตรกรรมโดยทั่วไปจะต้องจ่ายค่าพลังงานเพิ่มขึ้นอีกด้วย เนื่องจากมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของต้นทุนและปัญหาอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน สถานะพักตากอากาศในระดับใหญ่นั้นมักจะสร้างเครื่องกำเนิดพลังงานขึ้นมาใช้เอง ซึ่งต้นทุนในส่วนนี้สูงเกินกว่าที่ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดเล็กและชุมชนจะสามารถลงทุนได้

ภาพที่ 3.11 การเก็บน้ำฝนในร้านอาหารบนเกาะสันตาใหญ่

ภาพที่ 3.12 ชยะที่เกิดจากการท่องเที่ยวบนเกาะต่างๆของจังหวัดกระบี่

ความสัมพันธ์ของชุมชนขนาดเล็กและนักการเมืองในจังหวัดกระบี่อยู่ในระดับที่จำกัด อาจเป็นเพราะว่าจังหวัดกระบี่นั้นมีกลุ่มชุมชนขนาดเล็กและองค์กรในระดับรากหญ้าอยู่มาก ซึ่งพวกเขาเหล่านี้มีบทบาทในการส่งเสริมสภาพแวดล้อมและเป้าหมายทางสังคม หากขาดแคลนส่วนต่างๆ เหล่านี้อาจมีส่วนทำให้ขาดความสมดุลระหว่างภาครัฐและชุมชนทางด้านความเข้าใจเรื่องนโยบายและการเงิน ยิ่งไปกว่านั้นหมู่บ้านที่มีขนาดเล็กก็ถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อจังหวัดและประเทศชาติ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการกำหนดและตัดสินใจ แต่เนื่องจากโครงสร้างและอำนาจของรัฐในประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่จะรวมอยู่ที่ศูนย์กลาง ซึ่งหมายถึงปัจจัยหลักในการตัดสินใจสำหรับแผนงานของจังหวัดเองจะถูกกำหนดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะทำให้ขาดความเข้าใจที่แท้จริงที่จะไปถึงความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น

จังหวัดกระบี่ยังขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะและผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพด้านการบริการ ในพ.ศ. 2546 ประมาณร้อยละ 5 ของแรงงานในจังหวัดกระบี่ได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับอาชีพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และประมาณร้อยละ 21 ที่ได้รับการศึกษาในระยะสั้น ๆ เหตุที่ต้องเรียนเช่นนี้ก็เพราะว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เป็นธุรกิจเกี่ยวกับการบริการ การฝึกฝนพนักงานนั้นถือว่าสำคัญมากเพราะจะช่วยกระตุ้นธุรกิจให้มีการเจริญเติบโตและยิ่งไปกว่านั้นยังช่วยขับเคลื่อนการทำงานให้สะดวกยิ่งขึ้น จากการสัมภาษณ์โดยที่มวิจัยพบว่า พวกเขาต้องการได้รับการฝึกฝนทางด้านภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ซึ่งชาวสวนยางไม่ได้ต้องการที่จะเรียนเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว แต่มันจะช่วยทำให้พวกเขาอ่านฉลาก องค์ประกอบ และความสำคัญของบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับส่วนผสมและเครื่องมือของเขาต่าง ๆ มากกว่า ดังนั้น ความสำคัญทางด้านภาษาถือว่ามีความสำคัญในหลาย ๆ กลุ่มเศรษฐกิจในจังหวัดกระบี่

หากผู้นำท้องถิ่นเองขาดการวางแผนที่ดีเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวก็จะเป็นไปไม่ได้ที่จะมีผลกระทบต่อระบบรายได้และค่าใช้จ่าย ที่ไม่เท่าเทียมกันจากภาครัฐและส่งผลกระทบต่อแผนการพัฒนาที่ผิดปกติ สมาชิกบางชุมชนกล่าวว่า เป็นเรื่องที่เป็นไปได้อย่างที่จะเอาชนะโครงสร้างการลงทุนของภาครัฐถ้าพวกเขาไม่ทำงานอย่างจริงจังเพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

การเปลี่ยนแปลงค่าแรงโดยเฉลี่ยส่วนใหญ่ของพื้นที่นั้น มีผลต่อความเป็นอยู่ของพนักงานในส่วนต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยที่รายรับประจำเดือนของพนักงานการท่องเที่ยวในจังหวัดไม่นับรวมภาคเกษตรกรรมนั้นอยู่ประมาณร้อยละ 51 ของรายได้ทั้งหมดของจังหวัด ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่สูงมากเมื่อเทียบกับระดับของการเกษตร ด้วยเหตุนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีผลกระทบทางด้านแรงงานในกลุ่มอื่น ๆ เหมือนกัน ทั้งแบบเต็มเวลาและชั่วคราว โดยเฉพาะบางพื้นที่ อย่างเช่นชาวประมง ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยชาวประมงอาจทำงานเป็นผู้นำเที่ยวในช่วงที่มีฤดูกาลท่องเที่ยว และกลับสู่สภาพชาวประมงเช่นเดิมในช่วงที่หยุดพักฤดูกาลท่องเที่ยว ดังนั้น พวกเขา

จึงมีโอกาสใช้เรือของเขาได้ตลอดทั้งปี นับตั้งแต่การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ ทำให้กิจกรรมท่องเที่ยวต่าง ๆ ขาดความสมดุล แต่เมื่อสรุปแล้วการท่องเที่ยวก็ยังเป็นรายได้หลักที่มากกว่าภาคเกษตรกรรม ที่สำคัญเราต้องมีการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างต่อเนื่องเพื่อความอยู่รอดต่อไป

กลุ่มชุมชนพื้นเมืองหลาย ๆ กลุ่มในจังหวัดกระบี่มีส่วนช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ซึ่งแสดงถึงการพัฒนาตามแบบอย่างของประเพณีและวัฒนธรรมทางเศรษฐกิจ โดยที่กิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยกำหนดวิถีชีวิตและถือเป็นภูมิปัญญาของคนพื้นเมืองในจังหวัด ซึ่งจะช่วยกระตุ้นแนวสร้างสรรค์ของระบบชุมชนและจะช่วยอธิบายถึงวิถีชีวิตและการครองชีพ ซึ่งอาจจะช่วยปรับปรุงการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว อย่างเช่นหมู่บ้านชาวประมงและชุมชนเกษตรกรรมในภาคพื้นดิน

ข้อพึงพิจารณาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวจังหวัดกระบี่อีกอย่างคือ การสร้างความน่าเชื่อถือของโครงการ 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งเป็นการพัฒนากลยุทธ์ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพื้นเมือง หมู่บ้านที่มีการร่วมมือกันเป็นอย่างดีก็จะได้ผลิตผลทางวัฒนธรรม ซึ่งแตกต่างกัน อาทิ อาหาร เสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน เครื่องประดับ เครื่องตกแต่งและสินค้ารายการอื่น ๆ จากพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นวัตถุดิบได้ เนื่องจากสินค้าที่ผลิตขึ้นมาบางตำบลในจังหวัดกระบี่ ยังไม่มีจุดเด่นและสมรรถภาพระดับสูงพอที่จะแข่งขันในตลาดของสินค้า 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ ผลลัพธ์ที่ได้คือกำไรที่ค่อนข้างต่ำ อาทิ มีอยู่ประมาณ 40 กลุ่มด้วยกันที่ผลิตสินค้าเครื่องนุ่งห่มด้วยผ้าบาติกเหมือนกันในจังหวัดกระบี่พวกเขาจึงได้ราคาที่ค่อนข้างต่ำจากการต่อรองโดยอำนาจของผู้ซื้อ

ภาพที่ 3.13 กลุ่มแม่บ้านทำผ้าบาติก บนเกาะลันตาใหญ่

ภาพที่ 3.14 กลุ่มแม่บ้านผลิตภัณฑ์จากเตยปาหนัน บนเกาะลันตาใหญ่

3.1.2 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

การประเมินสถานการณ์ภายนอกเป็นสิ่งที่สำคัญในการค้นหาความเป็นไปได้ ในการพัฒนาการท่องเที่ยว และการเฝ้าระวังภัยพิบัติที่อาจเป็นไปได้ แม้ว่าจังหวัดกระบี่จะมีความสามารถในการระบุถึงจุดแข็งและข้อพึงระวังที่มีอยู่ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากพลวัตภายในของพื้นที่ก็ตาม นอกจากนี้แล้ว แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากยิ่งที่จะประเมินทุกสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นซึ่งนอกเหนือการควบคุมของจังหวัด แต่กระนั้นก็ตามการที่กระบี่จะสามารถยืนอยู่ในแถวหน้าของตลาดการท่องเที่ยวได้ขึ้นอยู่กับความเข้าใจว่าตลาดการท่องเที่ยวที่อาจเปลี่ยนแปลงไปได้ และความสามารถที่ทุกภาคส่วนในกระบี่จะปรับตัวเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น ดังนั้นปัจจัยภายนอกจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ เช่น คณะผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจในระดับโลกจะส่งผลกระทบต่อภาพรวมของอุปสงค์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่

1) การวิเคราะห์โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

กระบี่มีทางเลือกในการพัฒนาจากหลายๆทางเลือก ที่จะมุ่งมั่นพัฒนาและเอาใจใส่ในการพัฒนา ด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความมั่นคงในการรักษาสภาพภูมิประเทศปัจจุบัน ที่น่าประทับใจให้คงอยู่ในสภาพที่ดีต่อไป การที่จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดพัฒนาเรื่องการท่องเที่ยวที่หลังหลายๆจังหวัด ถือได้ว่าเป็นโอกาสดีสำหรับจังหวัดกระบี่ที่จะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของจังหวัดและภูมิภาคอื่นทั้งภายใน และภายนอกประเทศ ดังนั้นจังหวัดกระบี่จึงควรที่จะสงวนสภาพภูมิประเทศของตนไว้ให้คงอยู่ และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของตนเองให้โดดเด่นกว่าแหล่งท่องเที่ยวในเขตร้อนอื่นๆโดยการเป็นผู้ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้อย่างมีจิตสำนึกมากที่สุด

เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 การเกิดเหตุการณ์สึนามิในทะเลอันดามันได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพและประเด็นที่ควรพิจารณาของสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่ ผลกระทบที่ตามมาหลังเหตุการณ์สึนามิทำให้เกิดโอกาสในการคิดทบทวนใหม่เพื่อที่จะนำมาพัฒนาการท่องเที่ยว และกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวโดยการสนับสนุนสิ่งแวดล้อมสู่การท่องเที่ยวมากขึ้น การพัฒนาการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมากมายตามชายฝั่งทะเลที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันของจังหวัดกระบี่ ส่งผลกระทบในแง่ลบของการพัฒนาที่ไม่ได้วางแผนเอาไว้ก่อน อาทิ (มลภาวะ น้ำท่วม โครงสร้างพื้นฐานที่ไม่เพียงพอ) และหลังจากเหตุการณ์ก็จะพบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว จากสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้วนี้คณะผู้วิจัยเห็นว่าจังหวัดกระบี่ยังมีโอกาสในการพัฒนาฟื้นฟูความผิดพลาดของการพัฒนาที่เร็วเกินไป ในขณะที่การเติบโตของการท่องเที่ยวได้หวนกลับมาอีกครั้ง สถานการณ์ดังกล่าวนี้เองที่ทำให้เศรษฐกิจเกิดความสมดุลและแข็งแรงมากขึ้น ผนวกกับวิธีการใหม่ของการพัฒนาหลังเกิด

เหตุการณ์สึนามิ จะนำมาซึ่งวิธีการใหม่ๆ ที่ก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ที่หลากหลายและความท้าทายของการท่องเที่ยว

จากที่ได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้นว่า การท่องเที่ยวแบบสากลเกิดขึ้นในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20 และความเติบโตนี้ได้ช่วยส่งเสริมในเรื่องการขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวไปทั่วโลก เช่นในประเทศ นิวซีแลนด์ คอสตาริกา และอื่นๆ สำหรับอัตราการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั้น พบว่ามีสูงแต่ไม่ได้นำเอาความมั่งคั่งมาสู่ประชาชนในกระเป๋าย่างเท่าเทียมเพื่อสร้างโอกาสที่แท้จริงสำหรับจังหวัดกระบี่ นอกจากนี้องค์การการท่องเที่ยวระดับโลกได้ประมาณการว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวแบบเฉพาะที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นโดยขยายตัวเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของการท่องเที่ยวทั้งหมด (www.wto.org) ทางคณะวิจัยพบว่าจังหวัดกระบี่มีทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่โดดเด่น อาทิ ไขดหินปูนที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แนวปะการังที่ดูมีชีวิตรอบตัว และป่าไม้ที่มีความเขียวชอุ่ม ซึ่งทำให้กระบี่มีความแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ จนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดกระบี่ และนอกจากนั้นสิ่งเหล่านี้ยังช่วยทำให้จังหวัดกระบี่เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโลก คณะวิจัยเห็นว่าขณะที่จังหวัดภูเก็ตเป็นผู้นำในระดับภูมิภาคในเรื่องของการท่องเที่ยวในลักษณะที่เน้นการรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากและอยู่ใกล้กับกระบี่ จังหวัดกระบี่จึงควรพิจารณาในการที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในขนาดย่อม ซึ่งเน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย นอกจากนั้นแล้วจะพบว่าขณะที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศเติบโตขึ้น เครือข่ายของอุทยานแห่งชาติในจังหวัดกระบี่สามารถกลายเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจที่มีความสำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยจากจังหวัดอื่นๆ ที่ประสงค์จะเข้ามาสัมผัสกับภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่งดงามของประเทศ ประวัติศาสตร์และความหลากหลายของวัฒนธรรมในจังหวัดกระบี่

ภาพที่ 3.15 การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วบนชายหาดป่าตอง จ.ภูเก็ต

ภาพที่ 3.16 ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ บริเวณท่าปอมคลองสองน้ำ จ.กระบี่

จังหวัดกระบี่มีศักยภาพที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและผลผลิตทางการท่องเที่ยวแบบใหม่ๆ ส่วนความหลากหลายในเรื่องภูมิประเทศจังหวัดของกระบี่ เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวอยากเข้าไปทดลองสัมผัสและผจญภัยในรูปแบบใหม่ๆรวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงสุขภาพ นอกจากนี้ยังมีศูนย์การปลูกพืชสวนทดลองของจังหวัดกระบี่ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่ตั้งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดกระบี่ 20 กิโลเมตร ซึ่งเป็นแหล่งให้ข้อมูลในการวิจัยกับเกษตรกรในท้องถิ่นรวมทั้งผู้คนที่สนใจ นอกจากนี้ศูนย์วิจัยจะให้ความรู้แล้วยังมีการจัดให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกด้วย เนื่องจากมีดอกกล้วยไม้และพืชพรรณที่หลากหลายมากมายอยู่ที่นั่น นอกจากนี้ทางศูนย์วิจัยได้พยายามทำการวิจัยและพัฒนาศักยภาพทางการเกษตรในการผลิตน้ำมันปาล์มให้มีประสิทธิภาพที่ดีเทียบเท่ากับการทำไร่ทำนา และการประมง ซึ่งถ้าโครงการมีการขยายตัวดีขึ้นเรื่อยๆ จังหวัดกระบี่จะมีความเป็นไปได้เป็นอย่างมากในการกลายเป็นศูนย์กลางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการใหม่ๆให้กับผู้ที่ขาดแหล่งข้อมูล นอกจากนี้ทางคณะวิจัยได้พบว่าในจังหวัดกระบี่มีการทดลองนำโซลาร์เซลล์เพื่อผลิตไฟฟ้าให้กับจังหวัดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในหลายๆความพยายามของรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในการที่จะพัฒนาวิธีการใหม่เพื่อการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการแก้ปัญหาคารขาดแคลนแหล่งพลังงานในประเทศไทย

ภาพที่ 3.17 บรรยากาศภายในศูนย์วิจัยไม้ดอกไม้ประดับ จ. กระบี่

ภาพที่ 3.18 เจ้าหน้าที่กำลังให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวภายในศูนย์

นอกจากนี้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้สร้างความเชื่อมั่นว่า ชุมชนจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาและนโยบายต่างๆ ซึ่งอาจจะกระทบต่อคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม สุขภาพและสุขอนามัย อีกทั้งยังให้ออกาสชุมชนแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์นั้นๆที่เกิดขึ้นได้ ข้อมูลข่าวสารที่เพิ่มขึ้นและการคิดริเริ่มต่างๆในท้องถิ่น มีความเป็นไปได้ที่จะให้อำนาจกับชุมชนในประเทศไทยทั้งหมดรวมถึงชุมชนในจังหวัด

กระบี่ด้วยการวางแผนรูปแบบนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ และบทบาทในการควบคุมสถานการณ์ในการวางแผนทางในการพัฒนาท้องถิ่น

2) การวิเคราะห์ภาวะคุกคามในการพัฒนา (Threats)

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย และอุดมสมบูรณ์ แต่ด้วยการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วในช่วง 2 – 3 ทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมากซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวถูกทำลายไป โดยเฉพาะแนวปะการัง ป่าชายเลน และป่าดิบชื้นหลายแห่งถูกทำลายไปจากการพัฒนาพื้นที่ที่เคยมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่ทำรายได้อย่างมากมายมหาศาลให้กับจังหวัด แต่หากมองให้ลึกซึ้งลงไปมากกว่านั้น ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ ที่ถูกทำลายลงไปจากการท่องเที่ยวนั้น จำเป็นจะต้องใช้เวลานานมากที่จะฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพเดิม ทรัพยากรธรรมชาติบางอย่างอาจใช้เวลาในการฟื้นฟูถึงสิบปี บางอย่างอาจจะใช้เวลาเป็นร้อยปี และทรัพยากรธรรมชาติบางอย่างก็ไม่อาจจะฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมได้อีกเลย การสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและเสื่อมถอยของสภาพแวดล้อมนี้เองกลายเป็นอุปสรรคหรือภาวะคุกคามอย่างหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่หยุดชะงักลง และไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น

ภาพที่ 3.19 การดำน้ำบริเวณชายฝั่งทะเล
แคริบเบียน
ที่มา : World Resources Institute

ภาพที่ 3.20 บรรยากาศที่สวยงามของท้องทะเลตรัง
จ.ตรัง
ที่มา : www.trangcity. co.th

หากเรามองภาพรวมในระดับโลกจะพบว่าจังหวัดกระบี่ก็เป็นอีกพื้นที่หนึ่ง ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกซึ่งประเทศต่างๆ ทั่วโลกก็เผชิญกับสถานการณ์นี้เช่นกัน ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องยากที่จะคาดการณ์ผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศต่อภาพรวมของการท่องเที่ยว และที่ยากกว่านั้นคือการวางแผนเพื่อรับมือผลกระทบเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่อย่างน้อยที่สุดเราก็พอจะคาดเดาได้ว่าจังหวัดกระบี่จะได้รับผลกระทบจากระดับน้ำทะเลที่สูง จากภาวะโลกร้อนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศเช่นนี้ จะเกิดขึ้นในช่วงฤดูร้อนซึ่งเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวนิยมมาพักผ่อนในจังหวัดกระบี่ ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จะต้องเผชิญกับอุปสรรคที่สำคัญโดยไม่สามารถควบคุมได้ นอกจากนี้สภาพภูมิอากาศที่ผิดปกติจากฤดูกาลที่เป็นอยู่ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลกระทบต่อภาพรวมการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ด้วยเช่นกัน

ในปัจจุบันจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ยังอยู่ในอัตราส่วนที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ที่มีแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักระดับโลก เช่น จังหวัดภูเก็ต จังหวัดเชียงใหม่ และกรุงเทพมหานคร หากพิจารณาตามหลักการและเหตุผลเราอาจคาดเดาได้ว่าการเติบโตของการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่น่าจะเพิ่มขึ้นตามปริมาณของการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานหรือระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ที่เพิ่มขึ้นด้วย แต่ในความเป็นจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น การขาดการวางแผนอย่างเป็นระบบของการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานหรือระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการและการเติบโตอย่างรวดเร็วเกินไป ของการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ส่งผลกระทบในทางลบต่อตลาดการท่องเที่ยวแบบทางเลือกขนาดเล็ก (niche market) ซึ่งรัฐบาลส่วนภูมิภาคและรัฐบาลส่วนท้องถิ่นพยายามจะส่งเสริมให้เป็นตลาดการท่องเที่ยวหลักของจังหวัดกระบี่ นอกจากนี้การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไร้การควบคุมนี้อาจจะนำไปสู่การสูญเสียทรัพยากรหลายอย่าง รวมถึงประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวซึ่งสามารถหาได้จากรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ที่จะสูญหายไปด้วยเช่นกัน

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับอุตสาหกรรมอื่นๆ คือการดำเนินการเพื่อตอบสนองตลาดและการแข่งขันกันอย่างดุเดือดเพื่อทำกำไรสูงสุดให้กับธุรกิจของตนเอง ปัจจุบันหลายอย่างในระดับโลกที่ไม่สามารถควบคุมได้ทำให้เกิดกฎเกณฑ์ต่างๆ มากมายเพื่อใช้อธิบายและกำหนดทิศทางของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น การเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ก่อนเกิดเหตุการณ์สึนามิในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2547 มีอัตราการเติบโตประมาณร้อยละ 10 (จากสถิติการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2546) แต่เหตุการณ์สึนามิกลับทำลายล้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและภาพรวมทางเศรษฐกิจของภาคได้ลงอย่างฉับพลัน ทั้งที่ในความเป็นจริงมีเพียง 6 จังหวัดใน 14 จังหวัดเท่านั้นที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ครั้งนี้ นอกจากนี้ใน พ.ศ. 2546 การระบาดของหนักของโรคทางเดินหายใจอหิวาต์เฉียบพลัน (SARS) ความไม่สงบในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงการระบาด

ของโรคไข้หวัดนกใน พ.ศ. 2547 ก็ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทวีปเอเชีย เช่นเดียวกับความตื่นตระหนกจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ด้วยเช่นกัน จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวบางส่วนเกี่ยวกับโครงการการวางแผนกลยุทธ์ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ พบว่ามีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่วางแผนจะเดินทางมาท่องเที่ยวในบริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันในปีนี้ แต่ผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิทำให้นักท่องเที่ยวเหล่านั้นตัดสินใจที่จะระงับการเดินทางและเปลี่ยนไปท่องเที่ยวที่สถานที่อื่นแทน โดยจากการประเมินพบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจากปี พ.ศ. 2547 ถึง พ.ศ. 2548 ลดลง ตัวอย่างจากสถานการณ์ข้างต้นสะท้อนให้เห็นความจริงที่ว่า หากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งถูกระบุว่าไม่ปลอดภัยและไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป เป็นการยากที่จะเปลี่ยนหรือทำให้ภาพลักษณ์นั้นกลับดีขึ้น อาจจะถูกกล่าวได้ว่าความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยวกลับมา และการปกป้องภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้รัฐบาลไทยสนับสนุนเงินชดเชย สำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เพราะทั้งภาครัฐและเอกชนของไทยต้องการบอกให้โลกรู้ว่าประเทศไทยได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงยังสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ได้อย่างปลอดภัย แทนที่จะประกาศขอความช่วยเหลือทั้งทางด้านเทคนิคและงบประมาณในการฟื้นฟูพื้นที่ท่องเที่ยวจากนานาชาติ

อย่างไรก็ดีปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นั่นคือการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจโลก ใน พ.ศ. 2540 วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในภูมิภาคเอเชียฝั่งตะวันออก ทำให้การเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.41 จากปี พ.ศ. 2539 ทั้งนี้โดยปกติอัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 12.73 (จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2538 ททท. หน้า 107)

ในปัจจุบันหรือในอนาคตอันใกล้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่จะต้องเผชิญกับคู่แข่งที่สำคัญจากทั้งจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกัน เมืองอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน หรือ เมืองอื่นๆ ทั่วโลก จังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกับจังหวัดกระบี่ซึ่งถือเป็นคู่แข่งที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดตรัง ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกับจังหวัดกระบี่ ส่วนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จังหวัดกระบี่จะต้องแข่งขันกับเมืองหลายๆ เมืองในประเทศมาเลเซีย ประเทศเวียดนามและประเทศลาว ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวที่คล้ายคลึงกับจังหวัดกระบี่คือ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ รวมถึงความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของคนพื้นเมือง ในขณะที่ค่าครองชีพและค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวน้อยกว่า นอกจากนี้จังหวัดกระบี่ยังต้องเผชิญกับคู่แข่งจากภูมิภาคอื่นๆ ที่อยู่

ใกล้เคียงกันและกำลังพัฒนาการท่องเที่ยวเหมือนกันอีกด้วย เช่น เมืองต่างๆ ในประเทศ นิวซีแลนด์ ประเทศอินเดีย และ ประเทศจีน เป็นต้น ในการสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่งในการท่องเที่ยวที่จังหวัดกระบี่จะต้องสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่จังหวัดกระบี่จะต้องได้รับประสบการณ์ที่หาไม่ได้จากที่อื่นในโลก มากกว่าจะลดค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวให้ลดลง

ภาพที่ 3.21 ภาพข่าวเหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
ที่มา : หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2548

ภาพที่ 3.22 ความเสียหายจากเหตุการณ์สึนามิบนเกาะพีพีคอน
ที่มา : จากการสำรวจ

ภาพที่ 3.23 ทิวทัศน์ที่สวยงามของชายฝั่งบนเกาะบาหลี่ ประเทศอินโดนีเซีย
ที่มา : www.balitour.com

ภาพที่ 3.24 ทิวทัศน์ที่สวยงามของชายฝั่งอ่าวมงก้า ประเทศนิวซีแลนด์
ที่มา : www.mongabay.com

โครงการสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ที่ไม่ได้เกี่ยวโยงถึงการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ สามารถแสดงให้เห็นถึงเงื่อนไขที่กลับกันกับการประชุมทางด้านสนับสนุนการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้ (SSDP) เป็นงานหลักในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลไทยโดยโครงการนี้ได้คำนึงถึงการสร้างการเชื่อมโยงใหม่ไปยังเครือข่ายการค้าทั่วโลก ซึ่งได้ใช้การรวมศูนย์อุตสาหกรรมกับท่าเรือของแต่ละชายฝั่งเข้าด้วยกัน โดยได้ถูกเชื่อมต่อกันด้วย “แลนด์บริดจ์” ซึ่งใช้ข้ามมายังพื้นที่แผ่นดินใหญ่ของประเทศไทย เมื่อเร็วๆ นี้ ที่ตั้งของท่าเรือน้ำลึกชายฝั่งตะวันตกของไทยที่ถูกเสนอ จะเป็นท่าเรือที่อยู่ในจังหวัดกระบี่ ซึ่งอยู่ใกล้กับตัวเมืองกระบี่ “แลนด์บริดจ์” ซึ่งเชื่อมท่าเรือสองท่าเรือเข้าด้วยกันมีความกว้าง 200 เมตร และมีความยาว 195 กิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วยถนน 1 สาย ทางรถไฟด้วยความเร็วสูงและท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี ขณะที่ SSDP ถูกสนับสนุนให้เป็นวิธีการเพิ่มการค้าสู่ประเทศไทย เพื่อพัฒนาท่าเรือหลักแห่งใหม่ในจังหวัดกระบี่และเพื่อกระตุ้นการพัฒนาให้มากกว่านี้ในภาคใต้ โดยยังไม่ถูกคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว ความกังวลหลักๆ ประกอบไปด้วย ความเป็นไปได้ของผลกระทบต่อระบบธรรมชาติอันเปราะบางที่อยู่ใกล้กับบริเวณท่าเรือ โดยเฉพาะโครงสร้างของท่าเรือที่อาจทำอันตรายต่อจำนวนเต่าทะเลและสิ่งมีชีวิตในทะเล และยังมี การคุกคามจากการรั่วของน้ำมันที่อาจเกิดขึ้น และมีผลกระทบอื่นๆ จากการพัฒนาศูนย์กลางการขนส่งประเภทนี้ (รวมไปถึงโรงกลั่นน้ำมันที่วางแผนจะสร้างในอนาคต)

มูลค่าของที่ดินที่เพิ่มขึ้นทำให้เกิดปัญหาการบริหารทรัพยากรที่ดิน ธุรกิจการท่องเที่ยวทำรายได้ให้แก่จังหวัดกระบี่มากกว่าจากส่วนอื่นๆ อาทิจากเกษตรกรรม ที่ดินส่วนใหญ่ที่ติดชายฝั่งทะเลจะถูกใช้เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการทางเศรษฐกิจที่กล่าวไว้ว่าการใช้ทรัพยากรที่ดินต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับสูงสุดเป็นสำคัญ ดังนั้นพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดกระบี่จะถูกนำไปใช้เพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ผู้ที่ได้รับประโยชน์จะเป็นกลุ่มนักลงทุนที่ทำธุรกิจการท่องเที่ยวซึ่งเป็นส่วนน้อย ประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดกระบี่จึงเป็นเจ้าของที่ดินรายเล็กๆ จึงจะไม่ได้รับประโยชน์จากมูลค่าเพิ่มของที่ดิน

สำหรับบุคลากรที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเช่นงาน บริการต่างๆ จะถูกระทบในเรื่องราคาที่ดินที่สูงขึ้น พวกเขาเหล่านั้นจำเป็นต้องหาที่พักที่เหมาะสมกับรายได้ ซึ่งอยู่ไกลจากศูนย์กลางของแหล่งท่องเที่ยว สภาวะเช่นนี้จะมีมากยิ่งขึ้น คุณภาพชีวิตของบุคลากรกลุ่มนี้อาจจะลดลงด้วยปัจจัยดังที่กล่าวแล้วข้างต้น

3.2 วิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่

กระบวนการที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการกำหนดวิสัยทัศน์ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่ ได้แก่ การปรึกษาหารือและรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มคนต่างๆ ในพื้นที่ รวมถึงการประชุมร่วมกันของคณะผู้ศึกษา เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ที่สนองความต้องการที่แตกต่างกันของกลุ่มคนต่างๆในจังหวัดให้มากที่สุด ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมของปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องและนำไปสู่การปฏิบัติจริงเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่

“ จังหวัดกระบี่ จะต้องเป็นต้นแบบสำหรับเมืองต่างๆ ทั่วโลก ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลางของการกำหนดทิศทางการพัฒนา การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนของจังหวัดกระบี่จะต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางด้านวัฒนธรรม ในขณะเดียวกันการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนจะต้องมีการกระจายรายได้จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวไปยังทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนทั้งที่อาศัยอยู่ในเมืองและชนบทได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอที่จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว และชุมชนให้ดีขึ้น นอกจากนี้แล้วการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนจะต้องดำเนินไปด้วยความร่วมมือของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกๆกลุ่มบนพื้นฐานของการรักษาสภาพแวดล้อมและเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อปัจจุบันและผู้คนรุ่นต่อไป ”

วิสัยทัศน์ดังกล่าวเปรียบเสมือนเข็มทิศในการชี้นำทิศทางการตัดสินใจ และช่วยในการประเมินสมรรถนะของยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนทั้งสามแบบ เพื่อให้บรรลุถึงวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดเอาไว้ภายใต้สภาพการณ์ภายนอกที่แตกต่างกันออกไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่

3.3.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน

ภาพที่ 3.26 สถานการณ์ในปัจจุบันของจังหวัดกระบี่

ในการวิเคราะห์เพื่อวางแผนกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่นั้น ในขั้นตอนแรกคณะผู้วิจัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเสียก่อนว่าในพื้นที่จังหวัดกระบี่นั้นมีศักยภาพและปัญหาอย่างไร จึงจะนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาต่อไป การวิเคราะห์มี 5 ประเด็นด้วยกัน คือ กรอบแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว การบริหารและการปกครองในระดับต่างๆ การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว และสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม

1) กรอบแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากการวิเคราะห์แผนพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพบว่าวิสัยทัศน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เน้นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม หมายความว่าจังหวัดกระบี่มีนโยบายที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก โดยเน้นการท่องเที่ยวซึ่งชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นพร้อมกันนั้นก็สนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เข้มงวดมากขึ้นอีกด้วย โดยสรุปแล้วผลที่คาดว่าจะได้รับจากวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวที่จังหวัดกระบี่กำหนดคือ การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวไปสู่ชุมชนมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันผลกระทบทางลบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็มีน้อยลงเนื่องจากประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรในชุมชนของตนเอง

2) แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว

ตลาดการท่องเที่ยวที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของจังหวัดกระบี่ หลังจากเกิดเหตุการณ์สึนามิมีแนวโน้มที่ลดจำนวนลงมากประกอบกับสถานการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทำให้สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวเริ่มซบเซา อีกทั้งในหลายๆพื้นที่ที่เคยเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะพีพี กำลังอยู่ในระหว่างการฟื้นฟูเพื่อให้กลับมารองรับนักท่องเที่ยวได้เหมือนเดิม แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยวทั้งหมดของจังหวัดกระบี่อยู่ภายใต้การคาดการณ์ตลาดการท่องเที่ยว ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นการคาดการณ์ด้านการท่องเที่ยวในภาพรวมเท่านั้น หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการท่องเที่ยวภายในจังหวัด นำเอาการคาดการณ์ตลาดการท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมาใช้โดยตรงโดยไม่ได้คำนึงถึงสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ทำให้แผนด้านการท่องเที่ยวที่ออกมาไม่มีรายละเอียดที่ครอบคลุมถึงความต้องการของประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง โดยจะเห็นจากสถานการณ์ในอดีตที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดอย่างไร้การควบคุมทำให้เกิดการเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยวอย่างถึงขีดสุด และเมื่อเกิดเหตุการณ์สึนามิขึ้นเศรษฐกิจแทบทั้งหมดของจังหวัดที่เคยพึ่งพาการท่องเที่ยวก็ซบเซาลงไปพร้อมกับอัตราการท่องเที่ยวที่ลดลงเช่นกัน

3) การบริหารราชการแผ่นดินในระดับต่างๆ

ปัจจุบันการบริหารการปกครองของประเทศไทยแบ่งออกเป็น การบริหารการปกครอง 3 ระดับ ได้แก่ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง (Central Government) การบริหารราชการแผ่นดินส่วน

ภูมิภาค (Regional Government) และ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น (Local Government) ดังนี้

(1) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง

รัฐบาลกลางมีบทบาทอย่างยิ่งในการดำเนินนโยบายต่างๆ ภายในจังหวัดเนื่องระบบการบริหารการปกครองแบบบูรณาการ (CEO : Chief Executive Officer) ทำให้การดำเนินโครงการใดๆ ในท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องและอยู่ภายใต้การควบคุมของนโยบายหลักจากรัฐบาลกลาง

(2) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค

ในจังหวัดกระบี่รัฐบาลส่วนภูมิภาคมีบทบาทเพียงเล็กน้อยในการดำเนินนโยบายต่างๆ ในระดับท้องถิ่นอย่างเป็นเอกเทศ เพราะบทบาทของรัฐบาลส่วนภูมิภาค คือ การดำเนินนโยบายต่างๆ เพื่อตอบสนองนโยบายจากรัฐบาลกลางเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดีการพัฒนาโครงการต่างๆ ในท้องถิ่นก็ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาของจังหวัดและจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุม ของสำนักงานผังเมืองรวมจังหวัดด้วย

(3) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น

บทบาทขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับเทศบาลนั้น มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าบทบาทของรัฐบาลกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นดำเนินไปอย่างมีระบบ และมีอำนาจในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

4) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว

ในช่วง 1-2 ทศวรรษที่ผ่านมาธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เนื่องจากจังหวัดกระบี่มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม ประกอบกับทำเลที่ตั้งที่อยู่ติดกับจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศทำให้เกิดการลงทุนอย่างมากมายมหาศาลในพื้นที่ท่องเที่ยวหลักๆ ของจังหวัดซึ่งแทบทั้งหมดตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเล ได้แก่ หมู่เกาะพีพี อ่าวไร่เล อ่าวพังงา อ่าวนาง และหมู่เกาะลันตา โดยรายได้จากการประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นตลอดทั้งปีโดยเฉลี่ยประมาณ 3,500 ล้านบาท รายได้จากการท่องเที่ยวเหล่านี้ถูกแบ่งสรรปันส่วนไปยัง 3 ส่วนด้วยกันคือผู้ประกอบการซึ่งส่วนใหญ่ไม่ใช้ประชาชนในจังหวัดกระบี่ รัฐบาลทั้งส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาค และประชาชนในชุมชน

(1) รายได้ของผู้ประกอบการ

รายได้ส่วนใหญ่จากธุรกิจการท่องเที่ยวจะตกถึงมือผู้ประกอบการเป็นหลัก โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจะเป็นผู้ลงทุนสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานหรือระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการของ

ตนเอง ดังนั้นรายได้ที่เกิดจากราคาค่าที่พัก ค่าอาหาร และบริการด้านการท่องเที่ยวอื่นจึงตกถึงผู้ประกอบการรายใหญ่ซึ่งมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดีกว่า ยิ่งภาคการท่องเที่ยวเติบโตมาก ผลกำไรอันเกิดจากธุรกิจการท่องเที่ยวก็จะยิ่งตกถึงมือผู้ประกอบการมากเท่านั้นในขณะที่ผู้ประกอบการรายย่อยได้ส่วนแบ่งจากธุรกิจเหล่านั้นเพียงเล็กน้อย แต่หลังจากเกิดเหตุการณ์สึนามิ ทำให้การเติบโตของการท่องเที่ยวหยุดชะงัก ผู้ประกอบการทั้งรายใหญ่และรายย่อยล้วนแล้วแต่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวทั้งสิ้น แต่ผู้ประกอบการรายใหญ่ก็สามารถฟื้นฟูธุรกิจของตนได้อย่างรวดเร็วทั้งนี้เพราะได้รับการชดเชยจากบริษัทประกันภัยและได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากรัฐบาลทั้งส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการรายย่อยกลับไม่ได้ความสนใจมากเท่าที่ควร ทำให้ต้องปิดกิจการไปเนื่องจากไม่สามารถฟื้นฟูธุรกิจของตนได้

(2) รายได้ของรัฐบาล

รัฐบาลทั้งส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาคได้รับรายได้ส่วนหนึ่งจากภาคการท่องเที่ยว ในรูปของภาษี ดังนั้นหากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวขยายตัวในรูปแบบของธุรกิจขนาดใหญ่ รายได้สู่รัฐบาลก็จะยิ่งมากขึ้นกว่าการขยายตัวของธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก รัฐบาลจึงสนับสนุนให้เกิดการลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดใหญ่มากขึ้น เพื่อนำรายได้ที่เกิดจากธุรกิจการท่องเที่ยวเหล่านั้นมาใช้จัดการกับระบบบริการสาธารณะและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในพื้นที่ท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

(3) รายได้ของชุมชน

ประชาชนในชุมชนมีรายได้จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวผ่านทางการทำงาน แรงงานส่วนใหญ่จากภาคเกษตรกรรมได้หลังไหลสู่ภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่การท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เจริญเติบโตถึงขีดสุด แต่ประชาชนอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนใหญ่ในชุมชนยังคงมีฐานะยากจนเนื่องจากไม่ได้รับอานิสงส์ใดๆ จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวเลย และเมื่อเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยขึ้นภาคการท่องเที่ยวซบเซาลงอย่างเห็นได้ชัด แรงงานจากชุมชนที่เคยอยู่ในภาคการท่องเที่ยวก็ต้องกลับไปสู่ภาคเกษตรกรรมซึ่งมีความสามารถในการรองรับแรงงานที่จำกัด ประกอบกับทรัพยากรทางธรรมชาติที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากเหตุการณ์สึนามิ ทำให้แรงงานจากภาคการท่องเที่ยวบางส่วนว่างงานและกลายเป็นภาวะต่อครอบครัว

5) สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม

จังหวัดกระบี่จะต้องเผชิญกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากปัจจัยสำคัญ 2 ปัจจัยด้วยกัน คือ ปัญหาสีเขียวที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไร้การควบคุม และปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากเหตุการณ์สึนามิ

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ไร้การควบคุมสืบเนื่องจากการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วง 1 – 2 ทศวรรษที่ผ่านมาของจังหวัดกระบี่ทำให้มีการลงทุนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจากนายทุนและผู้ประกอบการต่างๆมากมายโดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักๆ เช่น หมู่เกาะพีพี อ่าวไร่เล อ่าวพังงา หมู่เกาะลันตาและอ่าวนางโดยไม่มีนโยบายในการควบคุมผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ทำให้สภาพแวดล้อมบริเวณชายฝั่งทะเลถูกทำลายในระดับที่น่าเป็นห่วงทั้งแนวปะการังน้ำตื้นที่ลดจำนวนลง มลพิษทางน้ำที่เกิดจากการปล่อยน้ำเสียลงในทะเลของผู้ประกอบการที่ขาดความรับผิดชอบ และปริมาณขยะจากแหล่งท่องเที่ยวที่เกินขีดความสามารถของท้องถิ่นที่จะจัดการได้

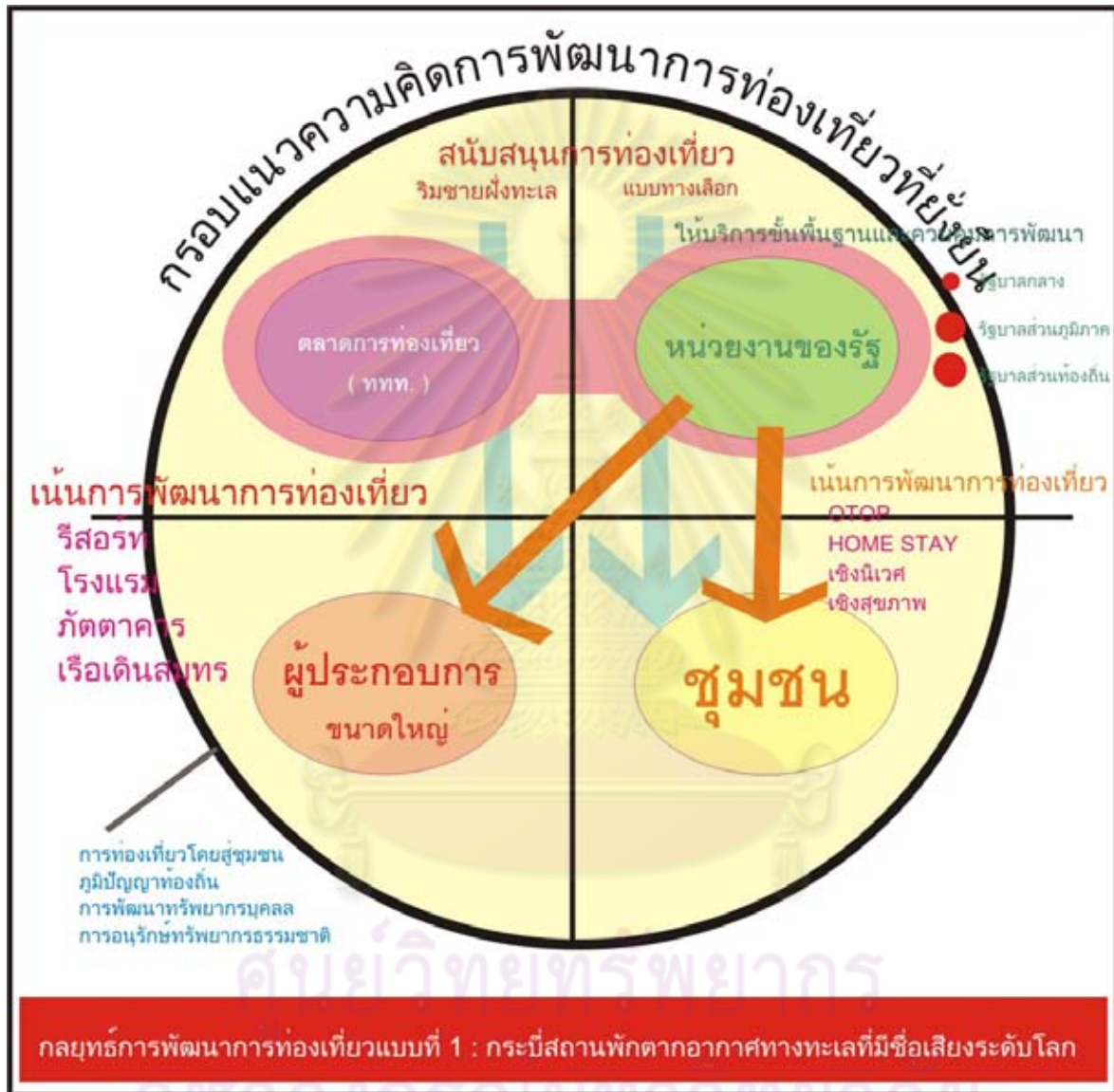
นอกจากนี้ผลกระทบโดยตรงต่อทรัพยากรธรรมชาติที่รุนแรงอีกอย่างหนึ่ง คือ เหตุการณ์สึนามิ ซึ่งส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมบริเวณชายฝั่งทะเลได้รับความเสียหาย โดยเฉพาะในพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญมากที่สุดของจังหวัดกระบี่นั่นก็คือ หมู่เกาะพีพี แนวปะการังได้รับความเสียหายมาก ความแรงของคลื่นได้พัดพาเอาขยะและซากปรักหักพังลงไปฝังตัวอยู่ใต้ทะเลลึก รวมถึงสภาพของพื้นที่ชายฝั่งที่เปลี่ยนรูปทรงฐานและลักษณะทางธรณีวิทยาค่อนข้างมาก นอกจากนี้ระบบบำบัดน้ำเสียรวมถึงบ่อน้ำจืดของประชาชนที่อาศัยอยู่บนเกาะพีพีและเกาะลันตาก็ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์สึนามินี้เช่นกัน

ด้วยสถานการณ์ข้างต้น จึงสรุปได้ว่าสถานการณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดกระบี่ภายหลังเกิดเหตุการณ์สึนามิอยู่ในสถานะที่น่าเป็นห่วง โดยเฉพาะหมู่เกาะพีพี ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริเวณชายฝั่งให้กลับมามีสภาพเหมือนเดิมมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.2 แผนยุทธศาสตร์แบบที่ 1

Krabi Riviera กระบี่สถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก
(กระบี่ก้องโลก)

ภาพที่ 3.26 กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แบบที่ 1

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีชายฝั่งทะเลและหมู่เกาะที่สวยงามเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ ประกอบกับทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ดังนั้นการพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อพักตากอากาศที่สำคัญในระดับโลกจึงไม่ใช่เรื่องที่ไม่คาดฝันเกินไป แผนกลยุทธ์ที่จะสร้างชื่อให้จังหวัดกระบี่ เป็นศูนย์กลางพักตากอากาศทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความ

ร่วมมือกันของทุกภาคส่วน ทั้งผู้ประกอบการในทุกระดับ รัฐบาลทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น และประชาชนในชุมชน โดยมีมาตรการในการดำเนินแผนกลยุทธ์แยกเป็น 6 ประเด็นด้วยกัน คือ กรอบแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว การบริหารและการปกครองในระดับต่างๆ การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม และผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่

1) กรอบแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

จากวิสัยทัศน์ภายใต้กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ ที่วางเอาไว้ นั้นสามารถสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวดังนี้ จังหวัดกระบี่จะต้องมีการพัฒนาโดยมีชุมชนเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญสำหรับการขับเคลื่อนธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ชุมชนดีขึ้น รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีความรู้ มีการศึกษา และมีความสามารถที่จะรองรับธุรกิจการท่องเที่ยวที่จะขยายตัวในอนาคตได้ ในขณะเดียวกัน การพัฒนาการท่องเที่ยวนั้นจะต้องสอดคล้องกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงภูมิปัญญาชาวบ้าน ให้ยังคงความสมบูรณ์ดังเดิมในฐานะที่เป็นมรดกอันล้ำค่าแก่ชนรุ่นหลังต่อไปในอนาคต

2) แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว

แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัด ยังคงสอดคล้องกับภาพรวมของตลาดการท่องเที่ยวที่รับอิทธิพลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่รัฐบาลส่วนภูมิภาคมีบทบาทมากขึ้นในการวิเคราะห์และสร้างแนวทางของตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเอง ให้สัมพันธ์กับภาพรวมของตลาด ในขณะเดียวกัน ก็จะต้องตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่และเหมาะสมกับสถานการณ์ภายในจังหวัดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้วย ดังนั้นรัฐบาลส่วนภูมิภาคจะต้องประสานงานกับสำนักงานการท่องเที่ยวภาคใต้เขต 3 (ภูเก็ต พังงา กระบี่) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางตลาดการท่องเที่ยวที่จะนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนแม่บทในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่โดยอยู่ภายใต้ผังจังหวัด (Master Plan) เป็นหลัก

3) การบริหารราชการแผ่นดินในระดับต่าง ๆ

ปัจจุบันการบริหารการปกครองของประเทศไทยแบ่งออกเป็น การบริหารการปกครอง 3 ระดับ ได้แก่ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาคและการบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(1) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง

รัฐบาลกลางลดบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวลง เนื่องจากนโยบายจากรัฐบาลกลางอาจจะไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ ดังนั้นการดำเนินนโยบายต่างๆภายในจังหวัดจะอยู่ภายใต้อำนาจการบริหารของรัฐบาลส่วนภูมิภาค และรัฐบาลส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก

(2) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค

บทบาทหน้าที่ของรัฐบาลส่วนภูมิภาคถูกเพิ่มบทบาทมากขึ้น ในฐานะที่เป็นหน่วยงานสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยภาพรวมของจังหวัด โดยแผนการการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งหมดจะถูกรวบรวมและประมวลผลให้อยู่รูปของผังจังหวัด ซึ่งออกโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดและใช้ผังจังหวัดนี้ในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดให้เป็นไปในแนวทางที่วางแผนไว้

(3) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น

องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล มีหน้าที่ให้การสนับสนุนทั้งงบประมาณในรูปของเงินกู้ยืมและสนับสนุนระบบบริการสาธารณะ หรือระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการแก่ภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ทั้งผู้ประกอบการการท่องเที่ยวขนาดใหญ่และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวขนาดกลาง และขนาดเล็ก รวมถึงการท่องเที่ยวแบบทางเลือกของกลุ่มต่างๆ ภายในชุมชนเช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแบบ home stay การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในระดับท้องถิ่น สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น อย่างเท่าเทียมกัน ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการขนาดใหญ่และธุรกิจการท่องเที่ยวของชุมชนมีโอกาสเติบโตอย่างเสมอภาคกัน

4) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว

(1) รายได้ของผู้ประกอบการ

รายได้ของผู้ประกอบการจากนโยบายการพัฒนาจังหวัดกระบี่ ให้เป็นสถานที่พักตากอากาศที่มีชื่อเสียงระดับโลกประกอบกับการได้รับการสนับสนุนด้านระบบบริการสาธารณะ หรือระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ผู้ประกอบการขนาดใหญ่จึงมีโอกาที่จะปรับปรุงคุณภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวของตนให้มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่รัฐบาลกำหนด เพื่อยกระดับสถานประกอบการของตนให้เป็นสถานพักตาก

อากาศชั้นยอด ซึ่งโครงการดังกล่าวจะได้ตั้งอยู่บนทำเลบริเวณชายฝั่งทะเลที่สวยงามที่สงวนไว้ สำหรับเป็นที่ตั้งของสถานประกอบการที่มีคุณภาพเท่านั้น ตามการเสนอของผังจังหวัด ผู้ประกอบการจะมีรายได้มากขึ้นจากนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง และลดค่าใช้จ่ายในการลงทุนด้านระบบบริการสาธารณะหรือระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการลงไป ทำให้ได้กำไรมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันด้วยกฎหมายประกอบผังจังหวัดผู้ประกอบการรายใหญ่เหล่านี้จะต้องมีระบบการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่มีคุณภาพดีเยี่ยมแม้ว่าจะต้องเสียภาษีที่ดิน ภาษีป้าย และภาษีโรงแรมมากกว่าสถานประกอบการในพื้นที่อื่นๆ

(2) รายได้ของรัฐบาล

รัฐบาลส่วนท้องถิ่นมีรายได้มากขึ้นจากผู้ประกอบการรายใหญ่ในพื้นที่ท่องเที่ยวหลักๆ ที่สงวนไว้ สำหรับสถานประกอบการรายใหญ่ที่มีคุณภาพเท่านั้น และรายได้ที่เพิ่มขึ้นนี้จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนา ด้านระบบบริการสาธารณะหรือระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆต่อไป และรายได้ส่วนหนึ่งซึ่งเป็นรายได้ส่วนใหญ่จากภาคธุรกิจ ในขั้นต้นรัฐบาลจะนำรายได้ส่วนนี้มาเป็นเงินกู้สำหรับชุมชน หรือกลุ่มชุมชนในการลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดกลางและขนาดเล็กของตนเอง รวมถึงการสนับสนุน ด้านระบบบริการสาธารณะหรือระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้แก่ชุมชนด้วยเช่นกัน ส่วนในระยะ ยาวรายได้ส่วนนี้จะช่วยเหลือชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบทางเลือกในชุมชน เพื่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนขึ้นในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวในชุมชน

(3) รายได้ของชุมชน

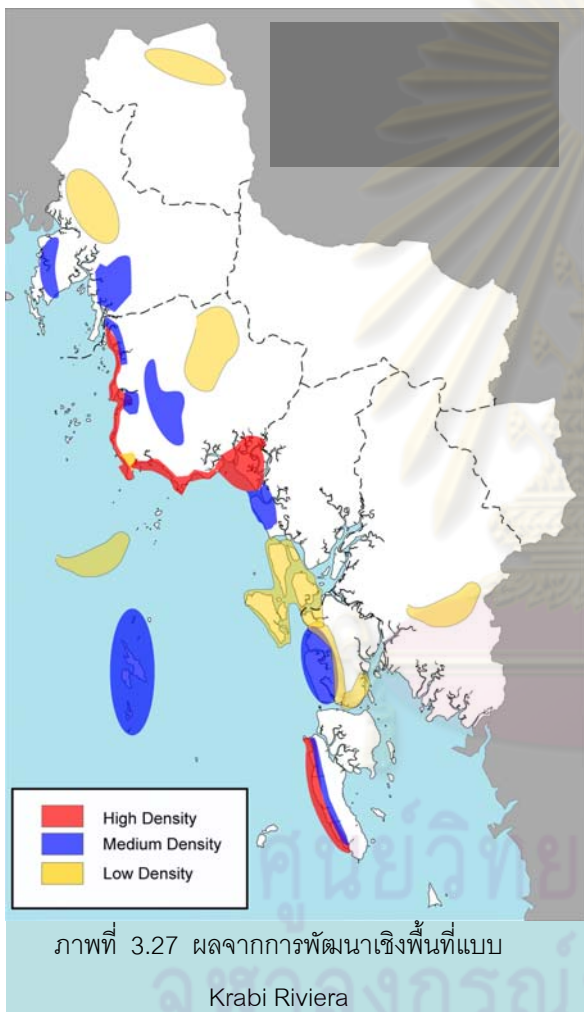
เมื่อชุมชนได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและด้านระบบบริการสาธารณะหรือระบบ สาธารณูปโภคสาธารณูปการจากรัฐบาลแล้ว ก็ทำให้ชุมชนหรือกลุ่มชุมชนสามารถดำเนินธุรกิจ การท่องเที่ยวแบบทางเลือกขนาดกลางและขนาดเล็กได้ และธุรกิจเหล่านี้จะสร้างรายได้เสริมให้แก่ชุมชน นอกเหนือจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประมง ซึ่งเป็นพื้นฐานหลักของชุมชนที่ไม่ได้ถูกลิ้มเลียน ไปแต่อย่างใด

5) สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมหลังจากดำเนินนโยบายการพัฒนาจังหวัดกระบี่ ให้เป็นสถานพักตาก อากาศชั้นยอดที่มีชื่อเสียงระดับโลกจะดีขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการรายใหญ่จะได้รับการสนับสนุนจาก รัฐบาลในการฟื้นฟูธุรกิจการท่องเที่ยวของตน ให้กลับมาเป็นสถานประกอบการที่มีคุณภาพเหมือนเดิม ทำ ให้สภาพแวดล้อมบริเวณชายฝั่งที่เคยเต็มไปด้วยซากปรักหักพังกลับมามีสภาพที่พร้อมจะรองรับการ ท่องเที่ยวเหมือนก่อนเกิดเหตุการณ์สึนามิ ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการก็จะถูกควบคุมโดยกฎหมาย

ประกอบผังจังหวัด ในการรับผิดชอบต่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากสถานประกอบการนั้นๆ ในส่วนของชุมชนรัฐบาลมีหน้าที่ส่งเสริมและระดมองค์ให้ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญของธุรกิจการท่องเที่ยวแบบทางเลือกที่ช่วยสร้างรายได้กลับคืนมาสู่ชุมชนเอง

6) ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่

การพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบของสถานพักตากอากาศชั้นยอดที่มีชื่อเสียงระดับโลกนั้น เป็นการเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเล เป็นหลัก เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่จำนวนมาก โดยมีพื้นที่เป้าหมายสำคัญ คือ หมู่เกาะพีพี หมู่เกาะลันตา หาดไร่เล หาดนพรัตน์ธารา อ่าวพระนาง สุสานหอยล้านปี อ่าวพังงา และพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันอื่นๆ เป็นหลัก ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยว ในพื้นที่อื่นๆ จะได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยว โดยชุมชน โดยจะเน้นการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม เป็นต้น ทั้งนี้รัฐบาลจะสนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนต่างๆ ที่มีพื้นฐาน ศักยภาพ และสภาพปัญหาใกล้เคียงกันเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มใหญ่

โดยมีจุดประสงค์เพื่อการกระจายรายได้จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวไปยังภาคส่วนต่างๆ อย่างทั่วถึง ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงรักษาระดับของรายได้จากการท่องเที่ยวโดยเฉพาะรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลให้คงที่เพื่อให้รัฐบาลส่วนท้องถิ่นสามารถนำภาษีจากการท่องเที่ยวมาพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

3.3.3 แผนยุทธศาสตร์แบบที่ 2

Krabi Highlight กระบี่สถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย (กระบี่หลากหลาย)

ภาพที่ 3.28 กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แบบที่ 2

ด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทั้งการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชายฝั่งทะเลและ หมู่เกาะน้อยใหญ่ที่มีความสวยงามยากจะหาที่ใดเหมือน การท่องเที่ยวป่าเขาลำเนาไพรที่มีความอุดม สมบูรณ์ประกอบด้วยถ้ำที่สวยงาม น้ำตกและบ่อน้ำร้อนที่ยังคงความสมบูรณ์ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ พร้อมด้วยบริการด้านสุขภาพที่ครบครันและได้มาตรฐาน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิง ศาสนาซึ่งมีวัดถ้ำเสือเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวไทยเชื้อสายจีน การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและวิถี

ชีวิต และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีทั้งสวนปาล์ม น้ำมันที่เป็นรายได้หลักของจังหวัด สวนยางพารา พืชผัก ไม้ดอกและประมงพื้นบ้าน ทำให้จังหวัดกระบี่มีความโดดเด่นในฐานะที่เป็นจังหวัดที่มีโครงข่ายการท่องเที่ยวแบบครบวงจร ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกสรรได้ตามความพอใจ แต่อย่างไรก็ดีการส่งเสริมให้ภาพลักษณ์ของการเป็นจังหวัดแห่งความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน ทั้งผู้ประกอบการในทุกระดับ รัฐบาลทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น และประชาชนในชุมชน โดยมีมาตรการในการดำเนินแผนกลยุทธ์แยกเป็น 6 ประเด็นด้วยกัน คือ กรอบแนวคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว การบริหารและการปกครองในระดับต่างๆ การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม และผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่

1) กรอบแนวคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

จากวิสัยทัศน์ภายใต้กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่นั้นสามารถสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวดังนี้ จังหวัดกระบี่จะต้องมีการพัฒนาโดยมีชุมชนเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญสำหรับที่จะขับเคลื่อนธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนดีขึ้น รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีความรู้ มีการศึกษา และมีความสามารถที่จะรองรับธุรกิจการท่องเที่ยวที่จะขยายตัวในอนาคตได้ ในขณะเดียวกันการพัฒนาการท่องเที่ยวนั้นจะต้องสอดคล้องกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงภูมิปัญญาชาวบ้านให้ยังคงความสมบูรณ์ดั้งเดิมในฐานะที่เป็นมรดกอันล้ำค่าแก่ชนรุ่นหลังต่อไปในอนาคต

2) แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว

แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัด ไม่ได้สอดคล้องกับภาพรวมของตลาดการท่องเที่ยวที่รับอิทธิพลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอีกต่อไป แต่รัฐบาลส่วนภูมิภาคมีบทบาทอย่างเต็มที่ในการวิเคราะห์ และสร้างแนวทางของตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเองให้สอดคล้องกับภาพรวมของตลาดในขณะเดียวกันก็ต้องตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่และเหมาะสมกับสถานการณ์ภายในจังหวัดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้วย ดังนั้นจังหวัดจะต้องประสานงานกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น รวมถึงกลุ่มชุมชนต่างๆภายในจังหวัดรวมถึงกลุ่มผู้ประกอบการและกลุ่มเอกชนด้านการอนุรักษ์ต่างๆ เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางของตลาดการท่องเที่ยวที่จะนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนแม่บท ใน

การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่โดยควบคุมการท่องเที่ยวผ่านผังจังหวัด (Master Plan) และผังเฉพาะที่ (Specific Plan) เป็นหลัก

3) การบริหารราชการแผ่นดินในระดับต่างๆ

ปัจจุบันการบริหารราชการปกครองของประเทศไทยแบ่งออกเป็น การบริหารราชการปกครอง 3 ระดับได้แก่ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาคและ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(1) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง

รัฐบาลกลางลดบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจากนโยบายจากรัฐบาลกลางอาจจะไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ ดังนั้นการดำเนินนโยบายต่างๆ ภายในจังหวัดจะอยู่ภายใต้อำนาจการบริหารของรัฐบาลส่วนภูมิภาคและรัฐบาลส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก

(2) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค

บทบาทหน้าที่ของรัฐบาลส่วนภูมิภาคถูกเพิ่มบทบาทมากขึ้น ในฐานะที่เป็นหน่วยงานสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยภาพรวมของจังหวัด โดยแผนการการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งหมดจะถูกรวบรวม และประมวลผลให้อยู่รูปของผังจังหวัดซึ่งออกโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด และใช้ผังจังหวัดนี้ในการควบคุมเฉพาะภาพรวมด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดให้ เป็นไปในแนวทางที่วางแผนไว้เท่านั้น ส่วนรายละเอียดของการดำเนินโครงการต่างๆ ที่จะตอบสนองต่อกรอบแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนนั้นจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลส่วนท้องถิ่น

(3) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น

องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล มีหน้าที่ให้การสนับสนุนทั้งงบประมาณในรูปแบบของเงินกู้ยืม ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของประชาชน เพื่อเพิ่มอำนาจในการลงทุนและการกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวภายในจังหวัด และสนับสนุนระบบบริการสาธารณะหรือระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการแก่ภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ทั้งผู้ประกอบการท่องเที่ยวขนาดใหญ่และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมถึงการท่องเที่ยวแบบทางเลือกของกลุ่มต่างๆ ภายในชุมชน เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแบบ home stay การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับท้องถิ่น สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น พร้อมกันนั้นก็ส่งเสริมการศึกษาและเพิ่มคุณภาพด้านภาษาต่างประเทศให้ประชาชนในชุมชนเพื่อเตรียมพร้อมที่จะรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชน ในขณะเดียวกันรัฐบาลส่วนท้องถิ่นยังมีหน้าที่ต้องควบคุมการ

ขยายตัวของภาคธุรกิจการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับผังจังหวัด ที่ออกโดยรัฐบาลส่วนภูมิภาคและผ่านผังเฉพาะที่กำหนดไว้

4) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว

(1) รายได้ของผู้ประกอบการ

ในแผนกลยุทธ์ที่จะพัฒนาจังหวัดกระบี่ ให้เป็นศูนย์กลางของรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายนี้ ทำให้ผู้ประกอบการรายใหญ่สูญเสียประโยชน์ เนื่องจากรัฐบาลไม่ได้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลเพียงอย่างเดียว แต่ยังให้ความสำคัญกับพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วย ดังนั้นสถานประกอบการขนาดใหญ่ริมชายฝั่งทะเลจะไม่ได้ได้รับความสนใจจากรัฐบาลเท่าที่ควร สถานประกอบการขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่เดิมจะต้องไม่เพิ่มขนาดของธุรกิจของตนเองทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจไปได้อย่างราบรื่น และสอดคล้องกับภาพรวมของตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดที่จะกลับมาเฟื่องฟูถึงขีดสุดอย่างในอดีตซึ่งเป็นไปได้ยากยิ่งในระยะเวลาอันสั้น อย่างไรก็ตามการพิจารณาผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วที่ทำให้ภาพรวมของเศรษฐกิจภายในจังหวัดล้มเหลวคงสะท้อนถึงจุดอ่อนของภาคธุรกิจขนาดใหญ่ได้เป็นอย่างดี

(2) รายได้ของรัฐบาล

รัฐบาลส่วนท้องถิ่นมีรายได้มากขึ้นจากผู้ประกอบการรายใหญ่ ในพื้นที่ท่องเที่ยวหลักๆ และรายได้ที่เพิ่มขึ้นนี้ จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนาด้านระบบบริการสาธารณะหรือระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆต่อไป และรายได้ส่วนหนึ่งซึ่งเป็นรายได้ส่วนใหญ่จากภาคธุรกิจในพื้นที่ต้นรัฐบาลจะนำรายได้ส่วนนี้มาเป็นเงินกู้สำหรับชุมชนหรือกลุ่มชุมชนในการลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดกลางและขนาดเล็กของตนเอง รวมถึงการสนับสนุนระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้แก่ชุมชนด้วยเช่นกัน ส่วนในระยะยาวรายได้ส่วนนี้จะช่วยเหลือชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบทางเลือกในชุมชนเพื่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนขึ้นในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงการสนับสนุนให้ชุมชนหรือกลุ่มชุมชนเปลี่ยนสถานะตนเองมาเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลางอย่างเต็มตัว เพื่อเพิ่มรายได้ที่มากขึ้นจากการประกอบการและเป็นรายได้ที่ยั่งยืน กล่าวคือประชาชนในชุมชนสามารถเลี้ยงตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากรัฐบาลในระยะยาว

(3) รายได้ของชุมชน

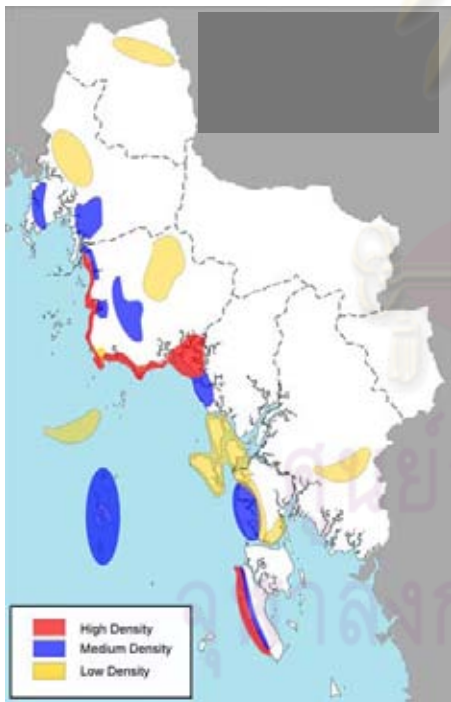
เมื่อชุมชนได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการจากรัฐบาลแล้วก็จะทำให้ชุมชนหรือกลุ่มชุมชนสามารถดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวแบบทางเลือกขนาดกลางและขนาดเล็กได้ และสามารถขยายขยายฐานะของตนเองขึ้นมาเป็นผู้ประกอบการด้านธุรกิจการท่องเที่ยวอย่าง

เต็มตัว ประชาชนในชุมชนที่มีการรวมกลุ่มกันในรูปของสหกรณ์หรือบริษัทมีรายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้น มีการจ้างงานในภาคการท่องเที่ยวมากขึ้น และสามารถรองรับแรงงานจากภาคเกษตรกรรมที่กำลังเป็นที่ต้องการน้อยเนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรที่ทำให้ความต้องการแรงงานในภาคเกษตรกรรมลดลงอีกด้วย

5) สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมหลังจากดำเนินนโยบายการพัฒนาจังหวัดกระบี่ ให้เป็นศูนย์กลางของรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายจะดีขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการก็จะถูกควบคุมโดยกฎหมายผังจังหวัดและผังเฉพาะที่ในการรับผิดชอบต่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากสถานประกอบการนั้นๆ ในส่วนของชุมชนรัฐบาลมีหน้าที่ส่งเสริมและระดมทุนให้ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญของธุรกิจการท่องเที่ยวแบบทางเลือกที่ช่วยสร้างรายได้กลับคืนมาสู่ชุมชนเอง

6) ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภาพที่ 3.29 ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่
แบบ Krabi Highlight

การพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบของกระบี่สมรมนั้น เป็นการเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณทั้งสองพื้นที่ คือ บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศซึ่งสามารถนำรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่จำนวนมาก ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อื่น จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล โดยการสร้างบริการขั้นพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ กระจายไปยังพื้นที่ต่างๆทั่วทั้งจังหวัด โดยมีศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญ 6 กลุ่มด้วยกัน คือ กลุ่มตัวเมืองกระบี่ กลุ่มหมู่เกาะลันตา กลุ่มหมู่เกาะพีพี กลุ่มอ่าวพระนางและหาดไร่เลย์ กลุ่มน้ำตกรถรโต น้ำพุ และอุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา และกลุ่มวัดถ้ำเสือและถ้ำอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียง การพัฒนากลุ่มท่องเที่ยวเหล่านี้จะเน้นการประชาสัมพันธ์ โดยความร่วมมือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อให้กลุ่มท่องเที่ยวทุกกลุ่มเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ กลุ่มท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบในการกระจายนักท่องเที่ยวไปยังกลุ่มท่องเที่ยวเชิงทางเลือกกลุ่มย่อยในแต่ละชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง โดยมี

จุดประสงค์เพื่อการกระจายรายได้จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวไปยังภาคส่วนต่างๆ อย่างทั่วถึง และทำให้การบริหารจัดการง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงรักษาระดับของรายได้จากการท่องเที่ยว โดยเฉพาะรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลไม่ให้เกิดลดลงจนมากเกินไป เพื่อรัฐบาลส่วนท้องถิ่นสามารถนำภาษีจากการท่องเที่ยวมาพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.4 แผนยุทธศาสตร์แบบที่ 3

Krabi Discovery กระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก (กระบี่ทางเลือก)

ภาพที่ 3.30 กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แบบที่ 3

เหตุการณ์สึนามิที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี พ.ศ. 2547 ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันรวม 6 จังหวัดด้วยกันคือ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดตรัง จังหวัดระนอง จังหวัดสตูล และจังหวัดกระบี่ก็เป็นหนึ่งในหกจังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์นี้เช่นกัน โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่มีการกระจุกตัวกันอย่างหนาแน่น ของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะบนเกาะพีพีที่โดนทำให้มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก รวมถึงความสูญเสียด้านเศรษฐกิจด้วยเม็ดเงินจำนวนมหาศาล ที่จะต้องสูญเสีย

ไปจากภาคการท่องเที่ยวที่ลดลงอย่างสิ้นเชิง ประสบการณ์จากเหตุการณ์สึนามิครั้งนี้ ทำให้เรียนรู้ว่าการกระจุกตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลที่หนาแน่นจนเกินไป ย่อมไม่เป็นผลดีต่อภาพรวมของการท่องเที่ยวในจังหวัด ดังนั้นการพัฒนากการท่องเที่ยวจึงควรมุ่งเน้นที่จะสนับสนุนให้มีการกระจายตัวของการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆทั่วจังหวัดไม่กระจุกตัวอยู่ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดเหตุการณ์ภัยธรรมชาติที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต การสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายกระจายตัวไปทั่วทั้งจังหวัดนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน ทั้งผู้ประกอบการในทุกระดับ รัฐบาลทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น และประชาชนในชุมชน โดยมีมาตรการในการดำเนินแผนกลยุทธ์แยกเป็น 6 ประเด็นด้วยกัน คือ กรอบแนวความคิดในการพัฒนากการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว การบริหารและการปกครองในระดับต่างๆ การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม และผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่

1) กรอบแนวความคิดในการพัฒนากการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

จากวิสัยทัศน์ภายใต้กรอบการพัฒนากการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดกระบี่สามารถสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนากการท่องเที่ยวดังนี้ จังหวัดกระบี่จะต้องมีการพัฒนาโดยมีชุมชนเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญ สำหรับที่จะขับเคลื่อนธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนดีขึ้น รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีความรู้ มีการศึกษา และมีความสามารถที่จะรองรับธุรกิจการท่องเที่ยวที่จะขยายตัวในอนาคตได้ ในขณะเดียวกันการพัฒนากการท่องเที่ยวนั้นจะต้องสอดคล้องกับการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงภูมิปัญญาชาวบ้านให้ยังคงความสมบูรณ์ดั้งเดิมในฐานะที่เป็นมรดกอันล้ำค่าแก่ชนรุ่นหลังต่อไปในอนาคต

2) แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว

แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดรับอิทธิพลค่อนข้างน้อยกว่าภาพรวมของตลาดการท่องเที่ยวที่รับอิทธิพลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่รัฐบาลส่วนท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้นในการวิเคราะห์และสร้างแนวทางของตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดให้สอดคล้องกับภาพรวมของตลาดการท่องเที่ยวในภาพรวม ในขณะเดียวกันก็จะต้องตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่และเหมาะสมกับสถานการณ์ภายในจังหวัดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้วย ดังนั้นรัฐบาลส่วนท้องถิ่นจะต้องประสานงานกับสำนักงานการท่องเที่ยวภาคใต้เขต 1 รัฐบาลส่วนภูมิภาค รวมถึงกลุ่มชุมชนต่างๆ ภายในจังหวัดรวมถึงกลุ่มผู้ประกอบการและกลุ่มเอกชนด้านการอนุรักษ์ต่างๆ เพื่อร่วมกับกำหนดทิศทางตลาด

การท่องเที่ยว ที่จะนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนแม่บทในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดกระบี่ โดยควบคุมการท่องเที่ยวโดยใช้ผังเฉพาะที่เป็นหลัก และใช้ผังจังหวัดในการควบคุมการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในภาพรวม

3) การบริหารราชการแผ่นดินในระดับต่าง ๆ

ปัจจุบันการบริหารการปกครองของประเทศไทยแบ่งออกเป็น การบริหารการปกครอง 3 ระดับ ได้แก่ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาคและ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(1) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง

รัฐบาลกลางลดบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจากนโยบายจากรัฐบาลกลางอาจจะไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ ดังนั้นการดำเนินนโยบายต่างๆภายในจังหวัดจะอยู่ภายใต้อำนาจการบริหารของรัฐบาลส่วนภูมิภาคและรัฐบาลส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก

(2) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค

บทบาทหน้าที่ของรัฐบาลส่วนภูมิภาคถูกลดบทบาทน้อยลง เป็นเพียงหน่วยงานสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยภาพรวมของจังหวัด โดยแผนการการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งหมดจะถูกรวบรวมและประมวลผลให้อยู่รูปของผังจังหวัด ซึ่งออกโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดและใช้ผังจังหวัดนี้ในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดให้เป็นไปในแนวทางที่วางแผนไว้ โดยข้อมูลต่างที่จะนำมาใช้วิเคราะห์เพื่อวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดนั้นจะต้องมาจากองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นต่างๆ ที่ประมวลมาจากความต้องการของกลุ่มชุมชน รวมถึงกลุ่มผู้ประกอบการและกลุ่มเอกชนด้านการอนุรักษ์ต่างๆ

(3) การบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น

องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล มีอำนาจเต็มที่ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง และหน้าที่ให้การสนับสนุนทั้งงบประมาณในรูปแบบของเงินกู้ยืมและสนับสนุนระบบบริการสาธารณะ ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการแก่ภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ทั้งผู้ประกอบการการท่องเที่ยวขนาดกลางและขนาดเล็ก และเน้นการสนับสนุนส่วนใหญ่กับการท่องเที่ยวแบบทางเลือกของกลุ่มต่างๆในชุมชน เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแบบ home stay การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับท้องถิ่น สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น จุดสำคัญอย่างหนึ่งของนโยบายการสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายกระจายตัวไปทั่วทั้งจังหวัดนี้ก็คือ การให้ประชาชนของชุมชนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ

คณะกรรมการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภายในชุมชนของตนทั้งนี้เพื่อให้แผนพัฒนาดังกล่าวสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง

4) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว

(1) รายได้ของผู้ประกอบการ

ในแผนกลยุทธ์ที่จะสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายกระจายตัวไปทั่วทั้งจังหวัดที่หลากหลายนี้ทำให้ผู้ประกอบการรายใหญ่สูญเสียประโยชน์ เนื่องจากรัฐบาลไม่ได้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลเพียงอย่างเดียว แต่ยังให้ความสำคัญกับพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วย ดังนั้นสถานประกอบการขนาดใหญ่ริมชายฝั่งทะเลจะไม่ได้ได้รับความสนใจจากรัฐบาลเท่าที่ควร สถานประกอบการขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่เดิมจะต้องควบคุมขนาดของธุรกิจของตนเองลง ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจไปได้อย่างราบรื่น และสอดคล้องกับภาพรวมของตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัด ที่จะกลับมาเฟื่องฟูถึงขีดสุดอย่างในอดีต เป็นไปได้ยากยิ่งในระยะเวลาอันสั้น อย่างไรก็ตามประสบการณ์จากผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ที่ทำให้ภาพรวมของเศรษฐกิจภายในจังหวัดล้มเหลวคงสะท้อนถึงจุดอ่อนของภาคธุรกิจขนาดใหญ่ได้เป็นอย่างดี

(2) รายได้ของรัฐบาล

รัฐบาลส่วนท้องถิ่นมีรายได้ลดน้อยลง จากผู้ประกอบการรายใหญ่ในพื้นที่ท่องเที่ยวหลักๆ แต่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากธุรกิจชุมชน โดยภาพรวมแล้วการดำเนินตามนโยบายนี้อาจจะทำให้รัฐบาลต้องสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีขนาดเล็กลง แต่ก็คุ้มค่าในระยะยาวเนื่องจากชุมชนสามารถเลี้ยงตัวเองได้อย่างยั่งยืน และในระยะยาวรัฐบาลท้องถิ่นจะสามารถลดค่าใช้จ่ายในการแก้ปัญหาความยากจน แต่กลับได้รายได้มากขึ้นจากการจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในระดับชุมชน และรายได้ที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตนี้จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนาด้านระบบบริการสาธารณสุขหรือระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆต่อไป รายได้บางส่วนจะช่วยเหลือชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบทางเลือกในชุมชนเพื่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนขึ้นในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวในชุมชน

(3) รายได้ของชุมชน

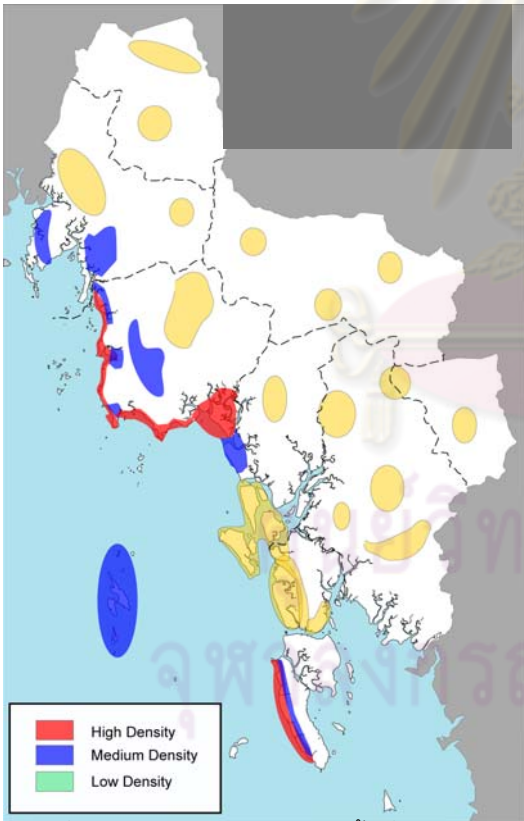
เมื่อชุมชนได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและด้านระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการจากรัฐบาลแล้วก็จะทำให้ชุมชน หรือกลุ่มชุมชนสามารถดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวแบบทางเลือกขนาดกลางและขนาดเล็กได้ และธุรกิจเหล่านี้จะสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน ในขณะที่เดียวกันการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นผลมาจากความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชนนั้น ย่อมส่งผลให้การพัฒนาการ

ท่องเที่ยววนั้นไม่มีความขัดแย้งกับเอกลักษณ์ของท้องถิ่นแต่กลับส่งเสริมเอกลักษณ์เหล่านั้นให้เด่นชัดมากยิ่งขึ้น

5) สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมหลังจากดำเนินนโยบายการสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายกระจายตัวไปทั้งจังหวัดจะดีขึ้น เนื่องจากไม่มีสถานประกอบการรายใหญ่ที่กระจุกตัวอย่างหนาแน่น ซึ่งเป็นต้นเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอีกต่อไป ในขณะที่เดียวกันธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดเล็กที่เกิดจากการรวมตัวกันของประชาชนในชุมชนเองนั้น ย่อมมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เป็นปัจจัยสำคัญของการท่องเที่ยวแบบทางเลือกซึ่งเป็นรายได้หลักของชุมชน

6) ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภาพที่ 3.31 ผลจากการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบ Krabi

Discovery

ท่องเที่ยววนั้นได้รับการพัฒนาจากชุมชนเหล่านั้น เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

การพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบของ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว เชิงทางเลือก เป็นการเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก โดยชุมชนเป็นหลัก โดยการพัฒนาดังกล่าว เกิดจากการรวมตัวกันของประชาชนในชุมชนเอง เพื่อสร้างเครือข่ายของการท่องเที่ยว ที่ครบวงจรภายในชุมชนเอง โดยแต่ละชุมชนก็จะมีประสบการณ์ จากการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้รับ จากชุมชน ที่โดดเด่นแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ดีการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ในแง่ของเงินทุน และบริการขั้นพื้นฐาน เพื่อรองรับการท่องเที่ยว รวมถึงการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม การท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต ชุมชน การท่องเที่ยวแบบผจญภัย เป็นต้น เพื่อให้แหล่ง

โดยมีจุดประสงค์เพื่อการกระจายรายได้จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวไปยังชุมชน โดยเฉพาะชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลจากชายฝั่ง ส่วนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวแล้วนั้น เป็นการพัฒนาของผู้ประกอบการเป็นหลัก โดยรัฐบาลจะให้การสนับสนุนบริการขั้นพื้นฐานบางส่วนเพื่อรองรับการขยายตัวการท่องเที่ยวในอนาคต แต่ในทางกลับกันรัฐบาลเองก็จะใช้มาตรการทางกฎหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายด้านผังเมือง และกฎหมายควบคุมอาคารในการควบคุมการเติบโตการท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลไม่ให้ขยายตัวมากเกินไป จนมีผลกระทบต่อทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรม เพื่อความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้น

3.4 การวิเคราะห์สภาวะการณ์จากภายนอก

ปัจจัยภายนอกของจังหวัดกระบี่นั้นถือเป็นขอบเขตที่ครอบคลุมไปถึงแนวทางที่เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจมหภาคโดยรวม ซึ่งมีส่วนกับการพัฒนาสังคมในระดับชาติและระดับสากลรวมถึงมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ที่มีต่อสิ่งมีชีวิต ในสภาพแวดล้อมในระดับสูงด้วย ถึงแม้ว่าลักษณะภายนอกของจังหวัดกระบี่นั้น จะส่งผลกระทบต่อตรงต่อการเจริญเติบโตทางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ก็ตาม เราก็ควรพิจารณาถึงภาพในอนาคตอันเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอก 3 ส่วนด้วยกัน ซึ่งมีผลต่อจังหวัดกระบี่เองในอนาคตอีกกว่า 20 ปี อาทิเช่น แผนงานที่ระบุถึงความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจโดยรวม สถานการณ์สำหรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจในระดับสูง ค่าเฉลี่ยโดยรวมของความมั่นคงทางสังคมและการดำรงรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพทางสิ่งแวดล้อม แผนงานที่ระบุถึงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ สภาพความมั่นคงทางสังคม และสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อตัวเมืองและสภาพแวดล้อม แผนงานสำหรับเศรษฐกิจยามสงบ แผนแก้ปัญหาความขัดแย้งทางสังคมและความบอบช้ำของสภาพแวดล้อม สิ่งเหล่านี้คือองค์ประกอบของทั้ง 3 แผนงานที่จะช่วยอธิบายถึงความสัมพันธ์โดยรวมของขอบเขตที่เป็นไปได้และสิ่งที่ตัวจังหวัดกระบี่เองจะใช้เป็นแนวทางในการดึงดูดความสนใจ

3.4.1 สภาวะการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด (Global Boom)

แผนสำหรับสภาวะการณ์ที่โลกเจริญสูงสุดโดยรวมแล้ว ถือแนวทางที่เป็นไปได้มากที่สุดสำหรับตัวประเทศไทยเองและในระดับโลก ซึ่งมีการพัฒนาเครือข่ายทางเศรษฐกิจที่สูงกว่าอัตราเฉลี่ยทางด้านรายได้ที่มีการเพิ่มมูลค่าขึ้น นั่นหมายความว่าตัวมหานครใหญ่ ๆ ได้ละทิ้งซึ่งรายได้อันพึงจะได้จากการ

ท่องเที่ยวไป ประเทศไทยเองจึงยึดถือเอาหลักความสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นนี้มาใช้กับตลาดการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและในระดับสากล เพื่อให้ตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทยแผ่ขยายและกระจายออกไป ซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นการดึงจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่ตัวมหานครเท่านั้น แต่รวมไปถึงปริมาณการจับจ่ายใช้สอยที่จะเพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวด้วย แต่ยิ่งไปกว่านั้น ประเทศไทยเองก็ควรที่จะมีการขยายขยายเกี่ยวกับขอบเขตของกิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย ในประเทศแถบเอเชียันั้น มหานครต่าง ๆ ต่างมีการร่วมมือกันมาโดยตลอด และมีการส่งเสริมความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจในแต่ละประเทศด้วย อีกทั้งช่องทางง่าย ๆ ที่จะประสบความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจได้นั้น ก็คือการระดมความร่วมมือร่วมของนักลงทุนทางการเงินด้วย

การเปลี่ยนแปลงประเทศไทยในทางสังคมและขอบเขตทางการเมืองนั้น ขึ้นอยู่กับการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรเป็นสิ่งสำคัญ และยิ่งไปกว่านั้นการศึกษาและการพัฒนาทางด้านทักษะต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมให้ประชากรในประเทศไทยเองประสบความสำเร็จในระดับที่สูงขึ้นด้วย ในขณะเดียวกัน ปัญหาชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ ลาว กัมพูชาและพม่า ถือเป็นข้อขัดแย้งที่น่าเป็นห่วงของสังคมไทย รวมไปถึงความตึงเครียดของสถานการณ์ระหว่างผู้ก่อการร้ายชาวมุสลิมกับรัฐบาลกลางในภาคใต้ ตลอดจนของประเทศไทยถือเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคมที่ต้องเปลี่ยนแปลง และปรับปรุงให้ดีขึ้น ดังนั้นตัวประชาชนเองถือเป็นองค์ประกอบหลักที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับภูมิภาคและประเทศชาติ

ในขณะเดียวกัน ปัจจัยที่เกี่ยวข้องของทางสภาพแวดล้อมทั้งธรรมชาติและประชากรที่มีเข้มแข็งนั้น ก็เปรียบเสมือนน้ำที่คอยหล่อเลี้ยงประเทศไทยอย่างเพียงพอมาโดยตลอด จนไม่มีปัญหาเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมและความเสี่ยงใหม่ ๆ ที่น่าจะเกิดขึ้น สำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมนั้นตัวรัฐบาลกลางเองก็ควรที่จะมีการวางโครงสร้างเกี่ยวกับระบบพื้นฐานตามความต้องการในลักษณะของแพ้นั้นที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่กำหนด จึงเป็นแผนงานที่ดีเลิศสำหรับสภาวะการณ์ที่โลกเจริญสูงสุดของประเทศไทย

3.4.2 สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง (Global Median)

สภาวะการณ์ที่โลกในระดับปานกลางเป็นการฉายสภาวะการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก ในระดับปานกลาง ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นกระแสที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งในระดับประเทศและระดับโลก ที่สภาพเศรษฐกิจกำลังประสบปัญหาเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันทั่วโลก การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมอยู่ในระดับปานกลาง และบางแห่งมีอัตราการเจริญเติบโตช้า ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเจริญเติบโตของการตลาดการท่องเที่ยวของโลกอยู่ในระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ดี ประเทศไทยยังคงหาโอกาสในการเพิ่มการเจริญเติบโตทางการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งความต้องการด้านการท่องเที่ยวใน

แบบเฉพาะนั้น อาจลดน้อยลงและประสบกับปัญหาการระดมทุนในการพัฒนาการท่องเที่ยว ในขณะที่การฉายภาพแบบสภาวะการณ์ที่โลกเจริญสูงสุดไม่ประสบกับปัญหาในด้านนี้

สภาพทางสังคมและการเมืองในการฉายภาพรูปแบบนี้ มีลักษณะคล้ายกับสภาพในปัจจุบันที่มีคนต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านอพยพเข้ามาทำงานในประเทศ ขณะเดียวกันก็มีความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างผู้อพยพและประชาชนในท้องถิ่น ที่เกิดความไม่สงบในจังหวัดภาคใต้ ซึ่งนับวันสถานการณ์ยิ่งมีแนวโน้มเลวร้ายลง

ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหาอยู่ทั้งระดับประเทศและระดับโลกในปัจจุบัน ตามการฉายภาพในลักษณะนี้ คือ ปัญหาการขาดแคลนน้ำจืดทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้น และในบางพื้นที่ของจังหวัดกระบี่ก็ขาดแคลนน้ำ ในเวลาเดียวกัน ปัญหาโลกที่ร้อนขึ้นนั้นนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล มลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมได้กระจายไปทั่วภาคพื้นทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และในประเทศไทยซึ่งกำลังมีการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นสภาวะการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของโลกในระดับปานกลางนี้ ทำให้เกิดอุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยว แต่การท่องเที่ยวก็ยังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง

3.4.3 สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ (Global Downturn)

สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มการพัฒนาลดลง ซึ่งเป็นฉากที่สร้างขึ้นมาในทางลบในสถานการณ์โดยรวม หรือในทุกด้านของโลก ซึ่งรวมถึงความถดถอยของเศรษฐกิจโลกอย่างกะทันหัน รวมทั้งระบบการเงินในทวีปเอเชีย ประเทศไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและจากนานาชาติ มีจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง ดังนั้นจึงมีความต้องการด้านกิจกรรมของนักท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมกับสภาวะการณ์ รูปแบบการท่องเที่ยวแบบเน้นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง ยังคงอยู่ต่อไปได้และยังเป็นตัวควบคุมตลาดการท่องเที่ยว มีการควบคุมการเข้ามาสู่เมืองใหญ่โดยพิเศษและเข้มงวดภายใต้สภาวะการณ์จำลองที่น่าเสียดาย

ในสถานการณ์นี้จะเกิดผลกระทบด้านปัจจัยทางสังคมมากขึ้น เกิดการแข่งขัน ซึ่งเป็นรูปแบบเด่นชัดของสภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มการพัฒนาในระดับโลกที่ลดลง ในกรณีประเทศไทยจะเกิดความขัดแย้งในทางภาคใต้ตอนล่างขยายความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นและอาจลุกลามสู่พื้นที่อื่นๆ รวมทั้งเกิดการเข้ามาแทรกแซงโดยต่างชาติ อาทิเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในแถบยุโรปทำให้เกิดความตึงเครียดของสถานการณ์เพิ่มมากขึ้น

ทางด้านปัญหาทางสิ่งแวดล้อมก็เกิดภาวะผลกระทบที่รุนแรงเช่นเดียวกัน เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมรุนแรงในบางพื้นที่และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มปริมาณมากขึ้น เกิดการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้นบริเวณชายฝั่งของประเทศไทย เกิดความเสียหายจากภัยธรรมชาติ เช่น เกิดเหตุการณ์สึนามิในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2547 ที่ผ่านมาก เกิดปัญหาทางด้านเกษตรกรรมหรืออาจเกิดโรคระบาดต่อมนุษย์ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อไปในระดับภูมิภาค สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มการพัฒนาในระดับโลกที่ลดลง เช่นนี้สามารถเกิดขึ้นได้จริงเมื่อพิจารณาจากแนวโน้มของประชากรในโลกปัจจุบัน

3.4.4 บทสรุปสภาวะการณ์จากภายนอก

สภาวะการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด สภาวะการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลางไม่ค่อยเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน และสภาวะการณ์ในระดับโลกที่มีแนวโน้มการพัฒนาลดลง เหล่านี้เป็นฉากที่ส่งผลกระทบต่อระดับสถานการณ์ของประเทศไทยและจังหวัดกระบี่ รูปแบบฉากจำลองที่สร้างขึ้นมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นไปใน 20 ปีข้างหน้า และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างในสถานการณ์ขณะนั้นตามแต่ละรูปแบบของสภาวะการณ์ โดยที่การฉายภาพภายในอนาคตที่นำเสนอมานั้นเป็นตัวแทนการลำดับสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคตซึ่งมีประโยชน์ในการคาดการณ์ความสามารถในการรองรับกับสถานการณ์ในอนาคต ฉากสภาวะการณ์ที่เป็นผลจากปัจจัยภายนอกนั้นเป็นเครื่องมือที่ใช้ทดสอบศักยภาพของยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวทั้ง 3 รูปแบบ โดยประยุกต์ใช้ฉากจำลองนี้กับยุทธศาสตร์ทั้ง 3 แบบ โดยให้สอดคล้องกับศักยภาพที่หลากหลายของแต่ละยุทธศาสตร์

3.5 การคาดการณ์สภาวะการณ์ในอนาคต

3.5.1 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก (Krabi Riviera) ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด (Global Boom)

การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีการเติบโตในระดับสูงนั้น จะส่งผลให้เศรษฐกิจภายในจังหวัดมีความเจริญถึงขีดสุด มีการขยายตัวของกิจการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนทางด้านตลาดนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง การประเมินความเป็นไปได้ที่น่าจะเกิดขึ้นนั้น ภายใต้สถานการณ์นี้ จะทำให้มีการลงทุนทั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังมีการลงทุนในธุรกิจขนาดใหญ่เข้ามาเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเพิ่มมากขึ้น มีการรวมกลุ่มกันและประชาชนมีอำนาจในการกำหนดแผนและนโยบายต่างๆที่จะเกิดขึ้นกับรัฐบาลได้

สถานการณ์ภายใต้รูปแบบการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ทำให้มีการเข้ามาของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งหมายถึงว่า นักท่องเที่ยวไวใจในสถานการณ์ต่างๆในประเทศ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นปัญหาการก่อการร้าย หรือปัญหาภัยพิบัติต่างๆ ซึ่งได้รับการแก้ปัญหาจากรัฐบาลเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น การท่องเที่ยวในสถานการณ์นี้ นับว่ามีความเจริญถึงขีดสุดทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งชุมชนต่างๆก็มีความมั่นคง สามารถหาเลี้ยงตัวเองและมีรายได้ต่อคนเพิ่มมากขึ้น ธุรกิจขนาดเล็กในพื้นที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนามากขึ้น มาตรฐานต่างๆได้ถูกยกระดับ ทำให้จังหวัดมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

1) ข้อดี

- (1) ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้รับการพัฒนาฝีมือ เพิ่มทักษะในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน อาชีพ หรือทางด้านแรงงาน ซึ่งทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงมีทักษะและฝีมือที่อยู่ในระดับดี
- (2) มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆเพื่อให้มีมาตรฐานมากขึ้น รวมถึงมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น
- (3) ทวีพยากรการท่องเที่ยวมีการพัฒนา รวมถึงมีการอนุรักษ์และส่งเสริมให้มีการทดแทน และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆภายในให้มีมาตรฐานมากขึ้น
- (4) มีการรวมกลุ่มกันของภาคธุรกิจต่างๆ ธุรกิจระดับกลางและระดับเล็กได้รับการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น รวมถึงมีการเข้ามาลงทุนของภาคธุรกิจขนาดใหญ่ทำให้ธุรกิจอื่นๆได้รับการพัฒนาเช่นเดียวกัน ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มผลิตภัณฑ์พื้นถิ่น เป็นต้น

2) ข้อเสีย

- (1) การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทำให้ไม่สามารถควบคุมได้ ทำให้บางที่มีการเจริญเติบโตแบบไร้ทิศทาง มีการละเมิดกฎระเบียบ รวมถึงลูกค้าน้ำดื่มที่ทำให้เกิดปัญหาสภาพสิ่งแวดล้อม
- (2) การพัฒนาทางด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ อาจมีการพัฒนาไม่ทั่วถึง ทำให้บางพื้นที่ได้รับการบริการไม่เพียงพอ เช่น ปัญหาเรื่องน้ำ
- (3) มีคู่แข่งทางการตลาดมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจทำให้ธุรกิจขนาดเล็กบางตัวปิดกิจการลงไปได้ ซึ่งการพัฒนาอย่างรวดเร็วจะส่งผลต่อธุรกิจที่มีเงินทุนค่อนข้างจำกัด

3) ข้อเสนอแนะ

- (1) ควรมีการกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้ชัดเจนและครอบคลุมยิ่งขึ้น เช่นการควบคุมอาคารที่จะสร้างภายในพื้นที่ กฎหมายผังเมือง เป็นต้น เพื่อป้องกันการขยายตัวอย่างไร้ทิศทาง
- (2) การส่งเสริมทางด้านทักษะและการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประชาชนสามารถรองรับการเข้ามาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น การอบรมด้านภาษา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสาร
- (3) ควรมีการพัฒนาตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ สร้างจิตสำนึกให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัด รวมถึงสงวนรักษาและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- (4) ควรมีการควบคุมการเจริญเติบโตต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนกลยุทธ์ที่ได้รับการจัดการไว้สำหรับการพัฒนาจังหวัดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การฉายภาพในอนาคตในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ กระบี่เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สถานการณ์โลกมีการเจริญเติบโตสูงที่สุดนั้นเป็นสถานการณ์ที่กระบี่มีความเจริญในทุกๆ ด้านถึงขีดสุด ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมถึงมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงมากขึ้น ซึ่งนอกเหนือจากการเจริญเติบโตทางด้านกายภาพเหล่านี้แล้ว ควรที่จะเป็นการสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาภายในจังหวัดด้วยเช่นกัน เพื่อสร้างความยั่งยืนให้แก่พื้นที่ต่อไป

3.5.2 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก (Krabi Riviera) ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง (Global Median)

จังหวัดกระบี่ในฐานะซึ่งมีการท่องเที่ยวชั้นนำอันดับนั้น มีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวรูปแบบนี้ เนื่องจากจังหวัดกระบี่อุดมไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติทั้งทางบกและทางทะเล มีลักษณะทางกายภาพที่สวยงาม โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งทะเล หมู่เกาะต่างๆ อาทิ หมู่เกาะพีพี หมู่เกาะลันตา เป็นต้น ดังนั้นการพัฒนาในรูปแบบนี้จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก แต่การพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นผลมาจากความเจริญเติบโตทางด้านการท่องเที่ยวที่อยู่ระดับปานกลาง มีผลต่อการท่องเที่ยวบางประเภท เช่น การท่องเที่ยวขนาดเล็กที่มีรูปแบบเฉพาะ ทั้งนี้เนื่องจากมีปัญหาด้านการระดมทุนในการทำธุรกิจท่องเที่ยว

การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกได้ให้ความสำคัญกับชุมชน คือ ให้ชุมชนเป็นส่วนหนึ่งในกลไกสำคัญในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัด ซึ่งได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือโดยรัฐบาลส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เช่น สนับสนุนการ

พัฒนาชุมชนให้มีความรู้และความสามารถที่จะรองรับการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นภายใต้สภาวะการณ์การท่องเที่ยวที่มีความเจริญเติบโตในระดับปานกลาง กล่าวคือ การท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จะได้รับความนิยมมาก โดยเฉพาะการท่องเที่ยวประเภทชายหาด การเที่ยวชมเกาะและการดำน้ำดูปะการัง มีที่พักตากอากาศชั้นเยี่ยมตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลที่สวยงาม นอกจากนี้ทางภาครัฐบาลยังให้การสนับสนุนด้านการบริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่น โดยเฉพาะบริเวณมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญ ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และสามารถสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นและชุมชนได้ ในขณะที่เดียวกันชุมชนเองก็สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนเองได้ เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ในรูปของเงินกู้ยืม (รัฐได้รายได้มาจากผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยว) ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบทางเลือก ทำให้เกิดรายได้หมุนเวียนขึ้นภายในชุมชน และเพื่อให้ธุรกิจการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการและชุมชนเติบโตไปด้วยกันได้ แต่ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลางอันสืบเนื่องมาจากการเติบโตทางการท่องเที่ยวอยู่ในระดับเดียวกัน ส่งผลให้ความต้องการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในรูปแบบทางเลือกลดน้อยลง เพราะนักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณที่มีชื่อเสียงของจังหวัดก่อนที่คำนึงถึงว่า ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความงดงามไม่น้อยกว่าบริเวณชายหาดและหมู่เกาะต่างๆ อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวซึ่งเกิดจากการจัดการของชุมชนก็ยังได้รับความนิยม แม้ว่าจะไม่เทียบเท่ากับการท่องเที่ยวชายหาด ดังนั้นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นคือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ ถ้าต่างๆ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การชมสินค้า OTOP นอกจากนี้ก็อาจมีการพักแบบ home stay แต่อาจมีไม่มากนักเพราะนักท่องเที่ยวมีไม่แน่นอน เนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจ โดยอาจจะท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด หรือหยุดช่วงฤดูร้อน สำหรับการท่องเที่ยวชายหาดจะประกอบไปด้วยสถานพักตากอากาศซึ่งได้รับความนิยมสูง แม้ว่าสภาวะการณ์การท่องเที่ยวจะไม่เติบโตสูงมากนัก แต่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวขนาดใหญ่และขนาดกลางยังคงสามารถอยู่ได้ด้วยตนเองต่อไปได้ แต่รายได้ที่ได้นั้นอาจจะไม่สม่ำเสมอและไม่สูงเท่ากับสภาวะการณ์ที่มีการเติบโตทางการท่องเที่ยวสูงสุด ส่วนผู้ประกอบการขนาดกลางอาจประสบกับปัญหาด้านการลงทุนทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยว เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวลดน้อยลง และไม่ได้เดินทางท่องเที่ยวสม่ำเสมอ ในขณะที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายไปกับการจ้างพนักงานที่มีจำนวนเท่าเดิมและการบริการต่างๆ และอาจมีการเลิกจ้างงานบางตำแหน่ง

ในด้านสภาพแวดล้อมนั้น รัฐบาลได้กำหนดให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยผู้ประกอบการจะต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสถานประกอบการหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จัดไว้ และรัฐบาลจะกระตุ้นให้

ชุมชนในท้องถิ่นตื่นตัว รักและหวงแหนท้องถิ่นของตนเอง แสดงให้เห็นว่าการรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติสามารถดำเนินควบคู่กับการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยเฉพาะปัญหาขยะ ปัญหาการขาดแคลนน้ำจืด แม้มิได้มีการท่องเที่ยวตลอดเวลา แต่ในช่วงฤดูการท่องเที่ยว จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมากและแข่งขันกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น น้ำจืด ไฟฟ้า เป็นต้น

1) ข้อดี

- (1) ผู้ประกอบการได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว และการให้บริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้สามารถรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ และแม้ว่านักท่องเที่ยวจะน้อยลงแต่ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดใหญ่และขนาดกลางยังสามารถดำรงสถานภาพทางการลงทุนด้านการท่องเที่ยวต่อไปได้
- (2) ชุมชนมีอาชีพและได้รับรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวนอกเหนือไปจากการทำอาชีพเกษตรกรรม และการทำประมง และยังได้รับการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในท้องถิ่นภายใต้การนำการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- (3) รัฐบาลส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้น สามารถนำรายได้ที่ได้จากผู้ประกอบการต่างๆ ทางธุรกิจการท่องเที่ยวและกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่างๆ ในพื้นที่ ให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวได้
- (4) นักท่องเที่ยวได้รับการบริการอย่างดีเยี่ยม ทั้งในด้านที่พักตากอากาศ การเดินทางไปที่ท่องเที่ยวยังสถานที่ต่างๆ รวมทั้งสามารถเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวได้หลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวชายหาด เกาะต่างๆ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เป็นต้น
- (5) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น เมื่อได้รับการพัฒนาในด้านการบริการ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อรองรับการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวและการพัฒนาชุมชน ไปพร้อมๆ กับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) ข้อเสีย

- (1) ในสภาวะการณ์การเติบโตทางด้านการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง อาจทำให้ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวขนาดเล็กขาดทุนได้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะเข้ามาท่องเที่ยวตามช่วงฤดูกาล มิได้เข้ามาตลอดเวลา

- (2) การเจริญเติบโตของการท่องเที่ยวที่สูงขึ้นในระดับนี้ มีโอกาสลดความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมของชุมชนภายในท้องถิ่นได้ และการท่องเที่ยวที่เกิดจากการจัดการของชุมชนจะแปรผันตรงกับจำนวนนักท่องเที่ยว กิจกรรมทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของจังหวัด
- (3) ในพื้นที่บางพื้นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเนื่องจากรัฐบาลจะนำรายได้ที่มีอยู่ไปพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวหลักๆก่อน เนื่องจากรายได้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวจะได้เป็นช่วงๆตามฤดูกาลท่องเที่ยว นอกเหนือเวลานั้น นักท่องเที่ยวจะมีไม่มากนักเมื่อเทียบกับสภาวะการณ์ที่การท่องเที่ยวมีการเติบโตสูงสุด
- (4) นักท่องเที่ยวจะเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดน้อยลง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวประเภท backpackers หรือกลุ่มวัยรุ่นที่ต้องการมาท่องเที่ยวแบบประหยัด
- (5) แม้ว่าจังหวัดจะได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆรวมทั้งมีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่การที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวจำนวนมากในช่วงเวลาหนึ่งๆ จะส่งผลให้เกิดการแย่งกันใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำจืด นอกจากนี้ยังอาจเกิดปัญหาขยะ ซึ่งเกิดจากการท่องเที่ยวที่มีมากจนเกินความสามารถในการจัดการกับขยะของทางจังหวัดได้ นอกจากนี้ในช่วงวันหยุด เทศกาลต่างๆอาจเกิดปัญหาการจราจรได้ เนื่องจากมีการใช้ยานพาหนะเข้ามาพักผ่อนและท่องเที่ยวมากขึ้น

3) ข้อเสนอแนะ

- (1) รัฐบาลในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นควรเป็นฝ่ายทำหน้าที่ประสานงานระหว่างการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการและการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น เช่น การประชาสัมพันธ์ออกข่าวสารต่างๆ การจัดการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการและชุมชน เป็นต้น และจะต้องไม่พัฒนาจนเกินขีดจำกัดทางด้านเศรษฐกิจและงบประมาณที่ทางจังหวัดมีอยู่ เพื่อให้สามารถคงเหลือเงินทุนหมุนเวียนอย่างต่อเนื่อง
- (2) ในการสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชน จะเป็นไปได้ในรูปแบบชุมชนริเริ่มเอง ให้ชุมชนเป็นเจ้าของกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยรัฐจะเป็นผู้เข้าไปมีส่วนร่วมและคอยสนับสนุนช่วยเหลือการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่ เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกภายใต้สถานการณ์การท่องเที่ยวที่เติบโตในระดับปานกลาง จะมีการพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ซึ่งทางภาครัฐมีการสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวแก่ผู้ประกอบการและ

ชุมชนท้องถิ่นภายใต้สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจระดับกลาง กล่าวคือการท่องเที่ยวจะไม่สมบูรณ์ครบทุกรูปแบบ เนื่องจากภาครัฐจะนำรายได้จากการท่องเที่ยว มาแบ่งออกไปพัฒนาการบริการสาธารณะและพัฒนาระบบสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งรายได้ที่ได้รับนั้นมีได้สูงมากจนสามารถพัฒนาทุกด้านให้สมบูรณ์พร้อมกันได้ ดังนั้น รายได้ส่วนหนึ่งจะเน้นที่การท่องเที่ยว ณ สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงก่อนเพื่อสร้างรายได้หลักให้กับจังหวัด เช่น ชายหาด หมู่เกาะพีพี แล้วจึงนำไปพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนต่อไป

3.5.3 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก (Krabi Riviera) ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ (Global Downturn)

กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก กระบี่จะเป็นสถานที่พักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก จากสภาพทางภูมิประเทศของจังหวัดกระบี่ที่มีพื้นที่ทางชายฝั่งทะเลและหมู่เกาะที่สวยงาม รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์กระบี่ จึงมีศักยภาพในการพัฒนา แผนกลยุทธ์ที่จะสร้างชื่อให้จังหวัดกระบี่เป็นศูนย์กลางสถานที่พักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน ทั้งผู้ประกอบการในทุกระดับรัฐบาลทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น และประชาชนในชุมชน

การดำเนินตามกลยุทธ์แบบกระบี่เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สภาวะการณ์โลกที่มีแนวโน้มการพัฒนาในระดับโลกที่ลดลงนั้น แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดยังคงสอดคล้องกับภาพรวมของตลาดการท่องเที่ยว ที่รับอิทธิพลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภายใต้สภาวะการณ์ในระดับโลกที่มีแนวโน้มลดลง รัฐบาลส่วนภูมิภาคมีบทบาทในการวิเคราะห์และสร้างแนวทางของตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเอง ให้สอดคล้องกับภาพรวมของตลาดซึ่งในสภาวะการณ์โลกตกต่ำ ตลาดการท่องเที่ยวของโลกและประเทศก็ได้ประสบผลกระทบบ้าง การเข้ามาท่องเที่ยวลดปริมาณลง แต่รูปแบบการท่องเที่ยวแบบเน้นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง ยังคงอยู่ต่อไปได้และยังเป็นตัวควบคุมตลาดการท่องเที่ยวหลักในประเทศ ซึ่งรูปแบบกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวของกระบี่ให้เป็นสถานที่พักตากอากาศประเภทชายฝั่งทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกนั้น ย่อมได้รับผลกระทบบ้างในรูปแบบการท่องเที่ยวขนาดเล็ก โดยรวมแล้วการจัดการการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นแบบเน้นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง ซึ่งรองรับนักท่องเที่ยวระดับสูงย่อมไม่เกิดผลกระทบมากนักเนื่องจากความต้องการในการท่องเที่ยวและความสามารถในการท่องเที่ยวของคนกลุ่มนี้ยังคงมีอยู่

1) ข้อดี

- (1) ผู้ประกอบการได้รับประโยชน์จากการพัฒนาจังหวัดกระบี่ ให้เป็นสถานที่พักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกในสภาวะการณ์โลกมีแนวโน้มตกต่ำ โดยมีการแข่งขันและการพัฒนาปรับมาตรฐานการบริการของตนให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มีคุณสมบัติ ตามเกณฑ์ที่รัฐบาลกำหนดเพื่อยกระดับสถานประกอบการของตนให้เป็นมาตรฐาน ตามความต้องการของตลาดท่องเที่ยวในสภาวะการณ์นั้น ๆ
- (2) ชุมชนได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและด้านระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการจากรัฐบาล ทำให้ชุมชนหรือกลุ่มชุมชนสามารถดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว และธุรกิจเหล่านี้จะสร้างรายได้เสริมให้แก่ชุมชนนอกเหนือจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประมงซึ่งเป็นอาชีพพื้นฐาน
- (3) รัฐบาลมีโอกาสในการพัฒนาตามกลยุทธ์การพัฒนากระบี่ ให้เป็นสถานที่พักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกได้อย่างจริงจังและเป็นรูปร่างมากที่สุด เนื่องจากตลาดเน้นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง สามารถอยู่ได้ในสภาวะการณ์โลกมีแนวโน้มตกต่ำและรัฐต้องพัฒนาตามความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวในสภาวะการณ์นั้น
- (4) นักท่องเที่ยวได้รับการบริการที่มีคุณภาพและมาตรฐานที่ดี เนื่องจากเป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในประเทศไทยและจังหวัดกระบี่ ในสภาวะการณ์โลกตกต่ำ การบริการต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยวจึงได้รับการพัฒนาและเอาใจใส่
- (5) สิ่งแวดล้อมได้รับการเอาใจใส่ดูแลเนื่องจากเป็นสิ่งที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการพัฒนาให้เป็นที่สถานที่พักตากอากาศที่มีชื่อเสียง และเป็นตัวดึงดูดการท่องเที่ยวที่สำคัญ

2) ข้อเสีย

- (1) ผู้ประกอบการได้รับผลกระทบด้านเงินทุนในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงสภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ
- (2) รูปแบบการท่องเที่ยวขนาดกลางและขนาดเล็กของชุมชนอาจได้รับผลกระทบจากสภาวะการณ์โลกมีแนวโน้มตกต่ำ เนื่องจากขาดสภาพคล่องทางเศรษฐกิจและรูปแบบการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นแบบเน้นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง
- (3) รัฐบาลใช้จ่ายเงินลงทุนสูงในการช่วยเหลือด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ในช่วงสภาวะการณ์โลกมีแนวโน้มตกต่ำ เพื่อคงระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพในขณะที่รายได้ของรัฐบาลลดลง

- (4) ตัวเลือกของรูปแบบการท่องเที่ยวมีน้อยเนื่องจากเน้นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง ทำให้ นักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อต่ำกว่าขาดการได้รับการบริการและสถานที่เพื่อรองรับ ชาติที่พักตาก อากาศในราคาปานกลางและราคาถูก
- (5) การพัฒนาที่สูงขึ้นจึงมีการนำทรัพยากรทางธรรมชาติมาใช้ในปริมาณมาก อาจเกิดปัญหาด้าน การขาดแคลนทรัพยากร ทำให้ขาดสมดุลและธรรมชาติถูกทำลาย

3) ข้อเสนอแนะ

- (1) ควรมีการส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวแบบอื่น เพื่อให้รองรับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้ หลากหลายกลุ่ม
- (2) ควรมีการศึกษารูปแบบตลาดการท่องเที่ยวในสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และพัฒนาตามความ ต้องการของตลาดแต่ต้องคำนึงถึงระดับมาตรฐานเพื่อการท่องเที่ยวในระยะยาว
- (3) ควรพัฒนาและรักษาสภาพแวดล้อม โดยคำนึงถึงศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ต่อ รูปแบบการพัฒนาต่าง ๆ ให้มีความสมดุลกัน

ในกลยุทธ์การพัฒนาระบบเพื่อให้เป็นสถานที่พักตากอากาศ ประเภทชายฝั่งทะเลให้มีชื่อเสียง ระดับโลกนั้น เป็นการสร้างโอกาสให้ชุมชนสามารถมาทำหน้าที่เป็นผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวได้ โดยได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล แต่ในสภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ ปริมาณของตลาดการท่องเที่ยว ของโลกลดลง การท่องเที่ยวที่มีมากอาจได้รับผลกระทบ ฉะนั้นทางเลือกที่ดีของกลยุทธ์การพัฒนานี้คือ การรักษาอาชีพเดิมของชุมชนเอาไว้ เช่นเกษตรกรรมและการทำประมงเพื่อเป็นรายได้ของชุมชนในช่วง สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ

3.5.4 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ หลากหลาย (Krabi Hilight) ภายใต้สถานการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด (Global Boom)

ภาพฉายการท่องเที่ยวของจังหวัด เมื่อดำเนินตามกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็น สถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ภายใต้สถานการณ์การท่องเที่ยวที่เติบโตระดับสูงนั้น เกิดจากการประเมิน ความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ในฐานะ เป็นผู้ลงทุนธุรกิจเหล่านั้นโดยการสนับสนุนจากรัฐบาลส่วนท้องถิ่น และเมื่อสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของ ประเทศไทยมีการเจริญเติบโตถึงขีดสุดเช่นเดียวกับสถานการณ์ของโลก สถานการณ์ความไม่สงบใน

จังหวัดชายแดนภาคใต้เริ่มคลี่คลาย และปัญหาด้านสังคมรวมถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมก็ลดลงและไม่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัด

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น จึงคาดการณ์ได้ว่าในอนาคตของการท่องเที่ยวภายในจังหวัดจะเติบโตขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจการท่องเที่ยวของชุมชนที่ร่วมกันลงทุนในรูปแบบของกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มแม่บ้านหรือสมาคม จะพัฒนาอย่างสูงสุด ประชาชนในชุมชนจะได้รับรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง ในขณะเดียวกันก็จะมีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งที่เป็นธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหญ่และที่เป็นของชุมชนในฐานะผู้ประกอบการรายย่อย ทำให้มีการพัฒนาคุณภาพของการบริการด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับและตอบสนองนักท่องเที่ยวในรูปแบบที่หลากหลายมากที่สุด ทั้งนี้ประชาชนทุกภาคส่วนจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีงานทำ มีสิทธิในการรับบริการจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน มีสุขภาพที่ดี สามารถรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์

หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายในสถานการณ์ของเศรษฐกิจภายใต้สถานการณ์การท่องเที่ยวที่เติบโตระดับสูงนั้น เป็นการพัฒนาอย่างอิสระ นั่นคือ ทั้งผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งเป็นชุมชนต่างมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในแนวทางของตน

1) ข้อดี

- (1) ผู้ประกอบการและประชาชนในชุมชนจะมีรายได้จากธุรกิจการท่องเที่ยวมากขึ้นและมีความเท่าเทียมกันในการกระจายรายได้ในระดับหนึ่ง เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายตัวเข้ามาในแผ่นดินมากขึ้น
- (2) เกิดการพัฒนาคุณภาพด้านการบริการการท่องเที่ยว เนื่องจากเกิดการแข่งขันกันของกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวต่างๆ
- (3) เกิดกลุ่มการท่องเที่ยวที่เกิดจากการรวมกลุ่มของกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบคล้ายคลึงกัน ทำให้มีอำนาจต่อรองด้านเศรษฐกิจและมีอำนาจในการกำหนดทิศทางของตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดกระบี่
- (4) เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังกลุ่มการท่องเที่ยวต่างๆ ที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ภายในจังหวัดกระบี่ โดยไม่กระจุกตัวอยู่เฉพาะแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลและเกาะบางเกาะอย่างที่เป็นอย่างอยู่ในปัจจุบัน

- (5) รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีเพิ่มมากขึ้นจากภาคการท่องเที่ยวและสามารถจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาระบบบริการขั้นพื้นฐานหรือระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่จะเติบโตขึ้นในอนาคต

2) ข้อเสีย

- (1) การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของภาคธุรกิจการท่องเที่ยว อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรน้ำที่มีอยู่อย่างจำกัด
- (2) ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวรายใหญ่ได้รับผลกระทบเนื่องจากมีคู่แข่งเป็นผู้ประกอบการรายย่อยในชุมชน ทำให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวแบบทางเลือกหันไปสนใจธุรกิจการท่องเที่ยวของชุมชน แต่ผู้ประกอบการรายใหญ่อาจจะมีรายได้ลดลง
- (3) การแข่งขันกันของธุรกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งที่เป็นของผู้ประกอบการรายใหญ่และที่เป็นของชุมชนเอง ทำให้ราคาค่าบริการด้านการท่องเที่ยวลดลง เนื่องจากกลุ่มท่องเที่ยวต่างๆ ต้องแข่งขันราคาค่าบริการเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- (4) การท่องเที่ยวแบบทางเลือกที่เกิดขึ้นในชุมชนหากไม่ได้รับการจัดการที่ดี เมื่อเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวเติบโตอย่างรวดเร็วและไร้การควบคุม อาจส่งผลกระทบต่อเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนได้
- (5) การเจริญเติบโตของการท่องเที่ยวและการรวมกลุ่มกันของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีรูปแบบคล้ายคลึงกัน จะลดโอกาสที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนที่อยู่ห่างไกลจากแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่มีเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมที่มีเสน่ห์และสามารถนำมาพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงทางเลือกได้

3) ข้อเสนอแนะ

- (1) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีมาตรการในการควบคุมธุรกิจการท่องเที่ยวของชุมชนให้มีทิศทางที่ถูกต้องและยังคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน
- (2) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษา เป็นต้น ต้องส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อให้ประชาชนในชุมชนสามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้

- (3) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องประสานงานกับหน่วยงานด้านการเงิน เพื่อเตรียมงบประมาณเงินกู้ให้กับกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มแม่บ้านในชุมชน สำหรับการลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดกลางและขนาดเล็ก
- (4) องค์การบริหารส่วนภูมิภาคจะต้องเร่งรัดในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และผังจังหวัดเพื่อใช้เป็นมาตรการในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดกระบี่ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในจังหวัด
- (5) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลส่วนภูมิภาคจะต้องมีมาตรการด้านราคา เพื่อควบคุมระดับราคาและคุณภาพด้านการบริการการท่องเที่ยวให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อลดความตึงเครียดจากการแข่งขันกันด้านราคาของกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวต่างๆ

3.5.5 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานท่องเที่ยวที่หลากหลาย (Krabi Highlight) ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง (Global Median)

การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ตามแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานท่องเที่ยวที่หลากหลายภายใต้สถานการณ์การท่องเที่ยวที่เติบโตในระดับปานกลาง (Global Median) จะเน้นถึงการประเมินความเป็นได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยการกระจายรายได้ไปทุกพื้นที่ โดยมีผู้ประกอบการขนาดใหญ่และชุมชนในฐานะผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดเล็กเข้ามามีส่วนร่วมในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวนี้ รัฐบาลเป็นผู้สนับสนุนในเรื่องของงบประมาณและระบบบริการด้านสาธารณสุข ภาครัฐ

อย่างไรก็ตามการพัฒนาการท่องเที่ยวในสถานการณ์ที่แนวโน้มเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในระดับโลกเจริญปานกลาง รวมทั้งปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนของภาคใต้ที่ยังไม่ดีขึ้นและปัญหาขาดการเอาใจใส่ในการรักษาสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดมลภาวะและการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลต่อการพัฒนาและการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดหลายๆประเภท

จากสถานการณ์ที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานท่องเที่ยวที่หลากหลาย กล่าวคือ จังหวัดกระบี่จะมีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายมากขึ้นและมีผู้ประกอบการทั้งเล็ก กลาง ใหญ่ เกิดธุรกิจการท่องเที่ยวแบบทางเลือกเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยจะเห็นได้ว่าทางรัฐบาลให้การส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนมากขึ้นในการที่จะรวมตัวจัดตั้งเป็นกลุ่มในรูปแบบต่างๆ เพื่อช่วยกันพัฒนาธุรกิจทางการท่องเที่ยวให้มีการกระจายตัวไปในทุกพื้นที่ แต่เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวใน

สภาพการณ์ที่แนวโน้มการพัฒนาในโลกเจริญปานกลาง ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาลดลง การท่องเที่ยวจะเป็นการท่องเที่ยวแบบเฉพาะจุดที่มีความโดดเด่น ทำให้การท่องเที่ยวขนาดเล็กได้รับผลกระทบ การแข่งขันในเชิงธุรกิจการท่องเที่ยวและการพัฒนาสินค้าหรือการบริการด้านต่างๆ ของชุมชนจึงลดลงเนื่องจากจำนวนของนักท่องเที่ยวลดลง

1) ข้อดี

- (1) ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการวางแผนพัฒนา และสร้างแนวทางการท่องเที่ยวภายในจังหวัด เพื่อตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่และเหมาะสมกับสถานการณ์ของจังหวัดในปัจจุบัน
- (2) เกิดการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถมีทางเลือกมากยิ่งขึ้นในการท่องเที่ยว และเป็นการกระจายรายได้ไปในทุกๆ พื้นที่โดยไม่ไปกระจุกตัวกันอยู่ที่ใดที่หนึ่ง
- (3) เกิดการรวมกลุ่มของธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบคล้ายๆ กัน ทำให้มีอำนาจในการกำหนดทิศทางและอำนาจในการต่อรองด้านเศรษฐกิจของตลาดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดกระบี่
- (4) การเจริญเติบโตแบบปานกลางของพัฒนาการท่องเที่ยว ส่งผลให้สามารถควบคุมและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไว้ได้ โดยเฉพาะทรัพยากรน้ำที่มีอยู่อย่างจำกัด
- (5) รัฐบาลส่วนท้องถิ่นมีรายได้มากขึ้นจากผู้ประกอบการรายใหญ่ในพื้นที่ท่องเที่ยวหลักๆ และรายได้ที่เพิ่มขึ้นนี้จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนาด้านการบริการสาธารณะ ได้แก่ระบบสาธารณสุขปลอดภัยและสาธารณูปการในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆต่อไป และนำมาลงทุนเพิ่มมากขึ้นในการที่จะรองรับนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง และสามารถได้รับรายได้เพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน

2) ข้อเสีย

- (1) โดยที่มีคู่แข่งที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดเล็กเพิ่มขึ้นในชุมชน ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวรายใหญ่ได้รับผลกระทบ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ต้องการการท่องเที่ยวแบบทางเลือกหันไปสนใจธุรกิจการท่องเที่ยวของชุมชนมากกว่า ส่งผลให้ผู้ประกอบการรายใหญ่มีรายได้ลดลง
- (2) การท่องเที่ยวแบบทางเลือกที่เกิดขึ้นในชุมชนหากไม่ได้รับการจัดการที่ดี เมื่อเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวเติบโตอย่างรวดเร็วและไร้การควบคุม อาจจะทำให้เอกลักษณ์ของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของชุมชนสูญหายไป

- (3) การแข่งขันกันของกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวต่าง ๆ ลดลง เนื่องจากสถานการณ์การท่องเที่ยวที่เติบโตในระดับปานกลาง ทำให้กลุ่มนักท่องเที่ยวมีจำนวนลดลง
- (4) การท่องเที่ยวแบบทางเลือกรที่เกิดขึ้นในชุมชนหากไม่ได้รับการจัดการที่ดี อาจส่งผลกระทบต่อเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของชุมชนสูญหายไป รวมทั้งทรัพยากรในท้องถิ่น

3) ข้อเสนอแนะ

- (1) รัฐบาลส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีมาตรการในการควบคุมธุรกิจการท่องเที่ยวของชุมชนให้มีทิศทางที่ถูกต้องและยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์วัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน รวมทั้งทรัพยากรอันมีค่าของชุมชน
- (2) ให้การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาในการให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชน เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ของประชาชนในการพัฒนาชุมชนของตนเองต่อไป
- (3) รัฐบาลส่วนท้องถิ่นต้องประสานงานกับหน่วยงานด้านการเงิน เพื่อเตรียมงบประมาณเงินกู้ให้กับกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มแม่บ้านในชุมชน สำหรับการลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยวขนาดกลางและขนาดเล็ก และกระจายเงินสนับสนุนให้ทั่วถึงในทุกชุมชน
- (4) รัฐบาลส่วนภูมิภาคจะต้องเร่งรัดในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และผังจังหวัดเพื่อใช้เป็นมาตรการในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดกระบี่ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในจังหวัด
- (5) พื้นที่บางแห่งเท่านั้นที่เป็นแหล่งดึงดูดในการรองรับนักท่องเที่ยว และพื้นที่เหล่านั้นอาจขาดการดูแลในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทางราชการจึงควรมีการสร้างจิตสำนึกที่ดีไม่ว่าจะเป็นกับคนในชุมชนหรือนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ในการช่วยกันรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรเหล่านั้นให้คงอยู่ต่อไป

การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานท่องเที่ยวที่หลากหลาย ภายใต้สถานการณ์ภายนอกแบบ Global Median นั้น เป็น ภาพฉายของการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เดิมของจังหวัดกระบี่ในการพัฒนาจังหวัดในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงทางเลือกที่หลากหลาย แต่ในขณะเดียวกันสภาวะการณ์ของการพัฒนาของโลกเจริญปานกลาง จึงทำให้จังหวัดกระบี่ให้ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เท่าที่ควร

3.5.6 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย (Krabi Highlight) ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ (Global Downturn)

กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทำให้กระบี่พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย เป็นการพัฒนาและกระจายแหล่งท่องเที่ยวไปยังจุดต่าง ๆ ทั่วพื้นที่ของจังหวัดกระบี่และการท่องเที่ยวขนาดเล็กที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งมีศักยภาพในการทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นจากการท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเท่านั้น แต่ยังไม่สามารถกระจายรายได้ไปสู่ทุกพื้นที่ของจังหวัด

ประชาชน และผู้ประกอบการสามารถได้รับการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว โดยรัฐบาลเป็นผู้สนับสนุนหลัก ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาภายใต้แนวคิด กระบี่มีทุกสิ่งให้เลือกสรร ทั้งในด้านบวก และลบในหลากหลายกลุ่มแตกต่างกันออกไป

ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจและท่องเที่ยวลดลง จังหวัดกระบี่ที่พัฒนาตามแนวคิด กระบี่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย เนื่องจากในสภาวะการณ์นี้ส่งผลให้นักท่องเที่ยวในระดับกลางลงมาไม่มาท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ตามจุดท่องเที่ยวเล็ก ๆ ภายในประเทศไทย เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นต้น จะได้รับผลกระทบและมีจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง รวมไปถึงสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ก็จะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่อีกทางหนึ่ง

อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อในระดับสูงยังคงมีและยังคงมีกำลังในการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอยู่ จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการที่รองรับนักท่องเที่ยวระดับนี้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ แต่ยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวในระดับสูงได้นั้น จะได้รับการพัฒนาจากทางรัฐบาลให้มีมาตรฐานที่เพิ่มมากขึ้น รวมถึงการพัฒนาให้ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในระดับที่สูงขึ้นได้

1) ข้อดี

- (1) เนื่องจากในสภาวะการณ์โลกตกต่ำนี้ยังคงมีนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่อยู่ ผู้ประกอบการขนาดใหญ่จึงจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และมีโอกาสในการพัฒนาธุรกิจของผู้ประกอบการเพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะรองรับนักท่องเที่ยวรายได้สูง ในการมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อไป

- (2) ชุมชนได้รับโอกาสในการพัฒนามาตรฐานของชุมชน เช่น ระดับการบริการ ที่พัก อาหาร ต่างๆ ในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการจากรัฐบาล เพื่อที่จะสามารถรองรับ และแข่งขันกับผู้ประกอบการในการรองรับนักท่องเที่ยวระดับสูงที่จะเพิ่มมากขึ้นได้
- (3) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีรายได้มากขึ้นจากผู้ประกอบการรายใหญ่ในพื้นที่ท่องเที่ยวหลัก และรายได้ที่เพิ่มขึ้นนี้จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนาด้านระบบบริการสาธารณะในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ต่อไป และนำมาลงทุนเพิ่มมากขึ้นในการที่จะรองรับนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง และสามารถได้รับรายได้เพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน
- (4) นักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงนั้น จะได้รับโอกาสในการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันมากขึ้น รวมไปถึงโอกาสในการรับบริการที่มีมาตรฐาน และหลากหลายเพิ่มมากขึ้นด้วย
- (5) ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จะได้รับการดูแลเพิ่มขึ้นทั้งจากทางผู้ประกอบการ และชุมชน เนื่องจากสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมหลังจากดำเนินนโยบายการพัฒนาจังหวัดกระบี่ ให้เป็นศูนย์กลางของรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายจะดีขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการก็จะถูกควบคุมโดยกฎหมายประกอบผังจังหวัดและผังเฉพาะ ในการรับผิดชอบต่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นส่วนสำคัญที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ยังคงมาท่องเที่ยวที่จังหวัดกระบี่ได้

2) ข้อเสีย

- (1) เนื่องจากรัฐบาลไม่ได้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวริมชายฝั่งทะเลเพียงอย่างเดียว ประกอบกับผลกระทบจากสถานการณ์นี้ จึงทำให้ผู้ประกอบการมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง และส่งผลต่อจำนวนผลประโยชน์ที่จะได้รับในแต่ละปี
- (2) เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวในระดับกลางลงมามีจำนวนลดน้อยลง จึงทำให้ชุมชนได้รับผลกระทบในด้านของรายได้ต่อชุมชนทั้งในทางตรง และทางอ้อม เช่น การจ้างงานภายในชุมชน ตลอดจนผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อพื้นที่ท่องเที่ยวอีกด้วย
- (3) รัฐบาลจะต้องเพิ่มการสนับสนุนในด้านเงินทุนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ทางผู้ประกอบการสามารถที่จะรองรับนักท่องเที่ยวในระดับสูงที่เพิ่มมากขึ้น และขณะเดียวกันชุมชนก็สามารถพัฒนามาตรฐานขึ้นได้

- (4) นักท่องเที่ยวในระดับกลางลงมาจะเสียโอกาสในการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ในรูปแบบอื่นๆ ที่เฉพาะเจาะจง เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากการท่องเที่ยวประเภทนี้ไม่ได้รับการพัฒนาเท่ากับจุดท่องเที่ยวแบบทั่วไป
- (5) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในบางพื้นที่จะไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง และอาจถูกละเลยจากประชาชนในพื้นที่ เพราะบางพื้นที่เท่านั้นที่เป็นแหล่งดึงดูดในการรองรับนักท่องเที่ยว และจึงจะได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายต่างๆ

3) ข้อเสนอแนะ

- (1) พัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น
- (2) ส่งเสริมและพัฒนาจุดท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายแตกต่างออกไปจาก พื้นที่ชายฝั่งทะเล ให้มีมาตรฐานและสามารถรองรับนักท่องเที่ยวรายได้สูง
- (3) รัฐบาลต้องจัดการแบ่งเงินสนับสนุนไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวส่วนต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพื่อให้จุดท่องเที่ยวอื่น ๆ มีการพัฒนา และยกระดับมาตรฐานได้เท่าเทียมกัน และยังคงแนวคิดที่ต้องการให้ทางจังหวัดกระบี่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายต่อไป
- (4) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องข้อในหลายๆด้านต้องให้ความร่วมมือในการพัฒนา และแก้ปัญหาภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นนี้
- (5) พัฒนาและรักษาสภาพแวดล้อมในทุกส่วน เนื่องจากเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาจังหวัดต่อไป

การฉายภาพในสถานการณ์นี้แสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ที่ได้รับโดยส่วนมากจะเกิดจากนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง และมาท่องเที่ยวในจุดท่องเที่ยวที่มีความสำคัญของจังหวัด จึงทำให้แนวคิดกระบี่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ที่ต้องการกระจายรูปแบบการท่องเที่ยวไปให้มีความหลากหลาย และทั่วถึงทั้งจังหวัดนั้นไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นในการพัฒนาจังหวัดภายใต้สถานการณ์นี้ จึงควรตระหนักถึงการพัฒนาในจุดท่องเที่ยวหลักให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น และพัฒนาจุดท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้มีระดับมาตรฐานที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เช่นเดียวกัน

3.5.7 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก (Krabi Discovery) ภายใต้สถานการณ์ที่โลกเจริญสูงสุด (Global Boom)

ในสถานการณ์ของโลกและของประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับสูงสุด จากสถานการณ์ราคาน้ำมันที่มีเสถียรภาพ และภายใต้สถานการณ์ภายนอกแบบ Global Boom นั้น เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวในฐานะเป็นผู้ลงทุนธุรกิจเหล่านั้นโดยการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และเมื่อสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเจริญเติบโตถึงขีดสุด สถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้เริ่มคลี่คลาย และปัญหาด้านสังคมรวมถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมก็ลดลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัด

หากพิจารณาในด้านเศรษฐกิจจะพบว่า สภาพเศรษฐกิจในภาพรวมในระดับโลกมีการเจริญเติบโตสูงสุดอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปัญหาต่างๆ เช่นปัญหาเงินเฟ้อ ปัญหาการออม ปัญหาหนี้เสีย และปัญหาการชะงักงันทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นน้อยมากและไม่มีผลกระทบต่อพัฒนาในด้านต่างๆ ประชากรในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพ ทำงานที่มีคุณภาพเหมาะสมกับประสิทธิภาพของตนเอง ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงมีการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้นเนื่องจากมีสภาพทางเศรษฐกิจดี

การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือกของจังหวัดกระบี่ภายใต้สถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจที่เจริญเติบโตสูงสุด โดยมีชุมชนเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งเน้นการท่องเที่ยวแบบทางเลือกเป็นหลัก เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม เป็นต้น โดยธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีความหลากหลายหรือขนาดกลางเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่รักการผจญภัยและการสัมผัสกับวิถีชีวิตธรรมชาติแบบพื้นบ้าน

การท่องเที่ยวเชิงทางเลือกซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเฉพาะและขนาดไม่ใหญ่โตมาก จะพอเหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ลดลงไปบ้าง แต่เป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพขึ้น เนื่องจากเดินทางมาเพื่อต้องการท่องเที่ยวอย่างจริงจังอีกทั้งในสถานการณ์ที่โลกและประเทศประสบกับสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลง ทำให้กระแสความอนุรักษ์ในธรรมชาติจะมีเพิ่มขึ้น การท่องเที่ยวเชิงทางเลือกในแนวอนุรักษ์ก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วยโดยปริยาย

1) ข้อดี

- (1) ผู้ประกอบการบริเวณชายฝั่งอันดามันยังคงได้รับรายได้จากการประกอบการอยู่ และเริ่มมีทางเลือกในการจัดกิจกรรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
- (2) ประชาชนที่อาศัยในชุมชนที่อยู่ห่างไกลจากทะเลจะได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวโดยตรง เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนต่างๆ มากขึ้น
- (3) นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการท่องเที่ยวซึ่งมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็มีความมั่นใจในการท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งมากขึ้นด้วย
- (4) การท่องเที่ยวแบบทางเลือกจะเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน ดังนั้นผลกระทบจากการท่องเที่ยวจึงมีน้อยมาก

2) ข้อเสีย

- (1) การเติบโตของการท่องเที่ยวอาจมีไม่มากนัก เนื่องจากสภาพการณ์ในด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในภาวะหยุดนิ่ง ไม่เติบโตหรือตกต่ำ ทำให้การตัดสินใจต่างๆ ชะลอ
- (2) การเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมเช่น การประหยัดหรือความสำนึกในเรื่องทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมสามารถกระตุ้นได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีประสบการณ์จากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำสู่สภาวะการเปลี่ยนแปลงปานกลาง
- (3) ทั้งผู้ประกอบการและชุมชนรวมถึงภาครัฐ อาจชะลอการลงทุนต่างๆ ในช่วงเวลาการเปลี่ยนแปลงปานกลางนี้ ทำให้การเติบโตของการท่องเที่ยว เป็นไปอย่างช้าๆ

3) ข้อเสนอแนะ

- (1) การเตรียมความพร้อมหรือสร้างความเข้าใจในสภาวะการเปลี่ยนแปลงปานกลางเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากจะเป็นการสร้างความเข้าใจมีให้ต้นตระหนกจากการลดลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจหรือจากปัญหาต่างๆ แต่จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาเพื่อมิให้เกิดปัญหาอื่น ๆ มากกว่านี้
- (2) การพัฒนาต่างๆ ไม่สามารถทำได้อย่างก้าวกระโดด เนื่องจากความไม่พร้อมในหลายๆ ด้าน ทั้งจากสภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจ หรือสภาวะความไม่สงบต่างๆ จึงควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาอย่างถี่ถ้วนรวมทั้งการแก้ไขผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ทั้งด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม

ภาพฉายในอนาคตที่โลกมีแนวโน้มสภาพการณ์ปานกลาง การเลือกใช้กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ผู้ประกอบการและชาวบ้านจะไม่ได้รับผลกระทบหรือความเปลี่ยนแปลงจากเดิมมากนัก แต่จำเป็นต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวัง เนื่องจากสภาพการณ์ไม่ทำให้เกิดความมั่นใจอย่างแท้จริง ทำให้การสร้างเชื่อมั่นและความเข้าใจในสถานการณ์จากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จะทำให้เกิดความตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นหากมีการบริโภคหรือใช้งานจนเกิดความพอดี

3.5.8 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก (Krabi Discovery) ภายใต้สภาพการณ์มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง (Global Median)

ในสภาพการณ์ของโลกและของประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงถดถอยลงบ้าง จากสภาพปัญหาการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับปานกลาง จนเกิดปัญหาการระดมทุนด้านการท่องเที่ยวอยู่บ้าง รวมทั้งปัญหาทางสภาพแวดล้อม ซึ่งปัญหาที่สำคัญคือการขาดแคลนน้ำจืด แต่อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวนั้น ยังได้รับความนิยมอยู่

ในด้านเศรษฐกิจและปัญหาต่างๆที่อาจทำให้ผู้คนประหยัด หรือชะลอการจับจ่ายลงนั้น ประชาชนก็ยังคงมีงานและรายได้ได้อยู่พอสมควร ปัญหาความเครียดที่สะสมในสภาพการณ์ที่ไม่รุ่งเรืองนัก ทำให้ผู้คนออกเดินทางท่องเที่ยว เพื่อบรรเทาความตึงเครียดลง

การท่องเที่ยวเชิงทางเลือกซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเฉพาะและเป็นกลุ่มที่มีขนาดไม่ใหญ่โต จะพอเหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ลดลงไปบ้าง แต่เป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพขึ้น เนื่องจากเดินทางมาเพื่อต้องการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง รวมทั้งในสภาพการณ์ที่โลกและประเทศประสบกับปัญหาสภาพแวดล้อม ทำให้กระแสความอนุรักษ์ในธรรมชาติจะมีเพิ่มขึ้น การท่องเที่ยวเชิงทางเลือกในแนวอนุรักษ์ก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วยโดยปริยาย

1) ข้อดี

- (1) ประชาชนที่อยู่อาศัยในชุมชนที่อยู่ห่างจากทะเล จะได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ เนื่องจากความมั่นใจในการท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลยังมีไม่มากนัก

- (2) จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีไม่มากนัก ทำให้สามารถควบคุมผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่มีความเชื่อและวิถีชีวิตที่เปราะบาง
- (3) นักท่องเที่ยวแบบทางเลือกรจะได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น
- (4) สอดคล้องกับนโยบายการกระจายอำนาจและการบริหารการปกครองของรัฐบาล

2) ข้อเสีย

- (1) การเติบโตของการท่องเที่ยวอาจมีไม่มากนัก เนื่องจากสภาวะการณ์ในด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในภาวะหยุดนิ่ง ไม่เติบโต หรือตกต่ำ ทำให้การตัดสินใจต่างๆ ของตัวคุณสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง
- (2) รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีจากการท่องเที่ยวได้น้อยลง เนื่องจากการท่องเที่ยวของชุมชนมักจะอยู่ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการมากนักทำให้การจัดเก็บภาษีได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย
- (3) การเจริญเติบโตแบบปานกลางทำให้การเติบโตของการท่องเที่ยวชะลอตัว ผู้ประกอบการรายใหญ่อาจไม่ได้รับผลกระทบ แต่ชุมชนจะได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจกิจโดยตรง

3) ข้อเสนอแนะ

- (1) ควรมีการกำหนดมาตรการในการลงทะเบียนผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการที่พัฒนามาจากชุมชนจะต้องมีการลงทะเบียนอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี
- (2) ควรมีการประสานงานกันระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการ และกลุ่มชุมชนในการส่งผ่านนักท่องเที่ยว จากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อเป็นการกระจายรายได้ระหว่างกลุ่มและเป็นการประชาสัมพันธ์จังหวัดกระบี่ในฐานะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก
ภาพฉายในอนาคตที่โลกมีแนวโน้มสภาวะการณ์ปานกลาง การเลือกใช้กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ผู้ประกอบการและชาวบ้านจะไม่ได้รับผลกระทบหรือความเปลี่ยนแปลงจากเดิมมากนัก แต่จำเป็นต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวัง เนื่องจาก

สภาพการณ์ไม่ทำให้เกิดความมั่นใจอย่างแท้จริง ทำให้การสร้างเชื่อมั่นและความเข้าใจในสถานการณ์เป็นสิ่งจำเป็น รวมทั้งจากเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสถานการณ์นี้ จะทำให้เกิดความตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้นให้การเติบโตในการฉายภาพนี้เป็นไปอย่างช้าๆมั่นคง

3.5.9 ภาพฉายการท่องเที่ยวเมื่อใช้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงทางเลือก (Krabi Discovery) ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ (Global Downturn)

ในอนาคตเศรษฐกิจจะเกิดสถานการณ์ถดถอยอย่างฉับพลัน อาจเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ การก่อการร้ายหรือการเมือง ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศลดลงอย่างมาก ซึ่งในขณะนั้น กระบี่กำลังดำเนินกลยุทธ์ทางการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กในระดับชุมชน และระบบการปกครองในระดับท้องถิ่น ได้ตัดสินใจแนวทางการท่องเที่ยวให้เหมาะสมต่อศักยภาพของตนเอง

เมื่อสถานการณ์ถึงจุดตกต่ำ จังหวัดกระบี่จะสูญเสียนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก หากแต่การขาดรายได้จะกระจายไปทั่วทุกส่วนของจังหวัด ทำให้จำนวนเงินที่ขาดทุนต่อหนึ่งผู้ประกอบการไม่มากและรุนแรงเท่าผู้ประกอบการในภาพฉายของกลยุทธ์อื่น อีกทั้งชาวบ้านยังมีอาชีพในชุมชนรองรับ และปัญหาการว่างงานมีน้อยกว่ากลยุทธ์อื่นๆ ดังนั้นการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ผู้ประกอบการตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆจะถูกลดจำนวนลงตามอัตราการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยว แต่ส่วนอื่นๆยังสามารถอยู่ได้แบบยั่งยืน ในทางกลับกันหากจังหวัดกระบี่ตัดสินใจจะพัฒนาในเรื่องการท่องเที่ยวต่อไป กลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือกนับว่ามีศักยภาพเหมาะสมในการสร้างจุดขายการท่องเที่ยวแบบเป็นชุด กล่าวคือจังหวัดกระบี่ภายใต้กลยุทธ์นี้จะมีทางเลือก และแหล่งท่องเที่ยวมาก ทำให้ไม่เสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปที่ยื่น นักท่องเที่ยวสามารถเที่ยวได้ครบทุกอรรถรสในจังหวัดเดียวโดยเสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก ซึ่งเหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอย อย่างไรก็ตามการพัฒนาการท่องเที่ยวในแบบนี้จะครอบคลุมนักท่องเที่ยวได้ไม่หมดทุกกลุ่ม โดยจะขาดกลุ่มนักท่องเที่ยวระดับฐานะดีที่ต้องการความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว

ภายใต้การฟื้นตัวจากสถานการณ์ตกต่ำ จังหวัดกระบี่จะไม่สามารถฟื้นตัวได้เร็ว และทำกำไรได้มากเท่าการใช้กลยุทธ์การพัฒนาแบบอื่น ทำให้เสียโอกาสในการนำเงินเข้าจังหวัดไปบ้าง แต่การใช้กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงทางเลือกนั้นจะมีความยั่งยืนในระยะยาวมากกว่า เนื่องจากส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อย ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการรักษาให้คงอยู่

จากประชาชนในท้องถิ่น การท่องเที่ยวเหมาะสมกับชุมชนนั้นๆ สามารถอยู่รอดได้ด้วยตนเอง และได้รับผลกระทบขึ้นลงตามสภาพเศรษฐกิจไม่มากนัก

1) ข้อดี

- (1) รายได้ของผู้ประกอบการลดลงแต่ไม่รุนแรงมากเพราะมีการกระจายความเสียหายสู่ผู้ประกอบการรายย่อยจำนวนมาก
- (2) ชุมชนยังสามารถดำเนินวิถีชีวิตต่อไปได้ เนื่องจากประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีอาชีพหลักนอกเหนือจากการท่องเที่ยวอยู่แล้ว
- (3) นักท่องเที่ยวยังสามารถท่องเที่ยวได้ในราคาไม่แพง เหมาะสมกับสภาพการณ์
- (4) สามารถอนุรักษ์ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมได้ในระยะยาว

2) ข้อเสีย

- (1) รัฐบาลควบคุมความเป็นเอกภาพ หรือแนวทางของผู้ประกอบการได้ยาก ต้องอาศัยการปลูกฝังจิตสำนึกซึ่งประสบผลสำเร็จต่อผู้ประกอบการทั้งหมดซึ่งไม่ง่ายเช่นกัน
- (2) การฟื้นตัวจากสภาวะถดถอยตกต่ำเป็นไปอย่างช้าๆ ทำให้เสียโอกาสทางธุรกิจ ในขณะที่เดียวกันก็มีคู่แข่งที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวแบบทางเลือกที่ใกล้เคียงกับจังหวัดกระบี่ เช่น จังหวัดตรัง จังหวัดสตูล เป็นต้น

3) ข้อเสนอแนะ

- (1) หากจะพัฒนาการท่องเที่ยว จำเป็นต้องส่งเสริมให้เกิดเอกภาพในการประชาสัมพันธ์จังหวัด และป้องกันการแข่งขันที่สูงเกินไปในจังหวัดเดียวกัน
- (2) ปลูกฝังและชี้นำค่านิยมที่ถูกต้องให้ประชาชน เพื่อดำเนินกลยุทธ์ไปในแนวทางเดียวกัน และรักษาความโดดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยวของแต่ละแห่งไว้
- (3) ส่งเสริมความปลอดภัย เพิ่มความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว เพราะกลยุทธ์นี้มิได้ส่งเสริมธุรกิจขนาดใหญ่ที่ได้รับความนิยมเชื่อถือเป็นสากล

ภาพฉายในอนาคตที่โลกมีแนวโน้มสภาวะถดถอยตกต่ำ การเลือกใช้กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ผู้ประกอบการแต่ละรายจะได้รับผลกระทบน้อยกว่า แต่จะกระจายผลกระทบนั้นออกไปในวงกว้าง ประชาชนสามารถอยู่รอดได้ด้วยอาชีพหลัก อาชีพอื่นๆ

ในท้องถิ่น หรือจากการท่องเที่ยวที่ยังพอมิบ้างเนื่องจากค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่แพง การฟื้นตัวจากสภาวะการณ์ตกต่ำจะเป็นอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่เห็นผลอย่างชัดเจนและรวดเร็วทำให้เสียโอกาสในการเติบโตทางธุรกิจเมื่อเปรียบเทียบกับกลยุทธ์แบบอื่น แต่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยังสมบูรณ์จะส่งผลที่ดีต่อการท่องเที่ยวได้ในระยะยาว และมั่นคงมากกว่ากลยุทธ์แบบอื่น

ศูนย์วิทยพัทยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

บทเสนอแนะเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่

ในการคาดการณ์ถึงสภาพการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่ผลสำเร็จในการนำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนมาใช้ในจังหวัดกระบี่ ควรที่จะมีการตระหนักถึงข้อพึงระวังต่างๆ ดังนี้

4.1 ประเด็นที่น่าสนใจ (Issues)

จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามในจังหวัดกระบี่ คณะผู้วิจัยพบว่าการกฎระเบียบและการบังคับใช้กฎระเบียบเพื่อควบคุมเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมยังมีไม่เพียงพอ และยังไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างเต็มที่ ซึ่งส่งผลต่อการใช้ประโยชน์ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติเกินความสามารถที่จะรับได้ และไม่ก่อให้เกิดความยั่งยืนในการพัฒนา ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทางภาคราชการมุ่งควบคุมนั้น โดยมากจำกัดอยู่แค่เรื่องของมิติด้านความสวยงามของพื้นที่และประเด็นเชิงสัญลักษณ์ อาทิ การห้ามทิ้งขยะที่ชายหาด และการห้ามมีเจ็ตสกี (ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นที่นิยมในพื้นที่การท่องเที่ยวของจังหวัดใกล้เคียง) คณะผู้วิจัยเห็นว่าการควบคุมด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมประเด็นที่สำคัญทั้งหมด ซึ่งควรจะรวมถึงการระบุถึงข้อพึงระวังที่สำคัญเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม และการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติของทั้งจังหวัดอย่างบูรณาการ

เนื่องจากพื้นที่ชายฝั่งทะเลและชายหาดต่างๆ เป็นพื้นที่ที่สำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของกระบี่ และเมื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวขยายตัวออกไป การใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวก็จะกลายเป็นหนึ่งในทางเลือกในการใช้พื้นที่ ซึ่งรวมไปถึง การใช้พื้นที่เพื่อการประมง ป่าชายเลน อุทยานแห่งชาติ และพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์รูปแบบอื่นๆ คณะผู้วิจัยพบว่าในจังหวัดยังมีพื้นที่ชายฝั่งอีกไม่ต่ำกว่า 100 กิโลเมตรที่ยังไม่ได้พัฒนาในมิติของการท่องเที่ยว แต่พื้นที่เหล่านั้นในมุมมองของการอนุรักษ์กลับมีความสำคัญยิ่งในการรักษาไว้ซึ่งป่าชายเลนและแนวปะการัง ซึ่งทำให้พื้นที่เหล่านั้นมีความสำคัญทั้งในการสร้างสมดุลทางนิเวศวิทยาและการพัฒนาเศรษฐกิจในแง่ที่ว่า พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาให้กับการประมงพื้นบ้านชายฝั่ง และเป็นพื้นที่ลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ อาทิ ในกรณีของ เหตุการณ์สึนามิที่ผ่านมาตลอดจนสร้างผลพลอยได้จากการดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เข้ามาในพื้นที่

จากตัวแบบที่แสดงในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยพบว่า การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาจังหวัดกระบี่ จะต้องได้รับการรองรับด้วยสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รวมถึงการบริการต่างๆที่เพียงพอ ทั้งต่อผู้ที่อยู่อาศัยและนักท่องเที่ยว และจากการสำรวจสิ่งที่พบคือ ปัญหาการขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้ ในบางพื้นที่ยังมีอยู่มากในพื้นที่ยากจน และห่างไกลจากพื้นที่เมืองและพื้นที่ท่องเที่ยว แม้ว่าจะเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไปว่าพื้นที่จังหวัดกระบี่มีฝนตกค่อนข้างชุก แต่ในหลายพื้นที่ที่ยังขาดระบบการเก็บกักน้ำที่ดีทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่ที่ยังไม่มีการวางแผนสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เพียงพอ การแก้ปัญหาส่วนนี้อาจทำได้โดยใช้มาตรการภาษีสำหรับโรงแรม หรือการเก็บค่าธรรมเนียมการใช้น้ำในพื้นที่ที่ขาดแคลนกับนักท่องเที่ยว เพื่อนำภาษีมาใช้จ่ายเพื่อพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้กับชุมชน

นอกจากนี้แล้ว คณะผู้วิจัยพบว่ากระเป๋ยขาดเอกลักษณ์ที่แข็งแรงเพียงพอในระดับภาพรวมของจังหวัดที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้นอกเหนือไปจากแหล่งที่ท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อ เช่น เกาะพีพี หรือหาดไร่เลย์ การพัฒนาเอกลักษณ์ของการท่องเที่ยวในภาพรวมของจังหวัดที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้เวลาในการพักอาศัยให้นานขึ้น และกลับมาเยี่ยมชมอีกครั้ง ควรสอดคล้องกับแนวความคิดของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ที่ต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปในเชิงอนุรักษ์ และการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนอย่างสงบ โดยเฉพาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักในลักษณะของครอบครัว ซึ่งจะแตกต่างไปจากการท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงที่เน้นกิจกรรมด้านความบันเทิง

ปัจจัยที่น่าจะช่วยส่งเสริมเอกลักษณ์ของการท่องเที่ยวของกระบี่ได้อีกทางหนึ่งก็คือ ตัวเมืองของจังหวัดกระบี่ เนื่องจากมีศักยภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ ได้แก่ โรงแรม ภัตตาคาร ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว พื้นที่ชายฝั่งที่สวยงาม ป่าชายเลน แนวภูเขาหินปูนที่ตระการตา รวมทั้งตลาดสดที่อุดมด้วยอาหารพื้นเมืองรสชาติดีของทางใต้ การที่จะพัฒนาพื้นที่เมืองให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาและออกแบบเมืองควบคู่กันไป โดยให้เป็นการส่งเสริมกันทั้งพื้นที่ริมน้ำ ถนนหนทาง รวมทั้งดีกรีมบ้านช่องต่างๆ ให้เป็นไปอย่างสอดคล้องและเกื้อกูลกัน ซึ่งเมื่อพัฒนาเมืองได้แล้วสามารถจัดเป็นแผนท่องเที่ยวภายในหนึ่งวันเพื่อเยี่ยมชมความงามทั้งทางธรรมชาติและสิ่งปลูกสร้างไปพร้อมๆกัน และจะเป็นการลดความหนาแน่นของกิจกรรมที่อาจกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม

ภาพที่ 4.1 ทิวทัศน์ภาพบริเวณเขานาบน้ำ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของตัวเมืองกระบี่

ภาพที่ 4.2 ถังเก็บน้ำจืดสำหรับโรงแรมบนเกาะพีพี ดอน

4.2 โอกาสที่ดีของจังหวัดกระบี่ (Opportunity)

จากการศึกษาและวางแผนถึงยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวที่ได้นำเสนอมา ทางคณะผู้วิจัยเชื่อว่า จะสามารถสร้างโอกาส หรือสามารถชี้ช่องทางให้การท่องเที่ยวของกระบี่ สามารถพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยผสมผสานทั้งประโยชน์ทางการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของพื้นที่จังหวัดกระบี่ ซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์ที่นำเสนอ จะสะท้อนถึงภาพของการดำเนินการเพื่อสร้างตัวอย่างให้เห็นถึงผลของการดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้ติดตามผลการศึกษานี้ สามารถนำไปปรับใช้ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาในแต่ละสถานการณ์ได้

4.3 ข้อเสนอแนะ (Next step)

กลุ่มผู้ศึกษาคาดหวังว่า การศึกษาครั้งนี้จะนำเสนอข้อมูลหรือข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ให้สามารถนำไปปรับใช้ และจุดประกายให้การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสามารถเกิดขึ้นได้ โดยความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย ซึ่งได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ และประชาชนในจังหวัดกระบี่ ที่ล้วนมีส่วนสร้างสรรค์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและงดงามให้กับจังหวัดกระบี่มาโดยตลอด

และในโอกาสต่อไป คณะผู้วิจัยหวังว่าจะมีการศึกษาในลักษณะเปรียบเทียบกับรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวของต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ และมีความเป็นไปได้สูงสุดในการสร้างรายได้และสร้างความยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน นอกจากนี้แล้ว ตัวแบบการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่เสนอในรายงานนี้น่าจะได้รับการ

พัฒนาและประเมินผลอย่างต่อเนื่องในด้านการวิเคราะห์ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ รวมไปถึงการสำรวจมาตรฐานการให้บริการขั้นพื้นฐานที่มีในจังหวัดกระบี่เพิ่มเติมจากการศึกษาครั้งนี้

ศูนย์วิทยพัทยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนาม คณะวิจัยจาก Institute of Urban and Regional Development , UC – Berkeley

Professors:

Prof.David	DOWALL
Prof.Karen	CHAPPLE

Students:

Name	Family Name
Ms.Rachel	EDMONDS
Ms.Karen	MAUNEY-BRODEK
Ms.Eliza	JOHNSTON
Ms.Sarah	FERRIS
Mr.Pietro	CALOGERO
Mr.Frank	GALLIVAN
Mr.Pedro	PETERSON
Mr.Andrew	MARX
Mr.Thomas	CONOSCENTI
Mr.Victor	PINEDA

Others:

Name	Family Name
Ms.Sarah	LELU
Mr.Matthew	GEREGHTY
Ms.Patriya	SETHABUTRA
Mr.Battiste	FENWICK

รายนาม คณะวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Chulalongkorn University)

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร.ศิริวรรณ	ศิลาพัชรนันท์	ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
อ. พิชญ์	พงษ์สวัสดิ์	ภาควิชาการปกครอง
รศ.ดร.บรรณโสภิษฐ์	เมฆวิชัย	ภาควิชาการออกแบบชุมชนเมือง

นิสิต

น.ส.รารางคนางค์	มุขุมล	ภาควิชาการปกครอง
น.ส.รัชนีกร	ทองทิพย์	ภาควิชาการปกครอง
น.ส.สุมาลี	มีจัน	ภาควิชาการปกครอง
น.ส.จารุณี	จันทร์ลักษณ์	ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
น.ส.ชีวารัตน์	กल्पคุณ	ภาควิชาการออกแบบชุมชนเมือง
น.ส.วันวิสาข์	เรืองสนาม	ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
นายปารณ	ชาติกุล	ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
นายพลัง	สิทธิถาวร	ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
นายสกุลชัย	ธนเสรณี	ภาควิชาการออกแบบชุมชนเมือง
นายวัชรพล	ตั้งกอบลาภ	ภาควิชาเคหการ
นายตรีชาติ	เลาแก้วหนู	ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านการประสานงานและวิชาการ

คุณโชติ	โสภณพนิต	ประธานมูลนิธินโยบายสาธารณะไทย
คุณพรเทพ	สีบุญเรือง	ประธานผู้นำสิ่งแวดล้อม
คุณมานิตย์	บุญฉิม	ผู้อำนวยการกองวางแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
คุณประหยัด	ศรีบุญชู	ผู้ประสานงานระดับชาติ โรงเรียนในโครงการยูเนสโก
คุณประสิทธิ์	ภูชวินิชกุล	นายอำเภอเกาะลันตา
คุณณัฐพงศ์	ศิริชนะ	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดกระบี่
คุณช่อลิพะ	ละงู	ประธานกลุ่มแม่บ้านอำเภอเกาะลันตา
คุณธวัช	ธนิตนนท์	โรงแรมเวียงทอง กระบี่
คุณสุนทร	เซาว์กิจการค้า	โรงแรม Southern Lanta Resort
คุณพิมพ์รพี	พันธุ์วิชาติกุล	โรงแรม Maritime Park & Spa Resort
คุณพัชรา	พูลโภคผล	Andaman Holiday Resort
นายสุรชัย	วิบุตร	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 7 เกาะพีพี
คุณชวณ	ภูเก้าล้วน	อดีตนายกเทศมนตรีเมืองกระบี่
คุณเอนก	จิ๋วฉิมพงศ์	หัวหน้าสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดกระบี่
คุณธนาวรรณ	พันธุ์ชนะ	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดกระบี่
คุณบุญเลิศ	ประดิษฐ์อุตถกฤษฎ์	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดกระบี่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การแสดงความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ ณ ห้องปาล์มทอง โรงแรมเวียงทอง จังหวัดกระบี่

27 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คุณธวัช ธนิตนนท์ ที่ปรึกษาสมาคมการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่

“ เราต้องยอมรับว่า การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมายังไม่มีความชัดเจน โดยยึดหลักจากจังหวัดข้างเคียง แต่ต่อมามีการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่างๆในการวางแผนร่วมกันเพื่อให้การพัฒนาดำเนินไปในแนวทางเดียวกัน โดยเน้นไปที่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อเป็นจุดขายที่แตกต่างจากจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มอันดามัน ไม่ต้องการให้การท่องเที่ยวเติบโตอย่างรวดเร็วแต่ต้องเติบโตอย่างมีระบบที่ดี การขยายสนามบิน เราต้องคำนึงถึงผลกระทบ ทั้งผลกระทบต่อชุมชนและสภาพแวดล้อมอย่างไรบ้าง การพัฒนาต้องทำเป็น Package ปัญหาสำคัญคือ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ รวมทั้งประชาชนในท้องถิ่นยังไม่สามารถเข้าใจอย่างจริงจังในระบบการบริหารจัดการ จึงทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเป็นไปในทิศทางเดียวกันที่ยาก ”

คุณพรเทพ สีบุญเรือง ประธานผู้นำสิ่งแวดล้อม จังหวัดกระบี่

“ กระบี่มีศักยภาพทางการเกษตรทั้งยางพารา (เป็นอันดับหนึ่งของภูมิภาค) ปาล์ม การประมง และการท่องเที่ยว แต่เมื่อการท่องเที่ยวมีปัญหา จึงมีการกำหนดนโยบายให้กระบี่เป็นเมืองแห่งปาล์ม น้ำมัน (City of palm) เราต้องพิจารณาว่า พื้นฐานประวัติศาสตร์และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่า เป็นอย่างไร การเปลี่ยนกลุ่มแรงงานภาคการท่องเที่ยวไปเป็นภาคเกษตรจะเป็นอย่างไร จึงต้องคำนึงถึงความเชื่อมโยงของการท่องเที่ยวกับกิจกรรมในภาคอื่นๆ การดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเก็บขยะได้น้ำ การทำหุ่นบอกแนวปะการังและการทำปะการังเทียม แต่สิ่งที่น่ากังวลคือความต่อเนื่องหลังมีการปฏิรูประบบราชการ งบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมเริ่มลดน้อยลง จึงน่าเป็นห่วงว่า กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่เคยเกิดขึ้นจะลดบทบาทความสำคัญลงไป ปัญหาความขัดแย้งกันของภาคประมง ภาคเกษตรกรรมและภาคการท่องเที่ยว ในที่สุดความร่วมมือกันของภาคต่างๆ จะนำพาจังหวัดกระบี่ไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ให้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่อย่างยั่งยืน ”

ภาพภาคผนวก 1 – ภาคผนวก4 การประชุมยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่

คุณบุญส่ง พับทอง นายกสมาคมชาวสวนยาง จังหวัดกระบี่

“ ทำอย่างไรจึงจะทำให้ให้รายได้จากการท่องเที่ยวกระจายไปสู่ประชาชนให้ครบทุกภาคส่วนในชุมชน ประเด็นปัญหาที่ชัดเจนหลังเกิดเหตุการณ์สึนามิ ทำให้การท่องเที่ยวได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก และผลกระทบนี้ส่งผลไปสู่ประชาชนทุกสาขา ทั้งภาคการเกษตรลูกหลานของเกษตรกรที่เคยเป็นแรงงานภาคการท่องเที่ยวแต่เดิม หลังเกิดสึนามิ แรงงานเหล่านี้ก็กลายเป็นภาระต่อญาติพี่น้องในภาคเกษตรกรรม ผู้ประกอบการ eco-tourism ขนาดเล็ก ได้รับผลกระทบมาก เพราะรายได้หยุดชะงัก ทั้งส่วนที่เกิดสึนามิ และไม่เกิดสึนามิ และยังเชื่อมโยงไปสู่การทำประมงชายฝั่งเช่นกัน เพราะประชาชนเหล่านี้สูญเสียรายได้หลักในการดำรงชีพของพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้น ควรทำอย่างไร ข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มองค์กรเล็กๆ ณ ชุมชนเล็ก จะเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินการพัฒนาชุมชนต่อไป “

คุณจันทร์จิรา ฟาร์มไพลูย์ ตัวแทนประธานหอการค้า

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูง รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่ยังไม่มีการพัฒนา เช่น เกาะศรีบอยา ปาชายเลน เป็นต้น ดังนั้นควรมีนโยบายการพัฒนาต่างๆด้านการท่องเที่ยว เช่น 1) กำหนดกรอบการพัฒนาในระดับท้องถิ่น และดำเนินการบังคับใช้ได้จริง 2) แบ่งการท่องเที่ยวเป็นเขต เช่น เขตอนุรักษ์ เขตกีฬา 3) ควรจะเน้นส่วนการฟื้นฟูและการเปิดใช้ทรัพยากรได้ทะเลอย่างจริงจัง 4) ควรมีการปลูกจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างจริงจัง เพื่อให้เข้าใจการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนอย่างถูกต้อง

คุณจรุพันธ์ เมืองถึง ประธานชมรมธนาคาร จังหวัดกระบี่

ธนาคารมีการปรับลดดอกเบี้ยสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์สึนามิ มีการนำอาชีพให้แก่ประชาชนในภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อเป็นการฟื้นฟูซ่อมแซมภาคธุรกิจการท่องเที่ยวที่เสียหายให้กลับมา เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่จะกลับมาคึกคักในอนาคต

คุณสวัสดิ์ พลวัฒนกุล รองประธานสภาอุตสาหกรรม

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดเกษตรกรรม ทั้งยางพารา ปาล์มและการประมง ปัญหาคือ ทำอย่างไรให้ภาคการท่องเที่ยวและภาคอุตสาหกรรมให้สามารถดำเนินไปด้วยกันได้ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตร เช่น โรงงานไบโอดีเซล โรงงานเฟอร์นิเจอร์ โรงงานยางรถยนต์ เป็นต้น ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต

คุณวิศิษฎ์ วงศ์สิริพรกุล องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

“นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด เช่น การลดค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บห้องพักต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบได้ฟื้นตัว (ยอมลดรายได้ของทางรัฐ) ภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมจะเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวอย่างไร นโยบาย *ครัวไทยสู่ครัวโลก* การให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว ควรจะมีอย่างน้อยแค่ไหน (ศึกษาดูงาน tourism promotion จากประเทศออสเตรเลียและญี่ปุ่น และใช้เป็นตัวอย่างในการปรับปรุง tourism facility) สนับสนุน organic vegetable การปรับปรุงคุณภาพอาหารของโรงแรมต่างๆในภาคการท่องเที่ยว การพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นเมืองแห่งปาล์มน้ำมัน หากมองให้เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนจะเห็นว่า แหล่งน้ำหลายแห่งแห้งขอดเนื่องจากการขยายของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน เป็นผลกระทบจากภาคเกษตรกรรมต่อสภาพแวดล้อม ประเด็นก็คือ ระบบการบริหารจัดการการใช้น้ำของประชาชน รวมทั้งการกักเก็บน้ำ “

คุณมานิต คำกล นายกสมาคมชาวประมง

“ การประมงกับการท่องเที่ยวแยกไม่ออกเพราะอยู่ในพื้นที่เดียวกันแทรกๆกันอยู่ และเชื้อเพื่อเกี่ยวกันอยู่ เช่น ชาวประมงจะรู้แหล่งท่องเที่ยวที่ใช้เรือนำเที่ยว ประมงที่ผิดกฎหมายเป็นข้อห้ามสำหรับจังหวัดกระบี่ เช่น อุปกรณ์ประมงที่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติในทะเล (เรือที่ผิดกฎหมายจะมาจากนอกพื้นที่) การประมงเกี่ยวกันการท่องเที่ยวซึ่งกันและกันอย่างลงตัวทำอะไร เมื่อชาวประมงได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่ซบเซาหลังเกิดสึนามิ โดยเฉพาะประมงพื้นบ้านที่อาศัยอยู่บนเกาะเล็กเกาะน้อยที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยวและไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควร “

คุณกิริติศักดิ์ ภูเก้าล้วน นายกเทศมนตรีเมืองกระบี่

“ กระบี่มีแหล่งมรดกทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากมีการขุดพบซาก fossil มากมาย รวมทั้งประวัติศาสตร์การตั้งเมืองที่ยาวนานมากกว่า 113 ปี และมีการค้นพบสุสานหอย ร่องรอยทางประวัติศาสตร์คือ การเดินทางข้ามมาจากอันดามันไปยังอ่าวไทยมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ (1,200 ปีที่แล้ว) ทั้งจากกระบี่ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี หลักฐานการเผยแพร่พุทธศาสนาที่ข้ามผ่านมาจากฝั่งตะวันตกสู่ตะวันออกนั้น เป็นยุคศรีวิชัย คาดเดาว่า เมื่อ 1,200 ปีที่แล้ว เคยเกิดสึนามิ ทำให้เมืองกระบี่หายไป จนกระทั่งได้มาตั้งเมืองใหม่เมื่อ 113 ปีก่อน (การค้นพบ fossil ไดโนเสาร์กินพืช การค้นพบ fossil เกิดจากการขุดเหมืองในอดีตห้าพันปีก่อน) มีการค้นพบมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (กระบี่เป็นยุคแรกที่ได้รับอิทธิพลของพุทธศาสนาของไทย ก่อนที่จะกระจายไปยังเมืองอื่นๆ ในอาณาจักรศรีวิชัย) กระบี่มีชาวจีนอพยพมาทางสิงคโปร์ผ่านกันตรังเข้ามายังจังหวัด หลังมีการพัฒนาเมืองก็มีการบุกเบิกพื้นที่ป่าประมาณ พ.ศ. 2500 การประมงเริ่มเข้ามาจากกรุงเทพฯ เข้ามาจับปลาที่จังหวัดกระบี่ เริ่มมีการทำประมงมากขึ้นขึ้นในปี พ.ศ. 2510 และมีการทำยางพารา ปลูกมาก ปี พ.ศ. 2520 เริ่มมีการทำป่าไม้ ตัดไม้ขายให้ทางกรุงเทพฯ มีคนอพยพมาจากนครศรีธรรมราช ตรัง เข้ามา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนชาวพุทธและชาวมุสลิมจากเดิมคือ ครึ่งต่อครึ่ง เป็น 62 ต่อ 38 เมื่อถึงยุคการเปลี่ยนแปลงใน พ.ศ. 2517 – 2528 มีแนวคิดที่เราต้องมีอาชีพที่หลากหลายคือ 1) การทำเกษตรและการประมง 2) การท่องเที่ยว 3) เมือง southern seaboard 4) เมืองมหาวิทยาลัย นำไปสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน คนต้องอนุรักษ์ธรรมชาติ ปิดสัมปทานป่าและสัมปทานรังนก ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ นำเอาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงมาใช้ แต่มีการนำมาประยุกต์ โดยปิดอ่าวพังงา กระบี่ ภูเก็ต ตรัง ไม่อนุญาตการทำประมงอวนลากในบริเวณดังกล่าว เพื่อเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำขนาดใหญ่ ให้ชาวประมงทั้งหมดใช้เป็นแหล่งอาชีพรายได้เศรษฐกิจพอเพียง เพิ่มมูลค่าให้กับสาขาการประมงจาก 5,000 ล้านบาทเป็น 20,000 ล้านบาท โดย 1) การเกษตรกรรมและการทำอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ให้ใช้เต็มพื้นที่ 2) ภาคการท่องเที่ยว

เริ่มใน พ.ศ. 2524 คือเริ่มจากการพัฒนาการคมนาคมโดยโครงการ Southern Seaboard พัฒนาท่าเรือน้ำลึกเชื่อมจังหวัดกระบี่และสุราษฎร์ธานี นอกจากนั้นยังดึงเอามหาวิทยาลัยต่างๆเข้ามาในพื้นที่ ทำให้เกิดการพัฒนามืองได้อีกชั้นหนึ่ง 3) ป่าชายเลนประมาณสองพันไร่ พัฒนาเป็นแหล่งชุ่มน้ำ การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ นอกจากนี้ยังมีวิสัยทัศน์คือ กระบี่เป็นเมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก เป็นจังหวัดที่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน มีแหล่งงานรองรับ โดยเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ทั้งด้านการศึกษาและจริยธรรม สังกัดจากป้ายจราจรเป็นรูปมนุษย์วานา (Ape) แสดงถึง Sense of history และ Sense of place “

คุณพัชรา พูลโภคผล อุปนายกสมาคมโรงแรม จังหวัดกระบี่

“ วิธีการจัดผังเมือง นอกจากจะแยกตามประเภทการใช้ที่ดินแล้ว ในส่วนของภาคการท่องเที่ยวก็มีการจัดระเบียบการใช้ที่ดินด้วย และจะต้องมีการบังคับใช้อย่างจริงจัง เช่น การจัดระเบียบหาเบ้แผงลอย การสร้างจิตสำนึกให้กลุ่มต่างๆในภาคการท่องเที่ยว เน้นกิจกรรมให้เป็นไปในแนวเดียวกัน ไม่ควรมีรั่มชายหาด เพื่อมุมมองที่ดีในการรองรับการท่องเที่ยว การกำหนด Sport activity ว่ากิจกรรมห้ามมี เช่น เรือบานาน่าโบ้ท เจ็ตสกี ภาคการท่องเที่ยวต้องมีการแบ่งปันให้ภาคอื่นๆด้วย เช่น การรับแรงงานในท้องถิ่น และมีการอบรมเพื่อการทำงานในภาคการท่องเที่ยว การรับผลิตผลทางการเกษตรมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม “

คุณอาพี ธาณูติ ประมง พิชสวน จังหวัดกระบี่

“ ประเด็นคือ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างยั่งยืน โดยการสำรวจแหล่งปะการังโดยคนในพื้นที่ แต่หลังเกิดสึนามิ ไม่มีทางที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวได้ ควรจะเลือกการพัฒนาอุตสาหกรรมหรือเลือกด้านใดด้านหนึ่งดีกว่า ระหว่างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมด้านการเกษตร การประมง ควรใช้อุปกรณ์การประมงที่ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน และขอฝากถึงผู้ว่า CEO ว่าจะเอาอย่างไรกับกระบี่ แผนพัฒนาจังหวัดสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ให้ความสำคัญกับธุรกิจเพื่อยกระดับท้องถิ่น ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการบริหารจัดการระดับจังหวัดกับการบริหารระดับท้องถิ่น “

การประชุมยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
ห้องปาล์มทอง โรงแรมเวียงทอง จังหวัดกระบี่

27 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน
1	นายสมศักดิ์ ตั้งบัณฑิตกุล	นายกสโมสรวโรตารี่กระบี่
2	นายจรงค์ แซ่มศรี	เครือข่ายฟื้นฟูอันดามัน
3	นายไพฑูรย์ ล่องเพ็ง	ผู้จัดการหอการค้าจังหวัดกระบี่
4	นายวิศิษฐ์ วงศ์สิริพรกุล	องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
5	นายสวัสดิ์ พลวัฒนกุล	รองประธานสภาอุตสาหกรรม
6	พ.ต.ท.ชลินทร์ วิชัยดิษฐ์	นายกสโมสรวโรตารี่กระบี่
7	นางจารุพันธ์ เมืองถึง	ประธานชมรมธนาคาร จังหวัดกระบี่
8	นางจันทร์จิรา ฟาร์มไพบูลย์	ตัวแทนประธานหอการค้า
9	นายบุญส่ง พับทอง	นายกสมาคมชาวสวนยาง จ.กระบี่
10	นายเกียรติศักดิ์ ภูเก้าล้วน	นายกเทศมนตรีเมืองกระบี่
11	นายธวัช ธนิตนนท์	ที่ปรึกษาสมาคมการท่องเที่ยว จ. กระบี่
12	นายพรเทพ สีนุญเรือง	ประธานผู้นำสิ่งแวดล้อม จ.กระบี่
13	นายมานิต ดำกล	นายกสมาคมชาวประมง
14	นางพัชรา พูลโภคผล	อุปนายกสมาคมโรงแรม จ.กระบี่
15	นายอาพี ธาญดี	ประมง ฟ้าสวน จ.กระบี่
16	นางจุฬารัตน์ ธิตรประดิษฐ์	เครือข่ายหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กำหนดการสัมมนา

เรื่อง

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จัดโดย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเบอร์กลีย์

สนับสนุนโดย มูลนิธินโยบายสาธารณะไทย

วันพุธที่ 26 ตุลาคม 2548 ณ โรงแรมมารีไทม์ปาร์คแอนด์สปรินสเตอร์

08.30 – 09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 – 09.30 น.	กล่าวรายงานการประชุมโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา ชาดานิติ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสังคม และกล่าวเปิดงาน โดย นายสนธิ เตชานันท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่
09.30 – 09.45 น.	ชี้แจงความเป็นมาของการศึกษาวิจัย โดย Prof. David DOWALL จาก มหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเบอร์กลีย์
09.45 – 10.30 น.	รายงานผลการศึกษา โดยคณาจารย์และนิสิต พิธีกร : รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ ศิลาพัชรนันท์
10.30 – 10.45 น.	พักรับประทานชา/กาแฟ
10.45 – 11.45 น.	การสัมมนากลุ่มย่อย <ul style="list-style-type: none"> ● กลุ่มราชการ องค์กรส่วนท้องถิ่น ● กลุ่มธุรกิจเอกชน ● กลุ่มชุมชน กลุ่มอาชีพ
11.45 – 12.15 น.	รายงานผลการสัมมนาจากกลุ่มย่อย
12.15 – 12.30 น.	สรุปผลการสัมมนา และปิดการสัมมนาโดยคุณโชติ โสภณพนิช ประธานมูลนิธิ นโยบายสาธารณะไทย
12.30 – 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน

สรุปผลการสัมมนาและการนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง

“ การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ ”

วันพุธที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ณ ห้องธารา โรงแรมแมริไทม์ พาร์ค แอนด์ สปา รีสอร์ท

จังหวัดกระบี่ถือเป็น พื้นที่เป้าหมายหลักในการศึกษาเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่าง มหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตเบอร์กลีย์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธินโยบายสาธารณะไทย ในหัวข้อ “ การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ ” จากการวิจัยของคณะศึกษาโดยการสำรวจพื้นที่ การสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดกระบี่ และการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ผมนวกเข้ากับกระบวนการของทฤษฎีการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาพื้นที่และหลักการการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จนกระทั่งได้บทสรุปเป็นแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนออกมาเป็น 3 แผนยุทธศาสตร์ด้วยกัน คือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 1: กระบี่ก้องโลก คือ การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เพื่อให้จังหวัดกระบี่เป็นสถานพักตากอากาศทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก แผนยุทธศาสตร์แบบที่ 2 : กระบี่หลากหลาย คือ การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ เพื่อให้จังหวัดกระบี่มีกลุ่มท่องเที่ยวที่หลากหลาย และตอบสนองตลาดการท่องเที่ยวที่กว้างขึ้น และแผนยุทธศาสตร์แบบที่ 3 : กระบี่ทางเลือก คือ การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ เพื่อให้จังหวัดกระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก และจากแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ทั้ง 3 แบบนั้น แผนยุทธศาสตร์แต่ละแบบจะมีกรอบแนวความคิดในการพัฒนา การกำหนดแนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว รูปแบบการบริหารจัดการ การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่างๆ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ต่างต่างกัน นั้นหมายความว่า หากเราเลือกใช้แผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ต่างต่างกัน ภาพรวมของจังหวัดกระบี่ในอนาคตทั้งในแง่ของกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม หลังเลือกใช้แผนยุทธศาสตร์เหล่านั้นก็จะต่างกันไปด้วย

อย่างไรก็ดีคณะผู้ศึกษาหรือหน่วยงานอื่นจากภายนอกพื้นที่ไม่สามารถตัดสินใจได้ว่า จะเลือกใช้แผนยุทธศาสตร์แบบใดในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ แต่บทบาท อำนาจ และหน้าที่ในการเลือกใช้แผนเป็นของประชาชนชาวกระบี่ทุกคนโดยตรง ทั้งนี้เพื่อให้การนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติจริงมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในจังหวัดกระบี่ทุกกลุ่มนั่นเอง ดังนั้นกระบวนการต่อไปหลังจากได้บทสรุปออกมาเป็นแผนยุทธศาสตร์เป็น 3 แผนแล้ว นั่นก็คือ การจัดการสัมมนาและเสนอผลการวิจัยเพื่อให้ประชาชนจังหวัดกระบี่ได้รับทราบและ

แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์แต่ละแบบ ทั้งนี้เพื่อเป็นการประเมินผลและนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

ในการสัมมนาและเสนอผลการวิจัยเรื่อง “ การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ ” คณะผู้ศึกษาได้เรียนเชิญประชาชนในจังหวัดกระบี่เข้าร่วมรับทราบและเสนอแนะความคิดเห็นจากทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยแยกการสัมมนาออกเป็น 3 ช่วง ช่วงที่ 1 เป็นการนำเสนอผลการวิจัยและเสนอแนะความคิดเห็นในภาพรวม ช่วงที่ 2 เป็นการอภิปรายกลุ่มย่อย และช่วงที่ 3 คือการสรุปผลการสัมมนาและการอภิปรายกลุ่มย่อย โดยในช่วงแรกบทสรุปที่ได้จากการเสนอแนะส่วนใหญ่จะเป็นการกล่าวถึงในภาพรวมของการวิจัยเป็นหลัก โดยผู้ที่เสนอแนะมีความเห็นว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ควรจะเน้นความแปลกใหม่ที่ไม่เหมือนใคร โดยการค้นหาศักยภาพที่โดดเด่นของจังหวัดกระบี่แล้วพัฒนาเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็นทางเลือกใหม่สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย เช่น การพัฒนาให้จังหวัดกระบี่เป็นศูนย์กีฬาทางน้ำของภูมิภาค เป็นต้น

ภาพภาคผนวก 5 – 6 การสัมมนากลุ่มใหญ่การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

ที่มา: จากการสัมมนากวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ณ โรงแรม Maritime Park and Spa Resort

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การอภิปรายกลุ่มย่อย

ในช่วงที่สองของการสัมมนาและนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “ การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ ” คณะผู้ศึกษาได้จัดให้มีการอภิปรายกลุ่มย่อย เพื่อให้ประชาชนแต่ละกลุ่มได้เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มตนเอง โดยแยกผู้เข้าร่วม

การสัมมนาออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มราชการ คือ เจ้าหน้าที่ที่เป็นข้าราชการไม่ว่าจะเป็นข้าราชการพลเรือน และ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ในการวางแผนพัฒนาและการบริหารจัดการเป็นหลักทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ประกอบการ คือ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็น โรงแรม รีสอร์ท ภัตตาคาร ร้านอาหารของที่ระลึก บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น และกลุ่มที่ 3 กลุ่มชุมชน คือประชาชนที่อาศัยในท้องถิ่น และอาจมีการรวมกลุ่มเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยในการอภิปรายกลุ่มย่อยทุกกลุ่มจะมีประเด็นคำถามเหมือนกัน คือ ประเด็นที่ 1 คือ ความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ การพิจารณาว่าแผนยุทธศาสตร์ใดมีความเป็นไปได้และเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันมากที่สุดไม่ว่าจะเป็นด้านการบริหารจัดการ การเมืองการปกครอง งบประมาณ และศักยภาพของพื้นที่ ประเด็นที่ 2 คือ ผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ การพิจารณาว่าแผนยุทธศาสตร์ใดที่จะส่งผลให้เกิดผลประโยชน์ต่อกลุ่มของตนเองมากที่สุด ทั้งในแง่ของรายได้ การจ้างงาน ความสะดวกสบาย และการยกระดับคุณภาพชีวิต ประเด็นที่ 3 คือ ความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ การพิจารณาว่าแผนยุทธศาสตร์ใดที่ส่งผลกระทบต่อเชิงลบในระยะยาวน้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อเชิงบวกมากที่สุด ทั้งในแง่ของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่งดงามและเปราะบาง รวมถึงคุณภาพชีวิตในระยะยาวด้วย และประเด็นสุดท้าย คือ การเปิดการอภิปรายอย่างอิสระ เพื่อเสนอแนะ ศักยภาพ ปัญหา แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคต

สรุปผลการอภิปรายกลุ่มย่อย

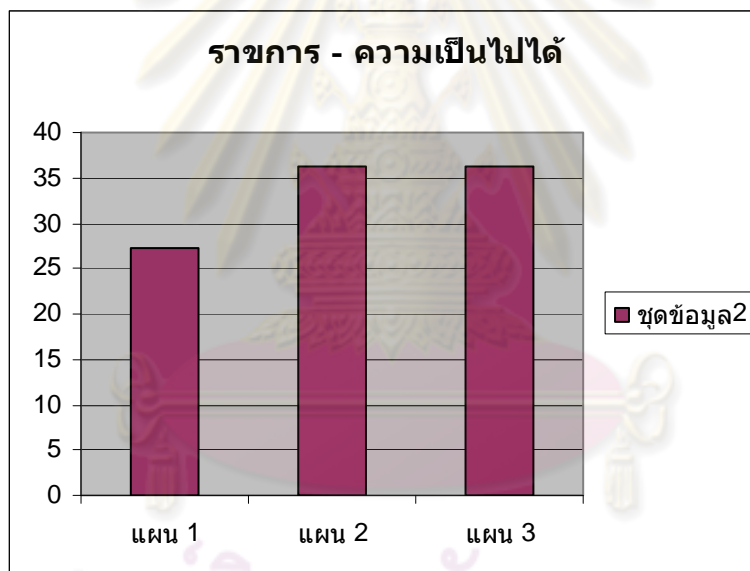
สรุปผลการอภิปรายกลุ่มย่อย กลุ่มที่ 1 กลุ่มราชการ

ในการอภิปรายกลุ่มย่อย กลุ่มราชการถือเป็นกลุ่มประชาชนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการวางแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ไม่ว่าจะเป็น หน่วยงานราชการส่วนกลาง เช่น กรมโยธาธิการและผังเมือง คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น ระดับหน่วยงานส่วนภูมิภาค ได้แก่ สำนักงานจังหวัดกระบี่ สภาอุตสาหกรรม และหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้อง และระดับหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และเทศบาลทุกแห่ง นอกจากนี้กลุ่มราชการยังเป็นกลไกสำคัญ ในการให้บริการขั้นพื้นฐานในจังหวัดเพื่อบริการประชาชน และรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคตอีกด้วย

ผลจากการลงความเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์

1. ความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์

เมื่อพิจารณาเรื่องความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ในการอภิปรายกลุ่มราชการ พบว่าแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองความเป็นไปได้มากที่สุด คือแผนยุทธศาสตร์ที่ 2 (กระบี่หลากหลาย) และแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) ได้รับคะแนนเท่ากัน เพราะเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เปิดตลาดการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ให้กว้างขึ้นและสามารถทำรายได้จากการท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ต่างจากปัจจุบันที่การท่องเที่ยวในจังหวัดเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายทะเลเป็นหลักซึ่งทำรายได้เฉพาะช่วงฤดูร้อนเท่านั้น ส่วนแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองความเป็นไปได้น้อยที่สุด คือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 (กระบี่ก้องโลก) เพราะการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลจะทำให้จังหวัดกระบี่มีคู่แข่งจากทั้งในระดับกลุ่มจังหวัดและระดับนานาชาติ และอาจส่งผลกระทบต่อภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผลการลงความเห็นดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 1

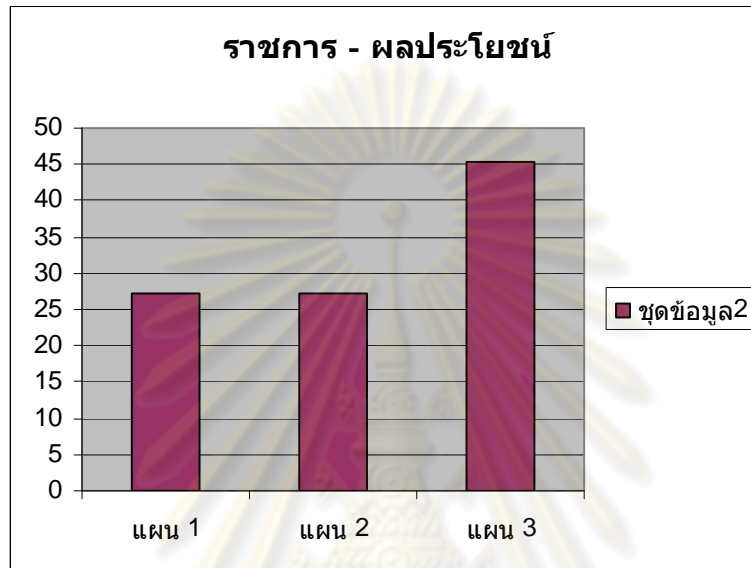

แผนภูมิภาคผนวก 1 แสดงผลคะแนนความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่มราชการ

2. ผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์

เมื่อพิจารณาเรื่องผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ ในการอภิปรายกลุ่มราชการ พบว่าแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองผลประโยชน์ของกลุ่มมากที่สุด คือแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เพราะเป็นแผนที่กระจายอำนาจการบริหารจัดการไปยังท้องถิ่นโดยตรงซึ่งสอดคล้องกับนโยบายหลักของรัฐบาลที่เน้นการกระจายการพัฒนา คือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 (กระบี่ก้องโลก) และ แผนยุทธศาสตร์แบบที่ 2

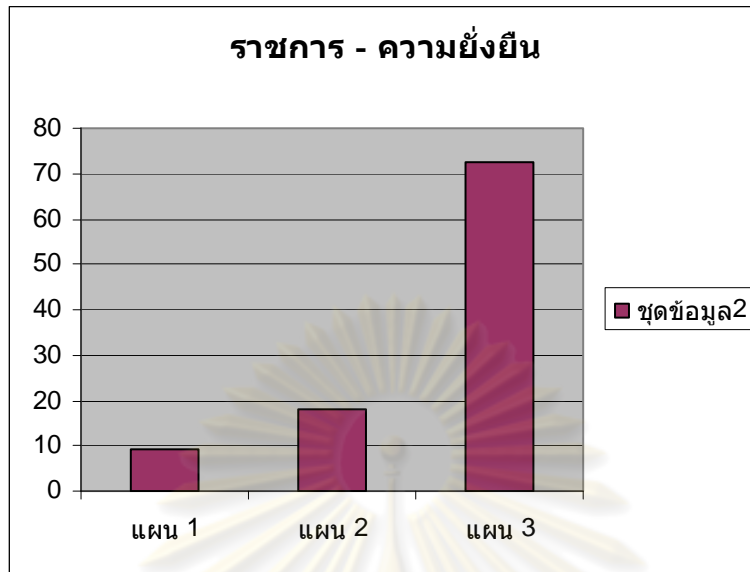
(กระบี่ที่หลากหลาย) เพราะ การควบคุมและบริหารจัดการกลุ่มผู้ประกอบการโดยเฉพาะบริเวณริมชายฝั่งทะเลทำได้ยากและยังขาดมาตรการที่ควบคุมการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการลงความเห็นดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 2

แผนภูมิภาคผนวก 2 แสดงผลคะแนนผลประโยชน์ของกลุ่มของแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่มราชการ

3. ความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์

เมื่อพิจารณาเรื่องความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ในการอภิปรายกลุ่มราชการ พบว่าแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองความยั่งยืนมากที่สุด คือแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เพราะชุมชนสามารถเลี้ยงตัวเองได้ในระยะยาวและส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นน้อยที่สุด ส่วนแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองความยั่งยืนน้อยที่สุดคือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 (กระบี่ท่องเที่ยว) เนื่องจากไม่ทำให้เกิดการกระจายรายได้อย่างสมบูรณ์ทำให้ชุมชนต้องพึ่งพารัฐบาลตลอดเวลา และหากขาดการควบคุมการพัฒนาอย่างเป็นระบบอาจส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมได้ ผลการลงความเห็นดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 3

แผนภูมิภาคผนวก 3 แสดงผลคะแนนความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่มราชการ

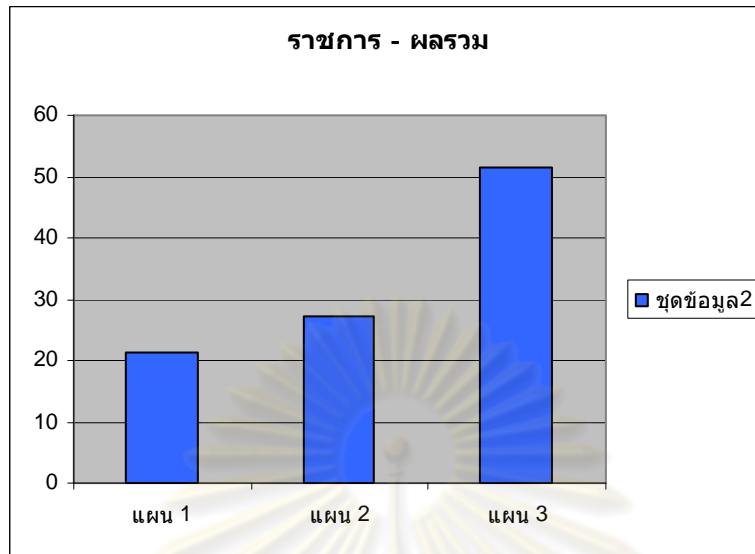
จากการลงความเห็นเกี่ยวกับแผนที่ได้จากการอภิปรายกลุ่มย่อย สำหรับกลุ่มราชการจะเห็นได้ว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวแบบที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เป็นแผนที่ได้รับการตอบรับมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นประเด็นในเรื่องความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ และความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ส่วนแผนยุทธศาสตร์แบบที่ 2 (กระบี่หลากหลาย) ได้รับการตอบรับรองลงมา ต่างกับแผนยุทธศาสตร์แบบที่ 1 (กระบี่ก้องโลก) กลับได้รับการตอบรับจากกลุ่มราชการน้อยที่สุด ดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 4

ภาพภาคผนวก 7 – ภาคผนวก 9 การอภิปรายกลุ่มย่อย (กลุ่มราชการ)

ที่มา: จากการสัมมนาการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ณ โรงแรม

Maritime Park and Spa Resort

แผนภูมิภาคผนวก 4 แสดงผลคะแนนรวมของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มราชการ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการอภิปรายกลุ่มย่อย

1. ข้อเสนอแนะด้านกายภาพ

- 1.1 ควรมีการคำนึงถึงศักยภาพของพื้นที่และศักยภาพของหน่วยงานแต่ละภาคส่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานด้านการปกครอง
- 1.2 การจัดบริการขั้นพื้นฐานที่เป็นระบบและมีความเชื่อมโยงกันระหว่างกลุ่มการท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะด้านเศรษฐกิจ

- 2.1 เน้นการเชื่อมโยงและการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการและกลุ่มชุมชนในการส่งผ่านกิจกรรมทางเศรษฐกิจซึ่งกันและกัน
- 2.2 ประชาชนทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการและชุมชน และไม่ว่าจะอาศัยอยู่ใกล้หรือไกลจากแหล่งท่องเที่ยว ควรจะได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เท่าเทียมกัน
- 2.3 แนวทางการพัฒนาที่น่าจะช่วยให้กระบี่เป็นที่รู้จักในระดับโลก คือ การนำเอาเอกลักษณ์ที่ไม่ซ้ำแบบใครของจังหวัดกระบี่มาเป็นจุดขายในการท่องเที่ยว

3. ข้อเสนอแนะด้านสังคม การเมือง และวัฒนธรรม

- 3.1 ควรมีการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders Analysis) โดยคำนึงถึงผลได้ผลเสียของแต่ละกลุ่มเมื่อเลือกใช้แผนยุทธศาสตร์แต่ละแผน

- 3.2 เพิ่มการสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาในด้านอื่นๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว จากรัฐบาลส่วนกลาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 3.3 เน้นการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวโดยใช้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน (Public Participation)
- 3.4 เน้นการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวโดยวางแผนแบบจากล่างขึ้นบน(Bottom up Planning) มากกว่าการวางแผนจากบนลงล่าง (Top down Planning)
- 3.5 เน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อรองรับการท่องเที่ยวนอกเหนือจากการพัฒนาบริการขั้นพื้นฐานให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ
- 3.6 รัฐบาลทุกระดับมีหน้าที่ให้การศึกษาและการประชาสัมพันธ์กับประชาชนเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับทราบและเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาอย่างถ่องแท้ และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแผนที่เลือกใช้สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

สรุปผลการสัมมนากลุ่มย่อย กลุ่มที่ 2 : กลุ่มผู้ประกอบการ

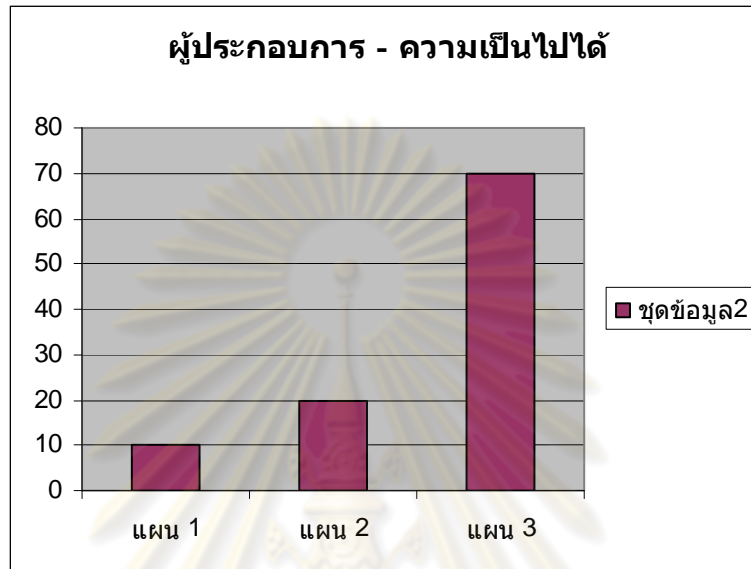
ในการสัมมนากลุ่มย่อยของกลุ่มประชาชนที่เป็นเสมือนจักรกลอันสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในฐานะผู้ลงทุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยว นั่นก็คือ กลุ่มผู้ประกอบการ ได้แก่ กลุ่มนักธุรกิจ เจ้าของกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับที่พักของนักท่องเที่ยว ร้านค้าขายของที่ระลึก บริษัทนำเที่ยว ร้านอาหารภัตตาคาร และการให้บริการนักท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น บริการด้านสุขภาพ บริการด้านการติดต่อสื่อสาร และบริการด้านคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ซึ่งจากการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันพบว่า สถานประกอบการการท่องเที่ยวมักจะต้องอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวและในตัวเมืองจังหวัดกระบี่ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจเป็นหลัก

ผลจากการลงความเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์

1. ความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์

ในการอภิปรายกลุ่มย่อยด้านความเป็นไปได้ของแผน สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการและเอกชนพบว่า แผนยุทธศาสตร์ที่ได้รับการตอบรับมากที่สุดคือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เพราะจังหวัดกระบี่มีศักยภาพทางด้านกายภาพและมีทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมต่อการพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวได้ และจัดเป็นแผนกลยุทธ์ที่ช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในจังหวัดและส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวในระยะยาวและยั่งยืนได้ ส่วนแผนยุทธศาสตร์ที่ได้รับการตอบรับน้อยที่สุดคือ แผนยุทธศาสตร์ที่

1 (กระบี่ก้องโลก) ด้วยเหตุผลของความเป็นไปได้ในเรื่องงบประมาณ และการสนับสนุนจากรัฐบาลมีน้อย ผลการลงความเห็นดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 5

แผนภูมิภาคผนวก 5 แสดงผลคะแนนความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มผู้ประกอบการ

2. ผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์

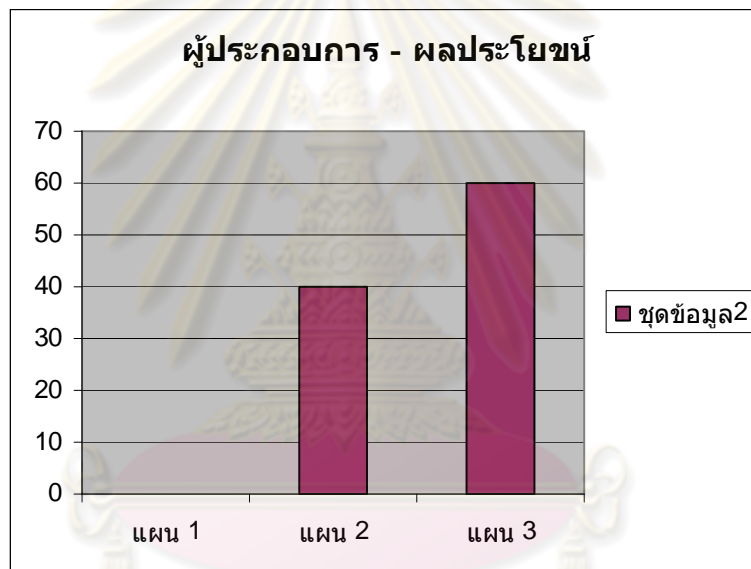
ในด้านผลประโยชน์สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการและเอกชน พบว่าแผนยุทธศาสตร์ที่ได้รับการตอบรับมากที่สุดคือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เพราะเป็นแผนกลยุทธ์ที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ซึ่งจัดเป็นการคงคุณค่าของต้นทุนสำหรับใช้ในการประกอบการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ และแผนนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความรักท้องถิ่น เกิดความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นให้สามารถรองรับการท่องเที่ยวได้ในอนาคต ส่วนแผนยุทธศาสตร์ที่ได้รับการตอบรับน้อยที่สุดคือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 (กระบี่ก้องโลก) เพราะแนวทางการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว จะทำลายทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าและเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ ผลการลงความเห็นดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 6

ภาพภาคผนวก 10 - ภาคผนวก 12 การอภิปรายกลุ่มย่อย (กลุ่มผู้ประกอบการ)

ที่มา: จากการสัมมนาการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ณ โรงแรม

Maritime Park and Spa Resort

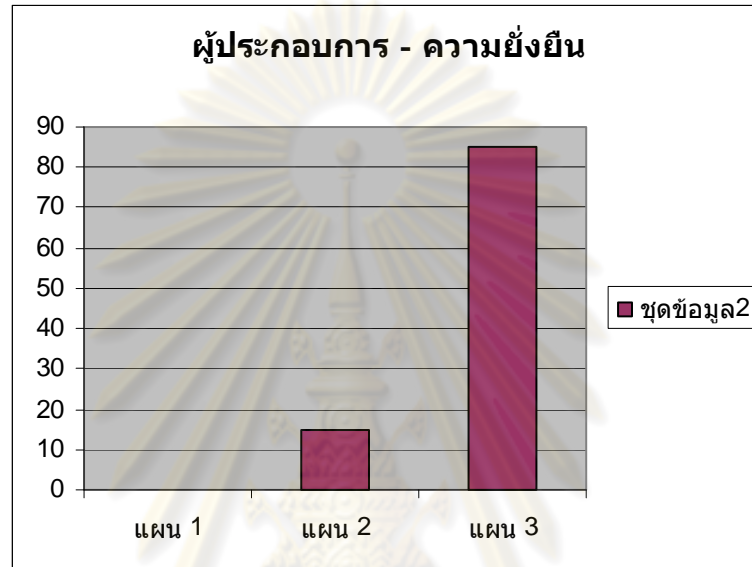

แผนภูมิภาคผนวก 6 แสดงผลคะแนนผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มผู้ประกอบการ

3. ความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์

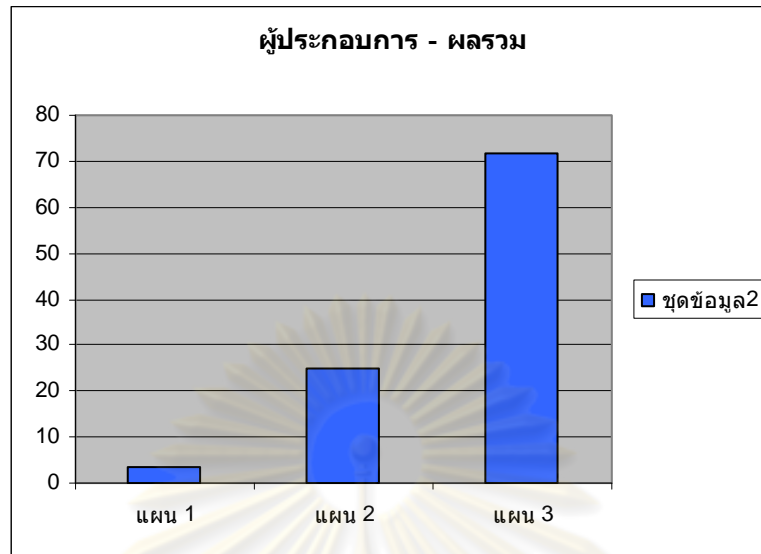
ในด้านความยั่งยืน สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการและเอกชน พบว่าแผนยุทธศาสตร์ที่ได้รับการตอบรับมากที่สุดคือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เพราะแผนนี้มีผลให้ประชาชนและองค์กรต่างๆ ได้มีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว และจังหวัดกระบี่ยังมีศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเหมาะแก่การท่องเที่ยว อาทิ การมีภูเขา ถ้ำต่างๆ รวมทั้งยังมีสวนเกษตร สวนยางพาราและสวนปาล์ม ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ นอกจากนี้แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวยังเน้นแนวทางในการรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งเกิดจากการท่องเที่ยวต่อ

ประชาชนและองค์กรต่างๆ จากทุกภาคส่วน หรือมีผลกระทบเกิดขึ้นน้อยที่สุด ส่วนแผนยุทธศาสตร์ที่ได้รับการตอบรับน้อยที่สุดคือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 (กระบี่กึ่งโลก) เพราะแนวทางการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวไม่ส่งเสริมให้เกิดรายได้ที่ยั่งยืนต่อชุมชนในท้องถิ่นชนบท ผลการลงความเห็นดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 7

แผนภูมิภาคผนวก 7 แสดงผลคะแนนความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่มผู้ประกอบการ

จากการลงความเห็นเกี่ยวกับแผนที่ได้จากการอภิปรายกลุ่มย่อย สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการจะเห็นว่า แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เป็นแผนที่ได้รับการตอบรับมากที่สุด ไม่ว่าจะประเด็นในเรื่อง ความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ และความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ส่วนแผนยุทธศาสตร์แบบที่ 2 (กระบี่หลากหลาย) ได้รับการตอบรับรองลงมา ต่างกับแผนยุทธศาสตร์แบบที่ 1 (กระบี่กึ่งโลก) ซึ่งได้รับการตอบรับจากกลุ่มผู้ประกอบการน้อยที่สุด ดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 8

แผนภูมิภาคผนวก 8 แสดงผลคะแนนผลรวมของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการอภิปรายกลุ่มย่อย

1. ข้อเสนอแนะด้านกายภาพ

- 1.1 การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวควรคำนึงถึงผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม
- 1.2 ควรคำนึงถึงศักยภาพและความเหมาะสมของทรัพยากรธรรมชาติในการรองรับการท่องเที่ยวในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

2. ข้อเสนอแนะด้านเศรษฐกิจ

- 2.1 ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนการพัฒนา เช่น น้ำสำหรับการอุปโภค-บริโภค การผลิตภาคเกษตรกรรม การประมง เป็นต้น
- 2.2 ผู้ประกอบการและภาคเอกชนควรเป็นผู้ชี้แนะหรือนำพาแนวทางการเจริญเติบโตทางด้านการท่องเที่ยว
- 2.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนควรเริ่มจากการมีงบประมาณมาใช้ในการสร้างจิตสำนึก เช่น การได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนที่เป็นองค์กรต่างๆ ความรวดเร็วในการให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐ

3. ข้อเสนอแนะด้านสังคม

- 3.1 ควรรับฟังความคิดเห็นจากคนที่ไม่ได้อยู่ในจังหวัดกระบี่ รวมทั้งควรมีการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้วย
- 3.2 ควรศึกษาและกำหนดรายละเอียดของแผนให้ชัดเจนและเหมาะสมในแต่ละพื้นที่

- 3.3 ควรให้บทบาทและความสำคัญกับองค์กรท้องถิ่น
- 3.4 ควรมีการนำผลการวิจัยไปปฏิบัติอย่างจริงจัง และนำไปเสนอให้ภาครัฐบาลนำไปปฏิบัติด้วย
- 3.5 ควรคำนึงถึงการร่วมมือกันของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐบาล ชุมชน และเอกชน รวมทั้งควรได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน
- 3.6 การพัฒนาทรัพยากรบุคคล อาทิ การให้ความรู้แก่ชุมชน ความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เช่นความสามารถในการรองรับ การเข้าถึงพื้นที่ การอำนวยความสะดวก การรับรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ
- 3.7 ควรศึกษาถึงการรับรู้ของชุมชนและท้องถิ่นต่างๆเกี่ยวกับแผน และการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 3.8 การให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการและชุมชน ซึ่งเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน
- 3.9 ในระดับการบริหาร ควรใช้การบริหารแบบจากเบื้องล่างขึ้นสู่เบื้องบน
- 3.10 ควรปรับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดให้ได้สัดส่วนแผนยุทธศาสตร์ดังนี้ คือ แผน 1 : แผน 2 : แผน 3 คือ 20 : 30 : 50
- 3.11 รัฐบาลกลางควรให้ความสำคัญกับกระบี่อย่างมั่นคงและต่อเนื่อง และกำหนดอายุการดำรงตำแหน่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้อยู่ในตำแหน่ง ไม่น้อยกว่า 3 ปี (ปัจจุบัน 1 ปี) และเกี่ยวกับสถานการณ์ศึกษาหรือมูลนิธิที่ลงมาช่วยศึกษาพัฒนา ขอให้ช่วยทุกหน่วยงาน เช่น จังหวัด อำเภอ เทศบาล อบจ. และอบต. ควรมาจากสถาบันเดียวกัน เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

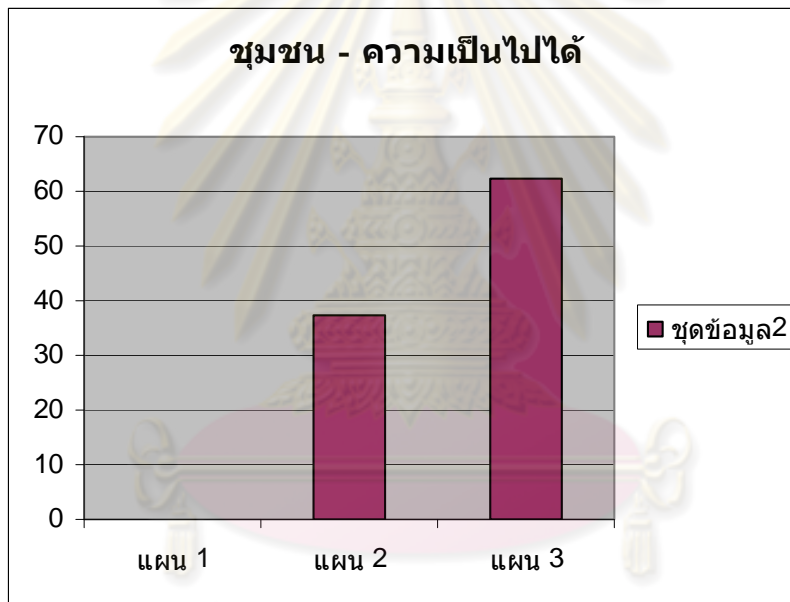
สรุปผลการสัมมนากลุ่มย่อย กลุ่มที่ 3 : กลุ่มชุมชน

ในการสัมมนากลุ่มย่อย ประชาชนกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญในฐานะพื้นฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีสมาชิกในกลุ่มมากที่สุดและกระจายไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั่วทั้งจังหวัด นั่นก็คือกลุ่มชุมชนนั่นเอง กลุ่มชุมชนคือกลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วจังหวัด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมง และรับจ้างทั่วไป รวมถึงการเป็นแรงงานในภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว นอกจากนี้หลังจากว่างเว้นจากการประกอบอาชีพหลักแล้วประชาชนในชุมชนยังรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตสินค้าพื้นบ้านจากวัตถุดิบที่หาได้ง่ายจากท้องถิ่น เพื่อป้อนให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดและระดับนานาชาติ นับเป็นการสร้างรายได้เสริมและเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับคนในชุมชนอีกทางหนึ่ง

ผลจากการลงความเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์

1. ความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์

เมื่อพิจารณาเรื่องความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ในการอภิปรายกลุ่มชุมชน พบว่าแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองของความเป็นไปได้มากที่สุด คือแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เพราะ ชุมชนต่างๆ ในจังหวัดกระบี่มีความเข้มแข็งและมีความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวแบบทางเลือกได้ แต่ยังคงขาดการสนับสนุนจากรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาค ส่วนแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองของความเป็นไปได้ น้อยที่สุด คือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 (กระบี่ก้องโลก) เนื่องจากจังหวัดกระบี่มีแหล่งท่องเที่ยวขนาดเล็ก และมีงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่จำกัด ดังนั้นจึงไม่เหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวที่หนาแน่น ผลการลงความเห็นดังที่แสดงในแผนภูมิ

แผนภูมิภาคผนวก 9 แสดงผลคะแนนความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มชุมชน

2. ผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์

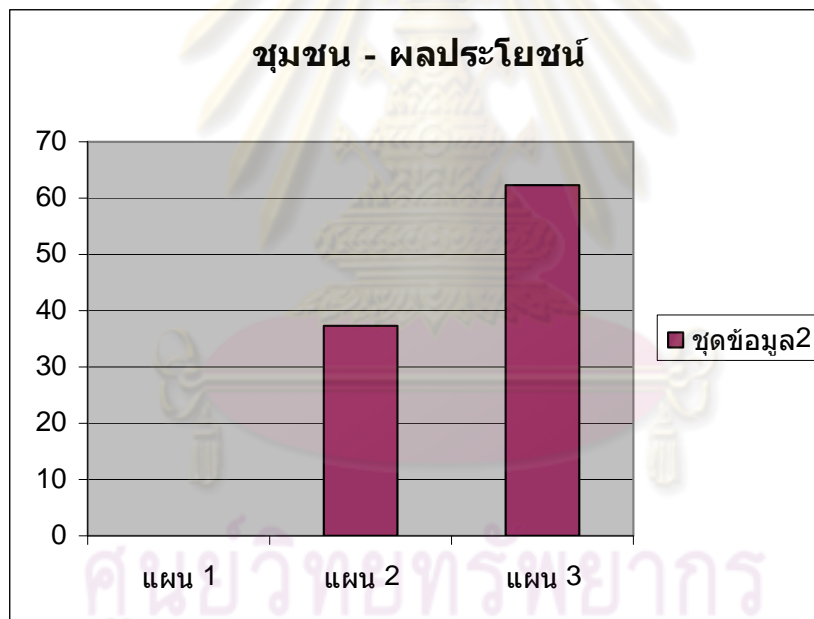
เมื่อพิจารณาเรื่องผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ ในการอภิปรายกลุ่มชุมชน พบว่าแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองผลประโยชน์ของกลุ่มมากที่สุด คือแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เพราะเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่มีการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวไปยังประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง ส่วนแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองผลประโยชน์ของกลุ่มน้อยที่สุด คือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 (กระบี่ก้องโลก) เพราะ การพัฒนาที่เน้นธุรกิจขนาดใหญ่ ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวตกอยู่ในมือของผู้ประกอบการเป็น

ส่วนใหญ่ มีรายได้จากการจ้างงานเพียงบางส่วนเท่านั้นที่จะตกถึงมีประชาชนในชุมชนเพียงบางกลุ่ม ผลการลงความเห็นดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 10

ภาพภาคผนวก 13 - ภาคผนวก 15 การอภิปรายกลุ่มย่อย (กลุ่มชุมชน)

ที่มา: จากการสัมมนาการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ณ โรงแรม Maritime Park and Spa Resort

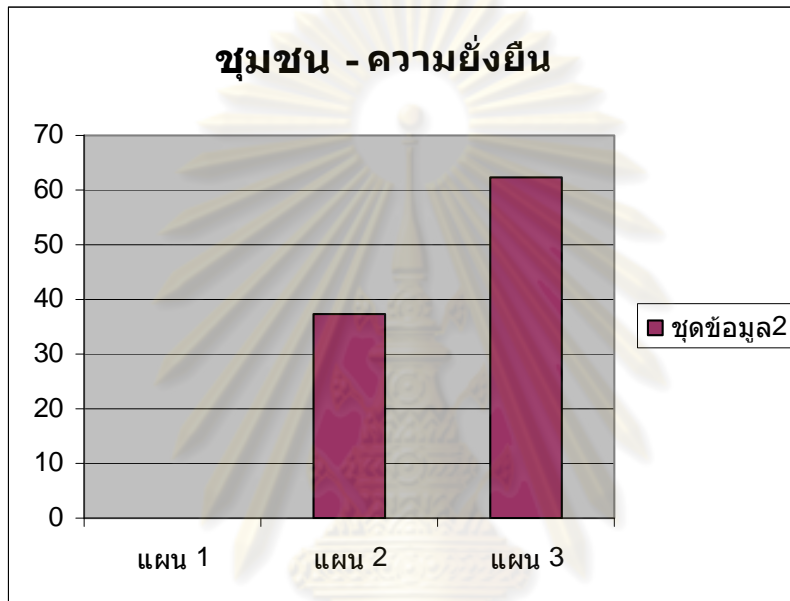

แผนภูมิภาคผนวก 10 แสดงผลคะแนนผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ในกลุ่มชุมชน

3. ความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์

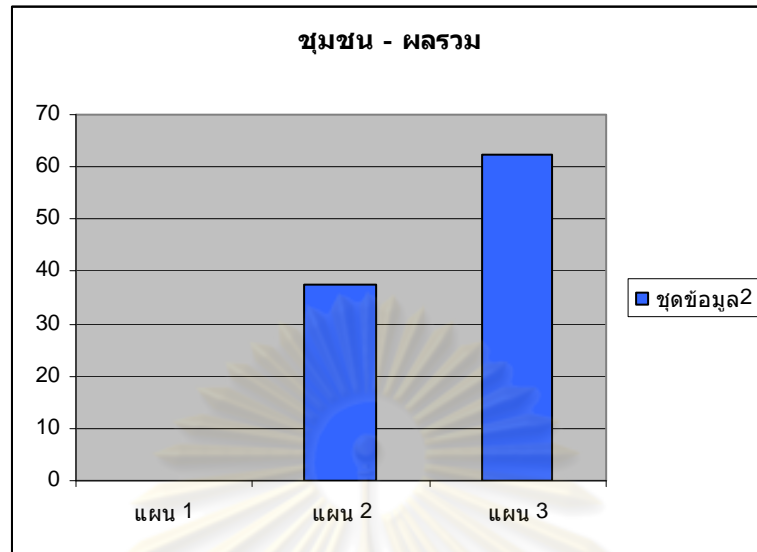
เมื่อพิจารณาเรื่องความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ในการอภิปรายกลุ่มชุมชน พบว่าแผนยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองความยั่งยืนมากที่สุด คือแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 (กระบี่ทางเลือก) เพราะ ชุมชนมีรายได้ที่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวันและพึ่งพาตนเองได้ และผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นมีน้อยกว่าแผนยุทธศาสตร์แบบอื่นๆ ส่วนแผนยุทธศาสตร์ที่

ตอบสนองความยั่งยืนน้อยที่สุด คือ แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 (กระบี่ท่องเที่ยวโลก) เพราะวัฒนธรรมและประเพณี ความเชื่อต่างๆ ของคนในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนชาวมุสลิมมีความละเอียดอ่อนและเปราะบาง เป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่หนาแน่นเกินไป อาจส่งผลกระทบต่อเอกลักษณ์ทาง วัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าและอาจนำไปสู่ความขัดแย้งในอนาคตได้ ผลการลงความเห็นดังที่แสดงในแผนภูมิ ภาคผนวก 11

แผนภูมิภาคผนวก 11 แสดงผลคะแนนความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มชุมชน

จากการลงความเห็นเกี่ยวกับแผนที่ได้จากการอภิปรายกลุ่มย่อย สำหรับกลุ่มชุมชนจะเห็นได้ว่า แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบที่ 3 (กระบี่ท่องเที่ยวโลก) เป็นแผนที่ได้รับการตอบรับมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นประเด็นในเรื่อง ความเป็นไปได้ของแผนยุทธศาสตร์ ผลประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์ และ ความยั่งยืนของแผนยุทธศาสตร์ ส่วนแผนยุทธศาสตร์แบบที่ 2 (กระบี่หลากหลาย) ได้รับการตอบรับรอง รองมา ต่างกับแผนยุทธศาสตร์แบบที่ 1 (กระบี่ท่องเที่ยวโลก) กลับได้รับการตอบรับจากกลุ่มชุมชนน้อยที่สุด ดังที่แสดงในแผนภูมิภาคผนวก 12

แผนภูมิภาคผนวก 12 แสดงผลคะแนนรวมของแผนยุทธศาสตร์ ในกลุ่มชุมชน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการอภิปรายกลุ่มย่อย

1. ข้อเสนอแนะด้านกายภาพ

ควรมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ป่าชายเลน พื้นที่เกษตรกรรม เป็นต้น ให้มีบริการต่างๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะด้านเศรษฐกิจ

2.1 ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร เป็นต้น ให้จัดการการท่องเที่ยวแบบทางเลือก โดยดึงนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในชุมชนมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่นให้กับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น

2.2 ขอความร่วมมือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้สนับสนุนการท่องเที่ยวแบบทางเลือก โดยเน้นการประชาสัมพันธ์ไปยังนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มาท่องเที่ยวในชุมชนมากขึ้น

2.3 ขอความร่วมมือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและหน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ออกแบบบรรจุภัณฑ์และยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ รวมถึงการส่งเสริมด้านการตลาดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าที่ผลิตโดยชุมชน

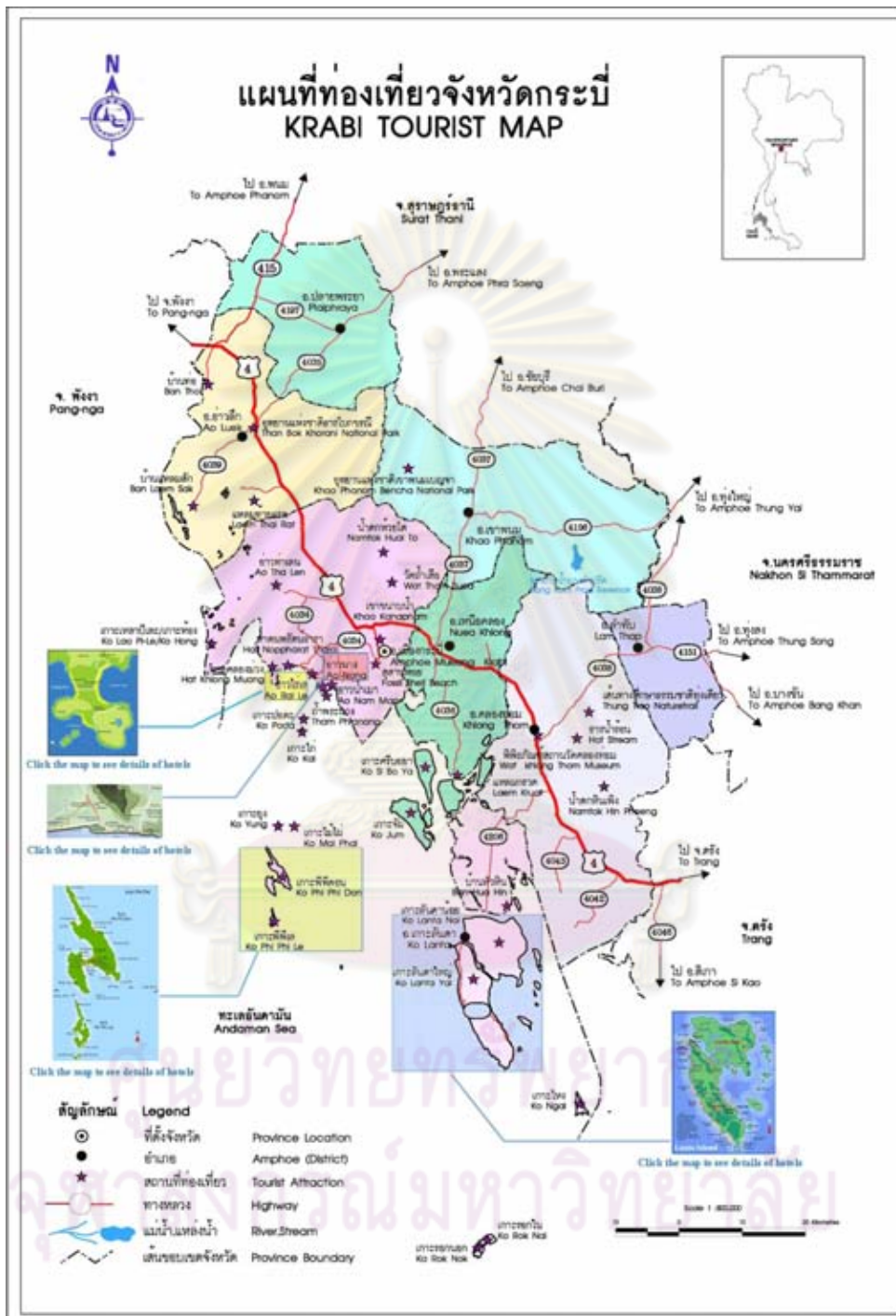
2.4 ขอการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านธุรกิจ หลักการตลาด และการบริหารจัดการการเงินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นอย่างครบวงจร

3. ข้อเสนอแนะด้านสังคม การเมือง และวัฒนธรรม

- 3.1 ขอกการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการในการเพิ่มจำนวนครูและอาจารย์ เนื่องจากในปัจจุบันจำนวนครูกับอาจารย์ไม่เพียงพอต่อความต้องการของเยาวชน โดยเฉพาะในชุมชนที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมือง
- 3.2 ขอกการสนับสนุนจากกระทรวงอุตสาหกรรมในการให้การอบรมเรื่องการควบคุมคุณภาพสินค้า ทั้งนี้เพื่อเปิดตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก
- 3.3 ขอกการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการสนับสนุนการศึกษาด้านภาษา และกระบวนการการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวแบบทางเลือกในอนาคต
- 3.4 ในการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด จะต้องคำนึงถึงความเปราะบางของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเชื่อทางศาสนา จะต้องเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องยกมาพิจารณาเมื่อเมื่อมีการวางแผนใดๆ เกิดขึ้นในพื้นที่
- 3.5 จังหวัดกระบี่มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลายก็จริง แต่ทรัพยากรเหล่านั้นมีความอ่อนไหวและเปราะบาง ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

บทสรุปที่ได้จากการสัมมนาและการนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “ การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดกระบี่” อาจจะนำไปสู่การนำไปปฏิบัติจริงในพื้นที่ต่างๆ ในจังหวัดกระบี่ แต่อย่างไรก็ตาม แผนยุทธศาสตร์ทั้ง 3 แบบ สามารถผสมผสานกันหรือปรับใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้อง กับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามในการพัฒนา รวมถึงสถานการณ์ด้านต่างๆ ของจังหวัดในขณะนั้น และประเด็นที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือ การเลือกและปรับใช้แผนยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่ม ขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่งดงามของท้องถิ่น ซึ่งเป็นกระบวนการที่ยากยิ่ง แต่หากดำเนินการได้เช่นนี้ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนย่อมเกิดขึ้นในจังหวัดกระบี่ในอนาคตอย่างแน่นอน

ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ภาพภาคผนวก 16 แผนที่แสดงทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่

ตารางภาคผนวก 1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	
	<p>เขานาบน้ำ (ความงามและปายายเลน) (อ.เมือง)</p> <p>เขานาบน้ำนับว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อยู่ใกล้ตัวเมืองกระบี่มากที่สุด ลักษณะเป็นภูเขาสูงประมาณ 100 เมตรขนาดสองข้างแม่น้ำ เป็นจุดเด่นที่สำคัญของเมืองกระบี่ นอกจากนั้นบริเวณเขานาบน้ำยังเป็นปายายเลนที่คงความอุดมสมบูรณ์มาก สามารถพบเห็นนกหายากได้หลายชนิด ทั้งยังได้รับการประกาศเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำอนุรักษ์ตามสนธิสัญญาแรมซาร์ (Ramsar) อีกด้วย</p>
 <p>http://www.trekkingthai.com/webboard/travel/1581-58.jpg</p>	<p>อุทยานแห่งชาติเขานมเบญจ (อ.เมือง)</p> <p>เป็นป่าดิบชื้นเนื่องจากมีฝนตกตลอดเกือบทั้งปี อุทยานแห่งชาติเขานมเบญจแห่งนี้ยังประกอบไปด้วยน้ำตกน้อยใหญ่ และธารน้ำ อุดมไปด้วยพืชพรรณและสัตว์ป่าที่หลากหลาย รวมไปถึงเส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำไว้รองรับนักท่องเที่ยวให้มีความสะดวกสบายในการเที่ยวชม</p>
 <p>http://www.tourthai.com/gallery/images025/Untitled-Scanned-35.jpg</p>	<p>หาดนพรัตน์ธารา (อ.เมือง)</p> <p>หาดนพรัตน์ธาราอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา – เกาะพีพี จุดเด่นของหาดนพรัตน์ธาราคือ ภูมิประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปตามระดับน้ำขึ้น – น้ำลงอย่างชัดเจน ประกอบกับเป็นแหล่งร้านอาหารทะเลมากมาย และอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองมากนัก จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากอีกหนึ่งแห่ง</p>

	<p>อ่าวนาง (อ.เมือง)</p> <p>อ่าวนางเป็นแหล่งที่พัก ร้านอาหาร ร้านค้า เกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่างๆมากมาย รวมไปถึงการเช่า เรือเฟอร์รี่ หรือเรือหางยาว เพื่อไปเที่ยวตามเกาะต่างๆ อ่าวนางจึงมีบรรยากาศที่คึกคัก ครคร่าไปด้วย นักท่องเที่ยวทั้งกลางวันและกลางคืน</p>
	<p>อ่าวไร่เล (อ.เมือง)</p> <p>อ่าวไร่เล ต้องนั่งเรือมาจากอ่าวนางจึงสามารถ เข้าถึงได้ อ่าวแห่งนี้มีบรรยากาศที่เงียบสงบเหมาะแก่ การพักผ่อนโดยเฉพาะอ่าวไร่เลตะวันตก ส่วนอ่าวไร่เล ตะวันออกนั้นเหมาะสมกับกีฬาปีนเขา โดยเป็นแหล่ง ร้านค้าเกี่ยวกับกีฬาปีนเขาให้นักท่องเที่ยวได้เลือกชม ได้ด้วย</p>
 <p>www.thai-tour.com</p>	<p>หมู่เกาะพีพี (อ.เมือง)</p> <p>ด้วยสภาพภูมิประเทศที่สวยงามระดับโลก และการเดินทางที่สะดวกสบาย หมู่เกาะพีพีจึงเป็น แหล่งท่องเที่ยวที่สร้างชื่อเสียงสำคัญแห่งหนึ่งใน จังหวัดกระบี่ นอกจากนี้หมู่เกาะพีพียังอุดมไปด้วย ความงามใต้ท้องทะเล อันได้แก่ปะการัง และฝูงปลา หลากสีสัน</p> <p>หมู่เกาะพีพีอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาด นพรัตน์ธารา – เกาะพีพี ประกอบด้วยเกาะน้อย ใหญ่มากมายอันได้แก่ เกาะพีพีดอน, เกาะพีพีเล, เกาะ ยุง, เกาะไม้ไผ่, เกาะปิ๊ะ เป็นต้น</p>

	<p>หมู่เกาะปอดะ (อ.เมือง)</p> <p>หมู่เกาะปอดะประกอบไปด้วยเกาะใหญ่ๆ 4 เกาะคือ เกาะปอดะใน, เกาะปอดะนอก, เกาะทัพ, และเกาะหม้อ นอกจากนี้ยังมีเกาะเล็กๆอีกมากมาย จุดเด่นของหมู่เกาะปอดะอยู่ที่ความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายของปะการังน้ำตื้น กอปรกับความใสของน้ำทะเลจึงทำให้หมู่เกาะปอดะเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในการไปดำน้ำดูปะการังและหมู่ปลา</p>
 <p>http://www.becnews.com/backissue/k_knowthai/images%20knowthai/2411465.jpg</p>	<p>ป่าทุ่งเตียว (อ.คลองท่อม)</p> <p>ป่าทุ่งเตียวอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาพระบางคราม ผืนป่าแห่งนี้มีความสำคัญมากในฐานะที่เป็นป่าที่ราบต่ำผืนสุดท้ายของประเทศไทยที่ยังอุดมไปด้วยสัตว์ป่าหายากที่พบเฉพาะป่าประเภทนี้เท่านั้น เช่น นกแต้วแร้วท้องดำ ที่พบที่นี่เพียงแห่งเดียวในโลก</p>
 <p>http://203.151.46.10/anda/krabi/unseen/unseen.htm</p>	<p>สระมรกต (อ.คลองท่อม)</p> <p>สระมรกต กำเนิดมาจากธารน้ำอุ่นในผืนป่าที่ราบต่ำภาคใต้ แหล่งสุดท้ายที่พบนกแต้วแร้วท้องดำ ซึ่งเคยสูญพันธุ์ไปนานเกือบ 100 ปี เป็นสระที่รับน้ำมาจากน้ำตกที่ไหลจากเทือกเขาพระบางคราม น้ำที่ตกมามีสีเขียวคล้ายมรกต เต็มไปทั้งสระ จึงเรียกสระนี้ว่า สระมรกต</p>
 <p>http://www.thaitambon.com/thailand/Krabi/810403/810403A82.jpg</p>	<p>น้ำตกหินเพิง (อ.คลองท่อม)</p> <p>เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ ที่นอกจากเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของทั้งนักท่องเที่ยว และชาวบ้านแล้ว น้ำตกแห่งนี้ยังเอื้อประโยชน์ในการทำน้ำประปาในหมู่บ้านอีกด้วย เนื่องจากมีน้ำตลอดปี ตัวน้ำตกมีทั้งหมด 3 ชั้น โดยชั้นที่สวยงามที่สุดคือชั้น 3 ที่น้ำตก</p>

 <p>http://www.krabi.go.th</p>	<p>ไหลลงจากหน้าผาที่มีความสูงถึง 50 เมตร</p> <p>น้ำตกร้อน (อ.คลองท่อม)</p> <p>อ่างอาบน้ำธรรมชาติกลางป่ารองรับสายน้ำตกที่ไหลหล่นลงมาจากเนินเขา ใครได้มาสัมผัสต่างบอกกันว่า ไม่ใช่ น้ำตกธรรมดาๆ แน่นอน ก็ใครจะเชื่อว่า นี่คือน้ำตกร้อนสายน้ำแร่ที่ไหลมาพร้อมๆ กับไออุ่นเพื่อสุขภาพโดยเฉพาะ มีลักษณะเป็นธารน้ำพุร้อนผุดขึ้นมาจากใต้ดินตามธรรมชาติ มีสารกำมะถัน เจือจางเป็นส่วนประกอบ มีอุณหภูมิพอเหมาะตกลงมาในแอ่งสามารถอาบน้ำได้ เป็นสถานที่ นักท่องเที่ยวนิยมไปอาบน้ำตกร้อน ธารน้ำแร่เพื่อสุขภาพ</p>
	<p>ธารโบกขรณี (อ.อ่าวลึก)</p> <p>ธารโบกขรณีประกอบด้วยสระน้ำใสสีมรกตมากมายหลายสระ ท่ามกลางป่าไม้หนาพันธุ์ที่ให้บรรยากาศเย็นสบาย บริสุทธิ์สดชื่น เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ และเล่นน้ำ ของชาวกระบี่เอง และนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก</p>
 <p>http://www.oceansmile.com/Picture/Krabi21Jan47/Kohhong/013. JPG</p>	<p>หมู่เกาะห้อง (อ.อ่าวลึก)</p> <p>หมู่เกาะห้องมีจุดเด่นคือ ทะเลปิด (Lagoon) ภายในเกาะที่นักท่องเที่ยวนิยมพายเรือแคนูเพื่อชมความงามทางธรรมชาติ นอกจากนี้หมู่เกาะห้องยังประกอบไปด้วยเกาะเล็กเกาะน้อยอีกมากมาย ซึ่งเป็นแหล่งดำน้ำตื้นเพื่อชมปะการังที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่ง</p>

	<p>ถ้ำเพชร (อ.อ่าวลึก)</p> <p>ถ้ำเพชรเป็นถ้ำที่มีความสมบูรณ์ของหินงอกหินย้อยที่ยังคงก่อตัวเพิ่มเติมอยู่ ณ ปัจจุบัน ภายในถ้ำมีความลึกหลายร้อยเมตร และไม่มีไฟฟ้าให้แสงสว่าง แต่สามารถเดินได้ง่ายเนื่องจากพื้นถ้ำค่อนข้างเรียบเสมอกันตลอด นักท่องเที่ยวจะได้ชื่นชมกับความสมบูรณ์ และปรากฏการณ์ของหินได้อย่างเต็มที่</p>
	<p>ถ้ำลอด (อ.อ่าวลึก)</p> <p>มีความงดงามทางธรรมชาติในการล่องเรือชมป่าชายเลน และลอดถ้ำเพื่อชมหินงอกหินย้อยรูปร่างแปลกตาบนเพดาน เรียงรายอยู่ตลอดแนวถ้ำหินปูนกลางน้ำที่ยาวประมาณ 150 เมตร</p>
 <p>ThalTambon</p> <p>http://www.thaitambon.com/tambon/ttrvlist.asp?ID=810506&page=2</p>	<p>ถ้ำสระยวนทอง (อ.อ่าวลึก)</p> <p>ถ้ำสระยวนทองมีความลึกเพียง 30 เมตร ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินชมได้ง่ายด้วยตนเอง แต่ธรรมชาติภายในถ้ำยังคงความสมบูรณ์อยู่มาก โดยจุดเด่นที่สุดคือมีลำธารที่ไหลจากภายในถ้ำต่อเนื่องออกมาถึงด้านนอก สร้างความสวยงามได้อีกรูปแบบหนึ่ง</p>
	<p>หมู่เกาะลันตา (อ.เกาะลันตา)</p> <p>ภายในอำเภอเกาะลันตานั้นประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่ทั้งสิ้นถึง 49 เกาะ โดยมีศูนย์บริการและแหล่งการท่องเที่ยวอยู่บนเกาะลันตาใหญ่ นักท่องเที่ยวสามารถเช่ารถเพื่อขับเที่ยวชมชายหาดรอบเกาะ, เล่นน้ำทะเล, หรือดำน้ำในเกาะใกล้เคียงก็ได้</p>

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	
	<p>เขานาบน้ำ (อ.เมือง)</p> <p>นอกจากเขานาบน้ำจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญแล้ว เขานาบน้ำยังมีถ้ำที่มีการขุดค้นพบหลักฐานเกี่ยวกับมนุษย์โบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์ด้วย</p>
	<p>สุสานหอย (อ.เมือง)</p> <p>สุสานหอยอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา – เกาะพีพี ซึ่งปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นที่นี่มีความพิเศษเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็น 1 ใน 3 ของสุสานหอยที่มีในโลกนอกเหนือจากที่สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น และเป็นสุสานหอยเพียงที่เดียวที่อยู่ติดทะเล</p>
 <p>ThalTambon</p>	<p>พิพิธภัณฑวัดคลองท่อม (อ.คลองท่อม)</p> <p>เป็นสถานที่เก็บรักษารวบรวมวัตถุโบราณที่บ่งบอกถึงอดีตอันเคยรุ่งเรืองของเมืองกระบี่ อันได้แก่ ลูกปัด และข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ที่ขุดค้นพบในบริเวณนี้ สันนิษฐานว่ากระบี่เมื่อครั้งอดีตเคยเป็นเมืองท่าที่มีความสำคัญ เนื่องจากมีการพบข้าวของเครื่องใช้จาก อินเดีย, เปอร์เซีย, อาหรับ, และโรมัน ประปนอยู่ด้วย</p>
	<p>ถ้ำผีหัวโต (อ.อ่าวลึก)</p> <p>ถ้ำผีหัวโตตั้งอยู่บริเวณเดียวกับถ้ำลอด นักท่องเที่ยวสามารถเที่ยวชมได้พร้อมกันในคราวเดียว นอกจากลักษณะทางธรรมชาติที่งดงามแล้ว ถ้ำผีหัวโตยังประกอบไปด้วยภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์อีกมากมายนับร้อยภาพ ซึ่งมีอายุระหว่าง 2,000 – 3,000 ปีมาแล้ว</p>

แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรมภายในจังหวัดกระบี่มีความหลากหลายมาก อาทิ

วัดถ้ำเสือ (อ.เมือง)

เป็นสำนักสงฆ์ที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2518 โดยหลวงพ่อ จำเนียร ศิลแสงวุฒิกุล ภายในสำนักสงฆ์ล้อมรอบด้วยป่าเขาจึงมีนักท่องเที่ยวทั้งที่ไปชมทัศนียภาพจากยอดเขาที่มองเห็นตัวเมืองกระบี่ และนักท่องเที่ยวที่มาราบไหว้หลวงพ่อจำเนียรที่เป็นที่นับถือของชาวกระบี่ (ภาพภาคผนวกที่ 17 – 18)

ถ้ำเขาพระ (อ.อ่าวลึก)

ถ้ำเขาพระเป็นที่ตั้งของสำนักปฏิบัติธรรมถ้ำเขาพระ ด้วยเหตุที่ถ้ำไม่มีจุดเด่นทางการท่องเที่ยวมากนัก นักท่องเที่ยวส่วนมากจึงนิยมมาราบไหว้พระเสี้ยวส่วนใหญ่ ภายในถ้ำเขาพระนี้มีลักษณะเป็นห้องที่มีอุโมงค์เชื่อมต่อกันได้ และมีบรรยากาศเงียบสงบเนื่องจากเป็นสำนักปฏิบัติธรรม

ศาลาเทวดาน้ำร้อน (อ.เหนือคลอง)

เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของชาวบ้าน มีลักษณะเป็นบ่อน้ำพุร้อนเล็กๆที่มีความพิเศษคือ น้ำพุร้อนนั้นมีรสเค็ม แตกต่างจากบ่อน้ำร้อนทั่วไป

ประเพณีวันเกิดปูนเถ้ากัง

ชาวกระบี่เชื้อสายจีนจะนับถือปูนเถ้ากัง ซึ่งเป็นเทพเจ้าประจำศาลเจ้าในตัวเมืองกระบี่ ปูนเถ้ากังเป็นเทพที่คอยปกป้องรักษาที่ดินและทรัพย์สินสมบัติในพื้นที่ คล้ายพระภูมิเจ้าที่ ชาวกระบี่เชื้อสายจีนจะจัดงานฉลองวันเกิดให้ท่าน บริเวณท่าเรือเจ้าฟ้า ประมาณเดือนมกราคมของทุกปี

ประเพณีลอยเรือชาวเล

เป็นประเพณีสำคัญของชาวเลจัดขึ้นที่บ้านสังกะอู้ บนเกาะลันตาใหญ่ เพื่อสะเดาะเคราะห์ต่อชะตา บัดเป่าสิ่งชั่วร้ายให้ออกไป ในงานพิธีจะมีชาวเลจากหมู่บ้าน หรือเกาะข้างเคียงมาร่วมงานอย่างพร้อมใจกัน พิธีประกอบขึ้นปีละ 2 ครั้ง ระหว่างวันขึ้น 13 ค่ำ ถึงแรม 1 ค่ำ ของเดือน พฤษภาคม และ ตุลาคม

เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน

เป็นงานเทศกาลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หน่วยราชการของจังหวัดกระบี่ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดขึ้นเป็นประจำตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เป็นงานกิจกรรมออกร้านต่างๆเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ที่บริเวณหน้าเขื่อนเจ้าฟ้าในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี (ภาพภาคผนวกที่ 19)

นอกจากนี้ จังหวัดกระบี่ยังมี “สวนเจ้าฟ้า – สวนธารา” ซึ่งเป็นสวนสาธารณะที่อยู่ภายในเมืองกระบี่ สามารถมองเห็นทัศนียภาพของป่าชายเลนและเขาขนานน้ำได้ชัดเจน สวนเจ้าฟ้า – สวนธารานี้ ยัง

มีบรรยากาศคึกคักตลอดทั้งวันจากการขึ้นลงเรือของนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นแหล่งค้าขายอาหารราคาประหยัด และอาหารทะเลสำหรับนักท่องเที่ยวภายในตัวเมือง อีกทั้งยังมี “อาคารนิทรรศการซากดึกดำบรรพ์” ซึ่งตั้งอยู่ที่ อ.เหนือคลอง โดยอาคารแห่งนี้ได้จัดรวบรวมฟอสซิลทั้งซากสัตว์ และพืชที่ประทับอยู่ในหิน หรือกลายเป็นสภาพ ฟอสซิลเหล่านี้ส่วนมากถูกค้นพบโดยการขุดถ่านหินลิกไนต์เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า บางชิ้นมีอายุเก่าแก่นับสิบล้านปี

ภาพภาคผนวก 17 - 18 วัดถ้ำเสือ

ที่มา : <http://www.tourthai.com/gallery/images026/tam64.jpg>

ภาพภาคผนวก 19 เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน

ที่มา : 203.151.46.10/anda/krabi/burkfa/head1.gif

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การฉายภาพการท่องเที่ยวในอนาคตภายใต้สถานการณ์ภายนอกประเภทต่างๆ

X = ตัวอย่างสถานการณ์การท่องเที่ยวภายใต้ปัจจัยภายนอกประเภทต่างๆ ที่เลือกนำมาวิเคราะห์และนำเสนอในการประชุมวันที่ 26 ตุลาคม 2548

ตารางภาคผนวก 2 การฉายภาพการท่องเที่ยวในอนาคตภายใต้สถานการณ์ภายนอกประเภทต่างๆ

การฉายภาพการท่องเที่ยวในอนาคต	การฉายภาพในอนาคตอันเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอก		
	โลกเจริญสูงสุด	โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง	โลกมีแนวโน้มตกต่ำ
กระบี่เป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก	X		X
กระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย		X	
กระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก		X	

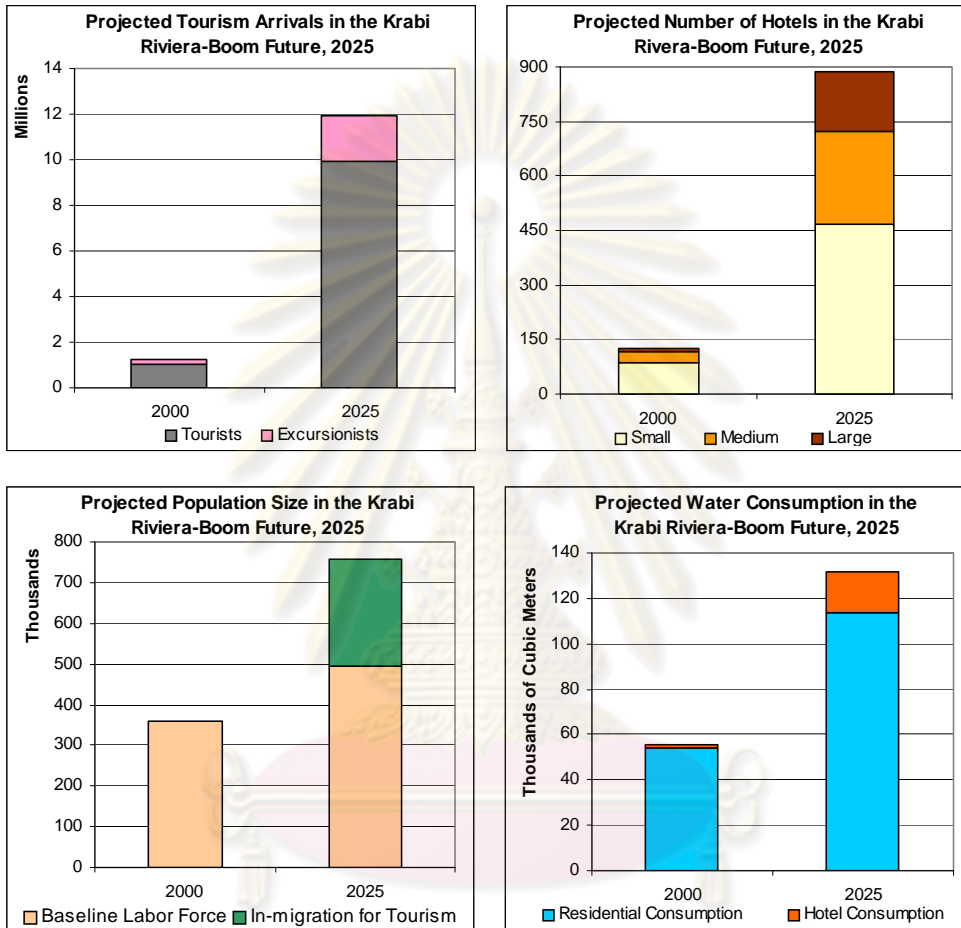
ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระบี่สถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีความเจริญสูงสุด

ตารางภาคผนวก 3 จำนวนนักท่องเที่ยว ที่พัก ประชากรและแรงงาน ในแนวทางการพัฒนาแบบ
กระบี่สถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีความเจริญสูงสุด

นักท่องเที่ยว	2000 (พ.ศ.2543)	2025 (พ.ศ.2568)
ผู้มาเยี่ยมเยือน	1,236,229	11,952,312
นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน	5,647,926	34,020,330
รายได้ (ล้านบาท ณ ราคาคงที่ในปี 2547)	14,178	141,999
ที่พัก		
จำนวนห้อง	7,345	73,639
จำนวนโรงแรม	126	886
การใช้ที่ดินประเภทโรงแรม (ตารางเมตร)	383,458	3,545,988
ประชากรและแรงงาน		
ประชากรทั้งหมด	358,383	756,449
แรงงานภาคการท่องเที่ยว	17,556	145,130
สภาพแวดล้อม		
การบริโภคน้ำ (คิวบิกเมตร)	55,379	131,562
น้ำเสีย (คิวบิกเมตร)	38,810	92,383
ขยะ (1,000 กิโลกรัม)	283,555	893,548
การคมนาคม		
ปริมาณการเดินทาง (ผู้โดยสาร 1 คน ต่อรถ 1 คัน)	61,674	161,669

กระเป๋ีสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก
ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีความเจริญสูงสุด (ต่อ)

แผนภูมิภาคผนวก 13-16 ผลจากการพัฒนาแบบกระเป๋ีสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีความเจริญสูงสุด

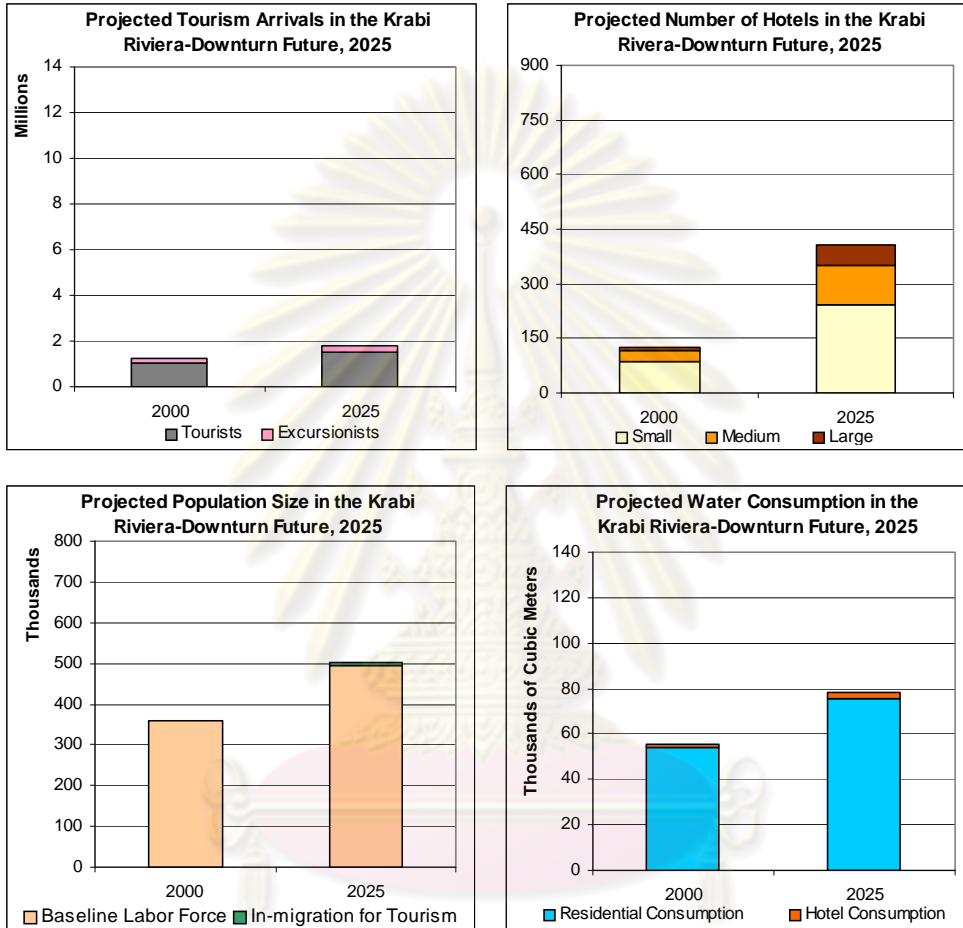
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระเป๋ีสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ

ตารางภาคผนวก 4 จำนวนนักท่องเที่ยว ที่พัก ประชากรและแรงงาน ในแนวทางการพัฒนาแบบ
กระเป๋ีสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ

นักท่องเที่ยว	2000 (พ.ศ.2543)	2025 (พ.ศ.2568)
ผู้มาเยี่ยมเยือน	1,236,229	1,799,169
นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน	5,647,926	5,429,291
รายได้ (ล้านบาท ณ ราคาคงที่ในปี 2547)	14,178	17,604
ที่พัก		
จำนวนห้อง	7,345	29,715
จำนวนโรงแรม	126	406
การใช้ที่ดินประเภทโรงแรม (ตารางเมตร)	383,458	1,450,078
ประชากรและแรงงาน		
ประชากรทั้งหมด	358,383	503,173
แรงงานภาคการท่องเที่ยว	17,556	20,975
สภาพแวดล้อม		
การบริโภคน้ำ (คิวบิกเมตร)	55,379	78,127
น้ำเสีย (คิวบิกเมตร)	38,810	54,738
ขยะ (1,000 กิโลกรัม)	283,555	539,679
การคมนาคม		
ปริมาณการเดินทาง (ผู้โดยสาร 1 คน ต่อรถ 1 คัน)	61,674	126,341

กระเป๋ีสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ (ต่อ)

แผนภูมิภาคผนวก 17-20 ผลจากการพัฒนาแบบกระเป๋ีสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีแนวโน้มตกต่ำ

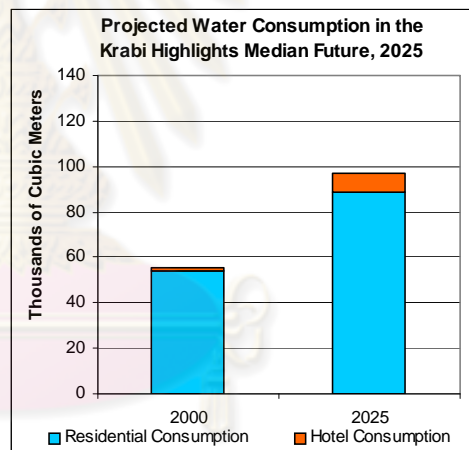
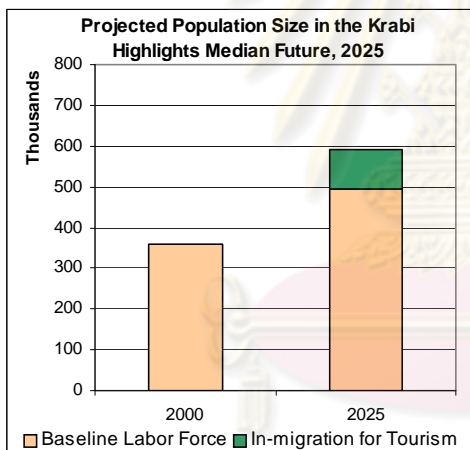
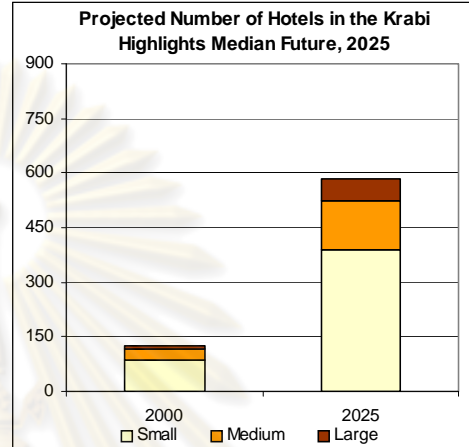
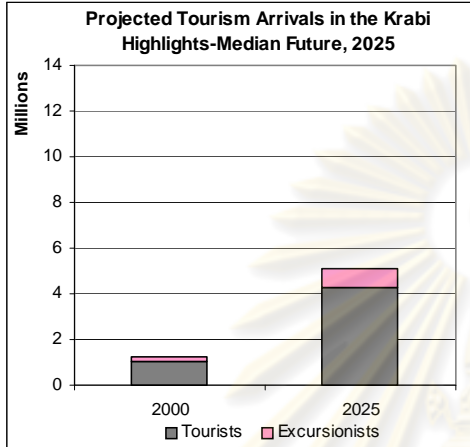
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

ตารางภาคผนวก 5 จำนวนนักท่องเที่ยว ที่พัก ประชากรและแรงงาน ในแนวทางการพัฒนาแบบ
กระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยว	2000 (พ.ศ.2543)	2025 (พ.ศ.2568)
ผู้มาเยี่ยมเยือน	1,236,229	5,121,185
นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน	5,647,926	14,576,629
รายได้ (ล้านบาท ณ ราคาคงที่ในปี 2547)	14,178	60,842
ที่พัก		
จำนวนห้อง	7,345	36,135
จำนวนโรงแรม	126	583
การใช้ที่ดินประเภทโรงแรม (ตารางเมตร)	383,458	1,843,628
ประชากรและแรงงาน		
ประชากรทั้งหมด	358,383	591,209
แรงงานภาคการท่องเที่ยว	17,556	64,130
สภาพแวดล้อม		
การบริโภคน้ำ (คิวบิกเมตร)	55,379	96,735
น้ำเสีย (คิวบิกเมตร)	38,810	67,917
ขยะ (1,000 กิโลกรัม)	283,555	574,569
การคมนาคม		
ปริมาณการเดินทาง (ผู้โดยสาร 1 คน ต่อรถ 1 คัน)	61,674	1,843,628

กระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย
ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง (ต่อ)

แผนภูมิภาคผนวก 21-24 ผลจากการพัฒนาแบบกระบี่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

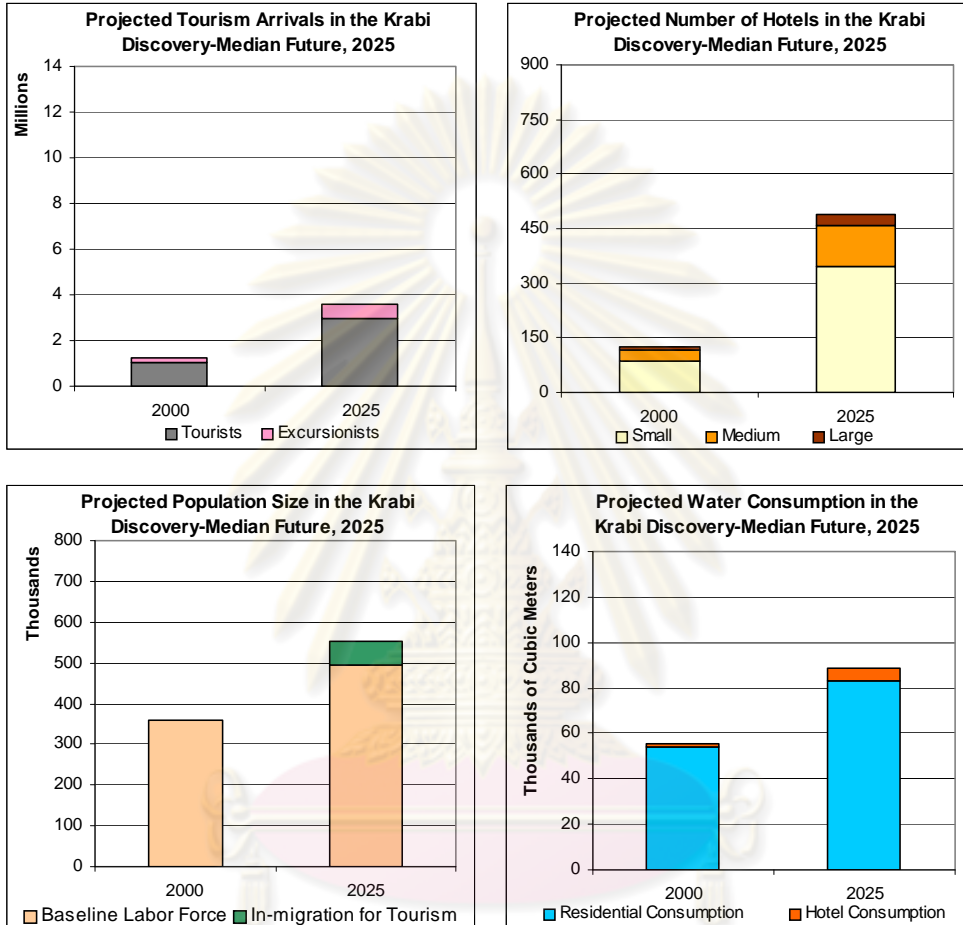
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

ตารางภาคผนวก 6 จำนวนนักท่องเที่ยว ที่พัก ประชากรและแรงงาน ในแนวทางการพัฒนาแบบ
กระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือกภายใต้สภาวะการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยว	2000 (พ.ศ.2543)	2025 (พ.ศ.2568)
ผู้มาเยี่ยมเยือน	1,236,229	3,584,349
นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน	5,647,926	10,202,272
รายได้ (ล้านบาท ณ ราคาคงที่ในปี 2547)	14,178	42,584
ที่พัก		
จำนวนห้อง	7,345	26,777
จำนวนโรงแรม	126	490
การใช้ที่ดินประเภทโรงแรม (ตารางเมตร)	383,458	1,395,576
ประชากรและแรงงาน		
ประชากรทั้งหมด	358,383	554,033
แรงงานภาคการท่องเที่ยว	17,556	45,907
สภาพแวดล้อม		
การบริโภคน้ำ (คิวบิกเมตร)	55,379	88,879
น้ำเสีย (คิวบิกเมตร)	38,810	62,396
ขยะ (1,000 กิโลกรัม)	283,555	494,561
การคมนาคม		
ปริมาณการเดินทาง (ผู้โดยสาร 1 คน ต่อรถ 1 คัน)	61,674	1,395,576

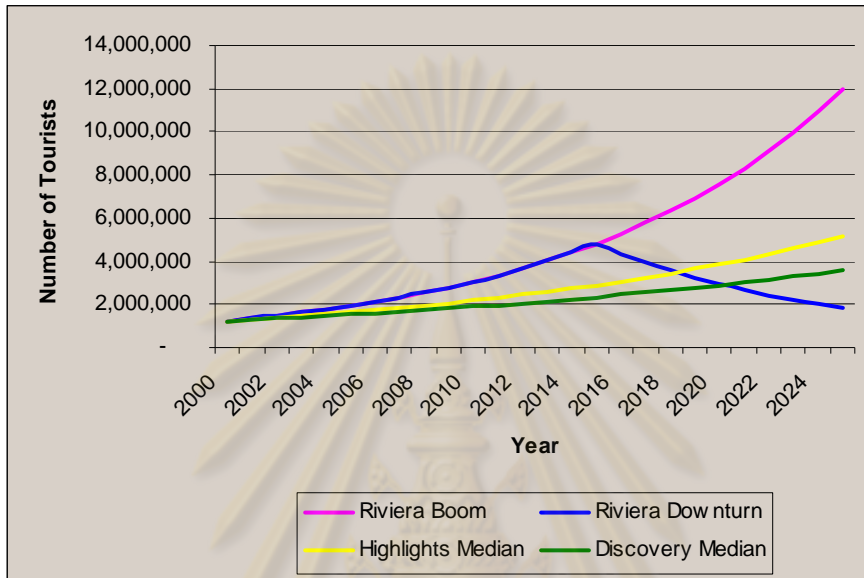
กระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก
ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง (ต่อ)

แผนภูมิภาคผนวก 25-28 ผลจากการพัฒนาแบบกระบี่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงทางเลือก ภายใต้สถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเปรียบเทียบระหว่างการฉายภาพการท่องเที่ยวในอนาคต ภายใต้สถานการณ์ภายนอกทั้ง 4 แบบ คือ Riviera Boom, Riviera Downturn, Highlights Median, Discovery Median

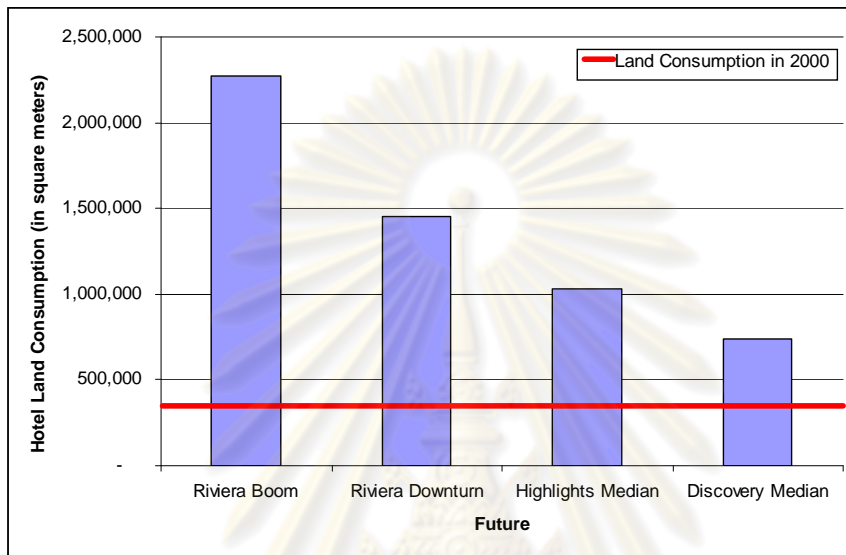

แผนภูมิภาคผนวก 29 แสดงการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์ทั้ง 4 รูปแบบ ในอนาคต (พ.ศ. 2543 – 2568)

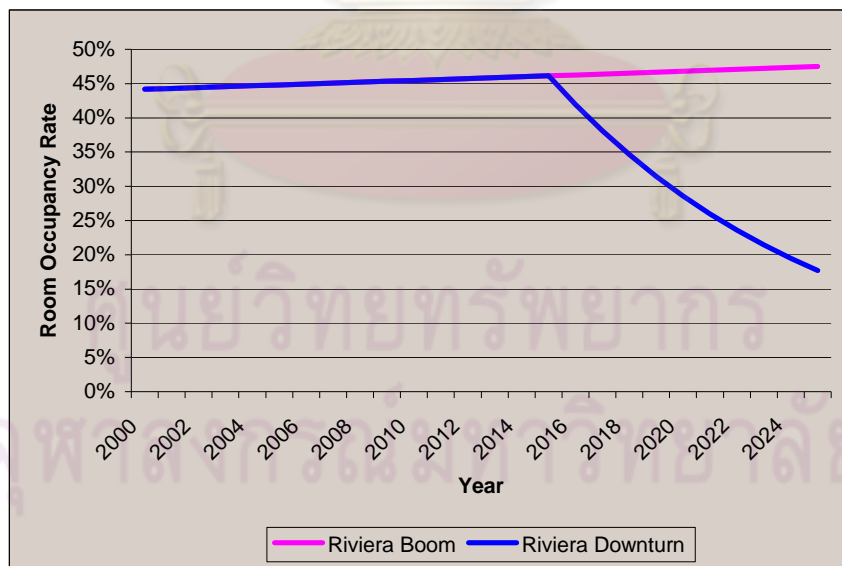

แผนภูมิภาคผนวก 30 แสดงการคาดการณ์จำนวนประชากรภายใต้สถานการณ์ทั้ง 4 รูปแบบ ใน พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2568

การเปรียบเทียบระหว่างการฉายภาพการท่องเที่ยวในอนาคต
ภายใต้สถานการณ์ภายนอกทั้ง 4 แบบ คือ Riviera Boom, Riviera Downturn,
Highlights Median, Discovery Median

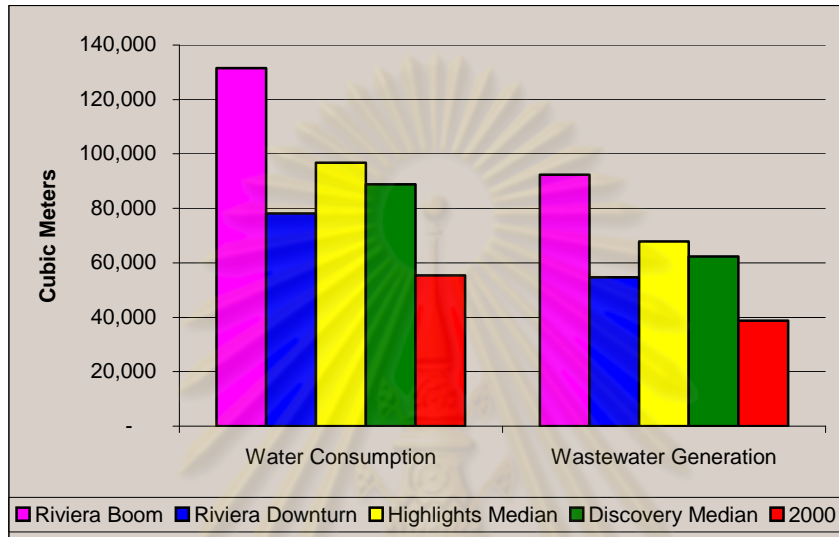

แผนภูมิภาคผนวก 31 แสดงการใช้ที่ดินสำหรับโรงแรมในจังหวัดกระบี่ ใน พ.ศ. 2568

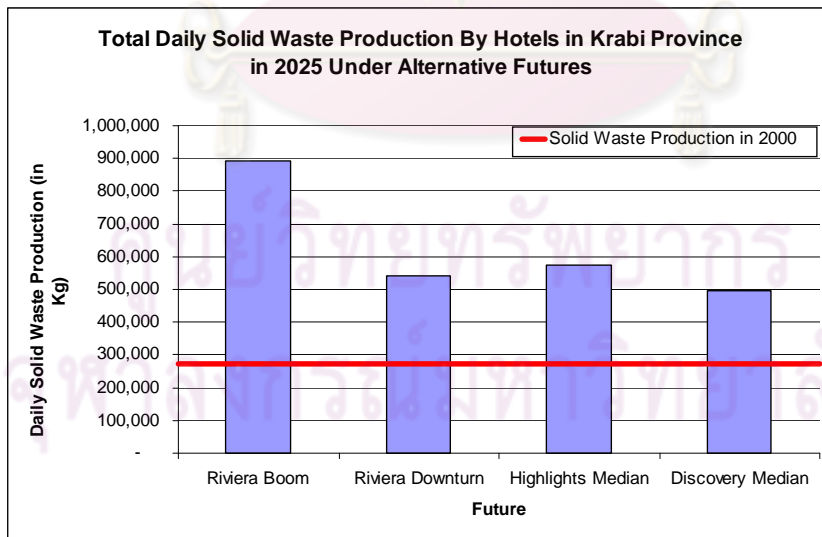

แผนภูมิภาคผนวก 32 แสดงการคาดการณ์อัตราการเข้าพัก
ภายใต้สถานการณ์แบบ Riviera Boom and Riviera Downturn ใน พ.ศ. 2543 - 2568

การคาดการณ์สาธารณูปโภค สาธารณูปการในจังหวัดกระบี่
ภายใต้สถานการณ์ภายนอกทั้ง 4 แบบ คือ Riviera Boom, Riviera Downturn,
Highlights Median, Discovery Median ในปี พ.ศ. 2568

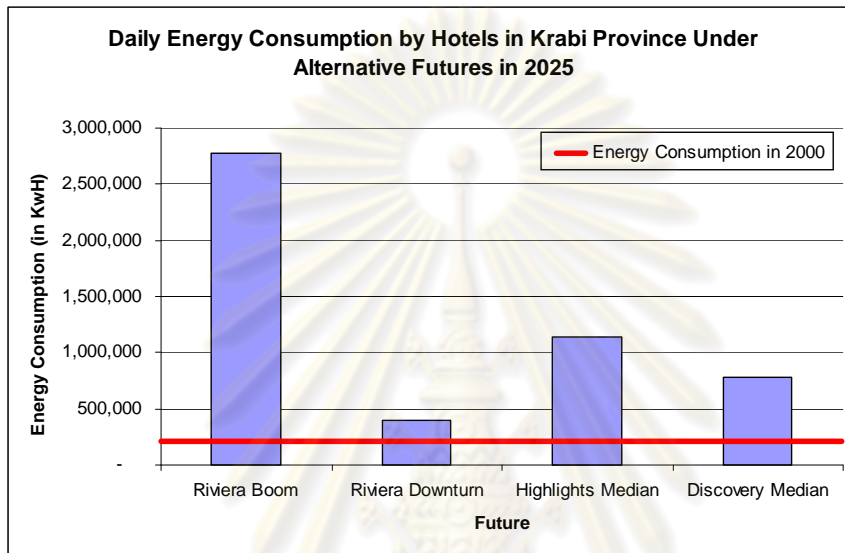

แผนภูมิภาคผนวก 33 การคาดการณ์ความต้องการใช้น้ำและปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นต่อวัน ใน พ.ศ. 2568

แผนภูมิภาคผนวก 34 การคาดการณ์ปริมาณขยะที่เกิดจากโรงแรมที่เกิดขึ้นต่อวัน ใน พ.ศ. 2568

การคาดการณ์สาธรรณูปโภค สาธารณูปการในจังหวัดกระบี่
ภายใต้สภาวะการณ์ภายนอกทั้ง 4 แบบ คือ Riviera Boom, Riviera Downturn,
Highlights Median, Discovery Median ในปี พ.ศ. 2568

แผนภูมิภาคผนวก 35 การคาดการณ์การใช้พลังงานของโรงแรมที่เกิดขึ้นต่อวัน ใน พ.ศ. 2568

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ. รายงานการศึกษาเพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการสำหรับการพัฒนา
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2544.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี . รายงานฉบับสมบูรณ์การศึกษาเพื่อวางแผนการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวในจังหวัด กระบี่ ตรัง สตูล พัทลุง.

สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัด ภูเก็ต พังงา กระบี่. สถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่. (จาก
www.phukettourism.org)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ .แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 9 (ปี พ.ศ. 2545 – 2549) .

สำนักงานสถิติแห่งชาติ .รายงานการสำรวจโรงแรมและเกสต์เฮาส์ ปี พ.ศ. 2547.

สำนักงานสถิติจังหวัดกระบี่. รายงานสถิติจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2543.

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่. รายงานกิจการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2547.

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่. วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาจังหวัดกระบี่ในระยะ 4 ปี
(พ.ศ. 2548-2551).

ภาษาอังกฤษ

Asia Times Online (5/7/2004). At golf, China swings – and misses. Retrieved from:
www.atimes.com.

Becken, S. (2000). Energy Use in the New Zealand Accommodation Sector – report of a
survey. Lincoln University.

Cullen, R., Dakers, A., and Meyer-Hubbert, G. (2004). Tourism, Water, Wastewater and Waste
Services in Small Towns. Tourism Recreation Research and Education Centre, NZ.

Duc, H. and Truong, T. (2003). Water resources and environment in and around Ho Chi Minh
City, Vietnam. “The Electronic Green Journal”, Issue 19. Retrieved from:
http://egj.lib.uidaho.edu/egj19/duc1.html

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Ghosh, R.N., Siddique, M.A.B, and Gabbay, R. (2003). Tourism, Ecotourism and Economic Development: An Overview. In R.N. Ghosh, M.A.B. Siddique, and R. Gabbay (Eds.), Tourism and Economic Development: Case studies from the Indian Ocean region (pp. 1-7). Hampshire, UK: Ashgate Publishing.
- Khan, H, Seng CF, and Cheng, W (1990). "Tourism Multiplier Effects on Singapore." Annals of Tourism Research. Vol. 17, pp. 408-418.
- Lawson, F. (1995). Hotels & Resorts: Planning Design and Refurbishment. Oxford, UK: Architectural Press.
- Muirhead, D. and Rando, G. (1994). Golf Course Development and Real Estate. The Urban Land Institute.
- Spokesman Bureau of The Royal Thai Government. Policy Statement of the Government of His Excellency Thaksin Shinawatra Prime Minister of Thailand Delivered to the National Assembly on Wednesday, 23 March 2005. Retrieved from : [http://www.thaigov.go.th/\[2005](http://www.thaigov.go.th/[2005).
- Tourism Recreation Research and Education Centre (2004). Tourism Planning Toolkit for Local Government. Retrieved from: www.tourism.govt.nz.
- World Bank (2003). Thailand Enviromental Monitor 2003. Retrieved from: www.worldbank.or.th.
- World Commission on Environment and Development (1987). Our Common Future. United Nations General Assembly, 42nd Session, No. 25.
- World Tourism Organization, United Nations Development Programme, and Tourism Authority of Thailand (2001). Sustainable Tourism Development for Thailand. Madrid: World Tourism Organization.
- World Tourism & Travel Council (2005). Thailand Travel & Tourism: Sowing the Seeds of Growth.